

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2
พ.ศ. 2566 – 2570

เชียงใหม่

พะเยา

ลำพูน

ลำปาง

สารบัญ

	หน้า
๑. บทสรุปผู้บริหาร (สรุปสาระสำคัญของแผน)	๑
๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๒
๓. สาระสำคัญของแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๕
๓.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา	๕
๓.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ	๕
๓.๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ	๒๒
๑) ด้านเศรษฐกิจ	๒๒
๒) ด้านสังคมและความมั่นคง	๖๒
๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗๘
๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	๙๕
๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา	๙๖
๓.๒ ประเด็นการพัฒนา	๑๐๓
๓.๒.๑ บทวิเคราะห์	๑๐๓
๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๑๑๙
๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๑๑๙
๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๑๑๙
สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (แบบ กจ.๑)	๑๒๓

บทสรุปผู้บริหาร

มติที่ประชุมคณะกรรมการบูรณาการนโยบายการพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปี ให้ยึดนโยบายหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้ยึดยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล รวมถึงให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาค ศักยภาพ โอกาส ในการพัฒนาของพื้นที่ เพื่อเป็นแผนชี้้นำ การพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ และให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกพื้นที่ รวมไปถึงเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างทั่วถึง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย - พะเยา - แพร่ - น่าน) ได้กำหนดเป้าหมาย การพัฒนา เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่มีความแปรผันสูง อาทิเช่น การระบาดของโรคอุบัติใหม่ สภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจที่ฝักฝืน ความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี สภาวะการณ์ด้านสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อยู่บนพื้นฐาน การได้รับประโยชน์ร่วมกันของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และดำเนินการภายใต้แนวความคิดการพัฒนา ภาคเหนือที่มุ่งไปสู่การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ที่สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่ว่า “ภายในปี ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน” เพื่อนำไปสู่การมีเศรษฐกิจที่ดี ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เลี้ยงตนเองได้อย่างทั่วถึง ประชาชนมีสุขภาพดี และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยการขับเคลื่อนการกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ดังกล่าว มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขับเคลื่อนในเชิงเครือข่ายร่วมบูรณาการเพื่อให้เป้าหมาย การพัฒนาสัมฤทธิ์ผล

ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดทั้งส่วน ราชการ ประชาชน และองค์กรภาคเอกชน ในการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนต่อไป

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

<p>แผนระดับ ๑</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย ๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น <p>ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> ประเด็นย่อย (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ 	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย ๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ๒. พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ ๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๔. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล <p>ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> ประเด็นย่อย (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ (๓) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (๔) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๕) ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
-------------------	--	---

<p>แผนระดับ ๒ (ให้กรอบเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บท และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่ปรับตัวต่อระบบเศรษฐกิจที่มากขึ้น แผนย่อยการสร้าง ความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย (๑) การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น (๒) ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย (๑) มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้น (๒) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น (๓) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น แผนย่อยการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย อันต้นนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น 	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท <ul style="list-style-type: none"> (๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยเกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย (๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น (๒) ผลผลิตเกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพและความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น แผนย่อยเกษตรชีวภาพ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย (๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น (๒) วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น แผนย่อยเกษตรแปรรูป <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลผลิตทั้งหมดมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย (๑) สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น (๒) ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท <ul style="list-style-type: none"> (๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น (๒) รายได้จากท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กลง เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ <p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ตามเป้าหมาย 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ <ul style="list-style-type: none"> (๑) เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (๒) การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา แนวทางการพัฒนา <ul style="list-style-type: none"> (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม (๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ ยุทธศาสตร์ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ <ul style="list-style-type: none"> (๑) รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ (๒) สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง แนวทางการพัฒนา <ul style="list-style-type: none"> (๑) การรักษาสภาพพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) แก้ไขวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๓) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๔) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๑ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรองรับนโยบายที่ ๑๔ การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
--	---	---	---	--	---

	<ul style="list-style-type: none"> • แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย (๑) ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง (๒) ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น (๓) การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น • แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน • เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน • แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น • แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย (๑) คุณภาพอากาศ สิ่งียงและความสิ้นเปลืองอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย • แผนย่อยการยกระดับกระบวนการผลิตเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี 	<p>(๓) ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> • แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (๒) เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (๓) สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น • แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เพิ่มขึ้น (๒) อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย (๓) สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น • แผนย่อยการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้นและมีควมเป็นอยู่ที่ดีเพิ่มขึ้น • แผนย่อยการใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย จำนวนชุมชนสุขภาพที่ดีเพิ่มขึ้น 			
--	--	--	--	--	--

<p>แผนระดับ ๓ (ให้กรอบเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนพัฒนาภาค)</p>	<p style="text-align: center;">แผนพัฒนาภาคเหนือ</p> <p>ยุทธศาสตร์ ด้านพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม</p> <p>ยุทธศาสตร์ ด้านใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค</p> <p>ยุทธศาสตร์ ด้านยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง</p> <p>ยุทธศาสตร์ ด้านอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควัน อย่างยั่งยืน</p>
--	---

<p>สาระสำคัญ แผนพัฒนาภาคเหนือ จังหวัด</p>	<p style="text-align: center;">เป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือ</p> <p>“ภายในปี ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”</p>	<p style="text-align: center;">ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือ (ให้ระบุทั้งตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. อัตราการขยายตัวของดัชนีทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. สัดส่วนคนอายุยืน ๘๐ ปีขึ้นไปต่อจำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. พื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา
--	---	--

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน (New Normal to Sustainable)	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย
แผนงาน	๑. แผนงาน พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก ๒. แผนงาน ส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง ๓. แผนงาน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน	๑. แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ “New normal” สู่ “High Sustainable”	๑. แผนงาน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ ๒. แผนงาน การเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ๓. แผนงาน การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
โครงการสำคัญ	๑. โครงการส่งเสริมการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๒. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ๓. โครงการพัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก ๔. โครงการส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง ๕. โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน ๖. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๕ เชียงน้อย	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ “New normal” สู่ “High Sustainable”	๑. โครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ ๒. โครงการการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ๓. โครงการการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

๓. สารสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

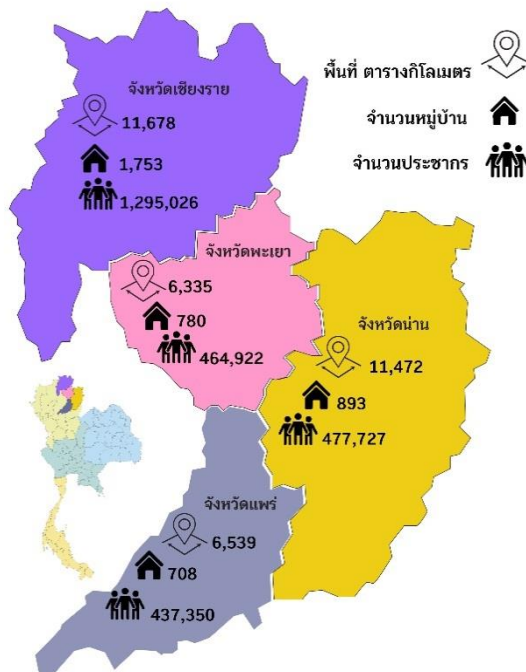
๓.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

๓.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน อยู่ทางตอนบนของประเทศ ระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ๗๘๕ กิโลเมตร มีชายแดนด้านเหนือติดกับประเทศเมียนมาร์ ระยะทาง ๑๓๐ กิโลเมตร ลักษณะเป็นแนวภูเขา ๑๐๐ กิโลเมตร และเป็นแนวแม่น้ำ ๓๐ กิโลเมตร คือ ส่วนที่เป็นแม่น้ำกกและแม่น้ำรวก มีชายแดนด้านตะวันออกติดกับ สปป.ลาว ระยะทาง ๔๓๗ กิโลเมตร (เป็นแนวภูเขายาว ๒๑๙ กิโลเมตร และแนวแม่น้ำโขงยาว ๒๑๙ กิโลเมตร) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ด้านตะวันตกติดกับจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระยะทาง ๑๘๑.๑ กิโลเมตร ที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง ๒๒๕ กิโลเมตร และด้านใต้ติดกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ระยะทาง ๓๑๓.๓๓๙ กิโลเมตร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่รวม ๓๖,๐๒๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๒ ของพื้นที่ของประเทศไทย ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่มากที่สุด ๑๑,๖๗๘ ตารางกิโลเมตร

ภาพที่ ๑ แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๑ พื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)
เชียงราย	๑๑,๖๗๘
พะเยา	๖,๓๓๕
แพร่	๖,๕๓๙
น่าน	๑๑,๔๗๒
รวม	๓๖,๐๒๔

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขาที่มีความสูงจากน้ำทะเลสูงสุดที่ดอยภูคา ๑,๙๘๐ เมตร และความสูงเฉลี่ยคือ ๗๖.๑๖ เมตร ของดอยสูงที่สุดในประเทศไทย มีแม่น้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำโขงไหลมาจากประเทศจีนและผ่านกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แม่น้ำยมมีต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา แม่น้ำน่านมีต้นกำเนิดที่จังหวัดน่าน แม่น้ำกกมีต้นกำเนิดจังหวัดเชียงใหม่ ในรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ แม่น้ำอิงต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำโขง โดยไหลลงแม่น้ำโขงที่บ้านปากอิง หมู่ ๑๖ ตำบลศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นต้น

๓) การปกครอง

การแบ่งเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย ๕๐ อำเภอ ๓๖๙ ตำบล ๔,๑๓๔ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๒ เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	เขตการปกครอง		
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
เชียงราย	๑๘	๑๒๔	๑,๗๕๓
พะเยา	๙	๖๘	๗๘๐
แพร่	๘	๗๘	๗๐๘
น่าน	๑๕	๙๙	๘๙๓
รวม	๕๐	๓๖๙	๔,๑๓๔

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๔) การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๒๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๖๕ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๔๐๐ แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓)

ตารางที่ ๓ เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัด	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	รวม
เชียงราย	๑	๑	-	๗๐	๗๒	๑๔๔
พะเยา	๑	-	๒	๓๓	๓๖	๗๒
แพร่	๑	-	๑	๒๕	๕๗	๘๔
น่าน	๑	-	๑	๑๘	๘๐	๑๐๐
รวม	๔	๑	๔	๑๔๖	๒๔๕	๔๐๐

ที่มา: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

๕) ประชากร

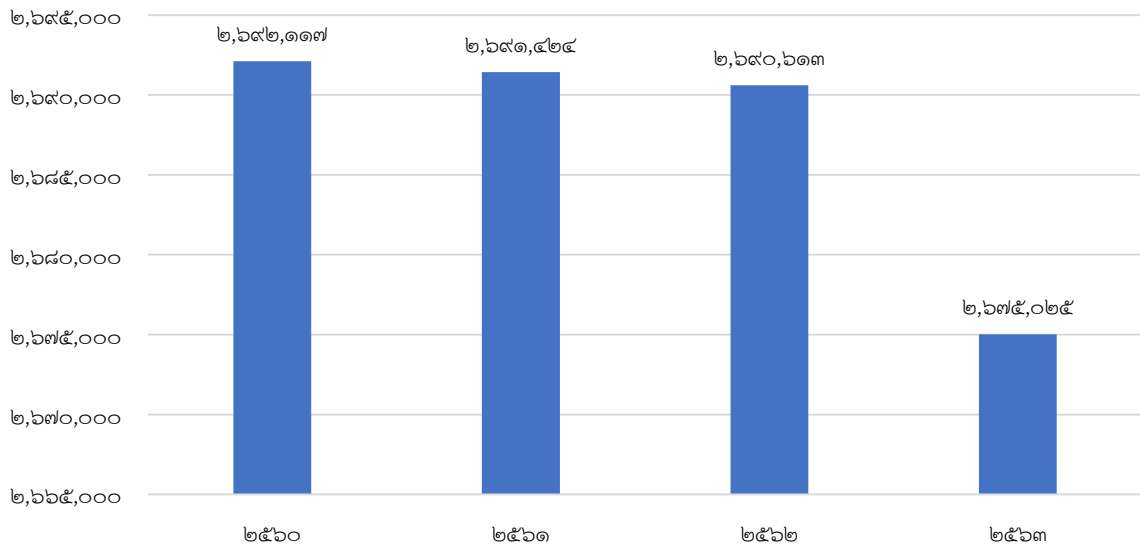
จำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒,๖๗๕,๐๒๕ คน แบ่งเป็น ชาย ๑,๓๐๗,๑๙๐ คน หญิง ๑,๓๖๗,๘๓๕ คน ลดลงจาก ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีประชากร รวม ๒,๖๙๐,๖๑๓ คน แบ่งเป็นชาย ๑,๓๑๖,๐๔๔ คน หญิง ๑,๓๗๔,๕๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๘ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีสัดส่วนของชายและหญิงเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๖ และ ๔๑.๑๔ ตามลำดับ ในขณะที่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ประชากร รวม ๒,๖๙๑,๔๒๔ คน แบ่งเป็นชาย ๑,๓๑๑,๙๐๙ คน หญิง ๑,๓๗๙,๕๑๕ คน หากพิจารณาแยกตามจังหวัดพบว่า จำนวนประชากรในของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เริ่มลดลงในจังหวัดพะเยา แพร่ และน่าน ทั้งนี้ สอดคล้องกับบริบทของประเทศที่เข้าสู่สังคมสูงวัย

ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

จังหวัด	ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑			ปี ๒๕๖๒			ปี ๒๕๖๓		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เชียงราย	๖๕๘,๘๘๗	๖๕๘,๗๑๘	๑,๓๑๗,๖๐๕	๖๓๐,๒๒๑	๖๖๑,๙๐๙	๑,๒๙๒,๑๓๐	๖๓๒,๔๑๓	๖๖๕,๘๖๑	๑,๒๙๘,๒๗๔	๖๒๙,๙๖๐	๖๖๕,๐๖๖	๑,๒๙๕,๐๒๖
พะเยา	๒๓๓,๐๐๓	๒๔๔,๐๐๗	๔๗๗,๐๑๐	๒๓๒,๑๒๙	๒๔๓,๖๘๖	๔๗๕,๘๑๕	๒๓๐,๔๖๖	๒๔๑,๘๖๖	๔๗๒,๓๓๒	๒๒๖,๕๕๙	๒๓๘,๕๐๓	๔๖๕,๐๖๒
แพร่	๒๑๖,๖๕๕	๒๓๐,๙๐๙	๔๔๗,๕๖๔	๒๑๕,๒๕๖	๒๒๙,๘๘๔	๔๔๕,๑๔๐	๒๑๓,๔๕๔	๒๒๘,๒๒๒	๔๔๑,๖๗๖	๒๑๐,๗๓๓	๒๒๖,๓๗๗	๔๓๗,๑๑๐
น่าน	๒๔๑,๓๔๙	๒๓๘,๖๘๙	๔๗๙,๐๓๘	๒๔๐,๓๓๓	๒๓๘,๖๓๖	๔๗๘,๙๖๙	๒๓๙,๖๖๑	๒๓๘,๕๖๖	๔๗๘,๒๒๗	๒๓๙,๗๒๘	๒๓๗,๙๘๙	๔๗๗,๗๑๗
รวม	๑,๓๑๑,๘๙๘	๑,๓๗๙,๖๒๓	๒,๖๙๑,๕๒๑	๑,๓๑๑,๙๐๙	๑,๓๗๙,๕๑๕	๒,๖๙๑,๔๒๔	๑,๓๐๖,๐๔๔	๑,๓๗๔,๕๖๙	๒,๖๘๐,๖๑๓	๑,๓๐๗,๑๙๐	๑,๓๖๗,๘๓๕	๒,๖๗๕,๐๒๕

ที่มา : ระบบสถิติทางการทะเบียน ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ๒๕๖๔

ภาพที่ ๒ จำนวนประชากรของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา ระบบสถิติทางการทะเบียน ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ๒๕๖๔

๖) โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

ถนน เส้นทางที่สำคัญประกอบด้วย

๑. ทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑ พหลโยธิน (ช่วงพะเยา - แม่สาย)

หมายเลข ๑๑ (ช่วงอำเภอด่านซ้าย)

หมายเลข ๑๐๑ (ช่วงอำเภอด่านซ้าย - น่าน)

หมายเลข ๑๐๓ เส้นทางร้องกวาง - งาว

นอกจากนี้ มีโครงการรถไฟรางคู่เด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของการรถไฟแห่งประเทศไทย และเป็น ๑ ใน ๒ ส่วนต่อขยายของทางรถไฟสายเหนือ มีวัตถุประสงค์รองรับการเดินทางและขนส่งสินค้าภาคเหนือ รวมถึง รองรับศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าเชียงของที่กำลังก่อสร้างจะเชื่อมการค้าระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ - ใต้จากไทยไปลาว จีน เวียดนาม และเขตเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาลเดิมมีกำหนดการสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่เลื่อนออกไปในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมมีมติอนุมัติโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ รวมระยะทาง ๓๒๓ กม. วงเงินรวม ๘๕,๓๔๕ ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ ๗ ปี โดยกระทรวงคมนาคมเร่งให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเริ่มเวนคืนที่ดินและเปิดการประมูลภายในปี ๒๕๖๔ และมีกำหนดการก่อสร้าง ๕ ปี เปิดบริการในปี ๒๕๗๑

๙) ท่าอากาศยาน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีท่าอากาศยานที่อยู่ในการดูแลของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑ แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติแม่ฟ้าหลวงเชียงราย มีสายการบิน เช่น การบินไทย, Air Asia, Nok Air, Bangkok Airways, Lion Air และมีท่าอากาศยานที่อยู่ในการดูแลของกรมการบินพลเรือน จำนวน ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานแพร่ และ ท่าอากาศยานน่าน

๑๐) ท่าเรือ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีท่าเรือ ๓ แห่ง ประกอบด้วยท่าเรือพาณิชย์เชียงแสนแห่งที่ ๑ และ ๒ และท่าเรือเชียงของ ซึ่งทั้ง ๓ แห่ง อยู่ในการดูแลของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

๑๑) แหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลประเพณีที่สำคัญ

ตารางที่ ๕ ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
เชียงราย	๑. ชุมชนตำบลบ้านแซว ตำบลบ่อสามล้านนา ๒. แหล่งเรียนรู้การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนเทศบาลตำบลศรีเมือง ๓. ศูนย์เรียนรู้พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ในระดับประเทศบ้านโป่งศรีนคร ๔. หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านท่าขันทอง	๑. อนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ๒. พระตำหนักดอยตุง ๓. ทะเลสาบเชียงแสนหรือหนองบงคายน ๔. สบรวก หรือ ดินแดนแห่งสามเหลี่ยมทองคำ ๕. สามเหลี่ยมทองคำ ๖. ท่าเรือบัก	๑. ไร่แม่ฟ้าหลวง ๒. น้ำพุร้อนโป่งพระบาท ๓. น้ำพุร้อนป่าตึงหรือน้ำพุร้อนห้วยหินฝน ๔. ลานทองอุทยานวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง ๕. ดอยแม่สลอง ๖. ดอยหัวแม่คำ ๗. สวนแม่ฟ้าหลวง ๘. ถ้ำผาจม ๙. ถ้ำป่อม ถ้ำปลา ๑๐. ถ้ำเสาหินพญานาคบ้านหาดบ้าย ๑๑. ดอยผาตั้ง ๑๒. หาดผาไต่ ๑๓. ภูชี้ฟ้า ๑๔. ดอยช้าง ดอยวาวี ๑๕. บ่อน้ำร้อนธรรมชาติ	๑. วัดพระสิงห์ ๒. วัดพระแก้ว ๓. วัดร่องขุ่น ๔. พระธาตุดอยตุง ๕. วัดป่าสัก ๖. วัดพระธาตุมหาเงา ๗. วัดพระธาตุดอยมกิตติ ๘. วัดพระธาตุดอยมจ้อ ๙. พระธาตุดอยแม่ ๑๐. วัดพระเจ้าทองทิพย์	๑. อุทยานแห่งชาติดอยหลวง ๒. อุทยานแห่งชาติขุนแจ

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
พะเยา	<ol style="list-style-type: none"> ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านบัว วิถีชีวิตชุมชนชาติพันธุ์ (อีสานล้านนา) ชุมชนท่าครก บ้านจิว ชุมชนโบราณบ้านตุนใต้ หมู่บ้านปิดทองหลังพระ (บ้านต๋อมโน) ชุมชนบ่อสิงสอง (ผาหัวเรือ) 	<ol style="list-style-type: none"> บ้านร้อยปีคุณหลวงศรีนครานุกุล โบราณสถานบ้านร่องไฮ หอวัฒนธรรมนิทัศน์ โบราณสถานเวียงลอ อนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง การศึกษาอนุสรณ์ผู้เสียสละ พทท. ๒๓๒๔ โบราณสถานเวียงบัว 	<ol style="list-style-type: none"> กว๊านพะเยา วนอุทยานภูลังกา ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปังค่า พะเยา อุทยานแห่งชาติภูซาง อุทยานแห่งชาติดอยหลวง บ่อสิบสอง น้ำตกจำปาทอง ช่วงนกยูง หนองเล็งทราย เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ อุทยานแห่งชาติแม่ปืม ห้วยผาเกี้ยง ดงหอนองหล่ม ถ้ำหลวงปางจุ่น ผาซอตั้ง บ้านผาแดง ร่องแก่ง บ้านผนองกลาง อุทยานดอยภูนาง 	<ol style="list-style-type: none"> วัดติโลกอาราม วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) วัดพระธาตุจอมทอง วัดศรีอุโมงค์คำ วัดลี วัดป่าแดงบุญนาคน วัดหลวงราชสันฐาน วัดแสนเมืองมา วัดไชยอวาล หรือวัดประตูเหล็ก วัดราชคฤห์ วัดอินทร์ฐาน วัดร้างประตูชัย หรือวัดพระเจ้าย้อย วัดศรีจอมเรือง วัดพระนั่งดิน วัดนันทาราม วัดป่าสักคำ วัดศรีสุพรรณ วัดพระธาตุสบแวน ดอยบุษราคัม (วัดอนาลัยพิหาราม) วัดศรีชุม วัดห้วยเกี้ยง วัดภูผาราม วัดพระธาตุแช่ไร่ วัดพระธาตุขิงแกง วัดศรีล้อมหนองหล่ม วัดพระธาตุสามดวง วัดพระธาตุภูทอง วัดพระธาตุจอมสัน วัดพระธาตุดอยหยวก วัดพระธาตุภูขวาง 	<ol style="list-style-type: none"> อ่างเก็บน้ำห้วยชมพู - ผาเทวดา เส้นทางจักรยานรอบกว๊านพะเยา การท่องเที่ยวศึกษาระบบวิถีชุมชน อ่างเก็บน้ำแม่ปืม หาดน้ำดัง อำเภอปง อ่างเก็บน้ำห้วยต๋ม หนองเล็งทราย อ่างเก็บน้ำร่องสัก อ่างเก็บน้ำห้วยส้ม น้ำขุนเอียน เทศกาลดอกคำใต้งาม
แพร่	<ol style="list-style-type: none"> หมู่บ้านคอกหูก/บ้านมดตอง/บ้านทุ่งโฮ้ง (ชุมชนที่เป็นแหล่งปลูกต้นฮ่อม) ชุมชนบ้านห้วยอ้อ (เมืองลอง) บ้านไต้ลื้อ (บ้านถิ่น) หมู่บ้านร่องพอง แหล่งอุตสาหกรรม การเย็บผ้าและเหล็ก หมู่บ้านคางใจ ชุมชนกะเหรี่ยงหูกวาง 	<ol style="list-style-type: none"> คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ กำแพงเมืองแพร่ คุ้มวงศ์บุรี คุ้มวิชัยราชา วัดธรรมานาภาพ (พระธาตุศรีนาตอง) ถ้ำผานางคอย อนุสรณ์สถานเสรีไทย และเส้นทางแพะเปียง พิพิธภัณฑสถานวัดศรีดอนคำ และพิพิธภัณฑสถานพร้าโต้ 	<ol style="list-style-type: none"> วนอุทยาน แพะเมืองผี บ่อน้ำพุร้อนบ้านแม่จอก น้ำตกแม่แก้งหลวง อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย น้ำตกห้วยโรง ภูเขาหินปะการัง สวนหินมหาราช อำเภอลอง ม่อนเสาหินพิศวง 	<ol style="list-style-type: none"> วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดศรีชุม วัดจอมสวรรค์ วัดพระธาตุช่อแฮ พระธาตุนิคมสวรรค์ วัดพระธาตุจอมแจ้ง วัดพระนอน วัดศรีบุญเรือง วัดพระธาตุปูแจ 	<ol style="list-style-type: none"> อ่างเก็บน้ำแม่สอง (บึงจักรกาน ล่องแก่ง) หนองบัวลอย ถ้ำผานางคอย (วิ่งเทรล ยิงธนู) ภูญาพ่อ ถ้ำเอราวัณ (เป็นหน้าผา ล่องแก่ง) อ่างเก็บน้ำแม่กลาง อ.ร้องกวาง อ่างเก็บน้ำแม่สาย

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
	<p>๖. บ้านแช่ฟ้ากะเหรี่ยงหุยาน</p> <p>๗. บ้านบุญยืน มลาปรี (ผิต้องเหลือง)</p> <p>๘. โฮงชิงหลวง</p> <p>๙. บ้านกะเหรี่ยง-แม่จองไฟ</p> <p>๑๐. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหม้อห้อมทุ่งเจริญ/ทุ่งโฮ้งย้อมสีธรรมชาติ</p> <p>๑๑. บ้านดอนมูลสูงเม่น</p> <p>๑๒. บ้านวังวนสูงเม่น</p> <p>๑๓. ชุมชนบ้านดอนทราย อ.ลอง</p> <p>๑๔. กาดกองเก่า</p> <p>๑๕. หอศาสตราวุธ</p> <p>๑๖. หอศิลป์นรินทร์ อ.เด่นชัย</p> <p>๑๗. คำแสนแกลเลอร์</p>	<p>๙. บ้านศิลปินแห่งชาติ-บ้านผ้าตีนจก</p> <p>๑๐. พิพิธภัณฑ์โกมลผ้าโบราณ</p> <p>๑๑. สถานีรถไฟบ้านปิน ศิลปะการก่อสร้างแบบบาวาเรียน</p> <p>๑๒. บ้านประทับใจ</p> <p>๑๓. อุทยานแห่งชาติลิลิตพระลอ</p> <p>๑๔. พิพิธภัณฑ์เสรีไทย</p> <p>๑๕. พิพิธภัณฑ์เสรีไทย อ.หนองม่วงไข่</p> <p>๑๖. พิพิธภัณฑ์ไม้สัก (โรงเรียนการป่าไม้)</p>	<p>๘. อุทยานแห่งชาติ แม่ยม อำเภอสอง</p> <p>๙. น้ำตกเชิงทอง</p> <p>๑๐. แก่งหลวง</p>	<p>๑๑. วัดพระธาตุหนองจัน</p> <p>๑๒. วัดพระธาตุพระล่อ</p> <p>๑๓. วัดสูงเม่น</p> <p>๑๔. วัดไทรย้อย</p> <p>๑๕. วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี</p> <p>๑๖. วัดเด่นชัย (พระเจ้าแสนแช่)</p> <p>๑๗. วัดพระธาตุคอกน้อย</p> <p>๑๘. วัดพระธาตุคอกเลี้ยง</p> <p>๑๙. วัดดงลาน วัดเซตวัน อ.ลอง</p> <p>๒๐. วัดนาคุ้ม</p> <p>๒๑. วัดไผ่ล้อม</p> <p>๒๒. วัดแม่ลานเหนือ</p> <p>๒๓. วัดบุญเย็น</p> <p>๒๔. วัดด้ามอน</p> <p>๒๕. วัดถิ่นแหนทสรา</p> <p>๒๖. วัดสระบ่อแก้ว</p> <p>๒๗. วัดหัวข่วง</p> <p>๒๘. วัดพงษ์สุนันท์</p>	
น่าน	<p>๑. บ่อเกลือสินเธาว์</p> <p>๒. ตลาดชายแดนหน่วยโกน</p> <p>๓. น้ำพูน บ้านน้ำกัก</p> <p>๔. ชุมชนบ้านบ่อสวก</p> <p>๕. ชุมชนบ้านห้วยพ่าน</p> <p>๖. หมู่บ้านประมงปากนาย</p> <p>๗. ชุมชนบ้านสันเจริญ</p> <p>๘. ชุมชนบ้านหลายทุ่ง</p> <p>๙. ชุมชนไพล้อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต.ร่องแง อ.ปัว - บ้านศิลาเพชร - บ้านดอนมูล - บ้านนาอุดม อ.เชียงกลาง <p>๑๐. ชุมชนบ้านดอนชัย (ทุ่งช้าง)</p> <p>๑๑. ชุมชนชาวม้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บ้านมณีพุกษ - บ้านถ้ำเวียงแก - บ้านขุนสถาน - บ้านป่ากาง - บ้านสองแคว <p>๑๒. ชุมชนชาวอิวเมี่ยน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บ้านป่ากาง - บ้านน้ำมาก อ.เวียงสา - บ้านน้ำวาง 	<p>๑. อนุสรณ์วีกรรมทุ่งช้าง</p> <p>๒. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติน่าน</p> <p>๓. พิพิธภัณฑ์วัดพระเกิด</p> <p>๔. ตึกรังสีเกษม</p> <p>๕. หออัตลักษณ์นครน่าน</p> <p>๖. หอศิลป์น่าน</p> <p>๗. กำแพงเมืองเก่าและคูเมือง</p> <p>๘. คู่มเจ้าราชบุตร</p> <p>๙. คู่มเจ้าเทพมามา</p> <p>๑๐. โฮงเจ้าฟองคำ</p> <p>๑๑. คู่มเจ้าเมฆวดี</p> <p>๑๒. ศาลเจ้าหลวงภูคา ศิลาเพชร</p> <p>๑๓. เตาเผาโบราณบ้านบ่อสวก</p> <p>๑๔. ภาพเขียนสีอ.แม่จริม</p> <p>๑๕. พิพิธภัณฑ์เวียงสา</p> <p>๑๖. เมืองวรรณคร (อ.ปัว)</p> <p>๑๗. ภูพยัคฆ์</p> <p>๑๘. แหล่งขวานหิน (นาซาว)</p>	<p>๑. ดอยยาว ดอยตั่ว</p> <p>๒. เสาหินน่าน้อย</p> <p>๓. อุทยานแห่งชาติขุนสถาน</p> <p>๔. อุทยานแห่งชาติศรีน่าน</p> <p>๕. อุทยานแห่งชาติภูคา</p> <p>๖. อุทยานแห่งชาติขุนน่าน</p> <p>๗. อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน</p> <p>๘. อุทยานแห่งชาติแม่จริม</p> <p>๙. อุทยานชาตินันทบุรี</p> <p>๑๐. วังศิลาแลง</p> <p>๑๑. น้ำตกศิลาเพชร</p> <p>๑๒. ดอยพญาเสือโคร่ง</p> <p>๑๓. ถ้ำผาตูป</p> <p>๑๔. น้ำตกตาดม่าน น้ำตกสะปัน</p>	<p>๑. วัดพระธาตุแช่แห้ง พระอารามหลวง</p> <p>๒. วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร</p> <p>๓. วัดภูมินทร์</p> <p>๔. วัดสวนตาล</p> <p>๕. วัดมิ่งเมือง</p> <p>๖. วัดศรีพันต้น</p> <p>๗. วัดหนองบัว</p> <p>๘. วัดบุญยืน</p> <p>๙. วัดภูเก็ด</p> <p>๑๐. วัดพระธาตุเขาน้อย</p> <p>๑๑. วัดหนองแดง</p> <p>๑๒. วัดโป่งคำ (สันติสุข)</p> <p>๑๓. วัดคอนมูล</p> <p>๑๔. วัดศรีมงคล (วัดก้ง) อ.ท่าวังผา</p> <p>๑๕. วัดถ้ำเซตวัน</p> <p>๑๖. วัดพระธาตุจอมพริก</p> <p>๑๗. วัดบ่อหลวง</p> <p>๑๘. พระแก้วมรกต อ.บ้านหลวง</p> <p>๑๙. พระธาตุจอมทอง</p>	<p>๑. ล่องแก่งน้ำว้า</p> <p>๒. กิจกรรมดูนกหนองน้ำครก</p> <p>๓. ประเพณีแข่งเรือพญานาคน่าน</p>

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
	๑๓. ชุมชนชาวตองเหลือง - บ้านห้วยหยวก ๑๔. ชุมชนวิถีไทพวน - บ้านฝายมูล อ.ท่าวังผา - บ้านหมื่นพวน อ.เวียงสา - ชุมชน ต.โนเวียง ๑๕. ชุมชนชีวิติบ้านน้ำเกี๋ยง ๑๖. ป่าชุมชนบ้านดงผาปูน ๑๗. ถนนลอยฟ้า สันติสุข-ป่อเกลือ ๑๘. สะพานน้ำเต้า ๑๙. กลุ่มผ้าทอ - บ้านดอนชัย - บ้านชาวหลวง - บ้านป่าอ้อย ต.ศิลาแลง ๒๐. กลุ่มผ้าเขียนเทียน และเครื่องเงิน ต.ปากกลาง อ.ป่า ๒๑. ชุมชนมหาโกชน์ การจัดการเรื่องขยะและการแกะสลักพระไม้ ๒๒. ชุมชนบ้านไผ่เหลือง การจัดการด้านเกษตรปลอดภัย	๑๙. อนุสาวรีย์ ๑๗ ทหารกล้า อ.เฉลิมพระเกียรติ เมืองย่าง ต.บ้านเสี้ยว			

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๒

ตารางที่ ๖ แสดงเทศกาลและประเพณีที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
เชียงราย	<p>๑.งานพ่อขุนเม็งราย จัดประมาณปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ เป็นงานประจำปี ภายในงานจะมีการออกร้าน จัดนิทรรศการและมหรสพต่างๆ</p> <p>๒.งานวันลีนจีเชียงรายและสัปดาห์รัตนางแล จัดประมาณกลางเดือนพฤษภาคมของทุกปี ภายในงานจะมีการประกวดขบวนรถและประกวดธิดาลีนจี การออกร้านจำหน่ายสินค้า</p> <p>๓.ประเพณีป่าเวณีย์ใหม่เมือง หรือเทศกาลสงกรานต์ ได้กำหนดให้มีตั้งแต่วันที่ ๑๓ - ๑๖ เมษายน โดยการเนรมิตถนนเล่นน้ำกลางเมืองเชียงราย ภายในงานจะมีกิจกรรมต่างๆ มากมาย เช่น ทำบุญตักบาตรในช่วงเช้า สรงน้ำพระพุทธรูปสังข์คนทรายเข้าวัด สรงน้ำพ่อขุนเม็งรายมหาราช รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุแต่ละชุมชน ประกวดเทพีสงกรานต์ แข่งขันกีฬาพื้นบ้าน ขบวนแห่ ประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง บนถนนเล่นน้ำคือ ถนนธนาถัย จะใช้เป็นถนนเพื่อการ เล่นน้ำตลอดทั้งสาย โดยเทศบาลได้ออกแบบอุโมงค์ที่มีสายน้ำใสสะอาดพุ่งออกมาจากทั้งสองฟากถนน รวมทั้งติดตั้งระบบน้ำพุเพื่อสร้างสีสันบรรยากาศของความชุ่มฉ่ำของสายน้ำตลอดเทศกาล พร้อมกันนี้ได้จัดให้มีพิธีรดน้ำดำหัวผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ และผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการแสดงออก ถึงความเคารพนับถือและความเป็นสิริมงคลตามประเพณีที่ชาวล้านนาได้ปฏิบัติสืบต่อกันมา ตลอดทั้งเป็นการร่วมสืบสานวัฒนธรรมอันดีให้กับชนรุ่นหลัง</p> <p>๔.ประเพณีเป็งลอยกระทง จัดขึ้น ณ สนามฝึกนักศึกษาราชภัฏ (สนาม รต.) เชียงแสนแม่ฟ้าหลวง ทุกวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี โดยจะมีการจัดงาน ๒ วัน ในวันแรกจะมีกิจกรรมลอยกระทงเล็ก การประกวดหุ่นน้อยนพมาศ และวันต่อมามีขบวนแห่กระทงที่ยิ่งใหญ่จากสวนตุง และโคมา ถนนธนาถัย ผู้สถานที่จัดงาน และมีการประกวดนางนพมาศ ประกวดโคม ประกวดกระทง พร้อมการแสดงบนเวทีอย่างตระการตาโครงการจัดงานวัฒนธรรมสัมพันธ์ลุ่มน้ำโขง จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เป็นการจัดงานเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ได้แก่ ไทย ลาว จีน พม่า เวียดนาม และกัมพูชา เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ประเพณีระหว่างประเทศ</p>

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	<p>ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายและประเทศไทย รวมทั้งเป็นการสานสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้แน่นแฟ้น เชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ เป็นการผูกมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน อันจะนำไปสู่การขยายฐานความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น ส่งผลดีในปัจจุบันและอนาคตทางด้าน การค้า การลงทุน การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในประเทศลุ่มแม่น้ำโขง จึงทำให้เป็นงานที่ยิ่งใหญ่และส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ จัดขึ้นราวปลายเดือนตุลาคมหรือต้นพฤศจิกายนของทุกปี</p> <p>๕.ประเพณีอัญเชิญพระพุทธรูปแวตเวียงเจียงฮาย เป็นขบวนแห่พระคู่บ้านคู่เมืองที่สำคัญๆ ของวัดต่างๆ ประดิษฐานบนบุษบกแห่ให้ประชาชนสักการบูชาไปรอบๆตัวดอกไม้มันในบายวันที ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี เพื่อเป็นสิริมงคลสำหรับเมืองเชียงราย ส่งท้ายปีเก่าที่กำลังจะผ่านไปและรับปีใหม่ที่กำลังจะมาถึง แล้วดับบาตรในวันที่ ๑ มกราคมตอนเช้ารับวันปีใหม่ ซึ่งมีพื้นฐานความคิด มาจากตำนานพระเจ้าเลียบโลก ด้วยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนได้มีโอกาสสักการบูชาพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง ซึ่งประดิษฐานอยู่ตามวัดวาอารามต่างๆ ในตัวเมืองเชียงราย เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตในวาระของการส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ โดยการอัญเชิญพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองเชียงราย มาประดิษฐานบนบุษบกที่ได้อสร้างขึ้นโดยช่างศิลปินที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงราย จัดเป็นขบวนอัญเชิญไปรอบเมืองเชียงราย ให้พุทธศาสนิกชนได้มีโอกาสกราบไหว้สักการบูชาด้วย ข้าวตอก ดอกไม้ จึงถือเป็นการเริ่มต้นปีใหม่ที่เป็นสิริมงคลยิ่งนัก</p> <p>๖.เทศกาลวันเข้าพรรษา วันเข้าพรรษาเป็นวันสำคัญวันหนึ่งในทางพระพุทธศาสนา เมื่อถึงวันนี้แล้วพระภิกษุสามเณรจะต้องทำพิธีอธิษฐานพรรษา คือ อธิษฐานเพื่ออยู่ประจำในวัดใดวัดหนึ่งที่ตนทำพิธีอธิษฐานนั้นตลอด ๓ เดือน ในฤดูฝน คือ ตั้งแต่แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๘ จนถึงขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เมื่อถึงวันเข้าพรรษา พุทธศาสนิกชนย่อมมีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะถือว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้บำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศลเป็นพิเศษ เช่น การถวายผ้าอาบน้ำฝน การถวายจตุปัจจัยไทยธรรมและถวายเทียนพรรษา ซึ่งถือว่าเป็นการถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ระหว่างพรรษา และเพื่อให้ความสว่างในเวลาที่มีพิธีกรรมทางศาสนาในเวลาากลางคืน ดังนั้นจังหวัดเชียงรายมีความตระหนักและเห็นความสำคัญ จึงได้ยึดเป็นนโยบายหลัก ในการสนับสนุนส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสืบสานประเพณีหล่อเทียนพรรษาขึ้น และจัดขบวนเทียนพรรษาอย่างยิ่งใหญ่เป็นประจำทุกปี บริเวณสวนตุงและโคมาฯ ถนนธนาสัย</p> <p>๗.งานตานหาพญามังราย เนื่องในวันที่ ๒๖ มกราคม ของทุกปี จะเป็นวันคล้ายวันที่พญามังราย หรือ พ่อขุนเม็งรายมหาราช ได้ทรงสร้างเมืองเชียงรายไว้เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.๑๘๐๕ เทศบาลนครเชียงราย ได้สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน จึงได้จัดพิธีบำเพ็ญกุศลสักการะดวงพระวิญญาณพ่อขุนเม็งรายมหาราชขึ้นในวันที่ ๒๕ มกราคม ของทุกปี ณ วัดดอยงำเมือง ในงานมีกิจกรรมทางศาสนาจัดพิธีกรรมแบบล้านนา ซึ่งประกอบไปด้วย พิธีสักการบูชาพระสลูบ การสืบทอดเมือง การทำบุญเมือง และการจัดกิจกรรมสมโภชเมือง อาทิ การฟ้อนเล็บ การฟ้อนดาบ และการตีกลองสะบัดชัย เพื่อถวายแด่องค์พ่อขุนเม็งรายมหาราช อีกทั้งยังเป็นการแสดงออกถึง ความกตัญญูต่อดี และเคารพต่อดวงพระวิญญาณของพระองค์ท่าน โดยพี่น้องชาวเชียงราย และพี่น้องชุมชนในเขตเทศบาลจะเข้าร่วมในพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ด้วยการนำพานพุ่ม หรือพานดอกไม้เครื่องบูชาสักการะ ถวายดวงพระวิญญาณพ่อขุนเม็งรายมหาราช เพื่อความร่มเย็นของเมืองเชียงรายและความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตอีกด้วย นอกจากนี้พิธีดังกล่าวแล้ว ในช่วงปลายเดือนมกราคมของทุกปี จังหวัดเชียงรายร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจะมีการร่วมกันจัดงานกาชาดประจำปี ของจังหวัดเชียงรายหรือที่นิยมเรียกกันว่า "งานพ่อขุนเม็งรายมหาราช" ซึ่งจัดขึ้นประมาณปลายเดือนมกราคมของทุกปี ภายในงานจะมีการออกร้านจัดนิทรรศการของส่วนราชการและเอกชน งานรื่นเริงต่าง ๆ การจำหน่ายสินค้า อาหาร และข้าวของเครื่องใช้ ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายได้เป็นอย่างดี</p> <p>๘.งานปีใหม่เคหาคาวนหอนาฬิกา มหกรรมงานวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ร่วมนับถอยหลัง (เคหาคาวน) เพื่อเข้าสู่ปีใหม่พร้อมกัน ณ บริเวณหอนาฬิกาเฉลิมพระเกียรติ ถนนบรรพปราการ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ภายในงานมีการเปิดการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม การแสดงของ วงดนตรี และสลักรการแสดงของชุมชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา จากชุมชนและสถาบันการศึกษา ในเขตเทศบาลฯ การแสดงกลองบูชาและกลองยาว การแสดงกลองสะบัดชัย โดยจุดนับถอยหลังส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ มีการจุดพลุเฉลิมฉลอง และการปล่อยโคมไฟ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว มีฉากหลังเป็นหอนาฬิกาที่สวยงาม การให้นักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศได้ชื่นชมความงดงามโดยงานเริ่มตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ น. ของวันที่ ๓๑ ธันวาคม เป็นต้นไป</p> <p>๙.งานประเพณีแห่โคมไฟ ไทดอก จัดขึ้นเนื่องในวันมาฆบูชา ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ซึ่งถือได้ว่าเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและเป็นวันที่เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้นหลายประการ คือ พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า จำนวน ๑,๒๕๐ รูป มาเฝ้าพระพุทธเจ้าโดยมิได้นัดหมายกันมาก่อน ซึ่งพระสงฆ์ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นพระอรหันต์ที่พระพุทธเจ้าอุปสมบทโดยตรงจากพระพุทธเจ้า และในวันมาฆบูชาพระพุทธเจ้าได้แสดงพระโอวาทปาติโมกข์ในที่ประชุมสงฆ์ เนื้อหาโดยสรุปคือให้ละเว้นความชั่วทุกชนิด ทำความดี และทำจิตใจให้ผ่องใส และเมื่อวันมาฆบูชาได้เวียนมาบรรจบครบรอบทุกปี เทศบาลนครเชียงรายร่วมกับคณะสงฆ์จังหวัดเชียงรายจึงได้ จัดงานประเพณี แห่โคมไฟ ไทดอก ขึ้นเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา และเพื่อให้พุทธศาสนิกชนร่วมกันสร้างบุญกุศลสืบต่อพระพุทธศาสนาต่อไป</p>

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	<p>๑๐. ตักบาตรเที่ยงคืน ในครั้งอดีตเมื่อใกล้เวลาประมาณเที่ยงคืน ในคืนวันพุธ ขึ้น ๑๕ ค่ำ จะมีประชาชนจำนวนมาก มาร่วมทำบุญตักบาตรพระภิกษุสงฆ์ สามเณร ภายในเขตเทศบาลนครเชียงราย ตามถนนสายต่าง ๆ จำนวนหลายร้อยรูป โดยเรียกวันดังกล่าวว่า "วันเป็งปืด" และมีประวัติความเป็นมาสืบเนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า พระมหาอุปคุตซึ่งเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งที่มี มหาอิทธิฤทธิ์สามารถลดบันดาลโชคลาภวาสนาได้ออกจากการเข้ามานสมาบัติที่ได้สะต่อทะเลแล้วแปลงกายเป็นสามเณรน้อยออกมาโปรดสัตว์โลกเชื่อกันว่าหากผู้ใดได้ทำบุญตักบาตรพระมหาอุปคุตแล้ว บุคคลนั้นถือว่าเป็นผู้มีบุญ จะมีโชคลาภวาสนาร่ำรวยเป็นเศรษฐีและบังเกิดความเป็นสิริมงคล แก่ชีวิต ซึ่งประเพณีการตักบาตรเที่ยงคืนวันเป็งปืด ถือเป็นประเพณีล้านนาที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา ช้านาน เพราะว่าแต่ละปีอาจมีวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ ที่ตรงกับวันพุธ เพียงแค่ ๑ ครั้ง หรือ ๒ ครั้งเท่านั้น หลายคนจึงเฝ้ารอที่จะมาทำบุญตักบาตรในวันดังกล่าว เทศบาลนครเชียงรายจึงได้จัดงานประเพณี ตักบาตรวันเป็งปืดเพื่อให้คงอยู่คู่วัฒนธรรมล้านนาของชาวเชียงรายสืบไป</p> <p>๑๑. ประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะ คือ การทำบุญตักบาตร ในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เนื่องในโอกาสที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงจากเทวโลก คำว่า เทโว ย่อมาจากคำว่า เทโวโรหณะ ซึ่งแปลว่า การเสด็จลงจากเทวโลก ความเดิมมีว่า ในพรรษาที่ ๗ นับแต่วันตรัสรู้พระพุทธเจ้าเสด็จไปจำพรรษาอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อเทศน์โปรดพระพุทธมารดา จนบรรลुไสดาปตีผล ครั้นออกพรรษาในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ แล้วจึงเสด็จลงจากเทวโลกที่เมืองสังกัสสนคร ในกาลที่เสด็จลงจากเทวโลก ได้มีเนินเป็นอันเดียวกันจนถึงพรหมโลก เมื่อทรงแลดูข้างล่าง สถานที่นั้นก็มีเนินอันเดียวกันจนถึงเวจิมหานรก ทรงแลดูทิศใหญ่และทิศเฉียง จักรวาลหลายแสนก็มีเนินเป็นอันเดียวกัน เทวดาก็เห็นพวกมนุษย์ แม้พวกมนุษย์ก็เห็นเทวดา สัตว์นรกก็เห็นมนุษย์และเทวดา ต่างก็เห็นกันเฉพาะหน้าทีเดียว ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงเปล่งฉัพพรรณรังสีขณะที่พระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ รุ่งขึ้นวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ชาวเมืองจึงพากันทำบุญตักบาตรเป็นการใหญ่เพราะไม่ได้เห็นพระพุทธเจ้ามาถึง ๓ เดือน การทำบุญตักบาตรในวันนั้นจึงได้ชื่อว่า ตักบาตรเทโวโรหณะ ต่อมามีการเรียกกร่อนไปเหลือเพียง ตักบาตรเทโว เพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ในวันนั้นและเพื่อเป็นการอนุรักษวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามให้คงอยู่ เทศบาลนครเชียงรายจึงได้จัดงานประเพณี "ตักบาตรเทโว" เพื่อสืบทอดและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาเป็นประจำทุกปี</p>
พะเยา	<p>๑. งานสักการะบวงสรวงพ่อขุนงำเมือง จัดขึ้นทุกวันที่ ๕ มีนาคมเป็นการรำลึกถึงพ่อขุนงำเมือง กษัตริย์ที่ครองเมืองพะเยา ซึ่งในช่วงที่พระองค์ ครองราชย์ บ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุข และได้ทรงร่วมกับพ่อขุนรามคำแหงมหาราช และพ่อขุนเม็งรายมหาราช สาบานเป็นพระสหายต่อกันที่เมืองพะเยา งานจัดขึ้นทุกวันที่ ๕ มีนาคม ที่บริเวณอนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมืองสวนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๔๐ โดยมีพิธีบวงสรวงแบบพราหมณ์ มีขบวนสักการะเทิดพระเกียรติ และการแสดงวัฒนธรรมล้านนา จัดโดยจังหวัดพะเยา</p> <p>๒. งานเทศกาลลีนจี่ และของดีเมืองพะเยา จัดขึ้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมจัดขึ้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ที่ตลาดกลางเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ อำเภอแม่ใจ ในงานมีมหรสพ การแสดง การประกวดธิดาชาวสวนลีนจี่ ประกวดลีนจี่พันธุ์ต่างๆ นิทรรศการของภาคราชการและเอกชน จัดโดยสหกรณ์อำเภอแม่ใจ</p> <p>๓. งานประเพณีนมัสการพระเจ้าตนหลวง จัดขึ้น ๗ วัน เดือน ๗ ขึ้น ๑๕ ค่ำงานนมัสการพระเจ้าตนหลวง ที่วัดศรีโคมคำ เป็นงานที่จัดกันมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งจะจัดในช่วงก่อนวันวิสาขบูชา ระยะเวลาจัดงาน ๗ วัน โดยยึดการนับปฏิทินทางภาคเหนือ ซึ่งตรงกับเดือน ๕ ขึ้น ๑๕ ค่ำของภาคเหนือ (เดือน ๗ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ไทย) จึงเรียกงานนี้ในท้องถิ่นว่า "งาน ๘ เป็ง" ในงานแบ่งเป็นสองรูปแบบ คือ ในเขตสงฆ์จะเป็นการทำบุญ ฟังเทศน์ ฟังธรรม การประกวดครีวตาน การปฏิบัติธรรมในช่วง ๗ วัน ส่วนนอกเขตวัดก็จะมีมหรสพ และการจำหน่ายสินค้า</p> <p>๔. งานวัฒนธรรมไทลื้อ อ.เชียงคำ เดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม ทุกปี วัฒนธรรมชาวไทลื้อที่มีเอกลักษณ์ในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมการแต่งกาย สถาปัตยกรรมบ้านเรือน รวมทั้งอาหารการกินที่ไม่เพียงสะท้อนถึงความเป็นชนเผ่ารักสงบ ชยัน และมีมานะอดทนแล้ว ชาวไทลื้อยังรักชาชนบประเพณีดั้งเดิมของพวกเขาไว้ได้เป็นอย่างดี โดยภายในศูนย์แห่งนี้จะทำให้คุณได้เรียนรู้ และสัมผัสผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของชาวไทลื้อในมิติที่หลากหลาย โดยเฉพาะการชมผ้าทอไทลื้อ ที่มีลวดลายสวยงามพร้อมสีสันสดใส เช่น ผ้าลายดอกขอเครือ ลายดอกขอ ลายม้า และลายดอกตั้ง จะทำให้คุณได้เข้าใจความเป็นไทลื้อที่น่าทึ่ง</p> <p>๕. ประเพณีปู่จ่าพญาล่อ เป็นวัฒนธรรมล้านนามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นและทรงคุณค่า มีประวัติศาสตร์ ประเพณีวิถีชีวิตที่ได้รับการสืบทอดยังคงดำรงอยู่ และเป็นผลผลิตของส่วนรวมจวบจนปัจจุบัน วัฒนธรรมในกลุ่มล้านนา ตะวันออก ประกอบด้วย เวียงวรนครและเวียง (น่าน) เวียงสรอง (แพร่) เวียงล่อ (พะเยา) เวียงกาหลงและเวียงเชียงของ (เชียงราย) ซึ่ง ๑ ในเวียงทั้ง ๖ มีเวียงล่อ ของจังหวัดพะเยาด้วยจะมีการจัดกิจกรรมประเพณีปู่จ่าพญาล่อ ในวันที่ ๘ เดือน เมษายน ถึง วันที่ ๙ เดือน เมษายน ของทุก ๆปี</p> <p>๖. ประเพณีตานตุงไทลื้อ ตุงเป็นเครื่องพุทธรูปบูชาอันเป็นเอกลักษณ์ของไทลื้อหรือชาวล้านนา โดยชาวไทลื้อที่อยู่ในจังหวัดต่างๆ มีคติความเชื่อเกี่ยวกับอำนาจของตานตุง ซึ่งเล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนว่าตุงเป็นสัญลักษณ์ของความดี ความเป็นสิริมงคล และเป็นสื่อนำวิญญาณของผู้ล่วงลับไปแล้วให้ขึ้นไปสู่สวรรค์หรือหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานอันเนื่องมาจากวิบากกรรม ตามพื้นฐานความเชื่อของชาวไทลื้อการถวายทานตุงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพิธีกรรม ในพระพุทธศาสนาและประเพณีอันเกี่ยวกับชีวิต การทำตุงถวายจึงเปรียบเสมือนตัวแทนสักการะของการแผ่กุศล กตัญญูแก่เวทที่ ไปถึงผู้มีพระคุณที่ล่วงลับไปแล้ว</p>

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	<p>๗. ประเพณีสงกรานต์พระธาตุจอมทอง ประเพณีสงกรานต์พระธาตุจอมทองมีมาตั้งแต่โบราณ จัดให้มีขึ้น ในวันเพ็ญเดือน ๔ ของทุกปี ณ วัดพระธาตุคอกยวมทอง ประชาชนจังหวัดพะเยาพร้อมใจกันมาทำบุญไหว้พระธาตุคอกยวมทอง โดยจะนำข้าวตอกดอกไม้ข้าวปลาอาหาร และน้ำมันส้มป่อยขึ้นไปนมัสการและสงฆ์พระธาตุ ในอดีตจะมีการแข่งบอกไฟขึ้นและบอกไฟตอก แข่งขันการจ้อยขอฟ้อนเล็บ ครีวทาน เป็นต้น</p> <p>๘. ประเพณีแปดเป็งนมัสการพระเจ้าตนหลวง พระเจ้าตนหลวงเป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สุดในดินแดนล้านนามีอายุมากกว่า ๕๐๐ ปี เป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนอย่างกว้างขวางในระหว่างเดือนแปดหรือเดือนพฤษภาคมของทุกปี ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนสี่ เหนือ ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา ผู้คนจากทุกสารทิศต่างพากันมานมัสการพระเจ้าตนหลวง ณ วัดศรีโคมคำ โดยช่วงกลางวันมีการทำบุญฉลององค์พระเจ้าตนหลวง พระประธานในวิหาร การทำบุญถวาย ภัตตาหารแด่พระสงฆ์ รักษาศีล ฟังเทศน์ ปฏิบัติธรรม มีการจัดขบวนแห่ครีวทาน ฟ้อนรำ มีการละเล่น และการแสดงของชุมชน ช่วงกลางคืนมีการออกร้านขายของและมหรสพต่าง ๆ</p> <p>๙. พิธีบวงสรวงพ่อบุญจำเมือง ทุกปีเมื่อถึงวันที่ ๕ มีนาคม ที่ลานอนุสาวรีย์พ่อบุญจำเมือง ริมกว๊านพะเยาจะเต็มไปด้วยผู้คนที่มาจากทั่วทุกสารทิศ ต่างร่วมทำพิธี “บวงสรวงพ่อบุญจำเมือง” พิธีนี้เริ่มมาตั้งแต่เมื่อใดไม่ปรากฏ แต่ได้ปฏิบัติสืบทอดเป็นประจำทุกวันนี้ งานประเพณีไหว้พระธาตุ วัดป่าแดงบุญนาค</p> <p>๑๐. งานประเพณีไหว้พระธาตุวัดป่าแดงบุญนาค เป็นประเพณีที่ประชาชนจังหวัดพะเยา จะทำบุญตักบาตรสวดมนต์ไหว้พระ เวียนเทียน รักษาศีลภาวนา ในวันเดือน ๗ เป็ง (เพ็ญเดือน ๕) ของทุกปี ณ วัดป่าแดงบุญนาค อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าวังทอง เป็นวัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทาง ประวัติศาสตร์ระหว่างล้านนากับสุโขทัย ได้เป็นอย่างดี เพราะเชื่อกันว่าผู้สร้างวัดคือ พญาธิษฐาน เจ้าเมืองสองแคว ได้เข้ามาสาวมิภักดิ์พระเจ้าติโลกราช เจ้าเมืองเชียงใหม่ คราศึกกรุงศรีอยุธยา กับ ล้านนา พระเจ้าติโลกราช ให้พญาธิษฐานมาครองเมืองพะเยา และพระองค์ได้สร้างวัดอรุณวาสี คือ วัดบุญนาคขึ้น ดังนั้นองค์เจดีย์ที่วัดแห่งนี้จึงได้รับอิทธิพลศิลปะสุโขทัย</p> <p>๑๑. ประเพณีเวียนเทียนกลางน้ำ กว๊านพะเยา กิจกรรม “เวียนเทียนทางน้ำ กลางกว๊านพะเยา” ปีหนึ่งจะจัดขึ้นเพียง ๓ ครั้งเท่านั้น คือ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา เมื่อพระอาทิตย์ใกล้ลับขอบฟ้าผู้คนจะนำดอกไม้ธูปเทียน จุดไฟสว่างไสว ล่องเรือไปเวียนเทียนบูชาองค์พระปฐมกลางแม่น้ำ ๓ รอบโดยกิจกรรมจะเริ่มต้นตั้งแต่ช่วงเช้าเวลา ๐๖.๐๐ น. เป็นพิธีทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งพระสงฆ์ จำนวน ๑๐๙ รูป ณ บริเวณท่าเรือวัดติโลการาม</p>
แพร่	<p>๑. งานประเพณีนมัสการพระธาตุช่อแฮ จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น ๑๑-๑๕ ค่ำเดือน ๔ มีการแห่ผ้าขึ้นไปท่อมองค์พระธาตุ มีขบวนแห่แบบล้านนา โดยผู้ร่วมงานทุกคนจะแต่งกายแบบพื้นเมืองล้านนา มีมหรสพสมโภชทุกคน รุ่งเช้าวันขึ้น ๑๕ ค่ำจะมีการทำบุญตักบาตร กลางคืนมีการเวียนเทียน รอบองค์พระธาตุและวิหาร</p> <p>๒. งานแห้วสงกรานต์น้ำใจเมืองแป้ นุ่งม่อฮ่อมแต่งงามตา จัดงานบริเวณศูนย์หัตถกรรมเวียงโกศัย ในวันที่ ๑๓ - ๑๗ เมษายนของทุกปี ภายในงานจะมีการแต่งกายด้วยชุดม่อฮ่อมล้อมวงกินขันโตก และเล่นสงกรานต์กัน</p> <p>๓. งานกินสลาก คล้ายประเพณีถวายสลากภัตของภาคกลาง โดยชาวบ้านจะจัดเครื่องไทยทานเขียนสลากชื่อของตนติดไว้แล้วนำไปรวมกันที่หน้าพระประธาน พระสงฆ์จะจับสลากขึ้นมาให้มรรคทายกประกาศ เจ้าของสลากก็นำเครื่องไทยทานของตนไปถวายแด่พระสงฆ์ โดยงานนี้จะจัดขึ้นตามวัดต่างๆ ช่วงเดือน ๑๐ ของทุกปี</p> <p>๔. งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน วันขึ้น ๓ ค่ำเดือน ๓ เป็นวันกำฟ้า ก่อนวันกำฟ้า ๑ วัน คือ วันขึ้น ๒ ค่ำเดือน ๓ จะถือเป็นวันสุกดิบแต่ละบ้านจะทำข้าวปุ้น หรือ ขนมจีน พร้อมทั้งน้ำยา และน้ำพริกไว้เลี้ยงดูกัน มีการทำข้าวหลามเผาไว้ในกระบอกข้าวหลามอ่อน มีการทำข้าวจี ข้าวจีทำโดยนำข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้วนำมาปั้นเป็นก้อนขนาดพอเหมาะ อาจจะใส่ไส้หวานหรือใส่ไส้เค็มหรือไม่ใส่ไส้เลย ก็ได้ เสียบเข้ากับไม้ทาโดยรอบด้วยไข่ แล้วนำไปปิ้งไฟจนสุกหอม ข้าวจีจะนำไปเช่นไหว้ผีฟ้า และแบ่งกันกินในหมู่บ้านที่นึ่ง พอถึงวันกำฟ้าทุกคนในบ้านจะไปทำบุญที่วัด มีการใส่บาตร ด้วยข้าวหลาม ข้าวจี ตกตอนบ่ายจะมีการละเล่นไปจน ถึงกลางคืน การละเล่นที่นิยมได้แก่ ช่วงชัย มอญช้อนผ้า นางดั่ง ฯลฯ งานประเพณีกำฟ้าไทยพวนประเพณีกำฟ้าของไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง เพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังได้รำลึกถึงบรรพบุรุษของไทยพวนอย่างลึกซึ้งและหวงแหน และสร้างความสามัคคีในหมู่พวนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ประเพณีกำฟ้าระหว่างวันที่ ๑ - ๔ กุมภาพันธ์ ของทุกปีโดยประมาณ ประเพณีกำฟ้านี้ชาวไทยพวนทุ่งโฮ้งได้ถือปฏิบัติกันมานานเป็นร้อยกว่าปีเท่ากับการอพยพลงมาจากเวียงจันทน์ และก็ไม่เคยมีคนไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง ถูกฟ้าผ่าตายเลยเพื่ออนุรักษ์ และฟื้นฟูประเพณีอันเก่าแก่ที่สืบทอดมาทางเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้ง โดยนายกเทศมนตรี(นายอิทธิพล โกสิน) และสภาวัฒนธรรมตำบลทุ่งโฮ้ง,ชมรมไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง,องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโฮ้ง และชาวไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้งทุกคน จึงได้นำประเพณีกำฟ้าอันนี้มา จากที่ถือปฏิบัติแต่เดิมให้เข้าสู่ยุคสมัยนำวิถีชีวิตชาวไทยพวนทุกรูปแบบเข้าสู่สังคมไทย และสังคมโลก</p> <p>๕. ประเพณีแห่ผ้าซิ่น ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลาประมาณร้อยกว่าปี ที่ตั้งของหมู่บ้านแห่งนี้ โดยธรรมชาติอุดมไปด้วยป่าไม้อันมีค่าได้แก่ ไม้สักทอง ไม้ประดู่ ไม้มะค่า เป็นต้น อาชีพหลักของหมู่บ้านคือการทำไม้ ซ้างจึงเป็นพาหนะที่สำคัญในการชักลากไม้จึงมีการคล้องช้างป่ามาเพื่อใช้งาน เมื่อถึงคล้องช้างป่ามาได้แล้ว ก็จะเอาช้างมาทำพิธีสู่ขวัญเหมือนเป็นการลอบขวัญช้างให้หายตกใจจากการถูกจับคล้องมาจากป่า เมื่อถึงคราวเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี เป็นช่วงระยะเวลาที่อากาศร้อน จึงให้ช้างได้มีโอกาสพักผ่อน โดยถือโอกาสนี้ที่เจ้าของช้างจะทำพิธีขอขมา และทำพิธีบายศรีสู่ขวัญ รดน้ำดำหัวช้าง ที่ตนเคยบังคับให้ทำงาน และเพื่อให้ระลึกถึงบุญคุณที่ช้างมีต่อตน จึงจัดให้มีพิธีแห่ผ้าซิ่นมาสืบทอดกันมาถึงปัจจุบัน</p>

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	<p>๖.ประเพณีตากธรรม" (ธรรมในล้านนา หมายถึง คัมภีร์ใบลาน) เป็นประเพณีโบราณที่ครูบาศรีวิชัยมหาเถร ได้ให้กุศโลบาย เพื่อเก็บรักษาและสืบต่อวรรณกรรม คัมภีร์ให้ยืนยาว โดยมีกระบวนการในการรักษา คัมภีร์ผ่านพิธีกรรมความเชื่อ โดยการนำคัมภีร์ใบลานบิณฑบาตที่อยู๋ในหอไตร ออกมาตากแดด ควบคุมความชื้น เก็บรักษา โดยการห่อผ้าและการเขียนคัมภีร์ชุดใหม่ขึ้นมาโดยประเพณีตากธรรม มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ใหม่ และการสืบทอดคัมภีร์ใบลาน กล่าวคือก่อนที่มีประเพณีตากธรรม ประมาณเดือน ๔ เหนือ ของทุกปี พระสงฆ์ และชาวบ้านจะใช้ความรู้ด้านพุทธศาสนาและความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่ตนมีอยู่มาเขียน หรือ บันทึก เรื่องราวของชุมชน ก่อนที่จะนำมาเทศน์ (บอกเล่า) และร่วมแห่ฉลองในพิธีตากธรรม หลังจากนั้นก็ถวายคัมภีร์ธรรมเหล่านั้น ให้กับวัดจนกลายเป็น "ประเพณีตากธรรม" ประเพณีตากธรรมแสดงให้เห็นว่า ครูบาศรีวิชัย เป็นนักปราชญ์ล้านนา ที่มีความสามารถในการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการจัดการความรู้ทั้งในรูปแบบของการสร้างความรู้ใหม่ และการรักษาความรู้ที่มีอยู่มิให้สูญหายไปจากความทรงจำและการเรียนรู้ซึ่งนับว่าเป็นผลงานที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในวิธีการเก็บรักษา คัมภีร์ไว้เป็นอย่างดี และเป็นการสร้างโอกาสหรือแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ที่มีคุณค่า</p>
น่าน	<p>๑.งานแข่งเรือประเพณีฉลองงาช้างตำจังหวัดน่าน ประเพณีแข่งเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานาน นิยมจัดให้มีขึ้นในงานประเพณีตานก๋วยสลาก ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๙ ได้จัดให้มีการแข่งเรือในงานทอดกฐินสามัคคีสืบทอดมาจนถึงงานทอดกฐินพระราชทานในปัจจุบัน ซึ่งจะมีในราวกลางเดือนตุลาคมหรือต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ช่วงหลังจากจังหวัดได้รวมงานสมโภชงาช้างตำอันเป็นสมบัติล้ำค่าคู่บ้านคู่เมือง ภายในงานมีการประกวดเรือกองเชียร์ ฯลฯ</p> <p>๒.งานเทศกาลส้มทองและงานกาชาดจังหวัดน่าน จัดในราวกลางเดือนธันวาคมของทุกปี ณ สนามกีฬาจังหวัดน่าน ซึ่งในงานก็จะมีกิจกรรมหลายอย่าง ได้แก่ การประกวดขบวนรถส้มทอง การออกร้านนิทรรศการ การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมจากอำเภอต่างๆ และจากเมืองฮ่อน - หงสา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การแสดงศิลปะพื้นเมือง และมหรสพต่าง ๆ</p> <p>๓.งานนมัสการพระธาตุเบ็งสกัด จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ เหนือ (ประมาณเดือนมกราคม) ของทุกปี เป็นประเพณีที่จะมีการทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ อบรมสมโภชการเจริญพระพุทธมนต์ และการสวดเบิกการเวียนเทียน การสร้างน้ำพระธาตุและการบูชาพระธาตุด้วยรูปเทียนดอกไม้ของคนพื้นเมืองที่เป็นชาวพุทธในปีหนึ่งจะมี ๑ ครั้งเท่านั้น และสำหรับพระธาตุเบ็งสกัด และพระวิหารสร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๑๘๒๖ ภายในองค์พระเจดีย์ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุซึ่งถือเป็นศูนย์รวมศรัทธาของชุมชน ถือเป็นสถาปัตยกรรมของช่างน่านอีกด้วย</p> <p>๔.งานประเพณีกินดอกดาดอกแดงและน้ำมันกึ่งฟ้า ของชนเผ่าขมุ เป็นประเพณีขึ้นปีใหม่ของชนเผ่าขมุ สืบทอดมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ ซึ่งจะมีขึ้นในเดือน ๔ ของทุกปี (ประมาณเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์) ชุมชนเผ่าขมุที่อยู่ในตำบลชนแดน อำเภอสองแคว จะพบประเพณีที่บ้านห้วยกล้วย บ้านน้ำปาน บ้านน้ำหลุ บ้านห้วยมอย และบ้านใหม่ชายแดน สำหรับการกินดอกดาดอกแดงนั้นจะต้องทำในวันดีเท่านั้น ซึ่งแต่ละบ้านจะมีวันดีไม่เหมือนกัน ประเพณีนี้จะทำหลังเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว โดยกระทำกันในแต่ละหมู่บ้าน แต่ละครอบครัว เพื่อความอยู่ดีมีสุขและเป็นการรักษาประเพณีที่มีมาแต่โบราณให้สืบทอดต่อไป</p> <p>๕.งานประเพณีหบกเบ็งไหว้สาพระมหาธาตุแช่แห้ง งานประเพณีหบกเบ็ง (เพ็ญ เดือน ๖) หรืองานไหว้สาพระธาตุแช่แห้ง มีการแห่ผ้าทิพย์ห่ม พระธาตุ มีขบวนแห่ผ้าจากลานโพธิ์หน้าวัดเข้ามายังลานพระธาตุ แล้วทำพิธีอธิษฐานผ้าก่อนนำผ้าขึ้นห่มพระธาตุ ในงานประเพณีนี้มักจะมีพุทธศาสนิกชนและนักท่องเที่ยวมาทำบุญอย่างเนืองแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เกิดปีเถาะ พระธาตุแช่แห้งเป็นพระธาตุประจำปีเกิดของคนที่เกิดปีเถาะ ตามคติการ "ชุธาตุ" หรือการไหว้พระธาตุตามปีนักษัตรของชาวล้านนา</p> <p>๖.งานประเพณีสร้างพระเจ้าทองทิพย์ เป็นประเพณีการสร้างพระเจ้าพุทธรูปองค์สำคัญ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของเมืองน่าน ที่สร้างโดยพระเจ้าติโลกราชกษัตริย์เชียงใหม่ ที่มาตีเมืองน่านและสร้างพระเจ้าทองทิพย์ไว้ที่วิหารวัดสวนตาล เมื่อ ๖๐๐ ปี มาแล้ว ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ๑๒ - ๑๔ เมษายนของทุกปี ชาวเมืองน่านจะทำบุญสร้างน้ำพระเจ้าทองทิพย์ โดยอัญเชิญพระเจ้าทองทิพย์องค์จำลอง ออกแห่ไปรอบเมืองให้ประชาชนได้สร้างน้ำสัการะเพื่อความศิริมงคลแก่ตนเองในวันปีใหม่ ภายในวัดจัดให้มีพิธีสวดเศาะเคราะห์ สืบชะตาเมืองอีกด้วย</p> <p>๗.งานประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อย สำหรับงานประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อยเกิดจากความเชื่อและศรัทธาในองค์พระธาตุเขาน้อย ซึ่งตามตำนานเชื่อว่า พระธาตุเขาน้อยองค์นี้ สร้างโดยเมสสิรองของพญาภูเข็ง เจ้าผู้ครองนครน่าน เมื่อราวพุทธศตวรรษที่ ๒๐ และมีการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชฯ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๙-๒๔๕๔ โดยช่างชาวพม่า ชื่อ หม่องยั้ง ประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อย ในวันเพ็ญขึ้น ๑๔ ค่ำ และ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ (เหนือ) ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา ซึ่งเป็นการน้อมรำลึกถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมีกิจกรรมที่สำคัญ อาทิ การแสดงตนเป็นพุทธมามกะ การแสดงพระธรรมเทศนา การทำบุญตักบาตร ถวายผ้าทิพย์ ห่มองค์พระธาตุ การสร้างน้ำพระธาตุ การเวียนเทียน และมีประกวดขบวนแห่ครีวทาน จุดบั้งไฟขึ้นถวายเป็นพุทธบูชา</p> <p>๘.งานตานก๋วยสลาก (งานบุญสลากภัต) งานแห่คว้าน (ครีวทาน) เป็นประเพณีเก่าแก่ที่เชื่อว่ามีมาตั้งแต่พุทธกาล ชาวเหนือถือว่าเป็นประเพณีทำบุญกลางบ้านที่สำคัญเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น พระภิกษุรับนิมนต์เพื่อมารับการถวายทานโดยการจับสลาก ถ้าอยู่ใกล้แม่น้ำน่านก็จะมีการแข่งเรือด้วย ถ้าไม่มีแม่น้ำก็จะมีการประกวดครีวทานแทนการแข่งเรือ เป็นกิจกรรมงานบุญที่สนุกสนานร่วมกันของคนในชุมชน</p>

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	<p>๙.งานประเพณีแข่งเรือชิงถ้วยพระราชทานฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี งานแข่งเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานาน ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๗๙ ได้จัดให้มีการแข่งเรือในงานทอดกฐินสามัคคี และได้สืบทอดมาจนถึงงานทอดกฐินพระราชทานในปัจจุบัน เรือที่เข้าแข่ง แต่ละลำใช้ไม้ซุงขนาดใหญ่ ชุดเป็นเรือ เอกลักษณะเด่นของเรือแข่งเมืองน่าน คือ หัวเรือแกะเป็นรูปพญานาคชูคอส่งงาม ทางเรือเป็นทางพญานาคองสูง ด้วยคนเมืองน่านเชื่อว่าบรรพบุรุษของตน คือ เจ้าขุนนุ่น ขุนพอง เกิดจากไขพญานาคเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ การต่อเรือแข่ง เป็นรูปพญานาคจึงถือเป็นการบูชาบุญคุณพญานาคผู้เป็นเจ้าของลำน้ำและบรรพบุรุษของชาวเมืองน่าน การประชันฝีมือพายจัดขึ้น ณ บริเวณแม่น้ำน่าน (เชิงสะพานพัฒนาภาคเหนือ)</p> <p>๑๐.ประเพณีล่องเรือไฟอำเภอนาน้อย ได้ยึดถือปฏิบัติกันมานานตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ โดยชาวอำเภอนาน้อยมีความเชื่อในประเพณีว่าเป็นการระลึกถึงพระคุณของพระแม่คงคา การเอาไฟเผาความทุกข์ ประเพณีล่องเรือไฟของภาคอีสาน เรียกว่า “ไหลเรือไฟ” ส่วนที่อำเภอนาน้อยเรียกว่าประเพณีล่องเรือไฟตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนยี่ (เหนือ) ชาวบ้านเรียกว่างานยี่เป็งหรือวันลอยกระทง ในปัจจุบัน เรือไฟในสมัยโบราณนั้นมีรูปแบบที่เรียบง่าย โดยทำจากต้นกล้วยและลำไม้ไผ่ที่หาได้มาจัดทำเป็นโครงเรือไฟง่าย ๆ พอที่จะทำให้ลอยน้ำได้ การประดับตกแต่งเรือไฟภายในจะประดับด้วยดอกไม้ ธูป เทียน ตะเกียง สำหรับจุดให้สว่างไสว ก่อนจะปล่อยเรือไฟลงแม่น้ำ เหาที่หลักฐานปรากฏมีแนวทางที่คล้ายกันอยู่บนพื้นฐานความเชื่อต่าง ๆ อาทิ ความเชื่อในการเอาไฟเผาความทุกข์ (พิธีเผาหัวพระเจ้า) จะทำกันที่บริเวณวัด ความเชื่อเกี่ยวกับการขอขมาและระลึกพระคุณของพระแม่คงคา เป็นต้น ในปัจจุบันได้จัดทำเรือไฟรูปแบบต่างๆ โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประกอบในการจัดทำ และประดับตกแต่งด้วยไฟฟ้าให้สวยงามสว่างไสวเต็มลำน้ำ อำเภอนาน้อย ได้จัดงานอย่างยิ่งใหญ่ต่อเนื่องกันมา เพื่อรักษาประเพณี ภูมิปัญญา วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ สืบต่อไปสู่คนรุ่นหลัง</p> <p>๑๑.งานประเพณีปีใหม่ม้ง เป็นงานรื่นเริงของชาวม้งทุก ๆ ปี จะจัดขึ้นหลังจากได้เก็บเกี่ยวผลผลิต ในรอบปีเรียบร้อยแล้ว และเป็นการฉลองความสำเร็จในการเพาะปลูกของแต่ละปี ซึ่งจะต้องทำพิธีบูชาผีฟ้า - ผีป่า - ผีบ้าน ที่ให้ความคุ้มครองและดูแลความสุขสำราญตลอดทั้งปี แต่ละหมู่บ้านจะทำการฉลองกันตามวัน และเวลาที่สะดวกของแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม</p>

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๒

๑๒) กลุ่มชาติพันธุ์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลายในพื้นที่ โดยในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มีชาติพันธุ์ที่สำคัญ จำนวน ๒๓ ชาติพันธุ์ ประกอบด้วย จีนยูนนาน ไทยจีน อาข่าหรืออิก้อ ลาหู่หรือมูเซอ ลีซอหรือลีซอ ม้งหรือแม้ว ดาราอั้ง (ปะหล่อง) ไทลื้อ ปะโอ ภูไท ลัวะ ลาวเวียงจันทร์ ลีซอ อีวเมี่ยน กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ไทพวน มลาปรี อาข่า และอิมปี่ ชาวไทยวน ไทเขิน ขมุ ซึ่งรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

๑. จังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงรายมีกลุ่มชนหลายชาติพันธุ์อาศัยอยู่ทั้งตามที่ราบและบนดอยสูง ซึ่งชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มจะมีศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมแตกต่างกันไปตามแต่วิถีดั้งเดิมที่บรรพบุรุษได้ปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยประชากรในเชียงรายสามารถจำแนกออกเป็นชนชาติต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑.๑ ชาติพันธุ์จีนยูนนาน ชาติพันธุ์จีนยูนนาน หรือชาวจีนฮ่อเป็นชาวจีนที่อาศัยอยู่ในมณฑลยูนนานทางตอนใต้ของประเทศจีน มีอาณาเขตติดกับรัฐฉานประเทศพม่า แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มผาสี ชาวจีนนับถือศาสนาอิสลาม และกลุ่มผาห้า ชาวจีนยูนนานที่นับถือวิญญาณบรรพบุรุษ หลังสงครามกลางเมืองระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์กับพรรคก๊กมินตั๋ง พรรคก๊กมินตั๋งเป็นฝ่ายแพ้ ส่วนหนึ่งจึงได้อพยพมาตั้งหลักที่มณฑลยูนนาน แล้วอพยพเข้าประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ เข้ามาตั้งถิ่นฐานที่อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพ่อค้าคาราวาน กลุ่มจีนฮ่อลี้ภัย และกลุ่มจีนทหารกู้ชาติ

๑.๒ ไทยจีน เป็นชนชาติหนึ่งในกลุ่มไต ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศพม่า ประเทศไทย ประเทศจีน และประเทศลาว ภาษาพูดและเขียนของไทยจีนมีความคล้ายคลึงกับไทยองและไทลื้อมากในประเทศไทย พบชายไทยจีนบริเวณอำเภอสันป่าตอง สันกำแพง แม่แตง ดอยสะเก็ด และในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ คนไทยส่วนใหญ่เรียกว่าไทยจีน เพราะการทำเครื่องเงินเก่ง มีเมืองหลวงอยู่ที่เมืองเชียงตุง รัฐฉาน ประเทศพม่า

๑.๓ อาข่า หรือ อีกอ้อ มีรูปร่างเล็ก แต่แข็งแรงลำสัน ผิวสีน้ำตาลอ่อน หยาบกร้าน มีภาษาพูดคล้ายภาษามูเซอและลีซอ ไม่มีตัวอักษรใช้ ผู้หญิงนิยมไว้ผมยาวแต่รวบผมไว้ แล้วใส่หมวกทับ คอสวมเครื่องประดับใส่เสื้อผ้าสีดำ ผู้ชายโกนหัวไว้ผมเปีย ชาวอาข่านิยมตั้งบ้านเรือนอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล ๑,๒๐๐ เมตร ขึ้นไปยังชีพด้วยการทำไร่เลื่อนลอย นับถือผีมีเสาชิงช้าและลานสาวกอดอยู่หน้าหมู่บ้าน

๑.๔ ลาหู่หรือมูเซอ มีรูปร่างสันทนต์ ผิวสีน้ำตาลอ่อน ชอบกินหมาก มีภาษาพูดเฉพาะแต่ไม่มีตัวอักษรใช้ แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ หลายกลุ่มตามลักษณะการแต่งกายของผู้หญิงส่วนผู้ชายมูเซอไม่มีเครื่องแต่งกายประจำเผ่าแบบผู้หญิง ชาวมูเซออาศัยบนภูเขาสูง อยู่ในบ้านยกพื้นสูง ยังชีพด้วยการทำไร่เลื่อนลอย และเป็นชนเผ่าที่ชำนาญการล่าสัตว์เป็นอย่างมาก

๑.๕ ลีซุหรือลีซอ ยังชีพด้วยการปลูกพืชไร่ และชำนาญในการล่าสัตว์ แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีล้วนดูฉลาดกว่าเผ่าอื่น นับถือผีและบรรพชน ประเพณีสำคัญคือ งานฉลองปีใหม่

๑.๖ ม้งหรือแม้ว รับอิทธิพลการปฏิบัติตามแบบชาวจีน เช่นเดียวกับเผ่าเย้า ผู้ชายมีสถานภาพสูงกว่าผู้หญิงเสมอ

๑.๗ ชาติพันธุ์ไตหย่า ไทหย่า หรือไตหย่า เดิมอาศัยอยู่ที่เมืองหย่า ติดกับฝั่งแม่น้ำเต้าทางด้านเหนือของเมืองซีเม่า เมืองทะเลาง และใต้เมืองคุนหมิง ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภูมิภาคนี้เป็นพื้นที่ราบล้อมรอบไปด้วยไร่นาป่าไม้และทิวเขา อันเรียงรายสลับซับซ้อน ชายไทหย่า ตั้งบ้านเรือนอยู่รวมกันหมู่ๆ ในอาณาเขตของจีน ไม่มีพื้นที่นาเป็นของตนเอง ต้องอาศัยรับจ้างทำนา หรือเช่านาจากพวกชาวจีนฮ่อ เมื่อถูกรบกวนจากเจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครองเก็บภาษีอากรสูง จึงอพยพลงมาจากทางใต้ บริเวณใกล้เคียงกับเมืองเชียงรุ่ง และได้อพยพเข้ามาในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย ใน พ.ศ. ๒๔๙๐ พบว่ามีชาวไทหย่าในจังหวัดเชียงราย ประมาณ ๑,๐๐๐ คน

๑.๘ ชาติพันธุ์ดาราอั้ง ดาราอั้ง (ปะหล่อง) เป็นชนเผ่าที่อพยพมาจากพม่า เข้าสู่ไทยเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งมีฐานเดิมอยู่ในโกสัมพี หรือนครรัฐแสนหวี โดยอาศัยอยู่บริเวณเทือกเขาในรัฐฉาน แถบเมืองตองแปง น้ำซัน สีป้อ เมืองมิต และเมืองเชียงตุง ปัจจุบันหมู่บ้านชาวปะหล่องอยู่ในพื้นที่อำเภอฝาง อำเภอเชียงดาว อำเภอแม่เมาะ จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

๒.จังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยามีกลุ่มชาติพันธุ์สำคัญได้แก่ ไทลื้อ ม้ง ปะโอ ภูไท ลัวะ ลาวเวียงจันทร์ ลีซุ และอัวเมียน รายละเอียดความเป็นมาของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์มีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ ชนชาติพันธุ์ไทลื้อเป็นกลุ่มชนชาติพันธุ์ ที่พูดภาษาตระกูลไท คือ “ ไทลื้อ ” หรือ “ ไตลื้อ ” มีถิ่นฐานดั้งเดิม อยู่ในเขตสิบสองพันนา ชาวไทลื้อนิยมตั้งบ้านเรือนอยู่ตามที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบระหว่างหุบเขา โดยมีแม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำสายสำคัญซึ่งชาวไทลื้อเรียกว่า “ น้ำของ ” ส่วนจีนเรียกว่า แม่น้ำล้านช้าง และเรียกคนไทลื้อว่า “ หลี่ ” หรือ “ ส่วยไปอี ” ชาวลื้อหรือไทลื้อ มีวัฒนธรรมประเพณีและความเชื่อตลอดจนวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกับคนไทยล้านนาและคนลาวในล้านช้างที่บริโภคข้าวเหนียวเป็นอาหารหลัก และนับถือพุทธศาสนาเถรวาทเช่นเดียวกัน สำหรับประเทศไทย ไทลื้อได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานตามหัวเมืองต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบน ในจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน แพร่ ลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่

๒.๒ ชนชาติพันธุ์ม้งหรือแม้ว เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในเขตภูเขาของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชาวม้งอพยพลงมาจากใต้ตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๘ เนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่สงบทางการเมืองและหาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเพาะปลูก ปัจจุบันมีชาวม้งอาศัยอยู่ในประเทศไทย เวียดนาม ลาว และพม่า ในอดีตนั้น ม้งอาศัยอยู่ตามภูเขาอยู่ตามธรรมชาติ ม้งต้องตรากตรำทำงานหนัก อยู่แต่ในไร่นานั้น ทำให้ม้งไม่มีเวลาที่จะดูแลตัวเองและครอบครัว ดังนั้น ชีวิตความเป็นอยู่ของม้ง จึงเป็นแบบเรียบง่าย เพราะคลุกคลีกับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่เท่านั้น ชีวิตประจำวันของม้งคือ จะทำไร่ ทำสวน และหารายได้เล็กน้อยเพื่อจุนเจือครอบครัว ส่วนเรื่องอาหาร ก็จะเป็นเรื่องเรียบง่าย

๒.๓ ชาติพันธุ์ปะโอ กลุ่มชาติพันธุ์ปะโอ หรือตองสู้ ตามตำนานอพยพมาจากเมืองทางทิศตะวันออกเฉียงของย่างกุ้ง ก่อนจะอพยพเข้ามาในเมืองต่างๆ ของดินแดนล้านนา และเดินทางมาค้าขายและติดตามพ่อเผ่ามันตา วงศ์อนันต์ คหบดีชาวปะโอ โดยผู้อพยพตามเข้ามานั้นมีทั้งที่เป็นชาวบ้าน และพระสงฆ์

๒.๔ ชาติพันธุ์ภูไท ชาวภูไท ดั้งเดิมมีภูมิลำเนาอยู่ที่แคว้นสิบสองจุไทย ประเทศเวียดนาม ต่อมาได้มีการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ประเทศลาว และประเทศไทยตามลำดับ ชุมชนภูไทในจังหวัดพะเยา เป็นชุมชนที่ย้ายถิ่นฐานมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๒

๒.๕ ชาติพันธุ์ลัวะ ชาวลัวะ ละว้า หรือข้าว้า เป็นเจ้าถิ่นเดิมของภาคเหนือ ลัวะได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ เมื่อประมาณ ๙๐๐ ปีมาแล้ว พวกมอญจากลพบุรีซึ่งเป็นผู้สร้างเมืองลำพูนและลำปาง ได้รุกรานลัวะจนต้องหนีไปอยู่บนภูเขากลายเป็นชาวเขาไป ต่อมาในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ชนชาติไทย ได้อพยพเข้าสู่ดินแดนแถบนี้ และตีพวกมอญแตกพ่ายไป และมีสัมพันธไมตรีกับพวกลัวะในปัจจุบัน ชาวลัวะ ได้กระจายตัวกันอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ คือ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุทัยธานี สุพรรณบุรี เชียงราย และลำปาง

๒.๖ ชาติพันธุ์ลาวเวียงจันทร์ ลาวเวียง หรือลาวเวียงจันทร์ เป็นชาวนครเวียงจันทร์ และเมืองใกล้เคียงที่อพยพเข้ามาสู่สยาม ทั้งโดยหนีภัยสงคราม หนีภัยธรรมชาติ ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ลาว เวียงจันทร์ เป็นชนกลุ่มหนึ่งที่อพยพมาจากหลวงพระบางและเวียงจันทร์ ประเทศลาว เข้ามาตั้งถิ่นฐานอาศัย อยู่ในจังหวัดพะเยา จำนวน ๕ หมู่บ้าน

๒.๗ ชาติพันธุ์ลีซู กลุ่มชาวลีซู เดิมอาศัยอยู่ที่ต้นแม่น้ำสาละวิน และแม่น้ำโขงทางตอนเหนือของทิเบต และทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศจีน แต่ถูกกดดันทางการเมือง การปกครอง และขาดแคลนที่ดินทำกินในพม่า จึงได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ตาก แม่ฮ่องสอน เพชรบูรณ์ ลำปาง สุโขทัย พะเยา และแพร่ ลีซูแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มย่อย คือ ลีซูสายกับลีซูดำ ชาวลีซูที่อยู่ในประเทศไทยเกือบทั้งหมดเป็นลีซูสาย ส่วนลีซูดำนั้นอยู่ พม่า จีน

๒.๘ ชาติพันธุ์อัวเมี่ยน ชาวอัวเมี่ยน เรียกอีกอย่างว่า เมี่ยน หรือเย้า ถิ่นเดิมของเมี่ยนอยู่ทางตะวันออกเฉียงของมณฑลไกวเจา ยูนนาน หูหนาน และกวางสีในประเทศจีน ต่อมาการทำมาหากินฝืดเคืองและถูกรบกวานจากชาวจีน จึงได้อพยพมาทางใต้ เข้าสู่เวียดนามเหนือ ตอนเหนือของลาว ทางตะวันออกเฉียงของพม่า และภาคเหนือของไทย ชาวเมี่ยนที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย อพยพมาจากประเทศลาว และพม่า ปัจจุบันมีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่มากในจังหวัดเชียงราย พะเยา และน่าน รวมทั้งกำแพงเพชร เชียงใหม่ ตาก เพชรบูรณ์ ลำปาง สุโขทัย

๓. จังหวัดแพร่

จังหวัดแพร่นั้นมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลายเช่นกัน ในพื้นที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ไทลื้อ ไทพวน ม้ง มลาบรี อาข่า และอิมปี รายละเอียดดังนี้

๓.๑ ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง หมู่บ้านชุมชนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง เป็นหมู่บ้านที่อยู่ในที่ราบเชิงเขา อุดมสมบูรณ์ล้อมรอบด้วยป่าไม้และภูเขา มีลำห้วยธรรมชาติที่สวยงามไหลผ่านตลอดปี ชาวบ้านอยู่กันอย่างเรียบง่าย มีวิถีชีวิต นับถือศาสนาพุทธและนับผี มีวัฒนธรรมประเพณีที่คงความดั้งเดิม มีเสน่ห์ในแบบของบ้านค้ำใจ

๓.๒ ชาติพันธุ์ไทใหญ่ กลุ่มไทใหญ่ หรือฉาน คือ กลุ่มชาติพันธุ์ในตระกูลภาษาไท - กะไต เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ขนาดใหญ่อันดับสองของพม่า ส่วนมากอาศัยในรัฐฉานประเทศพม่า และบางส่วนของภาคเหนือตอนใต้ของประเทศไทยกับประเทศพม่า คนไทใหญ่ในประเทศพม่ามีประมาณ ๓ - ๔ ล้านคน แต่มีไทใหญ่หลายแสนที่ได้อพยพเข้าสู่ประเทศไทยเพื่อหนีปัญหาทางการเมืองและการหางาน

๓.๓. ชาติพันธุ์ไทลื้อ กลุ่มไตลื้อ หรือ ไทลื้อ มีดินแดนกว้างใหญ่อยู่ที่สิบสองปันนาในประเทศจีน ได้มีการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานและถูกกวาดต้อนเพราะสงครามและเข้ามาที่ประเทศไทยและแตกสาขา ชาวไทลื้อได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานตามหัวเมืองต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบน ในจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน แพร่ ลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่

๓.๔ ชาตินัพนธ์ไทพวน ชาวพวน เป็นคำที่เรียกกลุ่มชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในแคว้นเชียงขวาง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีอาณาเขตติดต่อกับญวน ซึ่งมีแม่น้ำพวนไหลผ่านพื้นที่เชียงขวาง จึงได้ชื่อว่าพวน ชาวพวนนิยมตั้งถิ่นฐานสร้างที่ทำกิน บริเวณลุ่มแม่น้ำ มีอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่นา ชาวพวนได้อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยหลายพื้นที่ เช่น นครนายก สระบุรี ลพบุรี ฉะเชิงเทรา ราชบุรี จันทบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว และพิจิตร เป็นต้น ชาวไทยพวน มีอุปนิสัยยิ้มแย้ม แจ่มใส โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และรักสงบ ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี มีวัฒนธรรม มีภาษา มีความผูกพันในระบบเครือญาติ เผ่าพันธุ์ เป็นเอกลักษณ์มาช้านาน

๓.๕ ชาตินัพนธ์ม้ง ชนชาตินัพนธ์ม้ง ยังไม่สามารถสรุปได้ว่ามาจากที่ไหน แต่สันนิษฐานกันว่าม้งน่าจะอพยพมาจากที่ราบสูงทิเบต ไชปีเรีย และมองโกเลีย เข้าสู่ประเทศจีน และตั้งหลักแหล่งอยู่แถบลุ่มแม่น้ำเหลือง เมื่อราว ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว มีการตั้งถิ่นฐานอยู่ในมณฑลไคเวจ่า ฮุนหน่า กวางสี และมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ในช่วงของราชวงศ์แมนจู (เหมาจิง) มีนโยบายปราบปรามม้ง เพราะผู้ชายม้งส่วนใหญ่หน้าตาคล้ายคนรัสเซีย โดยให้ชาวเมืองยอมจำนน และยอมรับวัฒนธรรมของจีน แต่ด้วยม้งเป็นพวกชนแห่งขุนเขา (คนป่าเถื่อน) จึงได้มีการต่อสู้กันอย่างรุนแรง และชาวม้งประสบความพ่ายแพ้ จึงได้อพยพหนีถอยสู่ทางใต้และกระจายเป็นกลุ่มย่อยๆ ขึ้นอยู่บนที่สูงป่าเขาในแคว้นสิบสองจุไทย สิบสองปันนา และอีกกลุ่มไปตามทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศลาว บริเวณทุ่งไหหิน เดียนเบียนฟู โดยมีหัวหน้าม้ง คือ นายพลวังป๋อได้รวบรวมม้ง และอพยพเข้าสู่ประเทศไทยเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๐๐ เศษ เป็นต้นมา

๓.๖ ชาตินัพนธ์มลาบรี ชุมชนเผ่าตองเหลือง "มลาบรี" บ้านบุญยืน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ (พื้นที่ของคณบุญยืน สุขเสนห์) โดยการตั้งถิ่นฐานมลาบรี จะอพยพตามลักษณะภูมิประเทศที่อุดมสมบูรณ์ โดยอยู่ในแต่ละพื้นที่เป็นเวลา ๕ - ๑๐ วัน แล้วย้ายไปที่อื่นที่มีอาหารเพียงพอ รูปแบบในการอพยพในลักษณะวนกลับมาที่เดิมในรัศมี ประมาณ ๓๐ ตารางกิโลเมตร ในแต่ละปีเมื่อถึงฤดูกาลที่ต้องเร่ร้อนเข้าป่าเพื่อตีผึ้ง ต้องอพยพไปตั้งหมู่บ้าน มลาบรีเป็นกลุ่มสังคมล่าสัตว์ พวกเขาจะสร้างที่พักชั่วคราว มีลักษณะเป็นเพิง สร้างจากไม้ไผ่ มุงด้วยใบตองกล้วย จึงถูกเรียกว่าเผ่าตองเหลือง เพราะจะย้ายที่อยู่เมื่อเวลาที่ใบตองเริ่มออกสีเหลือง

๓.๗ ชาตินัพนธ์อาข่า เป็นแขนงหนึ่งของชนเผ่าทิเบต - พม่า รูปร่างเล็กแต่ลำสันแข็งแรง ผิวน้ำตาลอ่อนและกร้าน ผู้หญิงมีศีรษะกลม ลำตัวยาวกว่าน่อง และขาสั้นผิติดกับผู้ชาย มีภาษาพูดมาจากแขนงชาวโล - โล คล้ายกับภู ภาษาลานู (มุเซอ) และลีซู (ลีซอ) ไม่มีตัวอักษรใช้ วัฒนธรรมของคนอาข่าทำให้พวกเขาองชีวิตของคนในเผ่าเป็นการต่อเนื่องกัน กฎต่าง ๆ ครอบคลุมทุกคนในเผ่า ตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอน ตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นแนวทางสอนและแนะนำทุกคนในเรื่องของกฎหมายของเผ่า ประเพณี ศาสนา ยา และการรักษาโรคภัยกรรมสถาปัตยกรรมการตีเหล็ก และการทำเครื่องใช้เครื่องนุ่งห่ม เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ ทำให้หมายรู้ ในเผ่าพันธุ์และซาบซึ้งในความเป็นอาข่าของตน

๓.๘ ชาตินัพนธ์อิมปี้ สำหรับชาวอิมปี้มีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านใต้ถุนสูงมุงด้วยหญ้าคา มีชานฝาบ้านสานด้วยไม้ไผ่กลาย มีพิธีกรรม ไหว้เทวดา การขอฝนอุโบสถและพิธีฝากข้าวไว้กับท้าวทั้งหกด้านภาษาภาษาอิมปี้ (Mpi) จัดอยู่ในตระกูลภาษาทิเบต-เบอร์มา สายโลโลใต้ กลุ่มย่อยฮาโนอิช มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาของปืซู และกวน้อย ส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำไม้กวาด เกษตรกรรม และเลี้ยงสัตว์

๔. จังหวัดน่าน

จังหวัดน่านนั้นมีชาตินัพนธ์คล้ายคลึงกันกับอีก ๓ จังหวัด โดยมีชาตินัพนธ์ที่สำคัญ ได้แก่ ชาวไทยวน หรือคนเมือง ไทลื้อ ไทพวน ไทเขิน ไทใหญ่ ขมุ ลัวะ เมี่ยนและมลาบรี ซึ่งรายละเอียดของแต่ละชาตินัพนธ์มีดังต่อไปนี้

๔.๑ ชาวไทยวน หรือ คนเมือง ส่วนใหญ่อพยพมาจากเชียงแสนและบริเวณต่าง ๆ ของล้านนา ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดน่าน

๔.๒ ชาวไทลื้อ (ไทลื้อ, ไทยอง) ส่วนใหญ่อพยพมาจากสิบสองปันนาและหัวเมืองต่าง ๆ บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งมีทั้งอพยพมาด้วยความสมัครใจและอพยพมาเนื่องจากเกิดศึกสงครามทั้งภายในหัวเมืองลื้อเอง และอพยพมามากที่สุดยุคเก็บผักใส่ซ้าเก็บข้าใส่เมืองของเจ้ากาวิละแห่งเชียงใหม่ และเจ้าอัตถวรปัญญา แห่งนครน่าน และยุคของเจ้าสุมนทวาราช อีกทั้งมีการอพยพเข้ามาเรื่อย ๆ ครั้งเกิดการปฏิวัติการปกครองประเทศของจีน ชาวไทลื้ออาศัยตั้งบ้านเรือนอยู่กระจัดกระจายตามลุ่มน้ำต่าง ๆ ในจังหวัดน่านมีมากที่สุด คือ อำเภอปัว เทบทุกตำบล อำเภอน้ำฝาง อำเภอสองแคว อำเภอเชียงกลาง และอำเภอทุ่งช้าง เลยไปถึงอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ภาษาไทลื้อในจังหวัดน่าน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ

(๑) ไทลื้อฝั่งสิบสองปันนาตะวันออก ได้แก่ เมืองลำ เมืองมาง (อาศัยอยู่แถบลุ่มแม่น้ำน่าน บริเวณชุมชนบ้านหนองบัว ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา และแถวตำบลยอด อำเภอสองแคว) สำเนียงพูดใกล้เคียงกับภาษาไทยอีสานปนลาวพวน

(๒) ไทลื้อฝั่งสิบสองปันนาตะวันตก ได้แก่ เมืองยู่ เมืองยอง เมืองเชียงลาบ เมืองเสี้ยว (อาศัยอยู่แถบลุ่มแม่น้ำย่าง บริเวณชุมชนตำบลยม ตำบลจอมพระ (บ้านถ่อน) อำเภอท่าวังผา แถบลุ่มแม่น้ำปัว ตำบลศิลาเพชร ตำบลศิลาแลง อำเภอปัว ถึงตำบลห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ) สำเนียงพูดเหมือนสำเนียงคนยองในจังหวัดลำพูน-เชียงใหม่

(๓) ชาวไทพวน หรือ ลาวพวน อยู่ที่บ้านฝายมูล อำเภอท่าวังผา และบ้านหลับมื่นพวน อำเภอเวียงสา

(๔) ชาวไทเขิน หรือ ชาวชิน อพยพมาจากเชียงตุง ปัจจุบันส่วนใหญ่จะถูกกลืนทางวัฒนธรรมจากคนเมือง ทั้งภาษาพูดและเครื่องแต่งกาย แต่บางหมู่บ้านยังมีการนับถือผีเจ้าเมืองของไทเขินอยู่ จึงรู้ว่าเป็นไทเขิน เช่นบ้านหนองม่วง อำเภอท่าวังผา ส่วนบ้านเชียงยี่น ตำบลยม อำเภอท่าวังผา ถูกชาวไทลื้อกลืนวัฒนธรรมจนไม่เหลือเค้าของชาวไทเขิน

(๕) ชาวไทใหญ่ หรือ เจี้ยว หรือ ไตโหลง มีถิ่นฐานในรัฐฉาน และเชียงตุง อาศัยอยู่บริเวณแถวอำเภอทุ่งช้าง ในปัจจุบันถูกกลืนวัฒนธรรมจนแทบแยกไม่ออกว่าเป็นชาวไทใหญ่

(๖) ชาตินัชนู่ม เป็นชาตินัชนู่มเก่าแก่และอาจจะเป็นกลุ่มชาตินัชนู่มที่อาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินใหญ่มาก่อนกลุ่มอื่น ๆ ในประเทศไทย ชาวมุขเข้ามานานพอสมควร อาศัยอยู่ในจังหวัดน่าน และบริเวณชายแดนจังหวัดเชียงราย โดยกระจายอยู่ในจังหวัดภาคกลาง ชาวมุขแบ่งออกได้เป็นหลายกลุ่ม ตามลักษณะการใช้ภาษาและวัฒนธรรม มุขเป็นชาตินัชนู่มที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในฐานะของความเป็นชนชาติของมุขเอง และในฐานะที่เป็นกลุ่มที่คงความเป็นวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อ ที่มีความเป็นประวัติศาสตร์อย่างเด่นชัด

(๗) ชาตินัชนู่มจะ ตั้งถิ่นฐานดั้งเดิมอยู่ในจังหวัดน่านของไทย และบริเวณชายแดนแขวงสาละวันบุรีของประเทศลาว โดยชนกลุ่มนี้แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือ ถิ่นโปรต และถิ่นมาลล์ ชาวมุขกลุ่มแรกได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑ ซึ่งอาจจะเข้ามาอยู่ก่อนที่คนไทยจะอพยพจากประเทศจีนมาอยู่ในแหลมอินโดจีน

(๘) ชาตินัชนู่มเมียน เมียน (เย้า) เป็นชนชาตินัชนู่มที่อยู่ในเชื้อชาติมองโกลอยด์ เดิมเข้ามาในแหล่งกำเนิดแถบตอนกลางของจีน บริเวณแม่น้ำฉางเจียว และลุ่มน้ำฮั่นเจียว ต่อมากระจายตัวอยู่ตามมณฑลต่าง ๆ และได้เคลื่อนเข้าสู่ภาคเหนือของเวียดนาม พม่า ลาว และอพยพจากลาวเข้าสู่ไทย เมื่อประมาณ ๑๔๕ ปีมาแล้ว ระยะเวลาที่ตั้งถิ่นฐานอยู่บนดอยหลวง จังหวัดเชียงราย เมื่อประชากรเพิ่มขึ้นจึงย้ายถิ่นฐานไปตามจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน และลำปาง ในประเทศไทย มีเย้าอยู่กลุ่มเดียวคือ กลุ่มเบี่ยนเย้า หรือพ่านเย้า

(๙) ชาตินัชนู่มลาบรี ชนเผ่าตองเหลือง หรือมลาบรี เป็นชนกลุ่มที่มีพฤติกรรมเร่ร่อนเสาะหาแหล่งอาหารโดยการล่าสัตว์และเก็บพืชผักผลไม้ตามที่ต่างๆ ในป่ามารับประทาน ที่พักหรือบ้านจะสร้างเป็นเพิงหลังคามุงด้วยใบตอง ใช้เป็นที่อยู่อาศัยในระหว่างหาอาหาร เมื่อใบตองเปลี่ยนสีเป็นสีเหลือง ก็จะย้ายหนีไปอยู่ที่ใหม่ โดยชนเผ่ามลาบรี ในอดีตกระจายกันอยู่ในหลายจังหวัด เช่น เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ อุตรดิตถ์ และเลย ปัจจุบันอยู่ที่แพร่และน่านเท่านั้น

๓.๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

๑) ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

(๑) ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

ภาพรวมทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับ ๒๑๐,๓๐๗ ล้านบาท โดยมีอัตราเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ ราคาตลาด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๒๐๒,๖๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๕ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดเชียงรายมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด ๑๐๗,๒๖๕ ล้านบาท โดยการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ พบว่าภาพรวมทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มี อัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๖ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๘

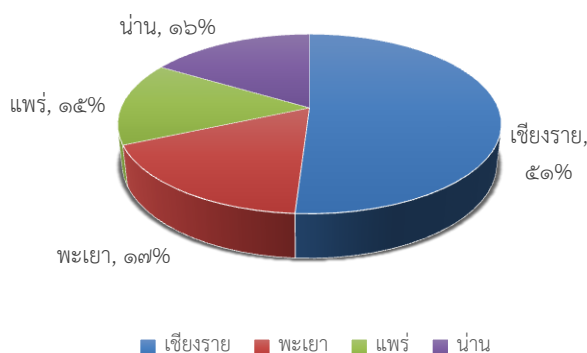
ตารางที่ ๗ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ (ราคาตลาด)

จังหวัด	พ.ศ.๒๕๕๘ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๕๙ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๐ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๑ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๒ (ล้านบาท)	อัตราการเจริญเติบโต พ.ศ. ๒๕๖๒ เทียบกับ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร้อยละ)
เชียงราย	๙๕,๒๒๖	๙๙,๙๘๖	๑๐๓,๕๙๖	๑๐๔,๐๘๗	๑๐๗,๒๖๕	๑๒.๖๕
พะเยา	๓๒,๗๐๙	๓๓,๖๐๒	๓๔,๙๕๙	๓๔,๘๒๒	๓๖,๗๔๗	๑๒.๓๕
แพร่	๒๖,๑๙๕	๒๘,๔๔๒	๒๘,๘๙๗	๓๐,๔๗๗	๓๑,๖๖๕	๒๐.๘๘
น่าน	๒๙,๑๕๗	๓๐,๓๕๔	๓๑,๒๖๔	๓๓,๒๒๔	๓๔,๖๓๐	๑๘.๗๗
กลุ่มฯ	๑๘๓,๒๘๘	๑๙๒,๓๘๔	๑๙๘,๗๑๖	๒๐๒,๖๑๐	๒๑๐,๓๐๗	๑๔.๗๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564

หากพิจารณาข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สัดส่วน พบว่า สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑ ถัดมาเป็นจังหวัดพะเยา คิดเป็นร้อยละ ๑๘ น่าน และแพร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖ และ ๑๕ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามจังหวัด พบว่าในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา จังหวัดแพร่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ สูงที่สุดเมื่อเทียบกับปีพ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ที่ร้อยละ ๒๐.๘๘ ในขณะที่ลำดับที่สองคือ จังหวัดน่าน มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ ๑๘.๗๗ อันดับที่สามคือจังหวัดเชียงราย อยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๖๕ และจังหวัดพะเยาอยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๓๕

ภาพที่ ๔ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

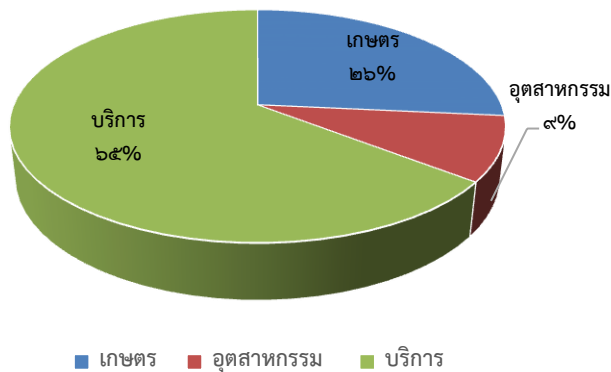

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564

(๒) โครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จากผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๒๑๐,๓๐๗ ล้านบาท พบว่า โครงสร้างการผลิตตามสาขาเศรษฐกิจหลัก ส่วนใหญ่เป็นภาคบริการ คิดเป็นมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวม เท่ากับ ๑๓๕,๗๗๘ ล้านบาท ถัดมาเป็นภาคเกษตรกรรม เท่ากับ ๕๕,๗๓๔ ล้านบาท และ ภาคอุตสาหกรรม เท่ากับ ๑๘,๗๙๕ ล้านบาท

ภาพที่ ๕ โครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

สำหรับผลผลิตมวลรวมจังหวัดต่อหัวต่อปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๘๙,๓๐๒ บาทต่อหัวต่อปี ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตของกลุ่มที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ หากจำแนกผลผลิตมวลรวมต่อหัวต่อปีหรืออีกนัยยะหนึ่งคือ รายได้ต่อหัวต่อปีของคนรายจังหวัด พบว่า รายได้ต่อหัวของคนในจังหวัดพะเยามากที่สุด ๙๗,๓๐๖ บาทต่อคน ถัดมาเป็นจังหวัดเชียงราย ๙๕,๘๙๕ บาทต่อคน อันดับที่สามจังหวัดแพร่ ๗๘,๒๗๖ บาทต่อคน และจังหวัดน่าน ๗๕,๖๗๖ บาทต่อคน

ตารางที่ ๘ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ. ราคาตลาด ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

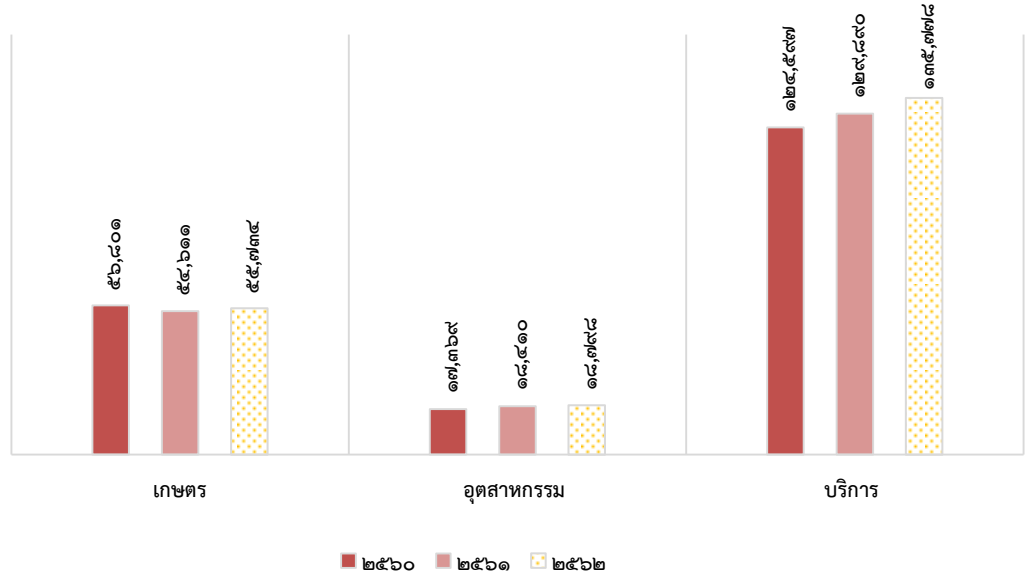
หน่วย : ล้านบาท

สาขาหลัก	เชียงราย			พะเยา			แพร่			น่าน			กลุ่มฯ		
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคการเกษตร	๓๐,๘๒๒	๒๗,๗๓๗	๒๘,๔๔๐	๑๑,๗๒๐	๑๑,๑๙๖	๑๑,๒๔๗	๕,๔๙๔	๕,๘๘๑	๖,๐๙๔	๘,๗๖๕	๙,๔๙๗	๙,๙๕๓	๕๖,๘๐๑	๕๕,๓๑๑	๕๕,๗๓๔
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๓๐,๘๒๒	๒๗,๗๓๗	๒๘,๔๔๐	๑๑,๗๒๐	๑๑,๑๙๖	๑๑,๒๔๗	๕,๔๙๔	๕,๘๘๑	๖,๐๙๔	๘,๗๖๕	๙,๔๙๗	๙,๙๕๓	๕๖,๘๐๑	๕๕,๓๑๑	๕๕,๗๓๔
ภาคนอกการเกษตร	๗๒,๗๗๓	๗๖,๓๕๑	๗๘,๘๒๕	๒๓,๓๓๒	๒๓,๖๒๖	๒๕,๕๐๐	๒๓,๔๐๔	๒๔,๕๙๖	๒๕,๕๗๑	๒๒,๔๙๙	๒๓,๗๒๗	๒๔,๖๗๗	๑๔๒,๐๐๘	๑๔๘,๓๐๐	๑๔๕,๕๗๓
ภาคอุตสาหกรรม	๘,๓๖๘	๘,๖๒๐	๘,๕๕๖	๒,๓๒๙	๒,๒๖๖	๒,๕๖๕	๓,๙๗๗	๔,๓๔๘	๔,๓๗๔	๒,๗๔๕	๓,๑๗๖	๓,๓๐๓	๑๗,๓๖๙	๑๘,๔๑๐	๑๘,๗๙๘
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘๓๐	๙๗๗	๘๓๔	๙๙	๑๔๓	๒๖๒	๖๒๒	๖๖๕	๖๑๙	๒๕๗	๒๗๔	๒๕๖	๑,๘๐๘	๒,๐๕๙	๑,๙๗๑
การผลิตไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๕,๙๓๔	๖,๑๑๖	๕,๙๙๙	๑,๗๗๖	๑,๖๖๖	๑,๗๗๘	๒,๗๕๘	๓,๑๖๑	๓,๑๗๒	๒,๐๖๖	๒,๔๙๗	๒,๖๐๐	๑๒,๕๓๔	๑๓,๔๔๐	๑๓,๕๕๙
การจัดหน้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๓๕	๓๑๖	๓๔๙	๑๑๓	๑๐๘	๑๓๗	๑๔๑	๑๔๐	๑๖๘	๑๐๐	๑๐๙	๑๑๘	๖๘๙	๖๗๓	๗๗๒
ภาคบริการ	๖๔,๔๐๖	๖๗,๗๓๑	๗๐,๒๗๐	๒๐,๙๖๐	๒๑,๓๖๖	๒๒,๙๓๖	๑๙,๔๗๗	๒๐,๒๔๘	๒๑,๑๙๘	๑๙,๗๕๔	๒๐,๕๕๑	๒๑,๓๗๔	๑๒๔,๕๕๗	๑๒๙,๘๙๐	๑๓๕,๗๗๘
การก่อสร้าง	๔,๗๕๐	๕,๔๐๖	๕,๓๐๗	๑,๘๕๘	๑,๘๕๒	๑,๙๕๖	๑,๕๓๓	๑,๕๒๕	๑,๖๐๘	๑,๘๕๕	๑,๙๑๗	๑,๙๖๓	๙,๙๙๖	๑๐,๗๐๐	๑๐,๘๓๔
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๖,๙๕๕	๑๖,๖๘๗	๑๗,๒๗๓	๔,๒๕๒	๔,๑๖๖	๔,๓๘๙	๒,๙๑๒	๓,๒๒๖	๓,๔๖๖	๓,๗๓๖	๓,๙๙๙	๔,๒๕๖	๒๗,๘๑๕	๒๘,๐๗๘	๒๙,๓๘๔
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๓,๗๕๑	๔,๗๔๐	๕,๐๗๓	๖๓๘	๖๖๘	๗๖๒	๙๗๓	๘๙๐	๙๒๕	๖๑๖	๔๕๕	๔๘๐	๕,๙๗๘	๖,๗๕๓	๗,๒๔๐
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๓,๔๑๔	๓,๘๘๘	๔,๒๗๒	๑๒๘	๑๔๖	๑๕๙	๒๗๑	๓๐๔	๓๒๗	๑๗๔	๑๙๖	๒๒๔	๓,๙๘๗	๔,๕๓๔	๔,๘๘๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๙๗๓	๑,๑๓๕	๑,๓๓๐	๒๗๐	๓๑๓	๓๙๕	๓๙๓	๓๘๕	๕๒๕	๓๐๘	๓๒๖	๓๗๐	๑,๙๔๔	๒,๑๕๙	๒,๖๒๐
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๗,๘๘๙	๘,๑๒๐	๘,๕๒๒	๒,๘๔๙	๓,๐๐๗	๓,๐๙๙	๒,๗๔๒	๒,๘๗๒	๒,๙๓๘	๒,๘๒๕	๓,๐๒๙	๓,๑๓๙	๑๖,๓๐๕	๑๗,๐๒๘	๑๗,๖๙๘
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๙๒๓	๔,๓๘๘	๔,๗๔๔	๑,๔๐๗	๑,๕๙๐	๑,๘๐๘	๑,๔๘๕	๑,๖๖๙	๑,๙๑๐	๑,๖๐๒	๑,๗๖๖	๑,๘๙๘	๘,๔๑๗	๙,๔๑๓	๑๐,๓๖๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๕๓	๑๓๘	๑๙๓	๘	๙	๑๓	๗	๑๑	๑๓	๑	๒	๓	๑๖๙	๑๖๐	๒๒๒
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๕๔๓	๖๓๒	๖๘๑	๕๑	๕๑	๕๐	๓๐	๓๓	๓๖	๑๑๔	๑๔๖	๑๘๒	๗๓๘	๘๖๒	๙๔๙
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๔,๘๒๑	๕,๒๓๘	๕,๑๑๗	๒,๕๘๘	๒,๗๓๒	๒,๗๗๗	๒,๖๓๔	๒,๗๘๐	๒,๙๐๖	๒,๗๔๖	๒,๙๓๗	๓,๐๑๓	๑๒,๗๘๙	๑๓,๖๘๗	๑๓,๘๑๓
การศึกษา	๑๑,๗๕๒	๑๑,๔๕๗	๑๑,๒๖๕	๔,๖๘๕	๔,๔๗๖	๕,๐๗๔	๔,๓๘๒	๔,๔๐๙	๔,๓๔๕	๓,๙๑๔	๓,๗๓๙	๓,๗๓๘	๒๔,๗๓๓	๒๔,๐๘๑	๒๔,๔๒๒
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๓,๗๕๘	๔,๒๖๗	๔,๘๒๘	๑,๖๒๑	๑,๗๖๕	๑,๘๘๑	๑,๕๑๓	๑,๖๔๘	๑,๗๔๑	๑,๓๔๑	๑,๔๗๘	๑,๕๕๑	๘,๒๓๓	๙,๑๕๘	๙,๙๕๑
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๓๗	๒๗๗	๓๒๘	๑๖๘	๑๙๐	๒๒๔	๑๐๕	๑๒๒	๑๔๕	๘๔	๙๘	๑๑๗	๕๙๔	๖๘๗	๘๑๔
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑,๓๓๕	๑,๓๔๙	๑,๓๓๖	๔๓๗	๓๙๕	๓๘๗	๓๗๒	๓๓๕	๓๑๒	๔๒๖	๔๖๑	๔๔๙	๒,๕๗๐	๒,๕๔๐	๒,๔๘๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP)	๑๐๓,๕๙๖	๑๐๕,๐๘๗	๑๐๗,๒๖๕	๓๔,๙๕๙	๓๔,๘๒๒	๓๖,๗๗๗	๒๘,๘๘๗	๓๐,๔๗๗	๓๑,๖๖๕	๓๑,๒๖๔	๓๓,๒๒๔	๓๔,๖๓๐	๑๙๘,๗๑๖	๒๐๒,๕๘๐	๒๑๐,๓๐๗
GPP ต่อหัว (บาท)	๘๙,๕๕๖	๙๐,๐๗๓	๙๓,๑๘๒	๙๐,๘๘๗	๙๐,๘๘๗	๙๗,๒๘๒	๗๓,๕๕๕	๗๘,๔๖๕	๘๒,๖๗๘	๘๙,๖๖๗	๙๔,๖๖๔	๙๘,๑๕๖	๘๓,๒๑๔	๘๗,๐๕๖	๘๙,๓๐๒
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๑๕๘	๑,๑๕๖	๑,๑๕๑	๓๘๙	๓๘๓	๓๗๘	๓๙๔	๓๘๘	๓๘๓	๔๔๗	๔๔๕	๔๔๓	๒,๓๘๘	๒,๓๗๒	๒,๓๕๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการและอุตสาหกรรม มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น สำหรับมูลค่าทางภาคเกษตร แม้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จะเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา แต่ก็น้อยกว่ามูลค่าภาคเกษตรในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

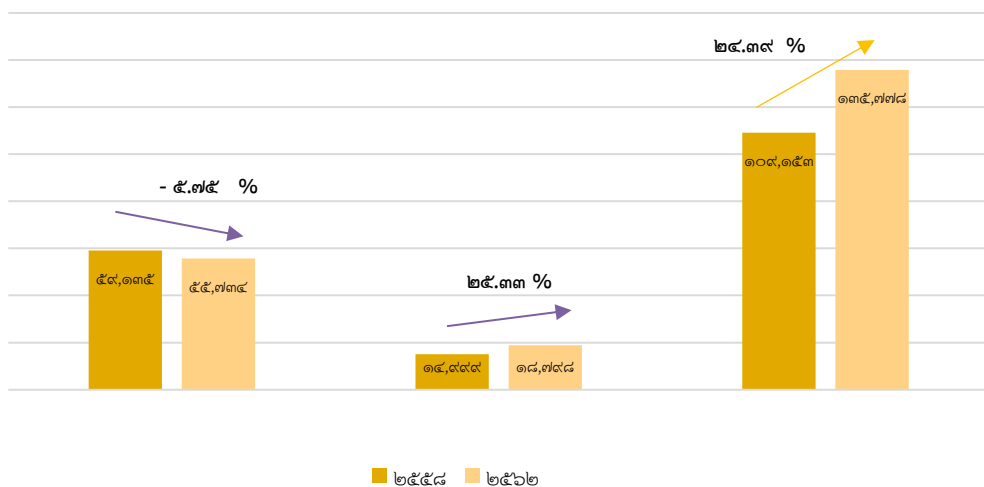
ภาพที่ ๖ โครงสร้างการผลิตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

จากภาพที่ ๗ สะท้อนให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของภาคเหนือตอนบน ๒ โดยความสำคัญของภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ภาคเกษตรลดลง ร้อยละ ๕.๗๕ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงในภาคอุตสาหกรรม และบริการในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๓ และ ๒๔.๓๙ ตามลำดับ

ภาพที่ ๗ การเปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือตอนบน ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

จากตารางที่ ๙ สำหรับผลผลิตมวลรวมต่อหัวประชากร ซึ่งเป็นตัวแทนของรายได้ต่อหัวของประชากรพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของรายได้ต่อหัวของประชากรในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๕๒

ตารางที่ ๙ ผลผลิตมวลรวมต่อหัวประชากรของภาคเหนือตอนบน ๒

ปี	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	อัตราการเจริญเติบโตของประชากรในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ (ร้อยละ)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP)	๑๘๓,๒๘๗	๑๙๒,๓๘๔	๑๙๘,๗๑๖	๒๐๒,๕๘๐	๒๑๐,๓๐๗	๑๔.๗๔
GPP ต่อหัว (บาท)	๗๕,๙๙๐	๘๐,๐๙๓	๘๓,๒๑๔	๘๗,๐๕๖	๘๙,๓๐๒	๑๗.๕๒
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒,๔๑๒	๒,๔๐๒	๒,๓๘๘	๒,๓๗๒	๒,๓๕๕	- ๒.๓๖

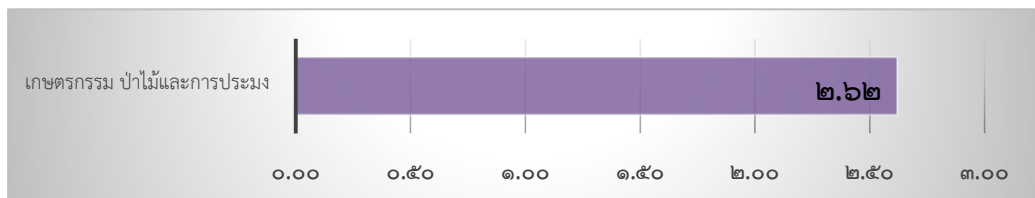
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

(๓) สาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน ๒

หากจำแนกสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน ๒ เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าสาขาเศรษฐกิจสำคัญของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และปี พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาคเกษตรกรรม มูลค่าผลผลิตมวลรวมสาขาเกษตรกรรม ป่าไม้และการประมงมีการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๖๒

ภาพที่ ๘ การเจริญเติบโตของภาคเกษตรกรรม ของภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ๒๕๖๔

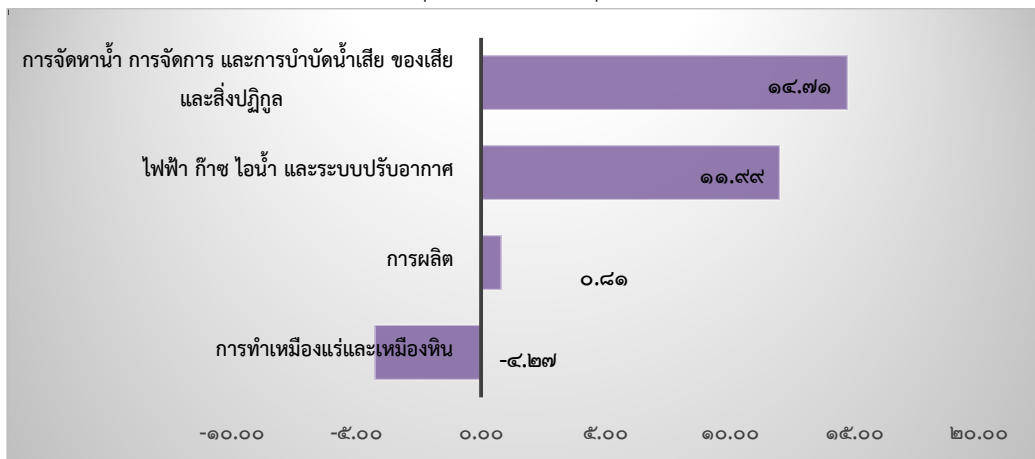
ภาคอุตสาหกรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า สาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ การผลิต คิดเป็นร้อยละ ๗๒ ของมูลค่าภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ สาขาเศรษฐกิจที่มีความโดดเด่น ได้แก่ สาขาการจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล และสาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ โดยมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๔.๗๑ และ ๑๑.๙๙ ตามลำดับ ในขณะที่สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน อัตราการเจริญเติบโตลดลง คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๗

ภาพที่ ๙ สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ๒๕๖๔

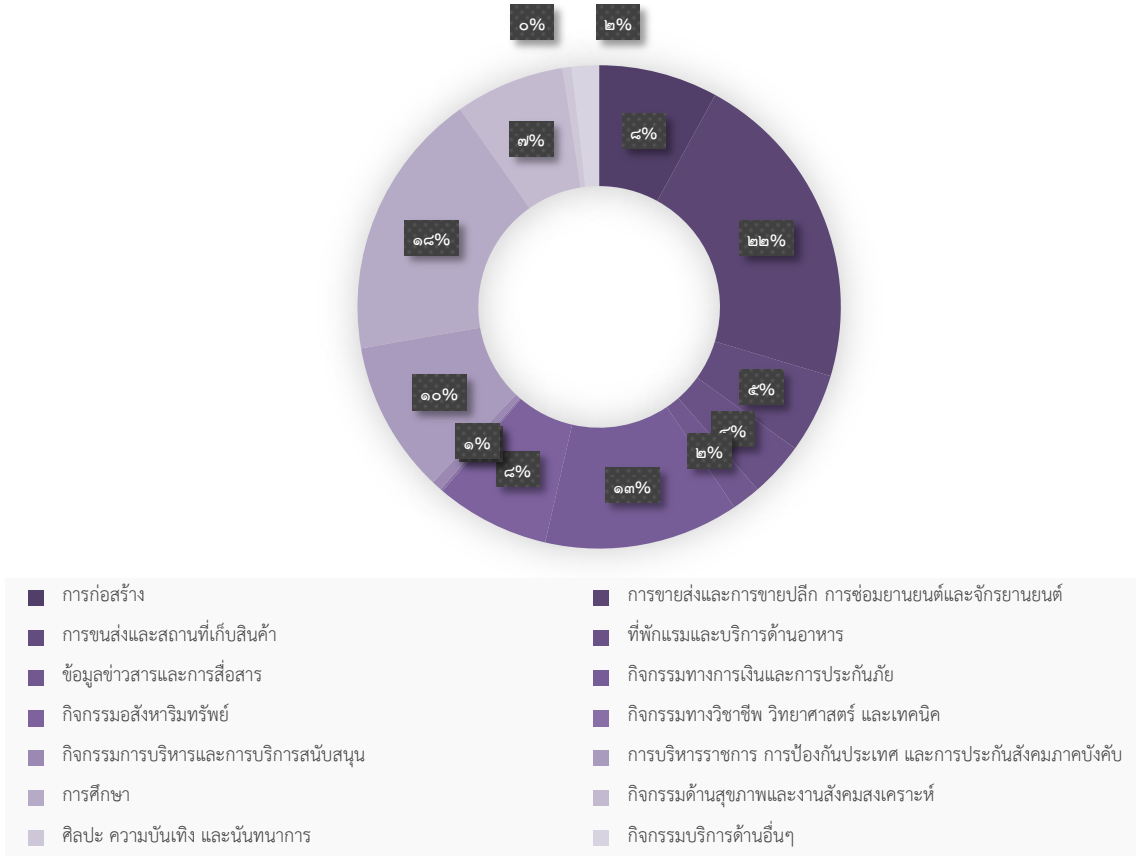
ภาพที่ ๑๐ การเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

ภาคบริการ ที่สำคัญในสาขาเศรษฐกิจ ได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการศึกษา และสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ในขณะที่สาขาเศรษฐกิจที่มีเจริญเติบโตสูงที่สุด ได้แก่ สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ สาขากิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุนและสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์

ภาพที่ ๑๑ สัดส่วนภาคบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ๒๕๖๔

ภาพที่ ๑๒ การเจริญเติบโตของสาขาเศรษฐกิจในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ๒๕๖๔

๑.๒) การวิเคราะห์ด้านการท่องเที่ยว

สำหรับสาขาท่องเที่ยว เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งในส่วนนี้จะทำการแสดงถึงอุปสงค์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะของผู้เยี่ยมชมและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยว อุปทานการท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนห้องพักและอัตราเข้าพัก ตลอดจนการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ รายละเอียด ดังนี้

(๑) จำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยว

จากข้อมูลตารางที่ ๑๐ จำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนผู้มาเยี่ยมชม และรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดลดลง โดยจำนวนผู้มาเยี่ยมชม ลดลงเหลือ ๓,๗๔๔,๙๐๒ คน ซึ่งลดลงจากปีพ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๕ รายได้จากการท่องเที่ยว ลดลงเหลือ ๑๘,๓๒๔ ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ - ๔๘.๐๙ แต่เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลกระทบต่อจำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เนื่องจากนโยบายเว้นระยะห่างทางสังคม หรือ Social Distancting จึงส่งผลให้ประชาชนอยู่บ้าน ทำงานที่บ้าน (work from home) และลดการท่องเที่ยวลง ทำให้จำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวลดลง ทั้งนี้ หากไม่ได้เกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) พบว่า จำนวนผู้มาเยี่ยมชมและรายได้จากท่องเที่ยวยังคงเพิ่มขึ้น โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผู้เยี่ยมชม จำนวน ๖,๑๙๕,๓๑๓ คน เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓๕,๓๐๑.๓๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๘๙๒.๘๗ ล้านบาท รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕๙ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑

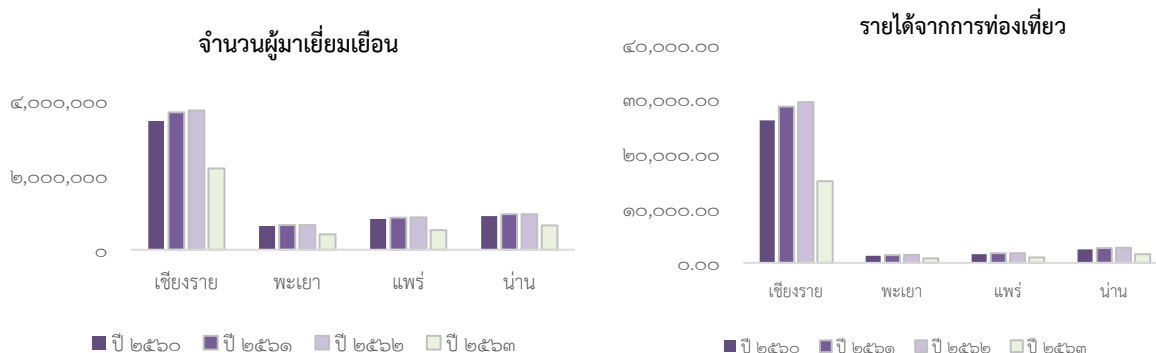
ตารางที่ ๑๐ สถิติข้อมูลจำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

จังหวัด	จำนวนผู้มาเยี่ยมชม (คน)				รายได้การท่องเที่ยว (ล้านบาท)			
	ก่อน covid ๑๙			covid ๑๙	ก่อน covid ๑๙			covid ๑๙
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
เชียงใหม่	๓,๔๔๒,๑๖๒	๓,๖๗๖,๔๙๗	๓,๗๒๖,๖๗๐	๒,๑๗๓,๖๘๓	๒๖,๐๕๓.๘๖	๒๘,๖๑๗.๗๑	๒๙,๓๙๘.๖๐	๑๔,๙๕๐
พะเยา	๖๓๐,๗๒๕	๖๕๗,๔๕๒	๖๕๖,๙๑๘	๔๑๑,๐๘๒	๑,๒๘๖.๕๒	๑,๓๙๗.๒๐	๑,๔๑๙.๐๐	๘๒๙
แพร่	๘๑๗,๒๑๖	๘๕๖,๐๘๘	๘๖๔,๒๑๓	๕๑๔,๙๗๐	๑,๕๗๓.๓๘	๑,๗๒๒.๔๐	๑,๗๖๑.๑๐	๙๘๕
น่าน	๙๐๐,๑๒๖	๙๔๓,๙๔๔	๙๔๗,๕๑๒	๖๔๕,๑๖๗	๒,๔๖๒.๙๓	๒,๖๗๑.๑๒	๒,๗๒๒.๖๐	๑,๕๖๐
กลุ่มจังหวัดฯ	๕,๗๙๐,๒๒๙	๖,๑๓๓,๙๘๑	๖,๑๙๕,๓๑๓	๓,๗๔๔,๙๐๒	๓๑,๓๗๗	๓๔,๔๐๘	๓๕,๓๐๑	๑๘,๓๒๔
อัตราการเจริญเติบโตระหว่างปี		๕.๙๔	๑.๐๐	-๓๙.๕๕		๙.๖๖	๒.๕๙	-๔๘.๐๙

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

จากภาพที่ ๑๓ แสดงถึงจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยวจำแนกตามจังหวัด สะท้อนให้เห็นถึงการได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) นั้น กระทบต่อสถานการณ์การท่องเที่ยวทุกจังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งจากการจำแนกรายจังหวัด พบว่าทั้งในด้านจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดเชียงรายสัดส่วนของจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุด ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน แพร่ และพะเยา

ภาพที่ ๑๓ จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยวจำแนกตามจังหวัด

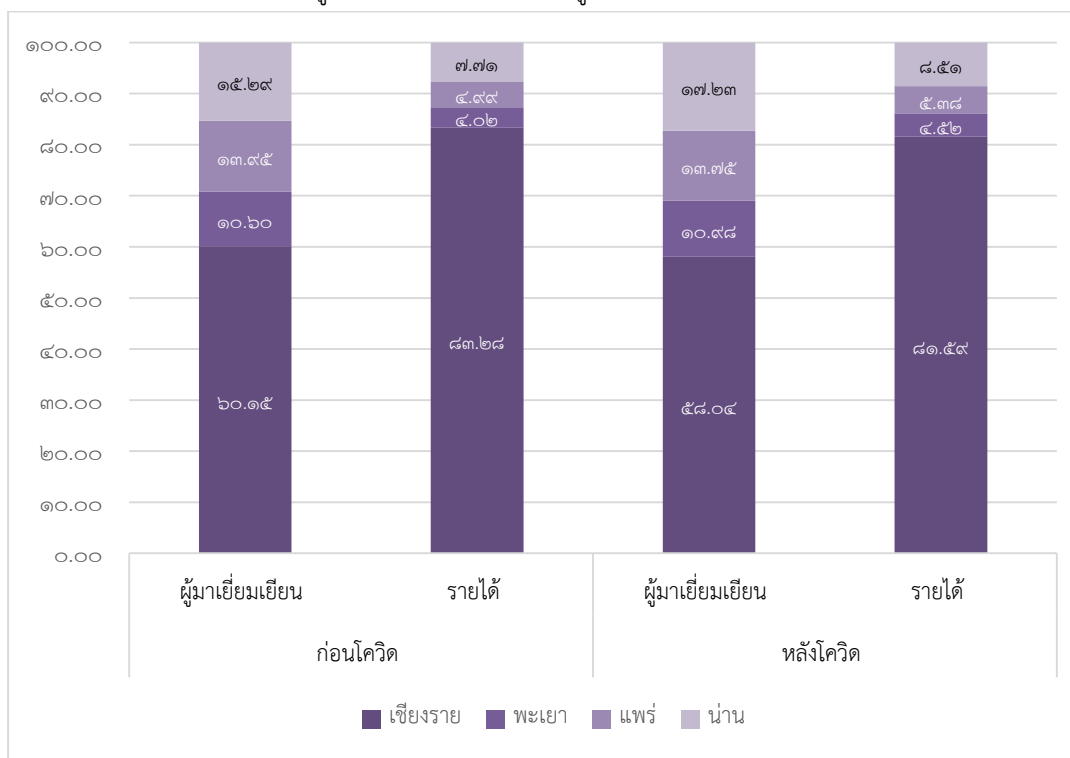

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

เมื่อแบ่งช่วงการท่องเที่ยวเพื่อทำการพิจารณาถึงผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ออกเป็น ๒ ช่วง ประกอบด้วย ช่วงก่อน COVID - ๑๙ คือ พ.ศ. ๒๕๖๒ และช่วงหลัง COVID - ๑๙ คือ พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป รายละเอียดดังภาพที่ ๑๔

จากภาพที่ ๑๔ ในช่วงก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สัดส่วนของจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๐.๑๕ เดินทางไปจังหวัดเชียงราย และรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๓.๒๘ ของรายได้ทั้งหมดเกิดจากการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน แพร่ และพะเยา หลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) พบว่า สัดส่วนของจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนส่วนใหญ่ยังคงเดินทางมาจังหวัดเชียงราย แต่สัดส่วนลดเหลือ ร้อยละ ๕๘.๐๔ และรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๘๑.๕๙ ของรายได้ทั้งหมดเกิดจากการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายเช่นเดียวกับก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) แต่อย่างไรก็ตามสัดส่วนของจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน แพร่ พะเยา ได้เพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีความเป็นไปได้ที่จะมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) เนื่องจาก จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) สูงที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ

ภาพที่ ๑๔ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้เดินทางมาท่องเที่ยวจําแนกรายจังหวัด

ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

(๒) ประเภทของผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว

จากตารางที่ ๑๑ จําแนกประเภทของผู้เยี่ยมเยือน เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ทำให้ในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย และชาวต่างประเทศลดลง ซึ่งเดิมในปี ๒๕๖๒ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย มีจำนวน ๕,๔๕๐,๕๒๓ คน ในปี ๒๕๖๓ ลดลงเหลือ ๓,๕๙๘,๙๙๒ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๙๗ เช่นเดียวกัน ซึ่งหากเปรียบเทียบกับ การลดลงของนักท่องเที่ยวชาวไทยในภาพรวมของภาคเหนือและประเทศ พบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้น กับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในแง่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยน้อยกว่าผลกระทบระดับภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศ ในส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ เดิมในปี ๒๕๖๒ นักท่องเที่ยว จำนวน ๕,๔๓๔,๕๑๒ คน ในปี ๒๕๖๓ ลดลงเหลือ ๙๙๒,๑๗๙ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ มากถึงร้อยละ ๘๐.๖๙ แต่น้อยกว่าการลดลงของภาพรวมของภาคเหนือและภาพรวมประเทศ

ตารางที่ ๑๑ ประเภทของผู้เยี่ยมเยือนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (คน)			จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (คน)		
	๒๕๖๒(R)	๒๕๖๓(P)	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๒(R)	๒๕๖๓(P)	% การเปลี่ยนแปลง
เชียงใหม่	๓,๐๙๑,๒๐๑	๒,๐๕๙,๐๘๘	- ๓๓.๓๙	๖๓๗,๙๔๗	๑๑๔,๕๙๕	- ๘๒.๐๔
พะเยา	๖๓๐,๒๒๐	๔๐๓,๓๘๐	- ๓๕.๙๙	๒๗,๑๕๗	๗,๗๐๒	- ๗๑.๖๔
แพร่	๗๙๗,๒๘๐	๔๙๖,๗๓๔	- ๓๗.๗๐	๖๘,๓๖๖	๑๘,๒๓๖	- ๗๓.๓๓
น่าน	๙๓๑,๘๒๒	๖๓๙,๗๙๐	- ๓๑.๓๔	๒๒,๐๗๓	๕,๓๗๗	- ๗๕.๖๔
ภาคเหนือตอนบน ๒	๕,๔๕๐,๕๒๓	๓,๕๙๘,๙๙๒	- ๓๓.๙๗	๗๕๕,๕๔๓	๑๔๕,๙๑๐	- ๘๐.๖๙
ภาคเหนือ	๓๐,๕๗๘,๑๓๗	๑๙,๓๐๘,๖๒๔	- ๓๖.๘๕	๕,๔๓๔,๕๑๒	๙๙๒,๑๗๙	- ๘๑.๗๔
ประเทศ	๒๒๙,๗๔๘,๙๖๐	๑๒๓,๒๑๔,๘๒๑	- ๔๖.๓๗	๗๗,๓๙๓,๐๓๐	๑๓,๘๑๕,๒๙๑	- ๘๒.๑๕

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

จากตารางที่ ๑๒ แสดงถึงรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๗,๒๓๙.๖๗ ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๓๘.๕๐ ในขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๐๘๓.๓๖ ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๘๔.๗๔ ทั้งนี้ สาเหตุจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้ประเทศไทยมีความเข้มงวดในการเข้าประเทศ ซึ่งจากมาตรการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยผลกระทบที่ได้รับทำให้สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ลดลงมากกว่าในสัดส่วนของรายได้จากการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวในภาคเหนือและภาพรวมของประเทศ

ตารางที่ ๑๒ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกตามประเภทของผู้เยี่ยมเยือน

	รายได้ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (ล้านบาท)			รายได้ผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (ล้านบาท)		
	๒๕๖๒(R)	๒๕๖๓(P)	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๒(R)	๒๕๖๓(P)	% การเปลี่ยนแปลง
เชียงราย	๒๒,๔๗๔.๒๒	๑๓,๙๖๘.๑๕	-๓๗.๘๕	๖,๘๑๗.๔๙	๙๘๑.๔๐	-๘๕.๖๐
พะเยา	๑,๓๕๙.๙๓	๘๑๘.๕๒	-๓๙.๘๑	๔๓.๒๓	๑๐.๘๒	-๗๔.๙๗
แพร่	๑,๕๗๔.๒๐	๙๑๙.๓๓	-๔๑.๖๐	๑๘๖.๔๙	๖๕.๒๗	-๖๕.๐๐
น่าน	๒,๖๒๓.๓๑	๑,๕๓๓.๖๗	-๔๑.๕๔	๑๐๐.๖๐	๒๕.๘๗	-๗๔.๒๘
ภาคเหนือตอนบน ๒	๒๘,๐๓๑.๖๖	๑๗,๒๓๙.๖๗	- ๓๘.๕๐	๗,๑๔๗.๘๑	๑,๐๘๓.๓๖	- ๘๔.๘๔
ภาคเหนือ	๑๓๙,๖๒๔.๙๐	๘๔,๓๗๒.๑๗	-๓๙.๕๗	๕๕,๗๑๔.๗๗	๙,๖๐๗.๑๐	-๘๑.๗๔
ประเทศ	๑,๐๘๑,๗๕๙.๐๙	๔๘๒,๔๖๘.๐๙	-๕๕.๔๐	๑,๖๔๖,๑๔๔.๗๕	๓๑๐,๐๖๖.๑๒	-๘๑.๑๖

ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

(๓) จำนวนห้องพักและอัตราเข้าพัก

จากตารางที่ ๑๓ แสดงถึงอัตราการเข้าพักและจำนวนผู้เข้าพักในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓ พบว่า การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลให้อัตราเข้าพักในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลง ซึ่งหากพิจารณาอัตราการเข้าพักเฉลี่ย พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีอัตราการเข้าพักเฉลี่ย ร้อยละ ๕๓.๗๔ หลังจากเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติส่งผลให้อัตราการเข้าพักเฉลี่ยเพียง ๓๘.๕๒ ซึ่งลดลงจากเดิม ร้อยละ ๒๘.๓๑ ในขณะที่จำนวนผู้เข้าพัก โดยภาพรวมลดลงจากเดิม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่จำนวน ๔,๕๗๖,๓๙๙ คน ลดลงเหลือจำนวน ๒,๘๐๖,๙๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๗

ทั้งนี้จากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลกระทบต่ออย่างมากในภาคการท่องเที่ยวทั้งในแง่ของจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยว ทั้งนี้ มีไม่เพียงผู้ประกอบการที่พักโรงแรมเท่านั้น แต่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจท่องเที่ยวล้วนได้ผลกระทบเช่นเดียวกัน

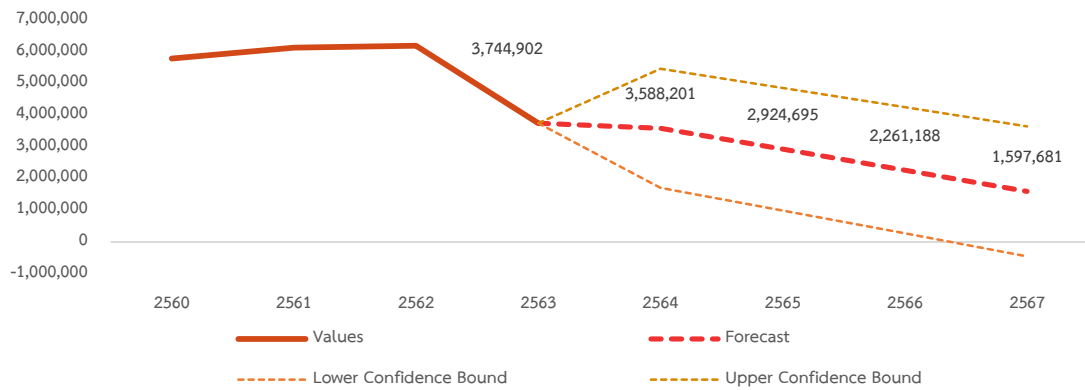
ตารางที่ ๑๓ อัตราการเข้าพักและจำนวนผู้เข้าพักในกลุ่มภาคเหนือบน ๒

จังหวัด	อัตราการเข้าพัก			จำนวนผู้เข้าพัก (คน)		
	๒๕๖๒ (R)	๒๕๖๓ (P)	การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๒ (R)	๒๕๖๓ (P)	การเปลี่ยนแปลง
เชียงราย	๕๔.๙๒	๓๘.๓๑	-๑๖.๖๑	๓,๑๖๖,๔๖๒	๑,๘๘๐,๙๑๗	-๔๐.๖๐
พะเยา	๔๗.๗๑	๓๓.๕๘	-๑๔.๑๓	๒๙๐,๑๕๐	๑๘๒,๒๘๐	-๓๗.๑๘
แพร่	๕๒.๗๘	๓๘.๐๙	-๑๔.๖๙	๓๖๘,๖๗๒	๒๒๓,๑๕๘	-๓๙.๔๗
น่าน	๕๔.๕๓	๔๔.๑๐	-๑๕.๔๓	๗๕๑,๑๑๕	๕๒๐,๕๗๔	-๓๐.๖๙
ภาคเหนือตอนบน ๒	๕๓.๗๔	๓๘.๕๒	-๒๘.๓๑	๔,๕๗๖,๓๙๙	๒,๘๐๖,๙๒๙	-๓๘.๖๗
ภาคเหนือ	๖๑.๙๑	๓๘.๖๗	-๒๓.๒๔	๒๔,๖๑๔,๒๒๖	๑๓,๘๓๘,๒๖๔	-๔๓.๗๘
รวมทั้งหมด	๗๐.๐๘	๒๙.๕๑	-๕๐.๕๗	๑๖๙,๑๑๓,๙๑๑	๗๓,๙๒๘,๖๕๓	-๕๖.๒๘

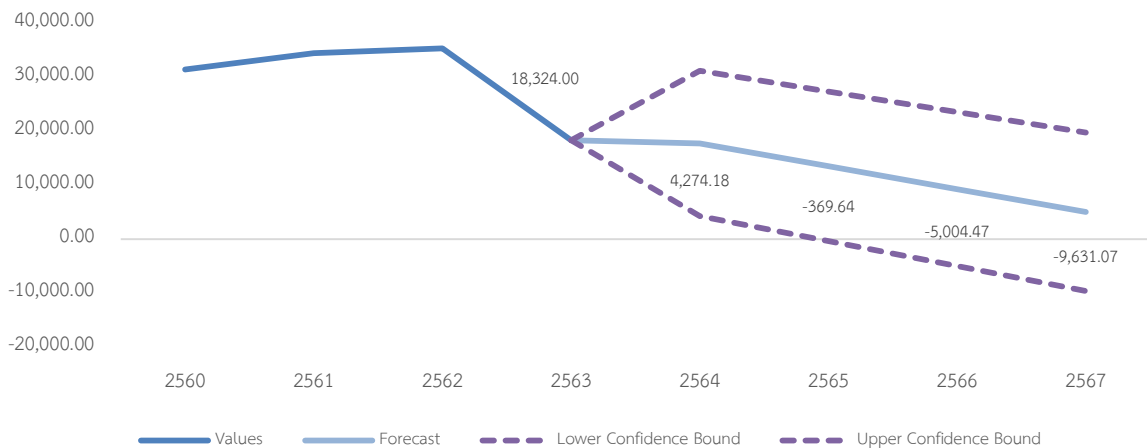
ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

(๔) การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวลดลง พบว่า หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ยังไม่คลี่คลาย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเหลือ ๓,๕๘๘,๒๐๑ คน และรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงเหลือเพียง ๔,๒๗๔.๑๘ ล้านบาท

ภาพที่ ๑๕ การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

ภาพที่ ๑๖ การพยากรณ์รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๔

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับการท่องเที่ยว แม้ว่าในอนาคตสถานการณ์จะคลี่คลายการกลับมาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความจำเป็นต้องใช้เวลาระยะหนึ่งเนื่องจากทุกประเทศทั่วโลกได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวเช่นกัน ดังนั้น มาตรการท่องเที่ยวที่สามารถกระตุ้นการท่องเที่ยวได้คือการส่งเสริมและสนับสนุนให้การท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) เป็นหลัก ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการปรับตัว เนื่องจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ควรปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจะเป็นการท่องเที่ยวกลุ่มเล็กและกลุ่มเฉพาะมีมากขึ้น เนื่องจากการท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นกลุ่มใหญ่จะลดลงด้วยมาตรการรักษาระยะห่าง ในขณะที่ธุรกิจที่พักโรงแรม จำเป็นต้องมีกิจกรรมที่สามารถรักษาระยะห่าง

ในโรงแรมมากขึ้นเนื่องจากอยู่ภายใต้มาตรการของภาครัฐ ในส่วนการปรับตัวของธุรกิจรถทัวร์โดยสารอาจต้องปรับไปทำ Day-trip สำหรับนักท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นต้น

สำหรับมาตรการด้านการท่องเที่ยวที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีความจำเป็นต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว คือ การปรับเปลี่ยนลักษณะการท่องเที่ยวและพัฒนาตลอดจนเตรียมความพร้อมให้เข้ากับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในวิถีปกติระยะถัดไป (Next Normal) เป็นช่วงของการประคองหรือฟื้นตัวของเศรษฐกิจท่องเที่ยวจะต้องมีการเตรียมการหลังจากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) คลี่คลาย ซึ่งจากมิ่งสรรพ์ ขาวสอาด (๒๕๖๓) ได้มีการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในช่วงหลังโควิด - ๑๙ ซึ่งสามารถปรับเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ ดังนี้

๑. ทำการตลาดและสร้างแบรนด์เมืองอย่างต่อเนื่องในฐานะพื้นที่ปลอดภัย สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แสวงหาความปลอดภัยและต้องการอยู่แบบระยะยาว ให้การเดินทางมาประเทศไทยเป็น Hi Trip และ Hi Trust

๒. สร้างระบบการเดินทางแบบปลอดภัยตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวในพื้นที่ปลอดภัย

๓. ออกแบบโครงข่ายการสัญจรในย่านท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่นและไม่สามารถสัญจรได้อย่างอิสระเพื่อลดความเสี่ยงการใช้เส้นทาง เช่น การเดินหรือขี่จักรยานเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ขนส่งพาหนะหรือการใช้รถทัวร์ขนาดใหญ่ และให้สามารถใช้ชีวิตในย่านการท่องเที่ยวตามเส้นทางได้อย่างครบวงจร (คมกริช ณะแพทย์และคณะ, ๒๕๖๓)

๔. วางโซนและผสมผสานการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้มีความหลากหลายและครบครันโดยให้เป็นโซนที่มีความแตกต่างทั้งระดับกระจายตัวจากพื้นที่ที่พักอาศัยภายในระยะที่สะดวกกับการเดินทางของนักท่องเที่ยวโดยไม่จำเป็นต้องใช้การขนส่งสาธารณะ (คมกริชณะแพทย์และคณะ, ๒๕๖๓)

๕. การยกระดับสุขอนามัยของอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวต้องทำพร้อมกันไปกับการยกระดับมาตรฐานด้านสาธารณสุขปลอดภัยของรัฐบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เช่น บริการที่พักและสถานบันเทิงต่าง ๆ ก็ต้องมีการลงทุนเพื่อยกระดับการดูแลสุขภาพความปลอดภัยจากโรคระบาดในโรงแรมระบบติดต่อระหว่างแขกที่เข้าพักกับการรับบริการอาจต้องผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสในการบริการแขกที่เข้าพักมากขึ้นในบริการ Room Service และ Housekeeping เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้ารู้สึกปลอดภัยจากโรค เป็นต้น

๑.๓) การวิเคราะห์การค้าชายแดนและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

(๑) การค้าชายแดน

สำหรับการค้าชายแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีการค้าชายแดน ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงรายและจังหวัดน่าน โดยมีด่านศุลกากรและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขงตอนบน (GMS) คือ ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และ สปป.จีน ตอนใต้

(๑.๑) ด่านศุลกากรและจุดผ่านแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีด่านศุลกากรอยู่ทั้งหมด ๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ด่านอำเภอแม่สาย ฝั่งตรงข้ามคือด่านท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมา ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๖๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง ตั้งอยู่เชิงสะพานข้ามแดนไทย-พม่า เป็นตลาดชายแดนไทย - พม่า และเป็นจุดเดินทางท่องเที่ยวไปเชียงใหม่ได้ เดินทางโดยรถยนต์

๒. ด้านอำเภอเชียงแสน ฝั่งตรงข้ามคือด่านเมืองต้นฝั้ง แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๖๐ กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่บริเวณท่าเรือหน้าที่ว่าการอำเภอเชียงแสน เป็นจุดเดินทางท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงโดยทางเรือไปถึงเชียงรุ่ง สิบสองปันนาจีนตอนใต้ ด้านอำเภอเชียงแสน

๓. ด้านอำเภอเชียงของ ฝั่งตรงข้ามคือด่านเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๑๑๔ กิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณท่าเรือบัก เป็นจุดข้ามไปท่องเที่ยวเมืองห้วยทราย และเดินทางตามลำน้ำโขงโดยทางเรือไปถึงหลวงพระบางและเวียงจันทน์ สปป.ลาว แล้วกลับเข้าประเทศไทยที่จังหวัดหนองคาย

๔. ด้านศุลกากรทุ่งช้าง ตั้งอยู่ที่บ้านเพ็ญลุง ตำบลและ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน แต่ต่อมาได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ซึ่งมีผลให้ตำบลห้วยโก๋นอันเป็นที่ตั้งของด่านพรมแดนห้วยโก๋นแยกไปขึ้นกับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ประกอบกับได้มีการจัดสร้างที่ทำการแห่งใหม่ของด่านศุลกากรทุ่งช้างที่บ้านป่าเป้อย ตำบลปอน อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

๕. ด้านศุลกากรบ้านฮวก ตั้งอยู่ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ฝั่งตรงข้ามคือแขวงไชยะบุรี สปป.ลาว เป็นช่องทางที่ราษฎรของทั้งสองประเทศสามารถเดินทางติดต่อค้าขายกันได้ทุกวันตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. ของทุกวัน

(๑.๒) ด้านชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีช่องทางจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่านแดนผ่อนปรนบริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ – สปป.ลาว รวมทั้งสิ้น ๑๙ จุด แบ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวร ๖ จุด และจุดผ่านแดนผ่อนปรน ๑๓ จุด เป็นต้น

ตารางที่ ๑๔ รวมจุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ – สปป.ลาว

จังหวัด	จำนวนช่องทาง			รวม
	ถาวร	ผ่อนปรน	ชั่วคราว	
เชียงราย	๔	๑๑	-	๑๕
พะเยา	๑	-	-	๑
แพร่	-	-	-	-
น่าน	๑	๒	-	๓
รวม	๖	๑๓	-	๑๙

ที่มา : กรมศุลกากร, ๒๕๖๓

(๑.๓) จุดผ่านแดนไทย – เมียนมา ดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีจุดผ่านแดนถาวร ๒ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๕ แห่ง ได้แก่

ถาวร

๑. สะพานข้ามแม่น้ำสาย เขตเทศบาลแม่สาย อำเภอแม่สาย
๒. สะพานข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ ๒ ตำบลสันผักฮี้ อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับเมืองท่าซี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

ผ่อนปรน

๑. ทำบ้านปางห้า ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย
๒. ทำบ้านสายลมจอย อำเภอเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย
๓. ทำบ้านเกาะทราย ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับเมืองท่าซี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์
๔. ทำดินดำ บ้านป่าแดง หมู่ ๕ ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับบ้านดินดำ จังหวัดท่าซี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์
๕. บ้านสบรวก หมู่ ๑ ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านเมืองพง จังหวัดท่าซี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

(๑.๔) จุดผ่านแดนไทย – สปป.ลาว ดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีจุดผ่านแดนถาวร ๒ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๖ แห่ง ได้แก่

ถาวร ๑. ด่านอำเภอเชียงของ เป็นเขตติดต่อกับเมืองห้วยทราย(ด่านสากล) แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว

๒. ด่านบ้านเชียงแสน อ.เชียงแสนเป็นเขตติดต่อกับเมืองต้นผึ้ง (ด่านท่องเที่ยว) ส.ป.ป.ลาว

ผ่อนปรน ๑. บ้านสบรวก หมู่ ๑ ตำบลเวียง อ.เชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับ บ้านกว๊านเมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว

๒. บ้านสวนดอก หมู่ ๘ ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านสีเมืองงาม เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว

๓. บ้านแจมป่อง ตำบลเหล่ายาว อำเภอเวียงแก่น เป็นเขตติดต่อกับ บ้านด่าน เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว

๔. บ้านหาดบาย หมู่ ๑ ตำบลริมโขง อำเภอเชียงของ เป็นเขตติดต่อกับบ้านดอยแดง เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว

๕. บ้านร่มโพธิ์ทอง (เลาเจอ) หมู่ ๙ ตำบลดับเต่า อำเภอเทิง เป็นเขตติดต่อกับบ้านปางไฮ เมืองคอบ แขวงไชยบุรี ส.ป.ป.ลาว

๖. บ้านห้วยลึก หมู่ ๔ ตำบลม่วงยาย อำเภอเวียงแก่น เป็นเขตติดต่อกับบ้านครกหลวงและบ้านปากตีน เมืองห้วยทราย แขวงไชยบุรี ส.ป.ป.ลาว

จังหวัดพะเยา มีจุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง ได้แก่

ถาวร ๑. บ้านฮวก ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง เป็นเขตติดต่อกับ บ้านปางมอน เมืองเชียงฮอน แขวงไชยบุรี ส.ป.ป.ลาว

จังหวัดน่าน มีจุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๒ แห่ง ได้แก่

ถาวร ๑. ด่านบ้านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นเขตติดต่อกับบ้านน้ำเงิน เมืองเงิน แขวงไชยบุรี ส.ป.ป.ลาว

ผ่อนปรน ๑. บ้านห้วยสะแตง ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง เป็นเขตติดต่อกับ บ้านป่าหว้าน เมืองเชียงฮอน แขวงไชยบุรี ส.ป.ป.ลาว

๒. บ้านใหม่ชายแดน ตำบลชนแดน อำเภอสองแคว เป็นเขตติดต่อกับบ้านเตสอง เมืองเชียงฮอน แขวงไชยบุรี ส.ป.ป.ลาว

(๑.๕) มูลค่าการชายแดน

สำหรับภาคมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยพิจารณาจากด่านศุลกากร ๔ ด่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่ามูลค่าการค้าชายแดนในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ บริบทกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มูลค่าการค้ารวมอยู่ที่ ๘๒,๗๙๑.๕๖ ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มูลค่าการค้ารวม ๘๑,๒๑๐.๐๓ ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เท่ากับ -๑,๕๘๑.๕๓ ล้านบาท และในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มูลค่าการค้ารวม ลดลงเหลือ ๗๔,๔๐๖.๔๑ ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน -๖,๘๐๓.๖๒ ล้านบาท เมื่อพิจารณาในแง่ของดุลการค้า พบว่า การค้าชายแดนบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ดุลการค้า

อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยยังเป็นที่นิยมและจำเป็นกับประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็น เมียนมาร์ และ สปป.ลาว ตลอดจนยังสามารถลำเลียงสินค้าจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน(ตอนใต้) อีกด้วย จึงเป็นผลทำให้การค้าชายแดนบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้กลับมาโดยตลอด แต่อย่างไรก็ตามอัตรา ดุลการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ดุลการค้าเท่ากับ ๑๖,๔๘๘.๖๓ ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ร้อยละ ๑๘.๔๗ ทั้งนี้ เนื่องจากค่าเงินบาทแข็งตัวตลอดปี ส่งผลให้ การส่งออกสินค้าลดลง อีกทั้งเศรษฐกิจโลกชะลอตัวทำให้ประเทศคู่ค้าส่งสินค้าจากประเทศไทยลดลง (ชมภวนุช แดงอ่อน, ๒๕๖๒) โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ดุลการค้า ๑๐,๕๙๘.๑๕ ล้านบาท ลดลง จากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๒ เมื่อพิจารณาช่วงเวลาก่อนและหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จากสถิติการค้าชายแดนแสดงให้เห็นว่าการส่งออกและการนำเข้าสินค้า มูลค่าการค้า และดุลการค้า พบว่า หลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) พบว่าการค้าชายแดน ชะลอตัวทั้งในด้านการส่งออกและการนำเข้า สืบเนื่องจากมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้มีการเปิดทำการจุดผ่านแดนเพื่อการขนส่งสินค้ารวมเพียง ๓๗ แห่ง จาก ๙๗ แห่งทั่วประเทศ และมาตรการเข้มงวดในการขนส่งสินค้าจึงส่งผลให้การค้าชายแดนชะลอตัว

ตารางที่ ๑๕ สถิติการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

หน่วยนับ : บาท

พื้นที่	สถิติ การค้า ชายแดน	ปี พ.ศ.				อัตราการเจริญเติบโต	
		พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	ก่อน covid ๑๙* (๒๕๖๐-๒๕๖๒)	covid ๑๙* (๒๕๖๒-๒๕๖๓)
กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือ ตอนบน ๒	นำเข้า	๓๐,๔๓๔.๔๗	๓๑,๒๕๓.๒๓	๓๒,๓๖๐.๗๐	๓๑,๙๐๔.๑๓	๓.๕๔	-๑.๔๑
	ส่งออก	๔๒,๖๔๔.๖๐	๕๑,๔๗๘.๓๓	๔๘,๘๕๙.๓๓	๔๒,๕๐๒.๒๘	-๕.๑๑	-๑๒.๙๙
	มูลค่าการค้า รวม	๗๓,๐๗๙.๐๗	๘๒,๗๓๑.๕๖	๘๑,๒๑๐.๐๓	๗๔,๔๐๖.๔๑	-๑.๘๔	-๘.๓๘
	ดุลการค้า	๑๒,๒๑๐.๑๓	๒๐,๒๒๕.๑๐	๑๖,๔๘๘.๖๓	๑๐,๕๙๘.๑๕	-๑๘.๔๗	-๓๕.๗๒
อัตราการเจริญเติบโตของ ดุลการค้าระหว่างปี			๖๕.๖๔	-๑๘.๔๗	-๓๕.๗๒		

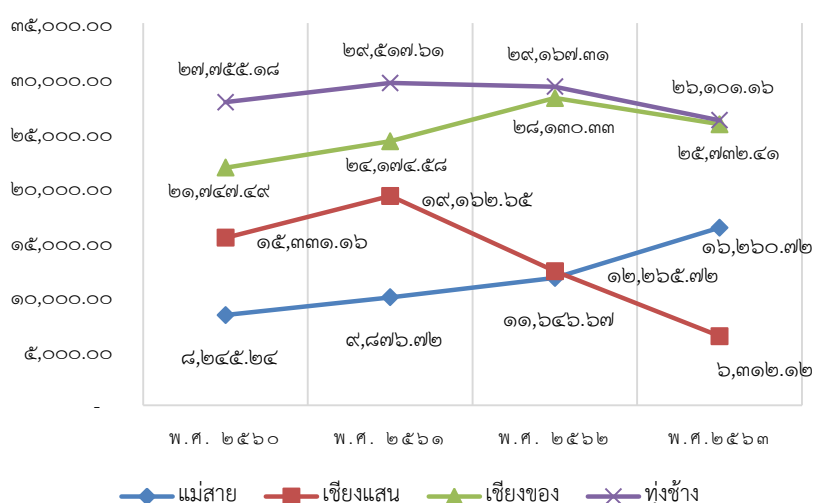
ที่มา : ด้านศุลกากรแม่สาย ด้านศุลกากรเชียงแสน ด้านศุลกากรเชียงของ และด้านศุลกากรทุ่งช้าง, ๒๕๖๔

จากภาพที่ ๑๗ แสดงถึงมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกตาม ด้านศุลกากร พบว่า มูลค่าการค้าชายแดนสูงสุด อยู่ที่ด้านศุลกากรทุ่งช้าง จังหวัดน่าน ถัดมา คือ ด้านศุลกากรเชียงของ ด้านศุลกากรแม่สาย และด้านศุลกากรเชียงแสน จังหวัดเชียงราย เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้ม การค้าชายแดนจากมูลค่าการค้ารวม พบว่า การค้าชายแดนผ่านด้านศุลกากรแม่สาย มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ การค้าชายแดนบริเวณดังกล่าวก็ยังคงเพิ่มขึ้น ในขณะที่การค้าชายแดนผ่านด้านศุลกากรเชียงของ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่นกัน แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มูลค่าการค้าชายแดนผ่านศุลกากรเชียงของลดลง เนื่องจากมีมาตรการป้องกันการแพร่ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จากสปป.ลาว ซึ่งมีมาตรการล็อกดาวน์เมืองสำคัญส่งผลให้มี การระงับการเดินทางเข้า - ออก สปป.ลาว ยกเว้นรถบรรทุกขนส่งสินค้าเท่านั้น แต่รถบรรทุกขนส่งที่มาจาก ต่างประเทศ ต้องมาทำเปลี่ยนถ่ายสินค้าภายในสปป.ลาว และให้กลับออกไป จากนั้นการขนส่งในประเทศต้องใช้ คนขับรถเป็นคนในประเทศเท่านั้น ไม่อนุญาตให้คนต่างประเทศขับรถผ่าน สปป.ลาว ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยต้อง รับภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากคนขับรถในสปป.ลาว มีการเรียกร้องค่าจ้างที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งต้องมีค่าใช้จ่ายการ

เดินทางกลับของคนขับรถชาวไทยที่เป็นผู้ขับรถขนส่งมาจากต้นทาง ดังนั้นทำให้มีความจำเป็นหลีกเลี่ยงการขนส่งในช่องทางนี้ และเปลี่ยนไปขนส่งสินค้าทางอื่นแทน ซึ่งมาตรการดังกล่าวส่งผลให้มูลค่าขายแดนผ่านด่านศุลกากรเชียงของลดลง ในส่วนการค้าขายแดนบริเวณด่านศุลกากรทุ่งช้างมีแนวโน้มคงที่ แต่ลดลงเช่นกันในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

ในส่วนการค้าขายแดนผ่านด่านศุลกากรเชียงแสน มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ การปรับเปลี่ยนเส้นการส่งออกไก่แช่แข็งที่ลดลง เนื่องจากผ่านท่าเรือแหลมฉบังแทน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ๒๕๖๓) อีกทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผู้ประกอบการที่ทำการขนส่งทางแม่น้ำโขง ผ่านท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน ประสบปัญหาการปิดท่าเรือกวานเหล่ยในประเทศจีน อีกทั้ง ข้อจำกัดด้านการขนส่งสินค้าเข้าจีน มีการกำหนดโควตานำเข้าสินค้า อาทิ เนื้อสัตว์ , เนื้อไก่แช่แข็ง เป็นต้น เหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้มูลค่าการค้าขายแดนผ่านด่านศุลกากรเชียงแสนลดลง

ภาพที่ ๑๗ มูลค่าการค้าขายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกตามด่านศุลกากร

ที่มา คำนวณจากข้อมูลจากด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ และด่านศุลกากรทุ่งช้าง, ๒๕๖๔ จากข้อมูลในตารางที่ ๑๖ พบว่า เมื่อพิจารณาถึงดุลการค้ารายด่านศุลกากรจะเห็นได้ว่าการค้าขายแดนผ่านด่านศุลกากรแม่สาย ได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ดุลการค้า เท่ากับ ๑๓,๓๓๗.๐๖ ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เท่ากับ ๒,๖๓๓.๑๕ ล้านบาท ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าแม้จะเป็นช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) อัตราการเจริญเติบโตของดุลการค้าเท่ากับร้อยละ ๒๔.๖๐ ซึ่งสูงกว่าช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ต่อมาเมื่อพิจารณาด้านศุลกากรเชียงแสนพบว่าการลดลงทั้งการส่งออก นำเข้า อย่างไรก็ตามในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ดุลการค้า เท่ากับ ๕,๗๕๓.๕๐ ล้านบาท ซึ่งผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของดุลการค้าลดลงสูงถึง ร้อยละ ๔๘.๑๖

สำหรับการค้าขายแดนผ่านด่านศุลกากรเชียงของ พบว่า การค้าขายแดนของภาคเหนือตอนบน ๒ บริเวณด่านนี้ได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่องและมีมูลค่าสูงที่สุดเมื่อเทียบกับด่านศุลกากรอื่น ๆ ซึ่งผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ทำให้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ดุลการค้า จำนวน ๙,๒๐๕.๕๙ ล้านบาท อัตราการเจริญเติบโตของดุลการค้าลดลงร้อยละ ๓๔.๑๔ ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ดุลการค้า จำนวน สูงถึง ๑๓,๙๗๗.๗๑ ล้านบาท โดยมีอัตราการเจริญเติบโตของดุลการค้าคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๒

เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนดุลการท่งข้างนั้นพบว่า เป็นด้านดุลการเพียงแห่งเดียวในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ ขาดดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลให้มีการขาดดุลการค้าลดลง เนื่องจากมาตรการระงับการนำเข้าสินค้าบางประเภทจากต่างประเทศ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เท่ากับ ๑๗,๖๙๘.๐๐ ล้านบาท ลดลงจากปีพ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๖

ตารางที่ ๑๖ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ จำแนกตามด้านดุลการตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

หน่วย : ล้านบาท

ด้านดุลการ		ปี พ.ศ.				อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)	
		พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	ก่อน covid ๑๙* (๒๕๖๐-๒๕๖๒)	covid ๑๙* (๒๕๖๒-๒๕๖๓)
แม่สาย	นำเข้า	๒๓๔.๙๗	๒๙๗.๙๖	๔๗๑.๓๘	๑,๔๖๑.๘๓	๕๘.๒๐	๒๑๐.๑๒
	ส่งออก	๘,๐๑๐.๒๗	๙,๕๗๘.๗๖	๑๑,๑๗๕.๒๙	๑๔,๗๙๘.๘๙	๑๖.๖๗	๓๒.๔๓
	มูลค่าการค้ารวม	๘,๒๔๕.๒๔	๙,๘๗๖.๗๒	๑๑,๖๔๖.๖๗	๑๖,๒๖๐.๗๒	๑๗.๙๒	๓๙.๖๒
	ดุลการค้า	๗,๗๗๕.๓๐	๙,๒๘๐.๘๐	๑๐,๗๐๓.๙๑	๑๓,๓๓๗.๐๖	๑๕.๓๓	๒๔.๖๐
เชียงแสน	นำเข้า	๘๙๙.๙	๗๐๙.๘๘	๕๘๓.๘	๒๗๙.๓๑	-๑๗.๗๖	-๕๒.๑๖
	ส่งออก	๑๔,๔๓๑.๒๖	๑๘,๔๕๒.๗๗	๑๑,๖๘๑.๙๒	๖,๐๓๒.๘๑	-๓๖.๖๙	-๔๘.๓๖
	มูลค่าการค้ารวม	๑๕,๓๓๑.๑๖	๑๙,๑๖๒.๖๕	๑๒,๒๖๕.๗๒	๖,๓๑๒.๑๒	-๓๕.๙๙	-๔๘.๕๔
	ดุลการค้า	๑๓,๕๓๑.๓๖	๑๗,๗๕๒.๘๙	๑๑,๐๘๓.๑๒	๕,๒๗๙.๕๐	-๓๗.๔๕	-๔๘.๑๖
เชียงของ	นำเข้า	๖,๓๒๙.๐๗	๖,๒๙๘.๐๕	๗,๐๗๖.๓๑	๘,๒๖๓.๔๑	๑๒.๓๖	๑๖.๗๘
	ส่งออก	๑๕,๔๑๘.๔๒	๑๗,๘๗๖.๕๓	๒๑,๐๕๔.๐๒	๑๗,๔๖๙.๐๐	๑๗.๗๗	-๑๗.๐๓
	มูลค่าการค้ารวม	๒๑,๗๔๗.๔๙	๒๔,๑๗๔.๕๘	๒๘,๑๓๐.๓๓	๒๕,๗๓๒.๔๑	๑๖.๓๖	-๘.๕๒
	ดุลการค้า	๙,๐๘๙.๓๕	๑๑,๕๗๘.๔๘	๑๑,๐๗๗.๗๑	๙,๒๐๕.๕๙	๒๐.๗๒	-๓๔.๑๔
ท่งช้าง	นำเข้า	๒๒,๙๗๐.๕๓	๒๓,๙๔๗.๓๔	๒๔,๒๒๙.๒๑	๒๑,๘๙๙.๕๘	๑.๑๘	-๙.๖๑
	ส่งออก	๔,๗๘๔.๖๕	๕,๕๗๐.๒๗	๔,๙๓๘.๑๐	๔,๒๐๑.๕๘	-๑๑.๓๕	-๑๔.๙๒
	มูลค่าการค้ารวม	๒๗,๗๕๕.๑๘	๒๙,๕๑๗.๖๑	๒๙,๑๖๗.๓๑	๒๖,๑๐๑.๑๖	-๑.๑๙	-๑๐.๕๑
	ดุลการค้า	-๑๘,๑๘๕.๘๘	-๑๘,๓๗๗.๐๗	-๑๙,๒๙๑.๑๑	-๑๗,๖๙๘.๐๐	๔.๙๗	-๘.๒๖

ที่มา : ด้านดุลการแม่สาย ด้านดุลการเชียงแสน ด้านดุลการเชียงของ และด้านดุลการท่งช้าง, ๒๕๖๔

นอกจากการค้าชายแดนของภาคเหนือตอนบน ๒ แล้ว การค้าผ่านแดนไปยังประเทศจีนตอนใต้ที่มีความสำคัญกับต่อภูมิภาคและประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์ภาคเหนือตอนบน ๒ จึงมีความจำเป็นที่จะพิจารณาการค้าผ่านแดนระหว่างกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ กับประเทศจีนตอนใต้ด้วย

จากตารางที่ ๑๗ จากสถิติการค้าผ่านแดนพบว่า มูลค่าการค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนตอนใต้ผ่านบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นช่วงก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) พบว่า มีมูลค่าการค้ารวมสูงถึง ๒๗,๕๑๐.๙๖ ล้านบาท ได้ดุลการค้า เท่ากับ ๑๒,๔๒๒.๙๔ ล้านบาท ซึ่งดุลการค้ามีการเจริญเติบโตสูงถึงร้อยละ ๘๗.๒๘ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และพบว่า มูลค่าการค้าผ่านแดนผ่านทางด้านดุลการเชียงของมีดุลการค้าเติบโตสูงที่สุด ส่วนด้านดุลการท่งช้างนั้นส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าเข้าประเทศไทย

ตารางที่ ๑๗ สถิติการค้าผ่านด่านของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หน่วย : ล้านบาท

ด้านศุลกากร		ปี พ.ศ.				อัตราการเจริญเติบโต	
		พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	ก่อน covid ๑๙* (๒๕๖๐-๒๕๖๒)	covid ๑๙* (๒๕๖๒-๒๕๖๓)
เชียงแสน	นำเข้า	๘๓๑.๓๖	๖๗๒.๐๗	๕๔๘.๙๓	๓๐๑.๙	-๑๘.๓๒	-๔๕.๐๐
	ส่งออก	๓,๒๘๑.๖๒	๒,๖๙๑.๒๑	๑,๙๐๒.๑๙	๑,๐๔๓.๖๖	-๒๙.๓๒	-๔๕.๑๓
	มูลค่าการค้ารวม	๔,๑๑๒.๙๘	๓,๓๖๓.๒๘	๒,๔๕๑.๑๒	๑,๓๔๕.๕๖	-๒๗.๑๒	-๔๕.๑๐
	ดุลการค้า	๒,๔๕๐.๒๖	๒,๐๑๙.๑๔	๑,๓๕๓.๒๖	๗๔๑.๗๖	-๓๒.๙๘	-๔๕.๑๙
เชียงของ	นำเข้า	๖,๓๐๖.๔๑	๕,๙๖๐.๔๔	๖,๙๙๓.๒๔	๗,๖๕๓.๔๘	๑๗.๓๓	๙.๔๔
	ส่งออก	๘,๙๗๑.๐๑	๑๐,๕๘๓.๑๖	๑๘,๐๖๔.๗๖	๑๖,๕๖๑.๒๘	๗๐.๖๙	-๘.๓๒
	มูลค่าการค้ารวม	๑๕,๒๗๗.๔๒	๑๖,๕๔๓.๖๐	๒๕,๐๕๘.๐๐	๒๔,๒๑๔.๗๖	๕๑.๔๗	-๓.๓๗
	ดุลการค้า	๒,๖๖๔.๖๐	๔,๖๒๒.๗๒	๑๑,๐๗๑.๕๒	๘,๙๐๗.๘๐	๑๓๙.๕๐	-๑๙.๕๔
ทุ่งช้าง	นำเข้า	๐.๐๒	๘.๕๖	๑.๘๔	๔๙๑.๐๒	๗๘.๕๐	๒๖,๕๕๖
	ส่งออก	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๑๙	๐.๐๐	๐.๐๐
	มูลค่าการค้ารวม	๐.๐๒	๘.๕๖	๑.๘๔	๔๙๑.๒๑	-๗๘.๕๐	๒๖,๕๕๖.๒๐
	ดุลการค้า	-๐.๐๒	-๘.๕๖	-๑.๘๔	-๔๙๐.๘๓	-๗๘.๕๐	๒๖,๕๕๕.๕๔
กลุ่มมา	นำเข้า	๗,๑๓๗.๗๙	๖,๖๔๑.๐๗	๗,๕๔๘.๐๑	๘,๔๔๖.๔๐	๑๓.๖๐	๑๑.๙๖
	ส่งออก	๑๒,๒๕๒.๖๓	๑๓,๒๗๔.๓๗	๑๙,๙๖๖.๙๕	๑๗,๖๐๕.๑๓	๕๐.๔๒	-๑๑.๘๓
	มูลค่าการค้ารวม	๑๙,๓๙๐.๔๒	๑๙,๙๑๕.๔๔	๒๗,๕๑๔.๙๖	๒๖,๐๕๑.๕๓	๓๘.๑๔	-๕.๓๐
	ดุลการค้า	๕,๑๓๘.๘๔	๖,๖๓๓.๓๐	๑๒,๕๒๒.๙๔	๙,๑๕๘.๗๓	๘๗.๒๘	-๒๖.๒๘

ที่มา : ด้านศุลกากรแม่สาย ด้านศุลกากรเชียงแสน ด้านศุลกากรเชียงของ และด้านศุลกากรทุ่งช้าง,๒๕๖๔

(๑.๖) สินค้าส่งออกและนำเข้า

เมื่อจำแนกรายสินค้า โดยพิจารณาสินค้านำเข้า - ส่งออก ที่สำคัญของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ แยกเป็นรายประเทศ ได้แก่

๑. ไทย-เมียนมา

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำมันดีเซล ฝ้ายพื้นและด้าย ปูนซีเมนต์ และรถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ ัญชัช สัตว์น้ำ ปลาหมึกสด แซ่เย็น แซ่แข็ง และโค กระบือ สุกร แพะ แกะ

๒. ไทย-สปป.ลาว

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันดีเซล สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ น้ำมันสำเร็จรูปอื่นๆ รถยนต์นั่ง สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ เชื้อเพลิงอื่นๆ ทองคำ ผักและของปรุงแต่งจากผัก ทองแดงและผลิตภัณฑ์ และเครื่องรับส่งสัญญาณและอุปกรณ์ติดต่อ

๓. ไทย-สปป.จีน

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบผลไม้สดแช่เย็น แซ่แข็งและแห้ง, วงจรพิมพ์ , ลำโพงแห้ง, ข้าว

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เทปแม่เหล็กจานแม่เหล็กสำหรับคอมพิวเตอร์, เครื่องรับ-ส่งสัญญาณและอุปกรณ์ติดตั้ง (โทรศัพท์) เสื้อผ้าสำเร็จรูป และข้าว

สำหรับการค้าชายแดนในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ นั้น พบว่า มูลค่าของสินค้าส่งออกมากกว่าสินค้านำเข้า ซึ่งทำให้การค้าชายแดนของภาคเหนือของประเทศไทยได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง แม้จะเป็นช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ก็ตาม ซึ่งการได้ดุลการค้า นำมาซึ่งเงินไหลเข้ามาย่อมเป็นผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ หากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถกระจายผลประโยชน์ดังกล่าวไปยังจังหวัดในกลุ่มฯ ได้ จะทำให้เกิดการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น และรายได้ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นในที่สุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสินค้านำเข้าในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า การนำเข้าสินค้าจากประเทศเมียนมาร์และสปป.ลาว ส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร หรือสินค้าในอุตสาหกรรม Extractive Industry ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่นำหรือสกัดทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นสินค้าขึ้นมา เช่น อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน อุตสาหกรรมป่าไม้ อุตสาหกรรมเกลือสินเธาว์ การทำเหมืองแร่ เป็นต้น (อภิญญา อำนวยกาญจนสิน, ๒๕๖๔) ดังนั้นหากมีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมสีเบี่ยงมาตั้งโรงงานหรือจุดกระจายสินค้าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดการกระจายผลประโยชน์กลุ่มจังหวัดได้

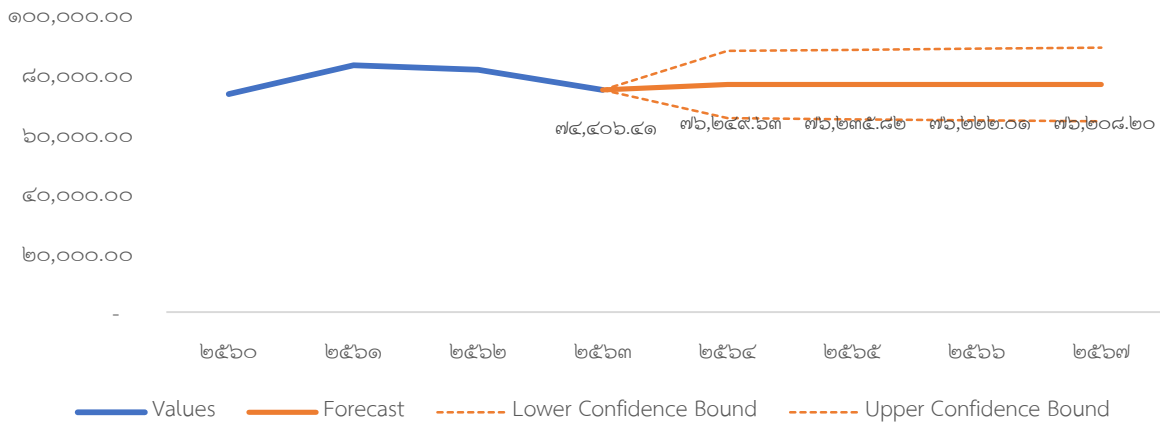
อย่างไรก็ตามความได้เปรียบดุลการค้า ส่งผลให้ประเทศคู่ค้าอย่างเมียนมาร์ และสปป.ลาว ออกมาตรการที่มีใช้ภาษีอย่างต่อเนื่องที่เชื่อมโยงกับมาตรการทางด้านสุขอนามัยต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าของประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ด้วยเช่นกัน อาทิ เช่น เมียนมาร์ ได้ออกประกาศสั่งระงับไม่ให้ส่งสินค้ากลุ่มเครื่องดื่ม ๕ รายการ คือ น้ำอัดลม เครื่องดื่มชูกำลัง , เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของกาแฟและชา , กาแฟสำเร็จรูป , นมข้นหวานและนมข้นจืด ผ่านชายแดนทางบกจากทุกประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับเมียนมาร์ตั้งแต่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ไปจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง และสปป.ลาว ได้ประกาศใช้มาตรการชะลอการนำเข้า สินค้าอาหารทะเลและน้ำมันจากประเทศไทย นอกจากนั้นยังมีมาตรการล็อกดาวน์ในบางประเทศคู่ค้าส่งผลให้ต้นทุนการขนส่งเพิ่มขึ้น มาตรการต่าง ๆ นี้อาจกระทบต่อการค้าชายแดนและการผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงทำให้ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ผู้ประกอบการการค้าชายแดนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นอกเหนือจากความเสี่ยงที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโควิด - ๑๙ แล้ว ยังจะต้องรับความเสี่ยงเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภาษีที่เชื่อมโยงกับมาตรการทางด้านสุขอนามัยต่างๆ ซึ่งเป็นเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจที่ยากจะควบคุมได้

(๑.๗) การคาดการณ์มูลค่าการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

จากภาพที่ ๑๘ และ ๑๙ พบว่าแนวโน้มมูลค่าการค้าชายแดนมีแนวโน้มคงที่ ในขณะที่มูลค่าผ่านแดนซึ่งเป็นการไปยังจีนตอนใต้มีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจากการคาดการณ์สอดคล้องกับการวิเคราะห์ของศูนย์วิจัยกสิกร (๒๕๖๔) ที่ว่าการค้าผ่านแดนจะเป็นตลาดที่ช่วยสนับสนุนการค้าชายแดน ทั้งนี้ เนื่องจากตลาดจีนตอนใต้เป็นตลาดใหญ่ที่สุด และมีศักยภาพ ผู้บริโภคมีกำลังซื้อ ซึ่งในอนาคตจะเป็นตลาดที่สำคัญของประเทศมากกว่าประเทศมาเลเซีย และกัมพูชา อีกไม่เกิน ๕ ปีข้างหน้า ดังนั้น การสนับสนุนการค้าผ่านแดน ให้มีการเจริญเติบโตมากขึ้นย่อมส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ด้วย โดยการสนับสนุนการค้าผ่านแดนให้มีความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง (Sister Cities) ระหว่างจังหวัดเชียงรายกับมณฑลยูนนาน เพื่อดึงดูดการค้าการลงทุนร่วมกันของทั้งสองเมือง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์กับการค้าชายแดน การผ่านแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ภาพที่ ๑๘ การคาดการณ์มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

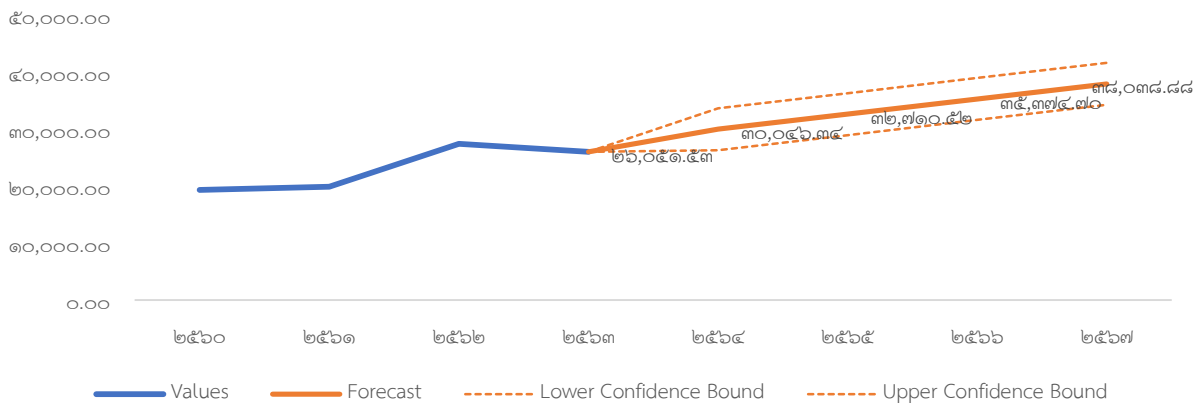
หน่วย : ล้านบาท

ที่มา คำนวณจากข้อมูลจากด้านศุลกากรแม่สาย ด้านศุลกากรเชียงแสน ด้านศุลกากรเชียงของ และด้านศุลกากรทุ่งช้าง, ๒๕๖๔

ภาพที่ ๑๙ การคาดการณ์มูลค่าการค้าผ่านแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา คำนวณจากกองความร่วมมือการค้าและการลงทุน, ๒๕๖๔

๑.๔) สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ ๑๘ แสดงรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดที่มีรายรับจากสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย ถัดมาคือจังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน ทั้งใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า จังหวัดเชียงรายมีรายรับจากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน ๔,๗๓๒,๘๖๙,๖๖๗.๐๐ บาท รองลงมา ได้แก่ จังหวัดพะเยา มีรายรับ จำนวน ๒,๑๐๐,๗๗๗,๕๘๖ บาท จังหวัดน่าน มีรายรับ จำนวน ๑,๕๐๗,๘๖๙,๓๐๕ บาท และน้อยที่สุด ได้แก่ จังหวัดแพร่ มีรายรับ จำนวน ๑,๓๗๕,๒๒๒,๘๓๓ บาท ตามลำดับ

หากพิจารณาในแง่อัตราการเจริญเติบโตของมูลค่ารายรับของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของสินค้า OTOP มีอัตราการเจริญเติบโตค่อนข้างสูงเฉลี่ยแล้วในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมามีอัตราการเจริญเติบโตเกือบร้อยละ ๒๐ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ที่ ร้อยละ ๑๘.๕๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ และ พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๒๓.๕๐ และ ๑๘.๔๑ อย่างไรก็ตามในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

(COVID - ๑๙) ส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ลดลงร้อยละ ๗.๙๒ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ดังนั้นเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า รายรับจากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๗๑๒,๖๘๐,๒๒๙ บาท ยังมีแสดงให้เห็นว่าแม้จะในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) รายรับจากสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งสวนทางกับสินค้าปลีกโดยทั่วไป มียอดขายลดลงร้อยละ ๑๐ - ๓๐ ดังนั้น การสนับสนุนสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และสามารถสร้างรายได้สู่ท้องถิ่นได้อีกทางหนึ่งด้วย

ตารางที่ ๑๘ รายรับจากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓

หน่วย : บาท

จังหวัด	รายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)						อัตราการเจริญเติบโต	
							ก่อน covid ๑๙* (๒๕๖๐-๒๕๖๒)	covid ๑๙* (๒๕๖๒-๒๕๖๓)
	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓		
เชียงราย	๒,๑๐๓,๕๙๓,๑๒๑	๒,๖๑๕,๓๕๓,๕๗๔	๒,๙๗๙,๓๔๐,๔๖๓	๓,๖๗๒,๓๖๓,๔๗๐	๔,๓๔๖,๘๒๘,๔๕๒	๔,๗๓๒,๘๖๙,๖๖๗	๑๘.๓๗	๘.๘๘
พะเยา	๙๗๘,๔๘๒,๘๔๖	๑,๑๑๘,๓๒๕,๗๗๘	๑,๓๗๓,๓๒๓,๔๗๐	๑,๖๖๓,๔๔๕,๕๔๐	๑,๙๔๑,๒๕๖,๐๑๔	๒,๑๐๐,๗๗๗,๕๘๖	๑๖.๗๐	๘.๒๒
แพร่	๔๖๕,๑๗๑,๙๙๗	๖๑๔,๔๘๐,๖๒๘	๗๙๘,๘๗๗,๑๘๕	๑,๐๐๒,๙๒๑,๓๐๗	๑,๓๓๓,๐๑๗,๑๕๐	๑,๓๗๕,๒๒๒,๘๓๓	๓๒.๙๑	๓.๑๗
น่าน	๖๑๗,๖๕๒,๒๐๘	๘๕๕,๖๕๔,๒๒๒	๙๙๘,๓๐๐,๗๒๒	๑,๒๕๘,๔๙๖,๕๕๘	๑,๓๘๒,๙๕๗,๕๔๖	๑,๕๐๗,๘๖๙,๓๐๕	๙.๘๙	๙.๐๓
กลุ่มฯ	๔,๑๖๔,๙๐๐,๑๗๒	๕,๑๙๓,๘๑๔,๒๒๒	๖,๑๔๙,๘๔๑,๘๔๐	๗,๕๙๗,๒๒๖,๘๗๕	๙,๐๐๔,๐๕๙,๑๖๒	๙,๗๑๖,๗๓๙,๓๙๑	๑๘.๕๒	๗.๙๒
อัตราการเจริญเติบโตของ OTOP		๒๔.๗	๑๘.๔	๒๓.๕	๑๘.๕	๗.๙		

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๖๔

เมื่อพิจารณตารางที่ ๑๘ พบว่า จากข้อมูลกรมการพัฒนาชุมชนแสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๙๕๕ ราย มีผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้น ๙,๙๓๖ ผลิตภัณฑ์ โดยประเภทผลิตภัณฑ์ที่มากที่สุดได้แก่ อาหาร เท่ากับ ๓,๑๔๕ ผลิตภัณฑ์ ถัดมาคือ ของใช้ จำนวน ๒,๘๑๕ ผลิตภัณฑ์ และ ผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๑,๘๗๖ ผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้การเจริญเติบโตของสินค้า OTOP ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นสินค้า OTOP ยังคงเป็นต้องการของตลาดและสามารถขยายตลาดไปได้อีก และจากการประเมินคุณภาพของสินค้า OTOP ที่มีคุณภาพของกลุ่มจังหวัดเป็นสินค้าประเภท เครื่องดื่ม อาหารสด และเครื่องสำอาง ทั้งนี้ในแต่ละจังหวัดมีสินค้า OTOP มีจุดเด่นด้านคุณภาพที่แตกต่างกันไป ดังนี้

- จังหวัดเชียงราย สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ชา กาแฟ สบู่ แชมพู โลชั่น สบู่สมุนไพร น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร และสับปะรดกัญแจ
- จังหวัดพะเยา สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ไวน์ลำไย กระเจี๊ยบ ลิ้นจี่ กำไลเงิน แหวน เงินฝิ่งพลอย สร้อยคอ ต่างหู ผ้าพันคอ ครีมมะขามพะเยา และปลาสาม
- จังหวัดแพร่ สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย แหวนทับทิม ผ้าทอ ผ้าด้นมือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี ผ้าซิ่น เสื้อม่อฮ่อม และผ้าทอพื้นเมือง
- จังหวัดน่าน สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ชุดเครื่องประดับเงินแท้ สบู่สมุนไพร แชมพูสมุนไพร ชุดรับแขกหวาย แก้วหวาย และผ้าทอลายน้ำไหล

แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องให้ตรงกับความต้องการของตลาด พัฒนาทักษะฝีมือและทักษะการผลิตของผู้ประกอบการ ควรสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มคุณค่าและ

มูลค่าผลิตภัณฑ์ ควรเสริมสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการและขยายตลาด ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ภาคธุรกิจมีความจำเป็นต้องปรับตัว ดังนั้น ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP จึงควรมีการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก (local economy) พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ OTOP ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนชุมชนและช่องทางการตลาดให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ในระดับพื้นที่และชุมชน เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งอย่างสมดุล ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยกลไกภาครัฐ ตลอดจนมีการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (future growth) ของผู้ประกอบการ OTOP ที่มีศักยภาพ และความพร้อมในการส่งเสริมช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เช่น OTOP trader , digital marketing ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ “ปรับตัว เปลี่ยนแปลง เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน”

สำหรับการสร้างตลาดและขยายตลาดของสินค้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ควรที่จะขยายตลาดในต่างประเทศและกลุ่มประเทศ GMS

- ตลาดในประเทศไทย เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่กำลังซื้อสูง เน้นเพื่อสุขภาพ สะดวก รวดเร็ว สินค้าที่สามารถทำตลาดได้ ได้แก่ อาหารเพื่อสุขภาพพร้อมทาน ชา กาแฟ สมุนไพร ธัญพืช และอาหารเสริม เพื่อป้องกันโรคภัย อีกทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๔ มีการรณรงค์การสวมใส่ผ้าไทยของหน่วยงานราชการ ส่งผลให้เป็นโอกาสสำหรับผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย

- ตลาดในสาธารณรัฐประชาชนจีน (รวมถึงมณฑลยูนนาน และเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) เป็นกลุ่มฐานะดีขึ้น ต้องการตกแต่งบ้านให้น่าอยู่ขึ้น และสามารถซื้ออาหารและเครื่องดีมีมีราคาแพง สินค้าที่สามารถทำตลาดได้ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ เพื่อใช้ตกแต่งบ้าน และอาหารและเครื่องดีมีมีราคาสูง ได้แก่ พวงผลไม้อบแห้ง น้ำผลไม้ และกาแฟ ทั้งนี้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สินค้าที่มีความสำคัญในตลาดคือ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและผลิตภัณฑ์สุขภาพ

- ตลาดในประเทศเมียนมาร์ ส่วนใหญ่ประชาชนมีรายได้ มีต้องการสินค้าขั้นพื้นฐาน แต่ความเมืองกำลังขยาย ทำให้ภาคก่อสร้างกำลังเติบโต ดังนั้นสินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ สินค้าพื้นฐานประเภทยารักษาโรค เวชภัณฑ์ สบู่ ยาสระผม และสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของภาคก่อสร้าง

- ตลาดใน สปป.ลาว เป็นตลาดที่มีโครงสร้างพื้นฐานและไฟฟ้าขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีคนจีนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยอยู่มากทำให้ต้องการสินค้าอุปโภคบริโภค ดังนั้นสินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์รูปแบบทันสมัย อาหารและเครื่องดีมี เสื้อผ้าและของใช้ในชีวิตประจำวัน

- ตลาดในประเทศเวียดนาม เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นคนชนชั้นกลาง ใช้จ่ายกับสินค้าที่ดีเพื่อสุขภาพ แต่ยังต้องการสินค้าพื้นฐานและขอความสะดวกสบายผ่านการซื้อของออนไลน์ ดังนั้น สินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ เครื่องดีมีบำรุงความงามและสมอง ผลิตภัณฑ์ความสวยความงามและเฟอร์นิเจอร์

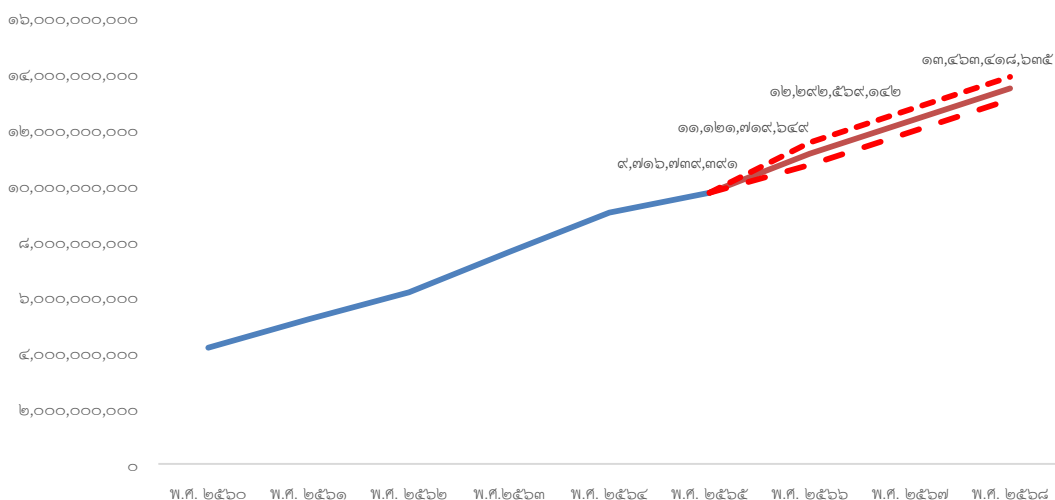
ตารางที่ ๑๙ ข้อมูลการลงทะเบียนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ OTOP พ.ศ. ๒๕๖๓ สະสม (๒๕๕๗ - ๒๕๖๓)

จังหวัด	จำนวนผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP	จำนวนผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	เจ้าของคนเดียว	SME	อาหาร	เครื่องดื่ม	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ของใช้	สมุนไพร
เชียงราย	๒,๒๓๐	๔,๒๑๗	๑,๒๓๐	๙๕๙	๔๑	๑,๔๔๓	๕๐๓	๕๘๘	๑,๑๒๗	๕๕๖
น่าน	๘๖๙	๒,๐๓๔	๕๐๙	๓๕๑	๙	๕๙๖	๑๓๖	๕๗๖	๔๖๓	๒๖๒
พะเยา	๙๑๐	๑,๘๖๕	๕๓๐	๓๗๒	๘	๖๑๐	๘๖	๓๓๕	๖๑๖	๒๑๘
แพร่	๙๔๖	๑,๘๒๐	๔๐๖	๕๓๑	๙	๔๙๖	๒๐๒	๓๗๗	๖๐๙	๑๓๕
กลุ่มฯ	๔,๙๕๕	๙,๙๓๖	๒,๖๗๕	๒,๒๑๓	๖๗	๓,๑๔๕	๙๒๗	๑,๘๗๖	๒,๘๑๕	๑,๑๗๑
รวมทั้งประเทศ	๙๐,๒๘๙	๑๙๘,๙๘๘	๕๐,๐๓๑	๓๘,๙๐๒	๑,๓๕๖	๗๔,๗๗๔	๙,๘๑๑	๓๘,๓๐๔	๕๑,๑๒๖	๒๔,๙๗๓

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๖๔

จากภาพที่ ๒๐ พบว่าแนวโน้มของรายรับสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ดังนั้นการพัฒนา OTOP จึงมีการส่งเสริมผู้ผลิตและผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับสัดส่วนของรายรับของ OTOP เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าชายแดน คิดเป็นร้อยละ ๑๓ ของมูลค่าการค้าชายแดน ซึ่งถือเป็นสัดส่วนไม่มากนัก แต่สามารถกระจายไปสู่ท้องถิ่นได้มากกว่า ดังนั้นการพัฒนาและยกระดับสินค้า OTOP ของกลุ่มฯ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่ม GMS ซึ่งจะทำให้สามารถเพิ่มยอดขายให้กับสินค้า OTOP ได้อีกด้วย ดังนั้นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ควรมีการปรับตัวกลยุทธ์ในการพัฒนาสินค้า OTOP โดยยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP ให้เป็นสินค้าพรีเมียม โดยมีการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เน้นตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค แต่ยังคงอัตลักษณ์ของแต่ละชุมชน เพื่อเป็นของฝาก ของที่ระลึก อีกทั้งสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ ตลอดจนส่งเสริมการทำตลาดแบบออนไลน์เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงสินค้า OTOP ได้ง่ายยิ่งขึ้น

ภาพที่ ๒๐ การพยากรณ์รายรับของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

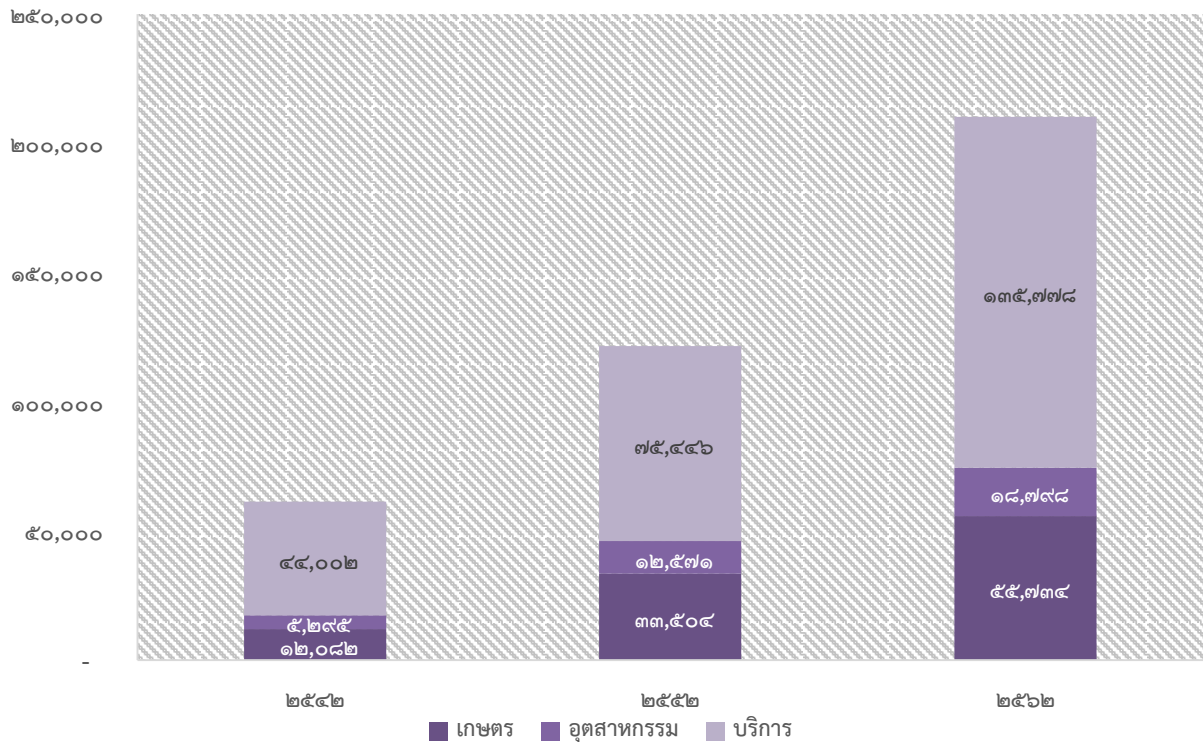

ที่มา : คำนวณจากข้อมูลกรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๖๔

๑.๕) ด้านอุตสาหกรรม

สำหรับด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาสัดส่วนของมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นอกภาคการเกษตรมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้น โดยจากภาพที่ ๒๓ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา พบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มในภาคเกษตรกรรม เฉลี่ยแล้วประมาณ ร้อยละ ๒๕ ของผลผลิตทั้งหมด ในขณะที่สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ ๙ และ ภาคบริการอยู่ที่ร้อยละ ๖๖ จากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

ภาพที่ ๒๑ ภาพรวมของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔
สำหรับอุตสาหกรรมที่มีความโดดเด่นในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งพิจารณาสินค้าส่งออกและนำเข้าประกอบด้วย

- 1) สินค้าเกษตรกรรม ได้แก่ ัญพืช สัตว์น้ำ ปลาหมึกสด แซ่เย็น แซ่แข็ง และโค กระบือ สุกร แพะ แกะ ผัก และของปรุงแต่งจากผัก สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ อุปกรณ์และส่วนประกอบผลไม้สดแซ่เย็น แซ่แข็งและแห้ง ลำไยแห้ง ข้าว เป็นต้น
- 2) สินค้าอุปโภคบริโภคและก่อสร้าง ได้แก่ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ผ้าฝืนและด้าย ปูนซีเมนต์
- 3) สินค้าเชื้อเพลิง พลังงานและแร่ธาตุ ได้แก่ น้ำมันดีเซล น้ำมันสำเร็จรูป เชื้อเพลิงอื่นๆ ก๊าซธรรมชาติ ทองคำ ทองแดงและผลิตภัณฑ์
- 4) สินค้าประเภทยานพาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ รถยนต์นั่ง
- 5) สินค้าประเภทีเลคทรอนิกส์ ได้แก่ เครื่องรับส่งสัญญาณและอุปกรณ์ติดต่อ เครื่องคอมพิวเตอร์ วงจรพิมพ์

จากตารางที่ ๒๐ เมื่อพิจารณาสัดส่วนสถานประกอบการจำแนกตามภาคเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ โดยใช้ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่า มีจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น ๑๔๑,๕๔๔ แห่ง โดยแบ่งเป็นสถานประกอบการ อยู่ในภาคอุตสาหกรรม มีจำนวน ๔๒,๓๘๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๕ อยู่ในภาคบริการ จำนวน ๙๙,๑๕๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๕ หากพิจารณาประเภทสถานประกอบการตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่ากลุ่มจังหวัดฯ มีสถานประกอบการขนาดย่อย หรือคือสถานประกอบการที่ไม่มีลูกจ้างสูงถึง ๑๑๗,๒๙๓ แห่ง สถานประกอบการขนาดเล็ก จำนวน ๒๔,๑๐๒ แห่ง และสถานประกอบการขนาดกลาง มีจำนวน ๑๓๙ แห่ง และสถานประกอบการขนาดใหญ่ มีจำนวน ๑๐ แห่ง ทั้งนี้พบว่าเมื่อพิจารณาสถานประกอบการขนาดย่อยและขนาดเล็กด้วยกันพบว่ากว่าร้อยละ ๙๙.๘๙ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมดตั้งนั้นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับธุรกิจในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ ย่อมกระทบต่อสถานประกอบการขนาดย่อยและขนาดเล็กอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ตารางที่ ๒๐ จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	จังหวัดเชียงราย	จังหวัดพะเยา	จังหวัดแพร่	จังหวัดน่าน	กลุ่มจังหวัดฯ	สัดส่วนสถานประกอบการต่อภาคเศรษฐกิจ
ภาคอุตสาหกรรม	๘,๐๑๑	๕,๔๙๖	๑๗,๓๑๗	๑๑,๕๖๕	๔๒,๓๘๙	๒๙.๙๕
การผลิต	๗,๙๕๐	๕,๔๖๗	๑๗,๒๔๙	๑๑,๕๔๗	๔๒,๒๑๓	๒๙.๘๒
การจัดการและการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	๖๑	๒๙	๖๘	๑๘	๑๗๖	๐.๑๒
ภาคบริการ	๔๔,๖๑๔	๑๕,๓๖๘	๒๒,๖๗๕	๑๖,๔๗๑	๙๙,๑๒๘	๗๐.๐๕
การก่อสร้าง	๑,๘๒๘	๕๖๗	๑,๒๘๕	๗๖๒	๔,๔๔๒	๓.๑๔
การขาย - ซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓,๔๔๑	๑,๒๘๗	๑,๕๐๗	๑,๒๑๖	๗,๔๕๑	๕.๒๖
การขายส่ง	๑,๘๓๓	๖๕๘	๑,๒๔๑	๘๑๗	๔,๕๔๙	๓.๒๑
การขายปลีก	๑๗,๗๕๙	๕,๗๘๕	๘,๖๐๗	๖,๗๖๕	๓๘,๙๑๖	๒๗.๔๙
การขนส่งทางบกสถานที่เก็บสินค้า	๑,๗๐๓	๑,๐๖๙	๗๔๑	๘๐๐	๔,๓๑๓	๓.๐๕
ที่พักแรม	๖๓๘	๑๓๕	๑๑๓	๒๓๗	๑๑๒๓	๐.๗๙
บริการอาหารและเครื่องดื่ม	๖,๙๕๘	๒,๓๗๒	๓,๓๘๖	๒,๒๐๓	๑๔,๙๑๙	๑๐.๕๔
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๑๓	๑๔๖	๓๐	๖๑	๔๕๐	๐.๓๒
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๔๒๗	๗๖๒	๑,๖๔๐	๕๘๙	๖,๔๑๘	๔.๕๓
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๙๓	๑๓๕	๑๔๓	๑๔๘	๙๑๙	๐.๖๕
กิจกรรมบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๐๒๓	๓๕๙	๓๖๙	๒๖๐	๒,๐๑๑	๑.๔๒
ศิลปะความบันเทิงและนันทนาการ	๔๐๙	๙๒	๔๖๖	๒๔๖	๑๒๑๓	๐.๘๖
กิจกรรมอื่นๆ	๔,๘๘๗	๒,๐๐๐	๓,๑๔๕	๒,๓๖๗	๑๒,๓๙๙	๘.๗๖
กิจกรรมด้านโรงพยาบาลเอกชน	๒	๑	๒	-	๕	๐.๐๐
รวม	๕๒,๖๒๕	๒๐,๘๙๑	๓๙,๙๙๒	๒๘,๐๓๖	๑๔๑,๕๔๔	๑๐๐.๐๐
สัดส่วนสถานประกอบการ	๓๗.๑๘	๑๔.๗๖	๒๘.๒๕	๑๙.๘๑	๑๐๐.๐๐	

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓

จากตารางที่ ๒๑ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนสถานประกอบการ ทั้งหมดจำนวน ๑๔๑,๕๔๔ แห่ง โดยมีจังหวัดเชียงราย มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด จำนวน ๕๒,๖๒๕ แห่ง และจังหวัดพะเยามีจำนวนสถานประกอบการน้อยที่สุด จำนวน ๒๐,๘๙๑ แห่ง

ตารางที่ ๒๑ จำนวนสถานประกอบการจำแนกตามขนาด

รายละเอียด	จำนวนทั้งหมด	ขนาดของสถานประกอบการ				สัดส่วนกิจการรายย่อยและรายเล็ก
		ย่อย (ไม่มีลูกจ้าง)	เล็ก* (๑-๕๐ คน)	กลาง* (๕๑-๒๐๐ คน)	ใหญ่ (>๒๐๑ คนขึ้นไป)	
แพร่	๓๙,๙๙๒	๓๔,๖๓๖	๕,๓๕๖	๑๘	๒	๙๙.๙๕
น่าน	๒๘,๐๓๖	๒๔,๕๔๘	๓,๔๘๘	๑๕	๓	๙๙.๙๔
พะเยา	๒๐,๘๙๑	๑๗,๑๘๔	๓,๖๘๑	๒๖	-	๙๙.๘๘
เชียงราย	๕๒,๖๒๕	๔๐,๙๒๕	๑๑,๖๑๕	๘๐	๕	๙๙.๘๔
กลุ่มฯ	๑๔๑,๕๔๔	๑๑๗,๒๙๓	๒๔,๑๐๒	๑๓๙	๑๐	๙๙.๘๙
ภาคเหนือ	๔๖๗,๒๒๑	๓๗๐,๘๗๖	๙๕,๒๐๘	๙๒๒	๒๑๕	๙๙.๗๖
ประเทศ	๒,๔๙๓,๐๔๔	๑,๘๐๘,๐๑๔	๖๖๖,๘๐๐	๑๓,๙๘๒	๔,๒๔๘	๙๙.๒๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓.

หมายเหตุ วิสาหกิจขนาดเล็ก มีจำนวนลูกจ้างตั้งแต่ ๑ - ๕๐ คน วิสาหกิจขนาด มีจำนวนลูกจ้างไม่เกิน ๒๐๐ คน

จากตารางที่ ๒๒ เมื่อพิจารณาสถานประกอบการจำแนกตามระยะเวลาดำเนินการ เพื่อดูความสามารถในการคงอยู่ของกิจการ และประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจพบว่า สถานประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินการน้อยกว่า ๕ ปี ซึ่งถึงว่าเป็นผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่งเข้ามาในตลาด มีจำนวน ๑๔๘,๔๓๘ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๗ ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว มีจำนวน ๒๒,๐๔๑ ราย หรือคิดเป็น ร้อยละ ๑๓.๘๔ หากจำแนกรายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนของสถานประกอบการรายใหม่มากกว่าจังหวัดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๖ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด และมีสถานประกอบการที่ประกอบธุรกิจมากกว่า ๒๐ ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด ในขณะที่จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่สถานประกอบการที่ประกอบธุรกิจมากกว่า ๒๐ ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๓ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด

ตารางที่ ๒๒ จำนวนสถานประกอบการจำแนกตามระยะเวลาการดำเนินการ

	จำนวนสถานประกอบการ	ระยะเวลาการดำเนินการ (ปี)					ผู้ประกอบการรายใหม่	ผู้ประกอบการธุรกิจประกอบ > ๒๐ ปี
		< ๕	๕ - ๙	๑๐ - ๑๙	๒๐ - ๒๙	> ๓๐		
แพร่	๓๙,๙๙๒	๑๐,๐๕๑	๙,๙๘๑	๑๓,๕๐๙	๔,๕๐๗	๑,๙๔๔	๒๕.๑๓	๑๖.๑๓
น่าน	๒๘,๐๓๖	๕,๑๗๙	๖,๘๐๘	๑๒,๕๔๔	๒,๕๘๓	๙๒๒	๑๘.๔๗	๑๒.๕๐
พะเยา	๒๐,๘๙๑	๕,๑๓๑	๕,๔๙๑	๗,๐๒๓	๒,๓๕๙	๘๘๗	๒๔.๕๖	๑๕.๕๔
เชียงราย	๕๒,๖๒๕	๑๘,๖๕๙	๑๕,๑๐๗	๑๔,๒๕๒	๓,๒๙๗	๑,๓๑๐	๓๕.๔๖	๘.๗๕
กลุ่มฯ	๑๔๑,๕๔๔	๓๙,๐๒๐	๓๗,๓๘๗	๔๗,๓๒๘	๑๒,๗๔๖	๕,๐๖๓	๒๗.๕๗	๑๒.๕๘
เหนือ	๔๖๗,๒๒๑	๑๔๘,๔๓๘	๑๑๒,๒๓๓	๑๔๑,๘๙๒	๔๒,๖๑๗	๒๒,๐๔๑	๓๑.๗๗	๑๓.๘๔
ประเทศ	๒,๔๙๓,๐๔๔	๘๓๗,๕๘๔	๖๓๗,๕๒๐	๗๒๑,๘๐๔	๑๙๕,๘๘๘	๑๐๐,๒๘๘	๓๓.๖๐	๑๑.๘๘

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓

๑.๖) ด้านการเกษตร

(๑) จำนวนเกษตรกรจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ พบว่า จำนวนครัวเรือนที่มากขึ้นทะเบียนเป็นเกษตรกรมีจำนวนอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๒ มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรรวมอยู่ที่ ๔๒๑,๘๑๒ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๖ เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากที่สุดคือจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๗๕,๗๙๓ คน รองลงมาคือ จังหวัดน่าน จำนวน ๙๐,๑๐๓ คน จังหวัดพะเยาจำนวน ๘๓,๐๗๘ คน และจังหวัดที่มีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรน้อยที่สุดคือจังหวัดแพร่ จำนวน ๗๒,๘๓๘ คน ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์สัดส่วนของจำนวนครัวเรือนที่ขึ้นทะเบียนของประชากรของแต่ละจังหวัดสอดคล้องกับจำนวนครัวเรือนและขนาดของพื้นที่ ทั้งนี้จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุด และมีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด จึงทำให้จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากที่สุด รายละเอียดดังตารางที่ ๒๓ และตารางที่ ๒๔

ตารางที่ ๒๓ จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
แพร่	๗๐,๗๔๐	๗๐,๑๑๕	๗๑,๘๔๘	๗๓,๒๙๒	๗๒,๘๓๘
น่าน	๘๑,๐๗๘	๘๔,๘๘๓	๘๖,๘๔๗	๘๘,๒๘๐	๙๐,๑๐๓
พะเยา	๗๒,๕๖๒	๗๖,๐๓๕	๗๘,๙๑๒	๘๐,๙๙๗	๘๓,๐๗๘
เชียงราย	๑๔๐,๓๘๗	๑๕๒,๗๕๔	๑๖๑,๕๒๖	๑๖๗,๙๐๓	๑๗๕,๗๙๓
รวมจำนวนครัวเรือนเกษตรกร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๓๖๔,๗๖๗	๓๘๓,๗๘๗	๓๙๙,๑๓๓	๔๑๐,๔๗๒	๔๒๑,๘๑๒
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	๘๐๖,๔๖๒	๘๓๕,๘๕๓	๘๓๑,๘๐๕	๘๓๑,๔๙๒	๘๔๒,๕๔๑
สัดส่วนของครัวเรือนเกษตรกร	๔๕.๒๓	๔๕.๙๒	๔๗.๙๘	๔๙.๓๗	๕๐.๐๖

ที่มา: สถิติเกษตรและประมง สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓

ตารางที่ ๒๔ จำนวนครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ครัวเรือน	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
แพร่	๖,๕๓๙	๑๔๙,๕๗๔	๑๕๑,๐๙๔	๑๔๗,๙๓๙	๑๔๕,๙๐๒	๑๕๓,๙๙๗	๑๕๓,๑๐๔
น่าน	๑๑,๔๗๒	๑๔๕,๙๕๗	๑๕๑,๕๙๘	๑๔๔,๐๘๐	๑๔๕,๐๖๙	๑๔๙,๓๗๘	๑๕๗,๐๐๑
พะเยา	๖,๓๓๕	๑๔๖,๗๔๗	๑๕๐,๒๗๘	๑๕๐,๗๕๘	๑๕๐,๘๒๐	๑๕๗,๖๒๔	๑๔๙,๒๕๙
เชียงราย	๑๑,๖๗๘	๓๖๔,๑๘๔	๓๘๒,๘๘๓	๓๘๙,๐๒๘	๓๘๙,๗๐๑	๓๘๑,๕๔๒	๓๗๔,๙๓๔
กลุ่มฯ	๓๖,๐๒๔	๘๐๖,๔๖๒	๘๓๕,๘๕๓	๘๓๑,๘๐๕	๘๓๑,๔๙๒	๘๔๒,๕๔๑	๘๓๔,๒๙๘

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๔

(๒) Smart Farmer และ Young Smart Farmer

หากพิจารณาจำนวน Smart Farmer, Young Smart Farmer ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ มีจำนวน Smart Farmer ทั้งสิ้น ๓,๒๘๔ คน หากพิจารณารายจังหวัดพบว่า พบว่า จังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer มากที่สุด จำนวน ๑,๔๐๔ คน รองลงมาจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๗๐๑ คน และ จังหวัดพะเยาเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๖๕๒ คน ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์จากสถานการณ์จำนวน Smart Farmer, Young Smart Farmer พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ พบว่า จำนวนเกษตรกร Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๖๑

เนื่องจากมีนโยบายการพัฒนา Smart Farmer, Young Smart Farmer ๔.๐ ของรัฐบาล ซึ่งมีเป้าหมายในพัฒนาเกษตรกรทั่วประเทศเป็น Smart Farmer โดยมี Smart Officer เป็นเพื่อนคู่คิด มุ่งยกระดับมาตรฐานให้เป็นเกษตรกรคุณภาพที่สามารถปรับเปลี่ยนตนเอง และประกอบกับด้วยกระแสการดูแลสุขภาพ และเน้นการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เหล่านี้ทำให้ความนิยมบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย และสินค้าออร์แกนิก (Organic) มากขึ้น เป็นผลให้เกษตรกรมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตัวเอง ดังนั้นจากปัจจัยที่สนับสนุนดังกล่าวส่งผลให้จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer เพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๒๕ ข้อมูล Smart Farmer, Young Smart Farmer พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒

จังหวัด	ประเภท	จำนวน (ราย)			รวม (ราย)
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	
เชียงราย	Smart Farmer	๑๘๐	๗๕๔	๓๖๐	๑,๒๙๔
	Young Smart Farmer	๓๕	๓๕	๔๐	๑๑๐
	รวม	๒๑๕	๗๘๙	๔๐๐	๑,๔๐๔
พะเยา	Smart Farmer	๑๘๐	๑๘๐	๑๘๐	๕๔๐
	Young Smart Farmer	๔๐	๔๐	๓๒	๑๑๒
	รวม	๒๒๐	๒๒๐	๒๑๒	๖๕๒
แพร่	Smart Farmer	๑๐๒	๑๙๕	๒๓๐	๕๒๗
	Young Smart Farmer				
	รวม	๑๐๒	๑๙๕	๒๓๐	๕๒๗
น่าน	Smart Farmer	๑๕๐	๑๓๕	๓๑๐	๕๙๕
	Young Smart Farmer	๓๐	๓๕	๔๑	๑๐๖
	รวม	๑๘๐	๑๗๐	๓๕๑	๗๐๑
กลุ่มฯ		๗๑๗	๑,๓๗๔	๑,๑๙๓	๓,๒๘๔

ที่มา: สถิติเกษตรและประมง สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๒

(๓) สถิติการใช้ที่ดิน

จากตารางที่ ๒๖ แสดงการใช้ที่ดินในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จากพื้นที่ทั้งหมด ๒๒,๕๑๕,๐๖๒ ไร่ แบ่งออกเป็น พื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๒,๑๒๙,๒๘๐ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๗ ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน ๖,๗๓๓,๔๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๑ ของพื้นที่ทั้งหมด และเป็นพื้นที่นอกภาคเกษตร จำนวน ๓,๖๕๒,๓๐๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๒ ของพื้นที่ทั้งหมด

หากจำแนกพื้นที่ถือครองทางการเกษตร ในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นา จำนวน ๒,๖๗๑,๘๕๐ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖๘ ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตร ถัดมาเป็นพื้นที่พืชไร่ จำนวน ๒,๐๔๖,๘๘๖ ไร่ หรือคิดเป็น ร้อยละ ๓๐.๔๐ ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตร และเป็นพื้นที่ปลูกไม้ผล และไม้ยืนต้น จำนวน ๑,๔๕๘,๙๖๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๗ ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตร

ตารางที่ ๒๖ สถิติการใช้ที่ดินของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ประเภทเนื้อที่	๒๕๖๒					สัดส่วนพื้นที่ทั้งหมด
	เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	กลุ่ม	
เนื้อที่ทั้งหมด	๗,๒๙๘,๙๘๑	๓,๙๕๙,๔๑๒	๔,๐๘๖,๖๒๔	๗,๑๗๐,๐๔๕	๒๒,๕๑๕,๐๖๒	๑๐๐.๐๐
เนื้อที่ป่าไม้	๒,๘๖๕,๔๖๔	๑,๙๘๘,๗๔๗	๒,๖๒๗,๔๐๑	๔,๖๔๗,๖๖๘	๑๒,๑๒๙,๒๘๐	๕๓.๘๗
เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร	๓,๐๑๗,๖๖๙	๑,๕๐๓,๖๓๕	๗๙๗,๗๕๐	๑,๔๑๔,๔๒๓	๖,๗๓๓,๔๗๗	๒๙.๙๑
๑) ที่นา	๑,๓๘๐,๙๐๒	๗๒๙,๙๑๐	๓๒๓,๖๐๔	๒๓๗,๔๓๔	๒,๖๗๑,๘๕๐	๓๙.๖๘
๒) ที่พืชไร่	๖๑๖,๘๓๕	๓๐๗,๓๘๙	๓๓๗,๐๑๓	๗๘๕,๖๔๙	๒,๐๔๖,๘๘๖	๓๐.๔๐
๓) ที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น	๗๓๗,๕๒๐	๓๖๑,๘๔๐	๑๔๗,๑๓๓	๓๘๙,๓๔๖	๑,๕๓๕,๘๖๕	๒๑.๖๗
๔) ที่สวนผักและไม้ดอก	๖๐,๔๐๘	๒๕,๔๙๖	๖,๒๒๕	๓,๘๓๗	๙๕,๙๖๖	๑.๔๓
๕) เนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตรด้านอื่นๆ	๒๒๒,๐๐๔	๗๙,๐๐๐	๕๖,๗๖๑	๑๐๒,๐๔๕	๕๕๙,๘๑๐	๖.๘๓
เนื้อที่นอกการเกษตร	๑,๔๑๕,๘๘๘	๔๖๗,๐๓๐	๖๖๑,๔๗๓	๑,๑๐๗,๙๕๔	๓,๖๕๒,๓๐๕	๑๖.๒๒

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓

จากตารางที่ ๒๖ แสดงสถิติการใช้ที่ดิน จำแนกเป็นจังหวัด พบว่าเมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดเชียงรายมีเนื้อที่ทั้งหมด ๗,๒๙๘,๙๘๑ ไร่ โดยแบ่งเป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน ๓,๐๑๗,๖๖๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๓๖ ของพื้นที่ทั้งหมด และเมื่อจำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่าจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่นามากที่สุดจำนวน ๑,๓๘๐,๙๐๒ ไร่ รองลงมาคือ พื้นที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น จำนวน ๗๓๗,๕๒๐ ไร่ และ พื้นที่พืชไร่ จำนวน ๖๑๖,๘๓๕ ไร่ ตามลำดับ

จังหวัดพะเยา มีเนื้อที่ทั้งหมด ๓,๙๕๙,๔๑๒ ไร่ โดยแบ่งเป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน ๑,๕๐๓,๖๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๙๖ ของพื้นที่ทั้งหมด เมื่อจำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่าจังหวัดพะเยามีพื้นที่นามากที่สุดจำนวน ๗๒๙,๙๑๐ ไร่ รองลงมาคือ พื้นที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น จำนวน ๓๖๑,๘๔๐ ไร่ และ พื้นที่พืชไร่ จำนวน ๓๐๗,๓๘๙ ไร่ ตามลำดับ

จังหวัดแพร่ มีเนื้อที่ทั้งหมด ๔,๐๘๖,๖๒๔ ไร่ โดยแบ่งเป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน ๗๙๗,๗๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑ ของพื้นที่ทั้งหมด เมื่อจำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่าจังหวัดแพร่มีพื้นที่พืชไร่มากที่สุดจำนวน ๓๓๗,๐๑๓ ไร่ รองลงมาคือ พื้นที่นา จำนวน ๓๒๓,๖๐๔ ไร่ และ พื้นที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น จำนวน ๑๔๗,๑๓๓ ไร่ ตามลำดับ

จังหวัดน่าน มีเนื้อที่ทั้งหมด ๗,๑๗๐,๐๔๕ ไร่ โดยแบ่งเป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน ๑,๔๑๔,๔๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๓ ของพื้นที่ทั้งหมด เมื่อจำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่าจังหวัดน่านมีพื้นที่พืชไร่มากที่สุดจำนวน ๗๘๕,๖๔๙ ไร่ รองลงมาคือ พื้นที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น จำนวน ๓๘๙,๓๔๖ ไร่ และ พื้นที่นา จำนวน ๒๓๗,๔๓๔ ไร่ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์สถิติการใช้ที่ดิน พบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ใช้ที่ดินในการทำนามากที่สุดเนื่องด้วยสภาพอากาศและลักษณะภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การทำนา ประกอบกับการทำนาเป็นวิถีชีวิตมาแต่เดิมจึงทำให้เกษตรกรนิยมใช้พื้นที่ในการปลูกข้าวมากกว่าการใช้ประโยชน์ในการทำอย่างอื่น

ตารางที่ ๒๗ สถิติการใช้ที่ดิน จำแนกเป็นจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒

ประเภทเนื้อที่	๒๕๖๐				๒๕๖๑				๒๕๖๒			
	เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน
เนื้อที่ทั้งหมด	๗,๒๕๕,๕๖๑	๓,๒๕๕,๕๖๑	๔,๐๕๖,๖๒๔	๗,๒๕๕,๕๖๑	๗,๒๕๕,๕๖๑	๓,๒๕๕,๕๖๑	๔,๐๕๖,๖๒๔	๗,๒๕๕,๕๖๑	๗,๒๕๕,๕๖๑	๓,๒๕๕,๕๖๑	๔,๐๕๖,๖๒๔	๗,๒๕๕,๕๖๑
เนื้อที่ป่าไม้	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑
เนื้อที่ถือครอง ทางการเกษตร	๓,๐๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๓,๐๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๓,๐๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑
ที่นา	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑
ที่พืชไร่	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑
ที่ไม่ผลและไม้ ยืนต้น	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑
ที่สวนผักและไม้ ดอก	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑
เนื้อที่การใช้ ประโยชน์ทาง การเกษตรด้าน อื่น ๆ	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑	๒,๕๕๕,๕๖๑
เนื้อที่นอก การเกษตร	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑	๑,๕๕๕,๕๖๑

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓

(๔) ผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๔.๑) ข้าวนาปี

จากตารางที่ ๒๘ ในปี พ.ศ.๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๒,๔๔๓,๙๐๕ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๒,๔๑๕,๙๒๘ ไร่ ผลผลิต ๑,๓๔๗,๙๗๙ ตัน โดยมีอัตราการเพิ่มผลผลิตจาก พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๗ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตข้าวนาปีมากที่สุดมีผลผลิต ๗๑๔,๑๑๔ ตัน รองลงมาจังหวัดพะเยามีผลผลิต ๓๒๒,๙๙๒ ตัน จังหวัดแพร่มีผลผลิต ๑๖๙,๘๒๔ ตัน และจังหวัดน่านมีผลผลิตข้าวนาปีน้อยที่สุดจำนวน ๑๔๑,๐๔๙ ตัน ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ทางสถิติข้อมูลการปลูกข้าวนาปี ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ พบแนวโน้มการปลูกข้าวเพิ่มขึ้นและผลผลิตเพิ่มขึ้นทุกปีตามลำดับ เนื่องจากปริมาณน้ำฝนและสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยในช่วงเพาะปลูกเทียบกับปีก่อนที่เกิดภาวะแล้งเนื่องจากปริมาณน้ำ ที่เพียงพอต่อการเพาะปลูกและราคาข้าวมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงส่งผลให้เกษตรกรขยายการเพาะปลูก อีกทั้งมีปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีการผลิตที่ดีขึ้น ทำให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๒๘ ข้อมูลการปลูกข้าวนาปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)				เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)				ผลผลิต (ตัน)			
	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เชียงราย	๑,๒๐๘,๖๘๖	๑,๒๒๔,๘๑๘	๑,๒๔๑,๒๕๖	๑.๙๙	๑,๑๔๐,๖๓๒	๑,๑๕๗,๕๖๐	๑,๒๓๒,๑๔๖	๒.๘๙	๖๖๑,๕๓๙	๖๙๑,๕๓๓	๗๑๔,๑๑๔	๓.๒๘
พะเยา	๖๒๕,๑๘๐	๖๒๕,๖๓๐	๖๒๐,๔๑๑	-๐.๘๔	๕๙๙,๖๖๖	๖๑๓,๘๙๘	๖๑๔,๓๓๓	๐.๐๗	๓๐๗,๑๔๔	๓๐๔,๒๔๐	๓๒๒,๙๙๒	๒.๗๙
แพร่	๒๙๗,๒๓๗	๒๙๕,๕๐๔	๒๙๗,๙๕๗	๐.๘๖	๒๙๒,๐๖๖	๒๙๕,๑๘๗	๒๙๖,๙๕๖	๐.๙๔	๑๖๓,๙๒๗	๑๖๖,๕๐๑	๑๖๙,๘๒๔	๐.๑๙
น่าน	๒๖๘,๑๙๙	๒๖๕,๒๓๗	๒๖๗,๓๐๑	๒.๖๓	๒๖๖,๑๖๑	๒๖๓,๑๔๐	๒๖๗,๕๒๓	๓.๕๗	๑๓๗,๕๑๘	๑๓๖,๔๕๐	๑๔๑,๐๔๙	๓.๓๘
รวม	๒,๓๙๙,๓๐๒	๒,๔๑๕,๑๐๙	๒,๔๔๓,๙๐๕	๑.๑๙	๒,๒๙๙,๕๕๕	๒,๓๖๘,๗๖๕	๒,๔๑๕,๙๒๘	๑.๙๙	๑,๒๒๖,๑๒๘	๑,๓๑๑,๖๖๔	๑,๓๔๗,๙๗๙	๒.๗๗

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๒) ข้าวนาปรัง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรังจำนวน ๔๒๕,๓๒๐ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๔๑๐,๕๗๑ ไร่ ผลผลิต จำนวน ๒๕๗,๐๓๙ ตัน โดยมีอัตราการลดของผลผลิตจาก พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๕ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตข้าวนาปรังมากที่สุดมีผลผลิต ๒๐๗,๔๓๓ ตัน รองลงมาจังหวัดพะเยามีผลผลิต ๒๓,๒๐๗ ตัน จังหวัดแพร่มีผลผลิต ๑๙,๔๑๓ ตัน และจังหวัดน่าน มีผลผลิตข้าวนาปรังน้อยที่สุดจำนวน ๖,๙๘๖ ตัน

เมื่อวิเคราะห์ถึงแนวโน้มผลผลิตในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ลดลง เนื่องจากเกิดภาวะภัยแล้ง ส่งผลให้ผลผลิตเสียหาย ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ทำให้มีการออกมาตรการต่างๆของภาครัฐ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการรวมกลุ่ม ซึ่งทำให้มีผลต่อการผลิตข้าวด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ราคาข้าวในตลาดโลกเพิ่มขึ้นเนื่องจากการขนส่งในต่างประเทศมีอุปสรรคจาก COVID - ๑๙ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ๒๕๖๔)

ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลการปลูกข้าวนาปรัง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)				เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)				ผลผลิต (ตัน)			
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เชียงราย	๔๐๘,๖๖๓	๔๕๔,๑๘๗	๓๔๐,๕๐๕	-๒๕.๐๓	๔๐๗,๔๑๘	๔๓๖,๓๖๕	๓๖๗,๒๒๒	-๒๔.๓๑	๒๘๗,๘๖๘	๒๙๖,๘๗๖	๒๐๗,๔๓๓	-๓๐.๑๕
พะเยา	๖๐,๗๓๒	๗๓,๒๙๘	๓๖,๓๓๕	-๔๙.๘๘	๖๐,๔๓๕	๗๒,๖๖๗	๓๖,๐๓๗	-๕๐.๔๑	๓๙,๒๐๖	๔๖,๒๓๕	๒๓,๒๐๗	-๔๙.๘๑
แพร่	๓๕,๔๓๔	๓๖,๕๕๖	๓๕,๗๑๕	-๒.๓๘	๓๕,๓๐๘	๓๖,๔๓๕	๓๔,๙๘๗	-๓.๗๗	๒๑,๖๘๔	๒๒,๕๕๗	๑๙,๔๑๓	-๑๓.๕๕
น่าน	๖,๘๗๙	๗,๒๒๒	๑,๒๓๖	-๗๖.๖๖	๖,๘๕๖	๗,๒๒๙	๑,๒๓๖	-๗๖.๖๖	๖,๘๕๖	๖,๘๕๖	๑,๒๓๖	-๖๖.๖๖
รวม	๕๑๑,๘๘๘	๕๗๑,๒๘๓	๔๑๔,๘๘๖	-๒๕.๕๕	๕๑๐,๑๑๗	๕๕๘,๖๘๖	๔๓๖,๕๑๑	-๒๕.๑๗	๓๔๘,๖๖๘	๓๖๖,๘๖๔	๒๕๗,๐๓๙	-๓๐.๕๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๓) ลำไย

จากตารางที่ ๓๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ปลูกลำไยรวมทั้งสิ้น ๔๑๐,๙๔๘ ไร่ มีเนื้อที่ให้ผล รวม ๓๕๙,๔๖๕ ไร่ ผลผลิต รวม ๔๑๙ กิโลกรัมต่อไร่ อัตราเพิ่มของผลผลิตจากพ.ศ. ๒๕๖๓ เมื่อเทียบกับปีพ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๙ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุดจำนวน ๙๕,๔๒๘ ตัน รองลงมาคือจังหวัดพะเยา มีผลผลิต ๓๑,๗๑๖ ตัน และจังหวัดน่าน มีผลผลิต ๒๒,๐๑๖ ตัน และจังหวัดแพร่ มีผลผลิต ๑,๕๖๓ ตัน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติข้อมูลการปลูกลำไย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ มีเนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนพื้นที่เพาะปลูก และมีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ ผลผลิตลดลง เนื่องจากประสบปัญหาภัยแล้ง แต่ในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ มีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นเพราะปริมาณน้ำฝนเพียงพอ อย่างไรก็ตามมีการขยายการปลูกลำไยเพิ่มมากขึ้นตามความต้องการของผู้บริโภคจากประเทศจีนที่มีความต้องการลำไยอบแห้งเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลการปลูกลำไย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

จังหวัด	เนื้อที่ฮิบต้น (ไร่)				เนื้อที่ให้ผล (ไร่)				ผลผลิต (ตัน)				ผลผลิตต่อไร่ (กก.)			
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เชียงราย	๑๓๙,๐๒๔	๑๓๙,๗๓๑	๒๔๖,๑๓๕	๗๖.๑๐	๑๓๗,๘๕๒	๑๓๗,๒๒๑	๒๑๙,๑๓๗	๕๗.๖๐	๖๖,๑๕๖	๕๕,๘๖๔	๑๕๕,๕๒๖	๖๓.๕๐	๔๕๘	๔๖๕	๕๓๕	๒๓.๕๕
พะเยา	๕๙,๓๖๖	๖๐,๗๕๖	๔๖,๓๖๖	-๕๙.๒๒	๕๙,๖๓๔	๕๖,๘๘๘	๓๙,๗๓๗	-๓๓.๖๖	๒๙,๗๑๖	๒๙,๐๒๓	๓๑,๗๑๖	๕๐.๘๘	๕๑๙	๓๗๐	๓๘๘	๓๕.๕๗
แพร่	๔,๘๕๕	๔,๕๕๐	๓,๖๖๖	-๒๖.๓๑	๔,๖๐๖	๔,๘๕๕	๓,๖๖๖	-๒๑.๕๕	๑,๕๖๓	๑,๕๖๓	๑,๕๖๓	๐.๐๐	๑๕๖	๑๕๖	๑๕๖	๐.๐๐
น่าน	๓๗,๒๒๒	๓๘,๖๖๖	๖,๘๕๖	-๖๖.๖๖	๓๗,๓๓๓	๓๘,๖๖๖	๖,๘๕๖	-๖๖.๖๖	๖,๘๕๖	๖,๘๕๖	๖,๘๕๖	-๐.๐๐	๖,๘๕๖	๖,๘๕๖	๖,๘๕๖	-๐.๐๐
รวม	๒๔๑,๔๖๘	๒๔๓,๗๐๓	๓๒๓,๘๕๖	๓๓.๕๕	๒๔๑,๑๑๗	๒๔๓,๖๘๖	๓๕๙,๔๖๕	๕๑.๘๙	๑๑๙,๖๖๘	๑๑๖,๘๖๔	๓๕๗,๐๓๙	๖๓.๕๐	๕๑๘	๔๖๖	๕๑๙	๑๖.๕๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๔) ยางพารา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวยางพารา จำนวน ๖๙๘,๗๐๙ ไร่ มีผลผลิต จำนวน ๑๔๐,๓๘๒ ตัน และมีผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๗๕๔.๙๘ กิโลกรัม เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่เนื้อที่เก็บเกี่ยวยางพารามากที่สุด ๒๙๑,๒๕๕ ไร่ รองลงมาคือจังหวัดน่าน ๒๒๖,๑๒๕ ไร่ จังหวัดพะเยา ๑๕๙,๑๔๓ ไร่ และจังหวัดแพร่มีผลผลิตน้อยที่สุด ๒๒,๑๙๖ ไร่ ตามลำดับ

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าผลผลิตยางพาราที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นช่วงเวลาที่ต้นยางพาราครบอายุพร้อมที่จะทำการกรีดยาง และประกอบกับภาครัฐให้การส่งเสริมปลูกยางพารา จึงทำให้มีการขยายพื้นที่ปลูก จึงส่งผลให้ผลผลิตของยางพาราเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๓๑ ข้อมูลการปลูกยางพารา ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)		
	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒
เชียงราย	๒๔๖,๒๔๙	๒๖๙,๗๖๖	๒๙๑,๒๕๕	๕๑,๗๔๑	๕๘,๘๐๙	๖๖,๑๑๓	๒๑๐.๑๒	๒๑๘	๒๒๗
พะเยา	๑๒๙,๖๗๑	๑๔๗,๘๖๓	๑๕๙,๑๔๓	๒๖,๑๑๒	๓๑,๐๕๑	๓๔,๕๓๔	๒๐๑.๓๗	๒๑๐	๒๑๗
แพร่	๑๓,๖๙๓	๑๙,๒๘๔	๒๒,๑๙๖	๒,๐๕๗	๒,๙๓๑	๓,๓๒๙	๑๕๐.๒๒	๑๕๑.๙๙	๑๔๙.๙๘
น่าน	๑๒๙,๐๕๑	๑๘๖,๓๐๐	๒๒๖,๑๒๕	๒๑,๔๗๖	๓๑,๑๑๒	๓๖,๔๐๖	๑๖๖.๔๑	๑๖๗	๑๖๑
รวม	๕๑๘,๖๖๔	๖๒๓,๒๑๓	๖๙๘,๗๐๙	๑๐๑,๓๘๖	๑๒๓,๙๐๓	๑๔๐,๓๘๒	๗๒๘.๑๒	๗๔๖.๙๙	๗๕๔.๙๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๕) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ประมาณ ๑,๕๙๐,๘๓๕ ไร่ ผลผลิต ๑,๑๕๔,๑๗๑ ตัน และผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๒,๙๓๘.๔๓ กิโลกรัม เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดที่มีผลผลิตเยอะที่สุดคือจังหวัดน่านมีผลผลิต ๔๖๐,๙๕๔ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๙๓ ของผลผลิตรวมทั้งหมด รองลงมาคือ จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตจำนวน ๒๙๔,๐๘๘ ตัน จังหวัดแพร่มีผลผลิตจำนวน ๒๐๖,๑๒๓ ตัน และจังหวัดพะเยามีผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์น้อยที่สุด จำนวน ๑๙๓,๐๐๖ ตันตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว และผลผลิตลดลง เนื่องจาก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ที่ได้รับความเสียหายจากภัยแล้งในช่วงเพาะปลูกส่งผลให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ลดลง นอกจากนี้ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้รับความเสียหายจากการระบาดของหนอนกระทู้ จึงส่งผลทำให้ผลผลิตลดลง

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)		
	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒
เชียงราย	๓๙๓,๓๐๔	๓๙๘,๑๔๐	๓๘๘,๕๖๙	๒๘๙,๔๒๑	๒๙๙,๔๗๙	๒๙๔,๐๘๘	๗๓๕.๘๗	๗๕๒.๒๐	๗๕๖.๖๔
พะเยา	๒๕๗,๙๗๔	๒๗๔,๗๗๓	๒๕๒,๔๐๕	๑๙๒,๔๗๖	๒๐๒,๖๓๖	๑๙๓,๐๐๖	๗๔๖.๑๑	๗๓๗.๔๗	๗๖๔.๖๗
แพร่	๒๗๖,๗๑๗	๒๘๓,๓๗๘	๒๘๔,๖๑๗	๑๙๓,๕๖๙	๒๐๑,๓๘๔	๒๐๖,๑๒๓	๖๙๙.๕๒	๗๑๐.๖๖	๗๒๔.๒๑
น่าน	๖๖๒,๕๐๒	๖๗๑,๙๗๐	๖๖๕,๒๔๔	๔๔๕,๓๗๔	๔๕๗,๖๒๒	๔๖๐,๙๕๔	๖๗๒.๒๖	๖๘๑.๐๒	๖๙๒.๙๑
รวม	๑,๕๙๐,๕๙๗	๑,๖๒๘,๒๖๑	๑,๕๙๐,๘๓๕	๑,๑๒๐,๘๔๐	๑,๑๖๑,๑๒๑	๑,๑๕๔,๑๗๑	๒,๘๕๓.๗๖	๒,๙๓๐.๖๙	๒,๙๓๘.๔๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๖) ถั่วลิสง

จากตารางที่ ๓๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว ถั่วลิสง ๔๒,๖๘๔ ไร่ มีผลผลิต ๙,๔๙๐ ตัน และมีผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๒๒๒ กิโลกรัม ผลผลิตลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีอัตราการลดลงของผลผลิต คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๑ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดพะเยาเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด มีผลผลิตจำนวน ๓,๓๗๘ ตัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผลผลิตใกล้เคียงกับจังหวัดเชียงราย ซึ่งเชียงรายมีผลผลิต จำนวน ๓,๒๖๑ ตัน จังหวัดน่าน มีผลผลิตจำนวน ๒,๗๗๑ ตัน และจังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่ผลผลิตน้อยที่สุดจำนวน ๗๐ ตัน ตามลำดับ

จากสถานการณ์แนวโน้มการปลูกถั่วลิสง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเกิดภาวะฝนแล้ง ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำ ส่งผลให้ผลผลิตที่ออกมาไม่มีคุณภาพ ไม่สามารถทำการส่งออกได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกษตรกรประสบปัญหาทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงทำให้ผลผลิตถั่วลิสงลดลงเป็นอย่างมาก อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลให้สินค้าไม่สามารถส่งออกได้ ดังนั้นอาจจะส่งผลให้เกษตรกรมีการตัดสินใจปรับเปลี่ยนไป ปลูกไม้ผลอื่นได้ในอนาคต

ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลการปลูกถั่วลิสง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)				ผลผลิต (ตัน)				ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)			
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เชียงราย	๑๘,๕๓๗	๑๗,๖๑๕	๑๓,๓๖๙	- ๒๔.๑๐	๕,๖๕๐	๔,๔๗๔	๓,๒๖๑	- ๒๗.๑๑	๓๐๔.๘	๒๕๓.๙๙	๒๔๔	- ๓.๙๓
พะเยา	๑๒,๑๒๐	๑๒,๓๐๓	๑๑,๗๑๔	- ๔.๗๙	๖,๘๘๙	๖,๕๒๘	๓,๓๗๘	- ๔๘.๒๕	๕๖๘.๔	๕๓๐.๖	๒๘๘	- ๔๕.๗๒
แพร่	๓๙๑	๓๙๑	๓๙๑	๐	๑๐๙	๑๑๒	๘๐	- ๒๘.๕๗	๒๗๘.๗๗	๒๘๖.๔๕	๒๐๖	- ๒๘.๐๙
น่าน	๑๘,๕๗๗	๑๗,๗๗๙	๑๗,๒๑๐	- ๓.๒๐	๔,๕๕๑	๔,๓๒๐	๒,๗๗๑	- ๓๕.๘๖	๒๔๔.๙๘	๒๔๒.๙๘	๑๖๑	- ๓๓.๗๔
รวม	๔๙,๖๒๕	๔๘,๐๘๘	๔๒,๖๘๔	- ๑๑.๒๔	๑๗,๑๙๙	๑๕,๓๓๔	๙,๔๙๐	- ๓๘.๕๑	๓๐๖.๕๘	๓๒๐.๙๕	๒๒๒	- ๓๐.๘๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๗) กาแฟ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวปลูกกาแฟ ๔๙,๙๒๙ ไร่ มีผลผลิต ๕,๗๘๖ ตัน และมีผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑๑๕.๙ กิโลกรัม อัตราเพิ่มของผลผลิตจาก พ.ศ. ๒๕๖๓ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๕ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีผลผลิตกาแฟมากที่สุด โดยมีผลผลิต จำนวน ๕,๐๗๖ ตัน รองลงมาจังหวัดน่านมีผลผลิต ๕๖๑ ตัน จังหวัดพะเยามีผลผลิต ๘๑ ตัน และจังหวัดแพร่ มีผลผลิต ๖๘ ตัน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา ข้อมูลการปลูกกาแฟใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ จะเห็นว่าพื้นที่ปลูก กาแฟ และผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีปริมาณน้ำฝนอย่างพอเพียง แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื้อที่เก็บเกี่ยว กาแฟและผลผลิตกาแฟ ลดลงจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากอากาศร้อน และฝนทิ้งช่วงเป็นเวลานาน แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปริมาณน้ำฝนปกติจึงส่งผลผลิตเพิ่มขึ้น

สำหรับปริมาณยอดขายกาแฟในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) พบว่าปริมาณความต้องการกาแฟเพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะกาแฟสำเร็จรูป (๓ in ๑) มีความต้องการจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากหลายประเทศมีการผลิตกาแฟ สำเร็จรูปลดลง ในขณะที่การบริโภคในประเทศจากสถานการณ์ Covid-๑๙ ส่งผลให้ผู้บริโภคดื่มกาแฟที่บ้านมากขึ้น จึงทำให้ปริมาณการสั่งซื้อ กาแฟคั่วบด กาแฟแคปซูล และอุปกรณ์ชงกาแฟ มียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้นจากโอกาส ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นเกษตรกรและผู้ผลิต ควรรักษาคุณภาพและมาตรฐานของกาแฟ ตั้งแต่ขั้นตอนการปลูก การเก็บ การคั่ว และการแปรรูป เพื่อให้กาแฟไทยมีความน่าเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจจากผู้บริโภค

ตารางที่ ๓๔ ข้อมูลการปลูกกาแฟ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)				ผลผลิต (ตัน)				ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)			
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เชียงราย	๓๘,๑๕๓	๓๘,๒๕๗	๓๗,๗๑๐	-๑.๕๓	๕,๙๒๒	๕,๘๒๐	๕,๐๗๖	-๕.๓๑	๑๒๙.๐๑	๑๒๕.๙๙	๑๓๕	๗.๑๕
พะเยา	๑,๐๒๙	๑,๑๒๓	๑,๑๐๘	-๑.๓๔	๑๐๕	๑๑๒	๘๑	-๒๗.๖๘	๑๐๒.๐๔	๙๙.๗๓	๗๓	-๒๖.๘๐
แพร่	๑,๓๑๓	๑,๓๒๙	๑,๓๔๓	๓๑.๑๕	๑๓๘	๑๔๖	๖๘	-๕๓.๔๒	๑๐๕.๑	๑๐๙.๘๖	๖๐	-๔๕.๓๙
น่าน	๕,๔๔๐	๕,๑๖๘	๕,๓๖๘	๑๒๔.๗๖	๔๙๗	๔๘๓	๕๖๑	๑๖.๑๕	๑๑๑.๙๔	๑๑๕.๘๘	๓๙	-๖๖.๓๔
รวม	๔๔,๙๓๕	๔๔,๘๗๗	๔๙,๙๒๙	๑๑.๒๖	๕,๖๖๒	๕,๕๖๑	๕,๗๘๖	๔.๐๕	๑๒๖	๑๒๓.๙	๑๑๕.๙	-๖.๔๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๘) โคน้

จากตารางที่ ๓๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนโคน้จำนวน ๑๔๘,๖๗๙ ตัว และมีเกษตรกรที่เลี้ยงโคน้ จำนวน ๑๘,๔๙๑ ราย อัตราเพิ่มของจำนวนโคน้จาก พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๓ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดน่าน มีจำนวนโคน้ ๔๘,๐๒๖ ตัว และมีเกษตรกรที่เลี้ยงโคน้สูงสุด จำนวน ๗,๖๘๕ ราย จังหวัดพะเยา มีจำนวนโคน้ ๔๐,๑๔๖ ตัว มีเกษตรกรที่เลี้ยงโคน้ จำนวน ๔,๑๘๕ ราย จังหวัดเชียงราย มีจำนวนโคน้ ๒๔,๒๔๘ มีเกษตรกรที่เลี้ยงโคน้ จำนวน ๔,๕๐๑ ราย และจังหวัดแพร่ มีจำนวนโคน้ ๒๔,๒๔๘ ตัว มีเกษตรกรที่เลี้ยงโคน้จำนวน ๒,๑๒๐ ราย ตามลำดับ

จากข้อมูลการเพิ่มขึ้นจำนวนโคน้ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องด้วยมีความต้องการโคน้เพิ่มขึ้น และความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องจากการติดตามสถานการณ์ด้านปศุสัตว์ของ สศก. พบว่า แม้การผลิตโคน้ และเนื้อโคคุณภาพ จะเพิ่มขึ้น แต่ยังคงไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภคภายในประเทศ ส่งผลให้ไทยต้องมีการนำเข้าเนื้อโคคุณภาพจากต่างประเทศโดยเฉพาะออสเตรเลีย นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของจำนวนโคน้ยังสืบเนื่องมาจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมปศุสัตว์ ได้มีโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคน้หลายโครงการ เช่น โครงการโคบาลบูรพา โครงการโคน้สร้างอาชีพ เป็นต้น เพื่อเพิ่มผลผลิตโคน้เข้าสู่ตลาด และได้จัดทำยุทธศาสตร์โคน้ (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อรองรับผลกระทบจากการลดอัตราภาษีนำเข้าเนื้อโคและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จึงส่งผลให้จำนวนโคน้เพิ่มขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลโคน้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	จำนวนโคน้ (ตัว)				เกษตรกรที่เลี้ยงโคน้ (ราย)			
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เชียงราย	๒๙,๐๘๔	๓๗,๓๕๑	๓๖,๒๕๙	-๒.๙๒	๔,๓๕๑	๕,๐๒๖	๔,๕๐๑	-๑๐.๔๕
พะเยา	๔๒,๕๑๖	๓๘,๑๙๐	๔๐,๑๔๖	๕.๑๒	๔,๓๗๙	๓,๙๗๕	๔,๑๘๕	๕.๒๘
แพร่	๒๙,๑๔๒	๒๓,๗๐๘	๒๔,๒๔๘	๒.๒๘	๒,๔๒๗	๒,๑๐๑	๒,๑๒๐	๐.๙๐
น่าน	๔๓,๙๖๑	๔๕,๓๓๗	๔๘,๐๒๖	๕.๙๓	๗,๔๘๒	๗,๕๘๒	๗,๖๘๕	๑.๓๖
รวม	๑๔๔,๗๐๓	๑๔๔,๕๘๖	๑๔๘,๖๗๙	๒.๘๓	๑๘,๖๓๙	๑๘,๖๘๔	๑๘,๔๙๑	-๑.๐๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๙) กระจับปี่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถิติเกษตรกรที่เลี้ยงกระจับปี่จำนวน ๔,๗๖๗ คน มีจำนวนกระจับปี่จำนวน ๓๘,๒๘๖ ตัว เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เลี้ยงกระจับปี่สูงสุด จำนวน ๑,๘๗๔ ราย มีกระจับปี่จำนวน ๑๑,๐๙๓ ตัว รองลงมาคือจังหวัดเชียงใหม่มีเกษตรกรที่เลี้ยงกระจับปี่ จำนวน ๑,๖๙๘ ราย มีกระจับปี่จำนวน ๑๔,๓๖๑ ตัว และจังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เลี้ยงกระจับปี่ จำนวน ๖๘๐ ราย มีกระจับปี่จำนวน ๖,๗๘๑ ตัว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนสถิติย้อนหลังปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ มีแนวโน้มการเลี้ยงกระจับปี่เพิ่มมากขึ้น แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เกษตรกรที่เลี้ยงกระจับปี่ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๓ แต่จำนวนกระจับปี่เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๗

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลกระจับปี่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	จำนวนตัว (ตัว)			เกษตรกรที่เลี้ยงกระจับปี่ (ราย)		
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒
เชียงราย	๑๑,๔๕๙	๑๕,๐๓๒	๑๔,๓๖๑	๑,๕๖๔	๒,๐๔๑	๑,๖๙๘
พะเยา	๖,๕๑๑	๖,๔๘๖	๖,๗๘๑	๖๘๘	๖๔๑	๖๘๐
แพร่	๘,๕๕๒	๕,๙๖๗	๖,๐๕๑	๖๘๑	๕๐๙	๕๑๕
น่าน	๑๐,๕๕๐	๑๐,๗๓๔	๑๑,๐๙๓	๑,๘๗๓	๑,๘๗๗	๑,๘๗๔
รวม	๓๗,๐๗๒	๓๘,๒๑๙	๓๘,๒๘๖	๔,๘๐๖	๕,๐๖๘	๔,๗๖๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๔.๑๐) ปลานิล

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะเลี้ยงปลานิลจำนวน ๒๖,๒๗๐ ไร่ ผลผลิต จำนวน ๒๐,๔๒๙ ตัน และผลผลิตไร่ จำนวน ๒,๔๖๕ กิโลกรัม โดยมีจังหวัดเชียงใหม่เนื้อที่เพาะเลี้ยงและผลผลิตมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่าแนวโน้มของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลมีแนวโน้มลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะเลี้ยงปลานิลลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีผลผลิตลดลง เนื่องจากมีปริมาณน้ำไม่พอเพียงสำหรับการเลี้ยง เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวนและปัญหาภัยแล้งหลายพื้นที่ของประเทศตั้งแต่ ช่วงปลายปี ๒๕๖๑ ต่อเนื่องถึงกลางปี ๒๕๖๒ โดยปริมาณน้ำในเขื่อนต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก ไม่เพียงพอสำหรับการเลี้ยงปลาช่วงหน้าแล้ง เกษตรกรจำเป็นต้องเร่งจับผลผลิตจำหน่ายก่อน เนื่องจากไม่มีน้ำมาเติมลงในบ่อเลี้ยงสำหรับการถ่ายเทน้ำ อีกทั้งฤดูฝน ปีนี้มาล่าช้ากว่าปกติ เกษตรกรต้องชะลอการเลี้ยงปลานิลออกไป และเมื่อเข้าสู่ฤดูฝนก็ยังคงประสบกับพายุฤดูฝนในพื้นที่ภาคเหนือ ส่งผลให้ผลผลิตลดลง

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลปลานิล ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	เนื้อที่เพาะเลี้ยง (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
เชียงราย	๑๒,๔๓๒	๑๒,๗๐๕	๑๑,๗๓๙	๑๓,๙๑๘	๑๓,๑๐๕	๑๔,๐๘๗	๑,๑๑๙	๑,๐๓๑	๑,๒๐๐
พะเยา	๖,๙๕๑	๗,๐๑๒	๗,๓๔๓	๔,๖๙๔	๔,๕๘๖	๓,๘๙๘	๖๗๕	๖๕๔	๕๓๐
แพร่	๓,๖๖๕	๔,๗๘๖	๔,๙๗๕	๑,๐๗๐	๙๗๙	๑,๔๗๒	๒๙๒	๒๐๕	๒๙๖
น่าน	๕,๒๕๘	๒,๑๕๕	๒,๒๑๓	๑,๙๔๖	๑,๑๙๕	๙๗๒	๓๗๐	๕๕๔	๔๓๙
รวม	๒๘,๓๐๖	๒๖,๖๖๑	๒๖,๒๗๐	๒๑,๖๒๘	๑๙,๘๖๕	๒๐,๔๒๙	๒,๔๕๖	๒,๔๔๔	๒,๔๖๕

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน

(๔.๑๑) แพะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเกษตรกรเลี้ยงแพะเนื้อและแพะนม จำนวน ๓๕๖ ราย มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะมากที่สุดจำนวน ๒๑๙ ราย รองลงมาจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะจำนวน ๑๐๔ ราย จังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะจำนวน ๒๘ ราย และ จังหวัดแพร่มีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ จำนวน ๕ ราย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากปีที่ผ่านมาพบว่า จำนวนแพะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับความต้องการของตลาดที่มีความต้องการแพะมากขึ้น จึงส่งผลให้จำนวนแพะมากขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลแพะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒

จังหวัด	แพะเนื้อ						แพะนม						รวม			
	เพศผู้ (ตัว)		เพศเมีย (ตัว)		เกษตรกร (ราย)		เพศผู้ (ตัว)		เพศเมีย (ตัว)		เกษตรกร (ราย)		จำนวน (ตัว)		เกษตรกร (ราย)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒
เชียงราย	๓๔๗	๔๘๓	๘๑๗	๑,๑๘๖	๘๑	๙๙	๒๑	๒๐	๒๙	๓๕	๕	๕	๑,๒๑๔	๑,๗๒๔	๘๖	๑๐๔
พะเยา	๑๖๑	๑๖๙	๑๗๐	๒๗๐	๑๗	๒๕	๕	๒๕	๒๕	๔๘	๑	๓	๓๖๑	๕๑๒	๑๘	๒๘
แพร่	๑๗	๓๖	๑๘	๑๐๑	๓	๕	-	-	-	-	-	-	๓๕	๑๓๗	๓	๕
น่าน	๔๖๑	๔๖๔	๙๕๗	๑,๐๐๖	๒๐๗	๒๑๖	๑๕	๗	๔๒	๓๒	๔	๓	๑,๔๗๕	๑,๕๐๙	๒๑๐	๒๑๙
รวม	๙๘๖	๑,๑๕๒	๑,๙๖๒	๒,๕๖๓	๓๐๘	๓๔๕	๔๑	๕๒	๙๖	๑๑๕	๑๐	๑๑	๓,๐๘๕	๓,๘๘๒	๓๑๗	๓๕๖

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน

(๔.๑๒) สุกร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนเกษตรกรเลี้ยงสุกรจำนวน ๑๗,๔๑๓ ราย และมีสุกร จำนวน ๓๑๑,๒๘๓ ตัว โดยมีจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรเลี้ยงสุกรมากที่สุดจำนวน ๖,๙๗๓ ราย รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน มีเกษตรกรจำนวน ๖,๗๙๓ ราย จังหวัดพะเยา จำนวน ๒,๑๘๓ ราย ส่วนจังหวัดแพร่มีเกษตรกร ๑,๔๖๔ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๙ ข้อมูลสุกร ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	สุกร(ตัว)					
	พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ.๒๕๖๑		พ.ศ.๒๕๖๒	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงราย	๑๔๗,๕๕๔	๖,๔๕๗	๑๔๔,๒๖๔	๖,๙๒๖	๑๔๓,๖๔๑	๖,๙๗๓
พะเยา	๓๖,๐๙๓	๒,๐๙๔	๓๔,๓๕๐	๒,๒๐๒	๓๔,๗๖๒	๒,๑๘๓
แพร่	๗๔,๒๔๓	๑,๘๑๒	๖๔,๑๖๘	๑,๔๓๒	๖๕,๗๒๖	๑,๔๖๔
น่าน	๗๕,๒๕๐	๗,๔๓๖	๗๓,๐๕๑	๗,๓๙๗	๖๗,๑๕๔	๖,๗๙๓
กลุ่มฯ	๓๓๓,๑๔๐	๑๗,๗๙๙	๓๑๕,๘๓๓	๑๗,๙๕๗	๓๑๑,๒๘๓	๑๗,๔๑๓

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๔.๑๓) ไก่เนื้อพันธุ์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์จำนวน ๔๒๓ ราย โดยจังหวัดเชียงใหม่มีเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์มากที่สุด จำนวน ๑๓๗ ราย จังหวัดน่านมีเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์ จำนวน ๑๒๒ ราย จังหวัดแพร่มีเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์ จำนวน ๑๑๐ ราย ส่วนจังหวัดพะเยามีเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์จำนวนน้อยที่สุดคือ ๕๔ ราย ตามลำดับ

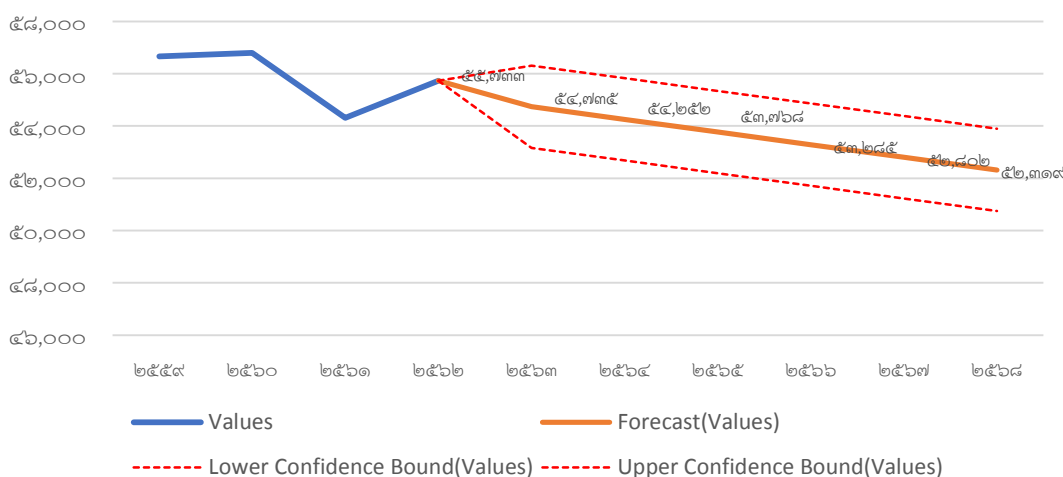
ตารางที่ ๔๐ ข้อมูลไก่เนื้อพันธุ์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

จังหวัด	ไก่เนื้อพันธุ์(ตัว)					
	พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ.๒๕๖๑		พ.ศ.๒๕๖๒	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงใหม่	๔๙๗,๔๘๘	๒๗๔	๔๕๖,๑๔๖	๑๖๒	๔๐๘,๖๘๘	๑๓๗
พะเยา	๑๒๒,๘๘๔	๕๑	๑๒๔,๑๘๑	๖๓	๑๒๒,๐๔๘	๕๔
แพร่	๒๓๔,๐๖๗	๑๒๒	๑๓๒,๙๐๔	๑๐๕	๑๒๓,๙๖๘	๑๑๐
น่าน	๙๓,๘๙๓	๑๖๖	๙๒,๕๓๖	๑๔๖	๖๐,๘๖๗	๑๒๒
กลุ่มฯ	๙๔๘,๓๓๒	๖๑๓	๘๐๕,๗๖๗	๔๗๖	๗๑๕,๕๗๑	๔๒๓

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จากภาพที่ ๒๒ แสดงถึงการคาดการณ์มูลค่าผลผลิตด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า มีแนวโน้มลดลง แต่สัดส่วนของครัวเรือนเกษตรกรมีมากเกือบร้อยละ ๕๐ ของครัวเรือนทั้งหมด ดังนั้นเกษตรกรมีความจำเป็นต้องปรับตัวโดยปรับเปลี่ยนตนเองให้เป็น Smart Farmer และใช้นวัตกรรมเข้าไปใช้ในการผลิตเพื่อทำให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ทั้งนี้ควรพัฒนาเพิ่มศักยภาพและต่อยอดในเชิงธุรกิจเกษตรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรรุ่นใหม่ หรือไม่เช่นนั้นเกษตรกรอาจจะปรับเปลี่ยนตัวเองโดยหาอาชีพเสริมเพื่อรองรับรายได้จากภาคเกษตรที่อาจจะลดลงในอนาคต

ภาพที่ ๒๒ การพยากรณ์มูลค่าผลผลิตด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

(๔.๑๔) สมุนไพร

สำหรับข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ พบว่าจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกและผู้แปรรูปสมุนไพรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนน้อย แต่อย่างไรก็ตามการปลูกสมุนไพร เป็นอาชีพที่น่าสนใจ เนื่องจากอาชีพที่รองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง ตลอดจนสอดคล้องกับบริบทของจังหวัดและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญ ดังนั้น การสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกสมุนไพร จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เสริมจากรายได้หลักที่ทำการเกษตรอีกด้วย

ตารางที่ ๔๑ ข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพร ปีพ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	จำนวนกลุ่ม	ครัวเรือนเกษตรกร	เกษตรกร	ลักษณะของสมุนไพรที่ปลูกและแปรรูป	
เชียงราย	๖๔		๘๘๖	ชมพูสมุนไพร, ขมิ้นชัน, ว่านหางจระเข้, ว่านชักมดลูกสบู่เจดสมุนไพร จุนลินทรีรี่ เช็ดหน้า ครีมมะขามป้อม สมุนไพร อบแห้ง ลูกปะคบ น้ำมันไพร สเปรย์ไล่ยุง ผลิตภัณฑ์สมุนไพร สมุนไพรอบแห้ง จากดอกเก๊กฮวย, คาโมมายล์, หญ้าหวาน รูปหอม น้ำดื่มสมุนไพร ยาหม่อง ยาต้ม ชา น้ำมันมัลเบอร์รี่ แยมมัลเบอร์รี่	อ.เมืองเชียงราย อ.เชียงแสน อ.แม่ลาว อ.แม่สรวย อ.เวียงแก่น อ.พญาเม็งราย อ.เชียงของ อ.พาน อ.ดอยหลวง อ.เวียงป่าเป้า อ.ขุนตาล อ.แม่สาย อ.เทิง อ.เวียงชัย อ.แม่จัน อ.แม่ฟ้าหลวง
พะเยา			๖๔	ผิวมะกรูด ขมิ้นชัน ไพล ใบส้มป่อย รางจืด หญ้าดอกขาว ชุมเห็ดเทศ ใบมะขาม ตะไคร้ เพชรสังฆาต ผิวมะกรูด พญาอ พ้าทะเลลายโจร บอระเพ็ด ขิง หญ้าดอกขาว	อ.แม่ใจ อ.เมือง อ.ดอกคำใต้ อ.จุน อ.เชียงคำ อ.ภูซาง อ.ภูพานยาว
แพร่			๑๐๐	พืชสมุนไพร ลูกประคบ ถั่วสมุนไพร ข้าวเกรียบสมุนไพร กลัวยลหดสมุนไพร ข้าวแคบสมุนไพร สบู่สมุนไพร น้ำผึ้ง	อ.ร้องกวาง อ.ลอง อ.เด่นชัย อ.เมืองแพร่ อ.สูงเม่น อ.หนองม่วงไข่ อ.วังชิ้น
น่าน		๒๖๔		เน้นสมุนไพรมะแขว่น ขมิ้นชัน อัญชัญ ไพล	เมืองน่าน ท่าวังผา เวียงสา นาหมื่น บ่อเกลือ สองแคว
กลุ่มฯ	๖๔	๒๖๔	๑,๑๕๐		

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย

สำหรับผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ สถานการณ์ในขณะนี้มีการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) รวมถึงอัตราการฉีดวัคซีนในประเทศและหลายประเทศมีความคืบหน้ามาก ส่งผลให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มดีขึ้น ซึ่งสถานการณ์ด้านการเกษตรของประเทศไทยคาดว่าจะมีทิศทางที่ดีขึ้น ตลอดจนสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตรมากขึ้นเนื่องจากปรากฏการณ์ลานีญา (La Nina) ที่ส่งผลให้ปริมาณน้ำฝนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อการปลูกพืชในช่วงฤดูการผลิต สินค้าเกษตรสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทั้งในส่วนของการบริโภคในประเทศและส่งออกสู่ต่างประเทศ ดังนี้

๑. **เนื้อสัตว์ สุกร และไก่** เนื่องจากเป็นเนื้อสัตว์เพื่อการบริโภค มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ เช่น โครงการคนละครึ่ง เราชนะ ม.๓๓ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการบริโภคในประเทศ และนอกจากนี้ยังมีการขยายตัวของส่งออกสุกรไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทดแทนสุกรที่

ได้รับผลกระทบจากโรคอหิวาต์แอฟริกา (African Swine Fever) และการส่งออกเนื้อแปรรูปไปยังประเทศฮ่องกง และจีนที่เติบโตขึ้น จะเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อเนื่องให้ผลิตเพิ่มขึ้น

๒. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เมื่อปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ที่เพิ่มขึ้นจากภายในประเทศและส่งออกย่อมส่งผลความต้องการใช้เพื่อผลิตอาหารสัตว์ ทำให้ผลผลิตมีแนวโน้มปรับการผลิตให้เพิ่มขึ้นกับความต้องการและราคาที่สูงขึ้น

๓. ยางพารา แนวโน้มราคาเพิ่มขึ้นจากความต้องการใช้อย่างพาราจากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ยางเพื่อผลิตถุงมือทางการแพทย์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ที่ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการยางพาราเพิ่มขึ้น ซึ่ง ส่วนหนึ่งเกิดจากการบรรลุข้อตกลงระหว่างอาเซียนกับจีนในการกำหนดกฎถิ่นกำเนิดสินค้าใหม่ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) อาเซียน-จีน ซึ่งไทยสามารถส่งออกได้เป็นหนึ่งใน ๕ ลำดับแรกของโลก

๔. ข้าวนาปีและข้าวนาปรัง มีผลต่อการบริโภคในประเทศและการส่งออก เนื่องจากเกษตรกรได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว มาตรการด้านเงินสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตที่กำหนดไว้ ๕๐๐ บาทต่อไร่ ตลอดจนสภาพอากาศและปริมาณน้ำฝนที่ดีขึ้น ส่งผลให้ข้าวนาปีและข้าวนาปรังน่าจะมีผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น

๕. มันสำปะหลัง มีแนวโน้มราคาเพิ่มขึ้น จากความต้องการนำเข้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่เพิ่มขึ้นของประเทศจีน เพื่อนำไปใช้ผลิตเอทานอลทดแทนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ราคาสูง อีกทั้งเป็นสินค้าที่ต้องการในประเทศจีนตอนใต้อีกด้วย

๖. กาแฟและชา เป็นสินค้าเกษตรที่มีความต้องการทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ซึ่งในส่วนของการบริโภคในประเทศเองก็เป็นที่ต้องการมากขึ้น พื้นที่สำคัญอยู่ที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน แพร่ และแม่ฮ่องสอน สำหรับทิศทางของการผลิตเมล็ดกาแฟยังคงจะได้รับการส่งเสริมให้ผลิตเพิ่มมากขึ้น และสามารถที่จะพัฒนาคู่กับสินค้าเกษตรคือ ชา สำหรับปัจจัยสนับสนุนจากการระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ที่ทำให้คนเข้าร้านกาแฟน้อยลง หันมาซื้อกาแฟพร้อมดื่มตามซูเปอร์มาร์เก็ตมากขึ้น หรือกาแฟคั่วบด และอุปกรณ์การบริโภคกาแฟภายในบ้านก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้สามารถส่งเสริมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นการสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้เป็น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism) ที่เริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยควรผลักดันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ รวมทั้งการเก็บเกี่ยว การแปรรูป และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรชาวไร่กาแฟ ซึ่งจะเพิ่มช่องทางที่เพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชน

๒) ด้านสังคมและความมั่นคง

๒.๑) ด้านประชากรและแรงงาน

จากตารางที่ ๔๒ แสดงภาพรวมของตลาดแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่ลดลง สะท้อนถึงการเข้าสู่สังคมสูงวัยของประเทศไทย เมื่อพิจารณากำลังแรงงานในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลงโดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า กำลังแรงงาน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑,๒๙๓,๕๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๙๔ ของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ในขณะที่ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงาน เท่ากับ ๗๒๙, ๕๗๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๐๖ ของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นและเมื่อพิจารณากลุ่มดังกล่าว พบว่า จำนวนผู้ที่ทำงานบ้านและผู้เรียนหนังสือเพิ่มขึ้น จากจำนวนผู้ทำงานบ้านเพิ่มขึ้นเนื่องจากในสังคมสูงวัยในบางครั้งสมาชิกในครอบครัวมีความจำเป็นต้องลาออกจากงานมาเพื่อดูแลพ่อแม่ที่แก่ชราและดูแลบุตรยังเล็ก นอกจากนี้จำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานนั้นจะมีจำนวนผู้สูงอายุด้วย เหล่านี้เป็นเหตุทำให้จำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๔๒ แรงงานอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป กำลังแรงงานรวม ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

สถานภาพแรงงาน	กำลังคน	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป		๒,๐๒๘,๒๙๔	๒,๐๒๗,๗๖๖	๒,๐๒๕,๗๒๐	๒,๐๒๓,๑๖๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
กำลังแรงงานรวม	กำลังแรงงานปัจจุบัน	๑,๓๒๕,๑๒๔	๑,๓๒๘,๔๘๒	๑,๒๙๕,๕๑๓	๑,๒๖๔,๔๙๔				
	- ผู้มีงานทำ								
	- ผู้ว่างงาน	๘,๘๐๖	๙,๑๖๑	๘,๔๔๒	๑๒,๕๖๕				
	กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	๑๘,๐๙๒	๘,๒๗๘	๙,๑๑๙	๑๖,๕๓๑				
	รวม	๑,๓๕๒,๐๒๒	๑,๓๔๕,๙๒๒	๑,๓๐๕,๔๗๓	๑,๒๙๓,๕๘๙	๖๖.๖๖	๖๖.๓๗	๖๔.๔๔	๖๓.๙๔
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	ทำงานบ้าน	๒๑๑,๐๘๓	๑๙๐,๖๗๕	๑๙๔,๕๙๘	๒๑๐,๔๒๘				
	เรียนหนังสือ	๑๕๙,๒๗๘	๑๖๐,๑๙๖	๑๗๐,๒๔๓	๑๗๑,๒๘๔				
	อื่นๆ	๓๐๕,๙๑๑	๓๓๐,๙๗๔	๓๔๗,๘๐๔	๓๔๗,๘๕๖				
	รวม	๖๗๖,๒๗๒	๖๘๑,๘๑๕	๗๑๒,๖๔๕	๗๒๙,๕๗๐	๓๓.๓๔	๓๓.๖๓	๓๕.๕๖	๓๖.๐๖

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๔

จากตารางที่ ๔๓ พบว่า หากจำแนกสถานการณ์แรงงานรายจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป มากที่สุดได้แก่ จังหวัดเชียงราย ถัดมาคือจังหวัดแพร่ น่าน และพะเยา เมื่อพิจารณากำลังแรงงาน พบว่า จังหวัดเชียงราย พะเยา มีแนวโน้มที่กำลังแรงงานลดลง ในขณะที่จังหวัดแพร่ และน่านยังคงมีกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จังหวัดที่มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๕๙๒,๙๕๖ คน ถัดมาคือจังหวัดน่าน จำนวน ๒๔๔,๔๗๐ คน และแพร่ จำนวน ๒๓๙,๙๕๖ คน และที่มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานน้อยที่สุดคือจังหวัดพะเยา จำนวน ๒๑๖,๒๑๗ คน

ตารางที่ ๔๓ จำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

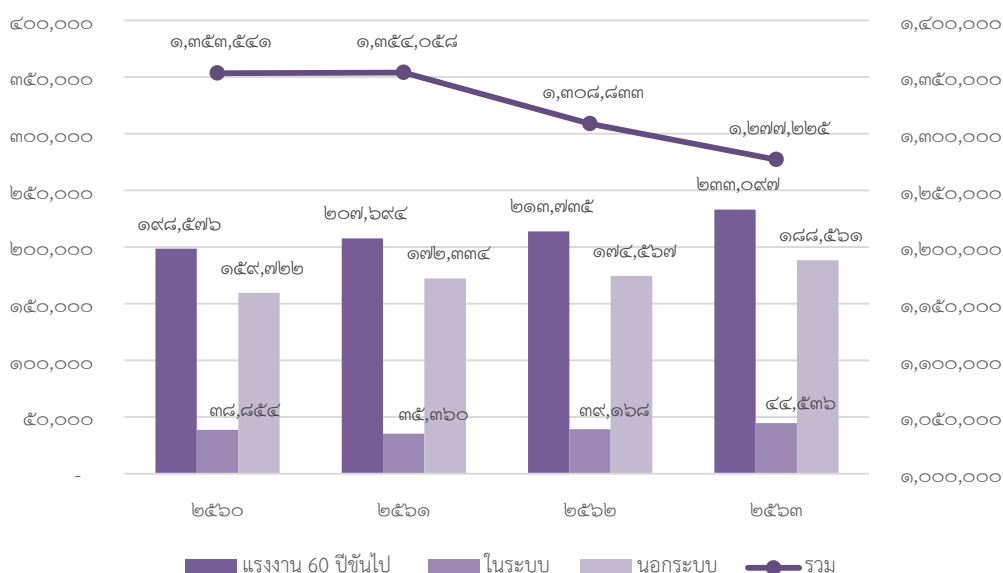
จังหวัด	สถานภาพแรงงาน	กำลังคน	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	
เชียงราย	อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป		๙๕๖,๐๘๑	๙๕๕,๑๕๖	๙๕๓,๘๑๔	๙๕๒,๑๔๗	
	กำลังแรงงานรวม	กำลังแรงงานปัจจุบัน					
		- ผู้มีงานทำ		๖๓๓,๒๖๑	๖๓๓,๓๒๐	๖๑๑,๒๐๓	๕๘๕,๗๗๐
		- ผู้ว่างงาน		๓,๘๓๑	๓,๒๕๐	๒,๒๙๗	๖,๓๗๓
		รวม		๖๓๗,๐๙๑	๖๓๖,๕๗๐	๖๑๓,๕๐๐	๕๙๒,๑๔๓
	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ทำงานบ้าน		๙๒,๗๖๐	๘๖,๕๗๒	๘๘,๑๘๐	๑๐๖,๐๒๕
		เรียนหนังสือ		๗๗,๘๑๔	๗๗,๗๕๔	๘๕,๓๓๐	๙๐,๗๙๘
		อื่นๆ		๑๔๖,๐๕๖	๑๕๘,๐๘๖	๑๖๕,๒๘๖	๑๖๒,๓๗๘
		รวม		๓๑๖,๖๓๐	๓๑๘,๔๑๒	๓๓๘,๗๙๖	๓๕๙,๒๐๑
	พะเยา	อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป		๓๔๗,๙๕๓	๓๔๗,๕๗๗	๓๔๗,๐๐๒	๓๔๖,๓๓๐
กำลังแรงงานรวม		กำลังแรงงานปัจจุบัน					
		- ผู้มีงานทำ		๒๑๐,๑๕๘	๒๒๕,๔๔๙	๒๒๐,๔๔๗	๒๐๖,๕๙๙
		- ผู้ว่างงาน		๑,๖๐๔	๑,๔๐๕	๑,๒๙๖	๒,๗๐๐
		รวม		๒๑๖,๗๖๒	๒๒๖,๘๕๔	๒๒๑,๗๔๓	๒๐๙,๒๙๙
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน		ทำงานบ้าน		๔๗,๖๒๗	๓๓,๕๒๓	๓๕,๐๕๖	๓๔,๕๓๔
		เรียนหนังสือ		๒๔,๑๑๐	๒๘,๘๘๑	๒๙,๔๓๐	๒๘,๒๒๔
		อื่นๆ		๕๕,๔๖๙	๕๗,๑๑๐	๖๐,๐๑๕	๖๗,๓๕๔
		รวม		๑๒๖,๒๐๖	๑๑๙,๕๑๔	๑๒๔,๕๐๑	๑๒๙,๑๑๒
แพร่		อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป		๓๖๑,๕๒๔	๓๖๒,๖๖๔	๓๖๒,๘๗๗	๓๖๒,๙๘๙
	กำลังแรงงานรวม	กำลังแรงงานปัจจุบัน					
		- ผู้มีงานทำ		๒๓๕,๗๔๖	๒๓๐,๗๓๖	๒๒๕,๕๒๘	๒๓๐,๓๓๔
		- ผู้ว่างงาน		๘๗๙	๒,๔๘๘	๒,๓๔๖	๒,๔๑๒
		รวม		๒๓๖,๖๒๕	๒๓๓,๒๒๔	๒๒๗,๘๗๔	๒๓๒,๗๔๖
	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ทำงานบ้าน		๓๕,๕๕๗	๓๔,๖๔๑	๓๔,๒๐๑	๓๓,๓๕๘
		เรียนหนังสือ		๒๗,๕๘๓	๒๗,๓๓๗	๒๗,๒๗๙	๒๖,๔๓๙
		อื่นๆ		๕๕,๙๘๓	๖๒,๓๕๓	๖๔,๗๕๕	๖๓,๒๓๕
		รวม		๑๑๙,๑๒๓	๑๒๔,๓๓๑	๑๒๖,๒๓๖	๑๒๓,๐๓๒
	น่าน	อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป		๓๖๒,๓๓๖	๓๖๒,๓๒๙	๓๖๒,๐๒๗	๓๖๑,๖๙๔
กำลังแรงงานรวม		กำลังแรงงานปัจจุบัน					
		- ผู้มีงานทำ		๒๔๕,๙๕๙	๒๓๘,๙๗๗	๒๓๕,๓๓๕	๒๔๑,๗๙๑
		- ผู้ว่างงาน		๒,๔๙๒	๒,๐๑๘	๒,๕๐๓	๑,๘๘๐
		รวม		๒๔๘,๔๕๑	๒๔๐,๙๙๕	๒๓๗,๘๓๘	๒๔๓,๖๗๑
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน		ทำงานบ้าน		๓๕,๑๔๙	๓๕,๙๓๙	๓๗,๑๖๑	๓๖,๕๑๑
		เรียนหนังสือ		๒๙,๗๗๑	๓๐,๒๒๔	๒๘,๒๐๔	๒๕,๘๒๓
		อื่นๆ		๔๔,๕๐๓	๕๓,๕๖๕	๕๗,๗๘๘	๕๕,๘๘๙
		รวม		๑๐๙,๔๒๓	๑๑๙,๗๒๘	๑๒๒,๑๕๓	๑๑๗,๒๒๓

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สถิติแรงงาน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๒

๒.๒) สัดส่วนของแรงงานผู้สูงอายุ

จากภาพที่ ๒๓ แสดงให้เห็นสัดส่วนของแรงงานสูงอายุ พบว่าแนวโน้มของแรงงานผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นทั้งในและนอกระบบ เมื่อจำแนกประเภทของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนแรงงานสูงอายุจำนวน ๒๓๓,๐๙๗ คน จำแนกเป็น แรงงานในระบบ จำนวน ๔๔,๕๓๖ คน และแรงงานนอกระบบจำนวน ๑๘๘,๕๖๑ คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนของแรงงาน พบว่า สัดส่วนแรงงานสูงอายุในระบบ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ และแรงงานสูงอายุ นอกระบบ คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับบริบทของสังคมสูงวัยในปัจจุบันซึ่งจำนวนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น แต่เป็นที่สังเกตว่าสัดส่วนของแรงงานสูงอายุ นอกระบบ จะเป็นกลุ่มแรงงานที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ที่อาจจะเข้าถึงมาตรการการช่วยเหลือต่าง ๆ ซึ่งดำเนินการผ่านโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน ได้ลำบากกว่าแรงงานที่อยู่ในวัยทำงาน เนื่องจากความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีมีน้อยกว่ากลุ่มแรงงานวัยทำงาน อีกทั้ง ความสามารถในการปรับตัวและเปลี่ยนงานใหม่ทำได้น้อยกว่ากลุ่มแรงงานวัยทำงาน ดังนั้นกลุ่มแรงงานผู้สูงอายุนอกระบบจึงเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่มีความจำเป็นต้องดูแลเป็นพิเศษ

ภาพที่ ๒๓ แรงงานผู้สูงอายุในและนอกระบบของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สถิติแรงงาน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๔

๒.๓) ครั้วเรื้อนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากข้อมูลแสดงฐานะของครั้วเรื้อนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อพิจารณาทารงที่ ๔๔ หากจำแนกเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครั้วเรื้อนมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดแพร่ มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ ๒๑,๓๙๘.๓๖ บาทต่อเดือนต่อครั้วเรื้อน รองลงมาคือ จังหวัดน่าน มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ ๑๘,๐๔๑.๕๕ บาทต่อเดือนต่อครั้วเรื้อน ถัดมาเป็น จังหวัดเชียงราย และพะเยา ในขณะที่จังหวัดที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครั้วเรื้อนต่ำที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เท่ากับ ๑๑,๕๓๒.๑๑ บาทต่อเดือนต่อครั้วเรื้อน พะเยา แพร่ และน่าน ตามลำดับ และจังหวัดที่มีหนี้สินเฉลี่ยต่อครั้วเรื้อนต่อปี สูงที่สุดได้แก่ จังหวัดแพร่ เท่ากับ ๑๘๐,๙๗๐.๔๓ บาทต่อครั้วเรื้อน ถัดมาคือ น่าน เชียงราย และพะเยา ทั้งนี้หนี้สินส่วนใหญ่ใช้เป็นการทำการเกษตร โดยจังหวัดที่มีหนี้สินทางการเกษตรมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดน่าน เท่ากับ ๖๑,๑๒๗.๕๙ บาทต่อครั้วเรื้อน ถัดมาเป็นจังหวัดเชียงราย แพร่และพะเยา สำหรับจังหวัดที่มีสัดส่วนคนจนสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดได้แก่ จังหวัดน่าน คิดเป็น ร้อยละ ๙.๔๘ เชียงราย แพร่ และพะเยาตามลำดับ

ตารางที่ ๔๔ ข้อมูลแสดงฐานะของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

	เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของครัวเรือน	๑๕,๐๕๖.๓๘	๑๔,๓๕๓.๗๙	๒๑,๓๙๘.๓๖	๑๘,๐๔๑.๕๕
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน	๑๑,๕๓๒.๑๑	๑๓,๒๑๗.๒๕	๑๔,๘๒๒.๒๓	๑๖,๑๒๒.๙๒
หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน				
หนี้สินทั้งสิ้น	๙๙,๖๒๓.๕๕	๘๔,๘๖๔.๗๒	๑๘๐,๙๗๐.๔๓	๑๗๙,๗๔๘.๑๓
เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๑๕,๙๗๔.๕๕	๒๖,๙๖๑.๔๘	๘๘,๘๒๙.๙๓	๖๕,๓๖๗.๑๓
เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๑๒,๗๘๕.๖๕	๑๔,๐๗๓.๔๔	๓๒,๓๓๑.๕๑	๒๐,๑๕๑.๕๐
เพื่อใช้ทำการเกษตร	๔๑,๑๙๔.๖๓	๑๖,๗๙๖.๘๓	๒๔,๒๙๒.๐๘	๖๑,๑๒๗.๕๙
เพื่อใช้ในการศึกษา	๑,๐๗๗.๔๖	๔,๘๕๔.๑๙	๙๙๒.๘๗	๓,๒๐๘.๐๐
เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๒๖,๐๔๕.๕๑	๑๙,๖๕๔.๐๙	๒๖,๘๖๐.๕๔	๒๘,๑๘๖.๕๔
อื่น ๆ	๒,๕๔๕.๗๔	๒,๕๒๕.๐๙	๗,๖๖๓.๕๐	๑,๗๐๗.๓๘
ความยากจน				
เส้นความยากจน (ด้านรายจ่าย) ต่อคนต่อเดือน	๒,๕๕๓	๒,๖๒๘	๒,๔๓๙	๒,๕๕๘
สัดส่วนคนจน (ด้านรายจ่าย) (ร้อยละ)	๘.๘๓	๖.๑๘	๗.๒๕	๙.๔๘

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๓

๒.๔) ด้านอุบัติเหตุ

สำหรับข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าแนวโน้มจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน รวมทั้งสิ้น ๖๘.๕๖ ครั้งต่อประชากรแสนคน ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีจำนวนอุบัติเหตุ ๗๓.๓๖ ครั้งต่อประชากรแสนคน ทั้งนี้เนื่องจากการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างต่อเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่งผลให้จำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนนร้อยละ โดยพิจารณารายจังหวัด พบว่าจังหวัดน่าน มีจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนนเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน ๘๒.๖๕ ครั้งต่อประชากรแสนคนถัดมาเป็นจังหวัดแพร่ พะเยา และเชียงราย

ตารางที่ ๔๕ จำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (ต่อประชากรแสนคน) ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓

จังหวัด	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
เชียงราย	๑๓๗.๑๗	๕๒.๐๘	๑๑๕.๑	๙๐.๙๔	๖๓.๓๑	๔๖.๑๘
พะเยา	๙๗.๑๗	๕๑.๙๖	๙๙.๙๘	๘๔.๘	๑๑๑.๖๑	๖๓.๗๖
แพร่	๒๔๙.๑๕	๙๑.๕๙	๑๗๒.๗๑	๑๔๒.๘๙	๔๒.๐๗	๘๑.๖๓
น่าน	๑๓๑.๕๙	๓๖.๒๖	๘๓.๙๙	๖๘.๐๖	๗๖.๔๓	๘๒.๖๕
กลุ่มจังหวัดเฉลี่ย	๑๕๓.๗๗	๕๗.๙๗	๑๑๗.๙๕	๙๖.๖๗	๗๓.๓๖	๖๘.๕๖

ที่มา : สำนักอำนวยการความปลอดภัยและกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม

สำหรับความสูญเสียของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากข้อมูลถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ พบว่า ผู้เสียชีวิต จำนวน ๔๐๗ คน ผู้บาดเจ็บ จำนวน ๑๓,๗๘๙ คน และ ทุพพลภาพ จำนวน ๕๑ คน และหากเปรียบเทียบ ๓ ปี ย้อนหลัง พบว่า จำนวนความสูญเสียจากอุบัติเหตุจะเพิ่มสูงขึ้นในทุกๆปี หากพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงราย มีความสูญเสียมากที่สุด โดยมีผู้บาดเจ็บจำนวน ๕,๗๐๒ ราย เสียชีวิต ๑๘๕ ราย และทุพพลภาพ จำนวน ๒๒ ราย และ จังหวัดแพร่จำนวนการเกิดเหตุน้อยที่สุด โดยมีผู้บาดเจ็บจำนวน ๒,๒๙๔ ราย เสียชีวิต ๖๐ ราย และ ทุพพลภาพ จำนวน ๙ ราย

ตารางที่ ๔๖ ความสูญเสียที่เกิดจากอุบัติเหตุของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒

จังหวัด	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑			ปี ๒๕๖๒ ข้อมูล ณ ๐๕/๑๒/๒๕๖๒ เวลา ๐๓:๑๑น.		
	ทุพพลภาพ	บาดเจ็บ	เสียชีวิต	ทุพพลภาพ	บาดเจ็บ	เสียชีวิต	ทุพพลภาพ	บาดเจ็บ	เสียชีวิต	ทุพพลภาพ	บาดเจ็บ	เสียชีวิต
เชียงราย	๒๘	๕,๑๙๘	๒๑๒	๒๖	๕,๙๐๔	๒๕๖	๓๓	๖,๑๐๓	๒๖๙	๒๒	๕,๗๐๒	๑๘๕
น่าน	๙	๒,๘๕๒	๖๕	๑๖	๓,๑๙๕	๕๓	๑๕	๓,๒๕๒	๗๗	๑๐	๒,๙๕๘	๗๔
พะเยา	๗	๒,๙๑๖	๑๐๑	๒๐	๓,๑๑๑	๙๙	๑๖	๒,๘๓๗	๖๖	๑๐	๒,๘๓๕	๘๘
แพร่	๑๒	๒,๗๕๙	๘๒	๗	๒,๗๕๕	๗๖	๑๗	๒,๗๐๘	๗๘	๙	๒,๒๙๔	๖๐
รวม	๕๖	๑๓,๗๒๕	๔๖๐	๖๙	๑๔,๙๖๕	๔๘๔	๘๑	๑๔,๙๐๐	๔๙๐	๕๑	๑๓,๗๘๙	๔๐๗

ที่มา : ข้อมูลการเกิดเหตุระดับจังหวัดสถิติและข้อมูลการเกิดเหตุจากผู้ประสพภัยที่เกิดเหตุจากรถทั้งประเทศ, ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ Thai RSC, 2562

สำหรับสาเหตุที่นำมาซึ่งอุบัติเหตุ หากพิจารณาจากอัตราการจับกุมต่อแสนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่วนใหญ่จะถูกจับกุมจากการไม่สวมหมวกนิรภัย จำนวน ๖,๔๘๔.๖๕ รายต่อประชากรแสนคน ถัดมาเป็นการไม่คาดเข็มขัดนิรภัย จำนวน ๒,๗๐๒.๖๗๕ รายต่อประชากรแสนคน และการขับรถเร็ว จำนวน ๒,๐๙๑.๓๒๕ รายต่อประชากรแสนคน และจังหวัดที่มีอัตราจับกุมการเมาสุราไม่สวมหมวกนิรภัย และฝ่าไฟแดงมากที่สุดคือจังหวัดแพร่ ขณะที่จังหวัดเชียงราย มีอัตราการจับกุมการขับรถเร็วมากที่สุด

ตารางที่ ๔๗ อัตราการจับกุมต่อประชากรแสนคนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ปี ๒๕๖๑ (รายต่อแสนประชากร)

จังหวัด	เมาสุรา	ไม่สวมหมวกนิรภัย	ขับรถเร็ว	ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย	ขับย้อนศร	ฝ่าไฟแดง	โทรศัพท์ขณะขับรถ
เชียงราย	๑๖๓.๑๐	๓,๘๖๖.๑๐	๔,๑๑๓.๗๐	๖๕๓.๐๐	๗๑.๐๐	๒๙๒.๕๐	๔๒.๓๐
พะเยา	๑๗๘.๒๐	๘,๓๐๘.๔๐	๑,๒๕๕.๖๐	๗,๐๐๓.๖๐	๔๗๙.๔๐	๒๔๘.๙๐	๒๐๔.๕๐
แพร่	๒๗๒.๘๐	๑๑,๕๓๙.๒๐	๒๘๒.๔๐	๒,๘๓๓.๖๐	๓๕๘.๖๐	๔๘๕.๓๐	๑๘๗.๒๐
น่าน	๑๖.๕๐	๒,๒๒๔.๙๐	๒,๗๑๓.๖๐	๓๒๐.๕๐	๙.๒๐	๔๙.๕๐	๑๔.๐๐
รวมกลุ่มจังหวัด	๑๕๗.๖๕	๖,๔๘๔.๖๕	๒,๐๙๑.๓๒๕	๒,๗๐๒.๖๗๕	๒๒๙.๕๕	๒๖๙.๐๕	๑๑๒

ที่มา : รายงานสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนประเทศไทย ปี ๒๕๖๑, แผนงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจรในระดับจังหวัด, ๒๕๖๒

๒.๕) ด้านสุขภาพ

ข้อมูลในส่วนนี้เน้นข้อมูลทางกายภาพเพื่อส่งเสริมด้านสุขภาพของประชาชนและนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ ข้อมูลการจัดการด้านสาธารณสุขพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด และข้อมูลแหล่งน้ำพุร้อน ซึ่งเป็นตัวแทนสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพ

(๑) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เมื่อพิจารณาภาพรวมสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๓๖๖ แห่ง ครอบคลุมทุกพื้นที่อำเภอ โดยจังหวัดที่มีสถานพยาบาลมากที่สุดได้แก่ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๗๘๗ แห่ง ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๒๒๖ แห่ง ลำดับที่สาม คือ จำนวนพะเยา จำนวน ๒๒๔ แห่ง และสุดท้ายจังหวัด จำนวน ๑๒๙ แห่ง ทั้งนี้ในส่วนของจังหวัดแพร่ ยังไม่มีข้อมูลในส่วนการบริการของโรงพยาบาลเอกชนและคลินิกทุกประเภท

ตารางที่ ๔๘ ภาพรวมของสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	สถานพยาบาล
เชียงราย	๗๘๗
พะเยา	๒๒๔
แพร่	๑๒๙*
น่าน	๒๒๖
รวม	๑,๓๖๖

ที่มา กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๖๔

หมายเหตุ * ไม่มีข้อมูลจำนวนโรงพยาบาลเอกชนและคลินิกทุกประเภท

หากจำแนกการจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑.๑) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ พบว่าจังหวัดเชียงรายมีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๗๘๗ แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน ๒๑ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๕ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒๑๔ แห่ง และ คลินิกทุกประเภท จำนวน ๕๔๗ แห่ง

ตารางที่ ๔๙ สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑	เมืองเชียงราย	๔	๓	๓๐	๒๓๒
๒	เวียงชัย	๑	๐	๙	๑๕
๓	เชียงของ	๑	๐	๑๗	๒๕
๔	เทิง	๑	๐	๑๖	๑๓
๕	พาน	๑	๐	๒๐	๒๔
๖	ป่าแดด	๑	๐	๖	๑๐
๗	แม่จัน	๑	๐	๑๕	๔๒

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๘	เชียงใหม่	๑	๐	๑๓	๒๕
๙	แม่สาย	๑	๑	๑๑	๖๗
๑๐	แม่สรวย	๑	๐	๑๒	๒๓
๑๑	เวียงป่าเป้า	๑	๐	๑๐	๒๒
๑๒	พญาเม็งราย	๑	๐	๘	๘
๑๓	เวียงแก่น	๑	๐	๙	๓
๑๔	ขุนตาล	๑	๐	๖	๗
๑๕	แม่ฟ้าหลวง	๑	๐	๑๓	๗
๑๖	แม่ลาว	๑	๐	๙	๙
๑๗	เวียงเชียงรุ้ง	๑	๐	๖	๗
๑๘	ดอยหลวง	๑	๐	๔	๘
รวม		๒๑	๕	๒๑๔	๕๔๗

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย รายงานสถิติจังหวัดเชียงราย สถิติจังหวัดเชียงราย,๒๕๖๓

(๑.๒) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดพะเยา

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ พบว่าจังหวัดพะเยามีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๒๒๔ แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน ๙ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๙๔ แห่ง และ คลินิกทุกประเภท จำนวน ๑๒๐ แห่ง

ตารางที่ ๕๐ สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑	เมืองพะเยา	๑	๑	๑๕	๖๘
๒	จุน	๑	๐	๙	๕
๓	เชียงคำ	๑	๐	๑๗	๒๖
๔	เชียงม่วน	๑	๐	๕	-
๕	ดอกคำใต้	๑	๐	๑๕	๖
๖	ปง	๑	๐	๑๒	๕
๗	แม่ใจ	๑	๐	๙	๔
๘	ภูกามยาว	๑	๐	๗	๕
๙	ภูกามยาว	๑	๐	๕	๑
รวม		๙	๑	๙๔	๑๒๐

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย รายงานสถิติจังหวัดพะเยา สถิติจังหวัดพะเยา ,๒๕๖๓

(๑.๓) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดแพร่

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่าจังหวัดแพร่มีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๙ แห่ง สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐของจังหวัดแพร่ ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๑ แห่ง, โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๒ แห่ง, โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๕ แห่ง, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน ๑๑๙ แห่ง และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน จำนวน ๒ แห่ง

ตารางที่ ๕๑ แสดงจำนวนโรงพยาบาล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนและสถานบริการสาธารณสุขชุมชนรายอำเภอ จังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลชุมชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	สถานบริการสาธารณสุขชุมชน
๑	เมืองแพร่	๑	-	๒๗	-
๒	ร้องกวาง	-	๑	๑๖	๑
๓	ลอง	-	๑	๑๔	-
๔	สูงเม่น	-	๑	๑๖	-
๕	เด่นชัย	-	๑	๘	-
๖	สอง	-	๑	๑๕	๑
๗	วังชิ้น	-	๑	๑๗	-
๘	หนองม่วงไข่	-	๑	๖	-
	รวม	๑	๗	๑๑๙	๒

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(๑.๔) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดน่าน

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ พบว่าจังหวัดน่าน มีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๒๒๖ แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน ๑๖ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๙๔ แห่ง และ คลินิกทุกประเภท จำนวน ๑๑๖ แห่ง

ตารางที่ ๕๒ สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑	เมืองน่าน	๑	๐	๑๗	๔๒
๒	แม่จริม	๑	๐	๘	๐
๓	บ้านหลวง	๑	๐	๔	๒
๔	น่าน้อย	๑	๐	๙	๕
๕	ปัว	๑	๐	๑๓	๑๑
๖	ท่าวังผา	๑	๐	๑๖	๑๒
๗	เวียงสา	๑	๐	๒๖	๑๖
๘	ทุ่งช้าง	๑	๐	๗	๑
๙	เชียงกลาง	๑	๐	๙	๔
๑๐	นาหมื่น	๑	๐	๕	๕
๑๑	สันติสุข	๑	๐	๔	๒
๑๒	บ่อเกลือ	๑	๐	๗	๑

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑๓	สองแคว	๑	๐	๖	๒
๑๔	ภูเพียง	๒	๐	๑๐	๑๓
๑๕	เฉลิมพระเกียรติ	๑	๐	๖	๐
รวม		๑๖	๐	๙๔	๑๑๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย รายงานสถิติจังหวัดน่าน สถิติจังหวัดน่าน ,๒๕๖๓

(๒) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เอื้อต่อการส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ โดยมีแหล่งน้ำพุร้อนทางธรรมชาติ ซึ่งจะสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพที่เอื้อกับคนในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ และยังสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้อีกด้วย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๒.๑) บ่อน้ำร้อนห้วยหมากเหลี่ยม

บ่อน้ำร้อนห้วยหมากเหลี่ยมตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๖๓๐๔๖ และลองจิจูด ๙๙.๖๘๐๐๑๑ ในเขตอุทยานแห่งชาติลำน้ำกกทำให้บริเวณบ่อน้ำร้อนยังคงสภาพธรรมชาติ น้ำที่ล้นจากบ่อน้ำร้อนจะไหลลงแม่น้ำกกทางด้านทิศใต้ ส่วนทางเข้าบ่อน้ำร้อนห้วยหมากเหลี่ยมเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน และค่อนข้างแคบ

ภาพที่ ๒๔ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนห้วยหมากเหลี่ยม

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์ ไม่มี การบุกรุกในพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณบ่อน้ำร้อนยังคงสภาพธรรมชาติเดิมไว้ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และมีความสวยงามมาก

ตารางที่ ๕๓ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนห้วยหมากเหลี่ยม

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนห้วยหมาก เหลี่ยม	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๕
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๕
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๕
คะแนนเฉลี่ย		๔.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๒) บ่อน้ำร้อนผาเสริฐ

บ่อน้ำร้อนผาเสริฐตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๕๗๕๓๖ และลองจิจูด ๙๙.๖๙๑๑๖๑ ทิศตะวันออก ติดลำห้วยที่ไหลลงแม่น้ำกก ทิศใต้และทิศตะวันตกติดอุทยานแห่งชาติลำน้ำกก ทิศเหนือติดถนน (เชียงราย-บ้านผาเสริฐ) ซึ่งเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน และค่อนข้างแคบ

ภาพที่ ๒๕ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนผาเสริฐ

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีคุณภาพเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนมีการตัดแปลงเล็กน้อยแต่มีความพยายามในการรักษาธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๕๔ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนผาเสริฐ

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนผาเสริฐ	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๓
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๖

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๓) น้ำพุร้อนป่าตึง

น้ำพุร้อนป่าตึงตั้งอยู่ที่ละติจูด ๒๐.๑๑๘๒๑๘ และลองจิจูด ๙๙.๗๙๘๗๕๔ ทิศตะวันออก และทิศใต้ติดคลองแม่จัน ทิศเหนือและทิศตะวันตกติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๙ (แม่จัน-ฝาง)

ภาพที่ ๒๖ สภาพแวดล้อมโดยรอบน้ำพุร้อนป่าตึง: ก) พื้นที่โดยรอบรัศมี ๕๐๐ เมตร (ตัดแปลงจาก Google Inc, ๒๐๑๗) ; ข) พื้นที่ภายในน้ำพุร้อนป่าตึง

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารและรถทัศนาวจร มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนมีการตัดแปลงเล็กน้อยแต่มีความพยายามในการรักษาธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๕๕ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของน้ำพุร้อนป่าตอง

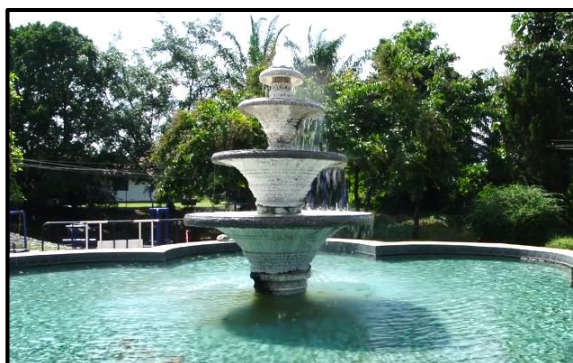
แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
น้ำพุร้อนป่าตอง	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๕
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๓
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๔) น้ำพุร้อนโป่งพระบาท

น้ำพุร้อนโป่งพระบาทตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๗๗๖๕๔ และลองจิจูด ๙๙.๘๓๒๕๔๕ ทิศเหนือ ตัดนาข้าว ทิศตะวันตกติดเทศบาลตำบลบ้านคู ทิศใต้ติดถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ เลน ซึ่งถนนเส้นนี้สามารถไปวัดห้วยปลากั้งได้ ทิศตะวันออกติดถนนสาย ๑๕๑๑ และทิศตะวันตกติดเทศบาลตำบลบ้านคู

ภาพที่ ๒๗ สภาพแวดล้อมโดยรอบน้ำพุร้อนโป่งพระบาท : ก) พื้นที่โดยรอบรัศมี ๕๐๐ เมตร (ตัดแปลงจาก Google Inc, ๒๐๑๗) ; ข) พื้นที่ภายในน้ำพุร้อนโป่งพระบาท

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารและรถทัศนาวจร มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนถูกก่อสร้างและตัดแปลงมากจนไม่เหลือลักษณะธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่ไม่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่มีความสวยงาม

ตารางที่ ๕๖ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของน้ำพุร้อนโป่งพระบาท

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
น้ำพุร้อน โป่งพระบาท	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๕
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๑
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๓
คะแนนเฉลี่ย		๓.๒

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๕) บ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟื่อง

บ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟื่องตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๗๑๗๔๓๖ และลองจิจูด ๙๙.๕๗๘๐๔๗ ทิศใต้ติดสวนล้านนาออนเซ็น ทิศเหนือและทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกเป็นทางดินเข้าพื้นที่ระยะทางประมาณ ๕๐ เมตร ส่วนทางเข้าหลักเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ เลน เชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘ (สายเชียงใหม่-เชียงราย) และถนนเป็นทางลูกรังก่อนถึงบ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟื่องประมาณ ๕๐๐ เมตร

ภาพที่ ๒๘ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟื่อง

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ บริเวณน้ำพุร้อนมีการตัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และมีความสวยงามมาก

ตารางที่ ๕๗ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟื่อง

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อน โป่งปูเฟื่อง	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๕
คะแนนเฉลี่ย		๓.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๖) บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี

บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวีตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๓๑๙๔๓๕ และลองจิจูด ๙๙.๔๙๗๕๔๐ ตอนนีंब่อน้ำร้อนทุ่งเทวีกำลังปรับปรุง และเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งขยายถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้กว้างขึ้น ทางทิศใต้ซึ่งเป็นทางเข้าของบ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี ส่วนทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกติดนาข้าว

ภาพที่ ๒๙ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์ มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนถูกก่อสร้างและตัดแปลงมากจนไม่เหลือลักษณะธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๕๘ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี

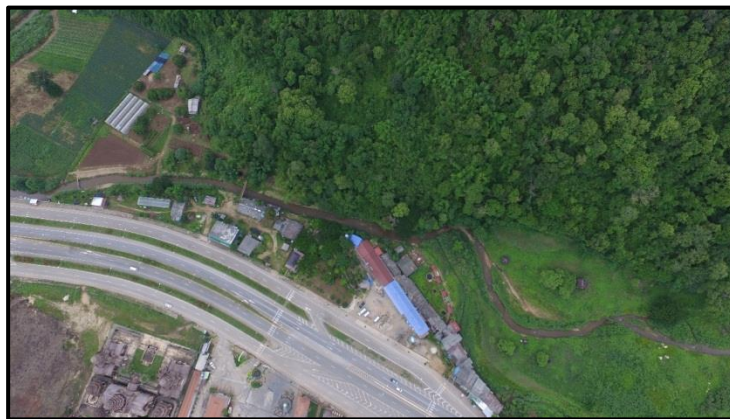
แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๑
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๒

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๗) บ่อน้ำร้อนแม่ชะจาน

บ่อน้ำร้อนแม่ชะจาน (บ่อเก่าซึ่งเป็นของกรมเจ้าท่า) ตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๑๑๔๖๐๑ และลองจิจูด ๙๙.๔๖๒๓๙๓ ทิศตะวันตกอยู่กึ่งกับพื้นที่ของเอกชนที่ขุดบ่อน้ำร้อนและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขึ้นมาใหม่ ซึ่งอยู่ติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘ (สายเชียงใหม่-เชียงราย) ส่งผลให้บ่อเก่าประชาชนมาใช้สำหรับต้มหน่อไม้เท่านั้น ส่วนทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันออกติดพื้นที่รกร้างและแม่น้ำลาว

ภาพที่ ๓๐ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนแม่ชะจาน

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้แต่ไม่สะดวก มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ บริเวณน้ำพุร้อนมีการตัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๕๙ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนแม่ชะจาน

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนแม่ชะจาน	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๑
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๔

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๘) บ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว

บ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาวตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๗๗๖๕๔ และลองจิจูด ๙๙.๘๓๒๕๔๕ ทิศตะวันตกติดถนนพหลโยธิน (สายพะเยา-เชียงราย) ส่วนทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศใต้ติดภูเขาที่มีป่าไม้ขึ้นหนาแน่น น้ำจากบ่อน้ำร้อนจะไหลล้นลงสู่ลำห้วยทางด้านทิศใต้

ภาพที่ ๓๑ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว : พื้นที่ภายในบ่อน้ำพุร้อน

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารและรถทัศนอาจร มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ บริเวณน้ำพุร้อนมีการตัดแปลงเล็กน้อย แต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๖๐ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อน ห้วยทรายขาว	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๕
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๔.๔

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๙) บ่อน้ำร้อนสามสี

บ่อน้ำร้อนสามสีตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๖๓๗๐๓๖ และลองจิจูด ๙๙.๔๖๐๓๐๓ บ่อน้ำร้อนสามสีถูกล้อมรอบด้วยนาข้าว เส้นทางเข้าไปที่บ่อน้ำร้อนสามสีเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน ค่อนข้างแคบ และมีโค้งมาก รวมทั้งต้องผ่านเขตชุมชน บ่อน้ำร้อนสามสีห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘ ถึง ๖ กิโลเมตร และห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๙ (สายแม่สรวย - ฝาง) ๒ กิโลเมตร

ภาพที่ ๓๒ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนสามสี

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง ไม่มีการบุกรุกในพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณบ่อน้ำร้อนยังคงสภาพธรรมชาติเดิมไว้ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และมีความสวยงามมาก

ตารางที่ ๖๑ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนสามสี

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนสามสี	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๕
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๕
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๕
คะแนนเฉลี่ย		๔.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

(๒.๑๐) บ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น

บ่อน้ำร้อนโป่งมุ่นตั้งอยู่ที่ละติจูด ๒๐.๐๐๓๓๘๗ และลองจิจูด ๑๐๐.๒๔๓๕๔๔๔ ทิศเหนือทิศใต้ และทิศตะวันตกติดกับพื้นที่รกร้าง และทิศตะวันออกติดกับพุทธสถานโป่งมุ่น ทางเข้าบ่อน้ำร้อนโป่งมุ่นเป็นทางลูกรังซึ่งแยกออกมาจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗๔ ซึ่งเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน

ภาพที่ ๓๓ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณบ่อน้ำร้อนมีการตัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๖๒ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การตัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๔.๒

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย , ๒๕๖๓

๓) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑) ทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่รวม ๒๒,๖๙๐,๕๐๕๖.๖๘ ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีเนื้อที่ป่า ๑๒,๑๑๓,๕๔๐.๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๐ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด โดยมีพื้นที่จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๔.๘๕ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๖๑.๒๒ จังหวัดพะเยา สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๕๑.๔๕ และจังหวัดเชียงราย สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด ร้อยละ ๓๙.๗๑ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ ๖๓

เมื่อเปรียบเทียบพื้นที่ป่าไม้ในช่วงเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มค่อนข้างจะคงที่อยู่ที่ร้อยละ ๕๓.๔๐ เนื่องจากนโยบายการอนุรักษ์พื้นที่ป่าที่รัฐบาลให้ความสำคัญ และกรมอุทยานแห่งชาติฯ ตั้งเป้าหมายในการเพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้ได้ร้อยละ ๒๕% ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ทั้งนี้การดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันจนกระทั่งสามารถประกาศพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มขึ้นแล้วจำนวน ๒๗ แห่ง มีเนื้อที่รวมกัน ๒,๑๖๗,๖๗๗ ไร่ ใน ๒๗ พื้นที่ ทั้งนี้เพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืนให้กับทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ

ตารางที่ ๖๓ แสดงเนื้อที่ป่าไม้ แยกรายจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ตร.กม.)	พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๓	
		เนื้อที่ป่า (ตร.กม.)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ตร.กม.)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ตร.กม.)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ตร.กม.)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
เชียงราย	๗,๑๘๙,๓๑๐.๕๘	๒,๘๙๒,๔๘๘.๘๙	๔๐.๒๓	๒,๘๗๖,๐๔๓.๒๓	๔๐.๐๐	๒,๘๖๕,๕๖๔.๑๓	๓๙.๘๖	๒,๘๕๕,๐๖๙.๖๔	๓๙.๗๑
พะเยา	๓,๘๖๘,๒๔๘.๔๔	๑,๙๘๙,๒๐๖.๔๓	๕๑.๔๒	๑,๙๙๒,๒๐๙.๙๓	๕๑.๕๐	๑,๙๘๘,๗๔๖.๕๔	๕๑.๔๑	๑,๙๙๐,๑๔๖.๕๗	๕๑.๔๕
แพร่	๔,๐๕๑,๙๑๒.๖๔	๒,๖๑๐,๘๖๓.๓๐	๖๔.๔๔	๒,๖๒๓,๙๐๙.๗๓	๖๔.๗๖	๒,๖๒๗,๔๐๑.๔๗	๖๔.๘๔	๒,๖๒๗,๕๗๗.๑๗	๖๔.๘๕
น่าน	๗,๕๘๑,๐๓๕.๐๒	๔,๖๕๓,๙๔๓.๑๖	๖๑.๓๙	๔,๖๔๙,๑๔๓.๖๓	๖๑.๓๓	๔,๖๔๗,๖๖๗.๖๐	๖๑.๓๑	๔,๖๔๐,๗๔๗.๒๒	๖๑.๒๒
รวม	๒๒,๖๙๐,๕๐๖.๖๘	๑๒,๑๔๖,๕๐๑.๗๘	๕๓.๕๓	๑๒,๑๔๑,๓๐๖.๕๒	๕๓.๕๐	๑๒,๑๒๙,๒๗๙.๗๔	๕๓.๔๖	๑๒,๑๑๓,๕๔๐.๖๐	๕๓.๔๐

ที่มา : กรมป่าไม้

*หมายเหตุ : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

จากการสำรวจพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๖,๓๙๑,๐๔๕.๘๗ ไร่ เนื้อที่รวม ๒๖,๒๒๔.๔๒ ตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมากที่สุด คือ จังหวัดน่านมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด ๖,๔๙๗,๘๙๑.๖๒ ไร่ รองลงมาจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด ๔,๔๘๕,๙๖๖.๒๕ ไร่ จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด ๒,๙๔๕,๗๑๓ ไร่ และจังหวัดพะเยา มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งหมด ๒,๔๖๑,๔๗๕ ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๔ พื้นที่ป่าสงวนจังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
เชียงราย	๑	ป่าขุนห้วยจี่ว ป่าเชียงเคี่ยน และป่าขุนห้วยโป่ง ต.ยางฮอม ป่าตาล แม่เปา จี่ว ปล้อง เชียงเคี่ยน อ.เทิง จ.เชียงราย	๔๗๘.๑๒	๒๙๘,๘๒๘.๐๐
	๒	ป่าดอยขม้น และป่าน้ำแห้ง ต.เวียง สกาน อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๑๖.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐
	๓	ป่าดอยถ้ำผาดอง ป่าดอยสันป่าก่อ และป่าน้ำแมงาม ต.แม่ข้าวต้ม บ้านตุ๋น นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย	๙๓.๗๕	๕๘,๕๙๓.๐๐
	๔	ป่าดอยทาและป่าดอยบ่อส้ม ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๓๒.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐
	๕	ป่าดอยนางนอน ต.แม่สาย โป่งผา ห้วยไคร้ อ.แม่สาย จ.เชียงราย	๖๑.๕๖	๓๘,๔๗๕.๐๐

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๖	ป่าดอยนางแล ป่าดอยยาวและป่าดอยพระบาท ต.นางแล บ้านคู้ อ.เมือง จ.เชียงราย	๖๑.๕๖	๓๘,๔๗๕.๐๐
	๗	ป่าดอยบ่อ ต.ป่าตึง แม่ยาว บ้านคู้ อ.แม่จัน เมือง จ.เชียงราย	๒๓๘.๗๐	๑๔๙,๑๘๕.๐๐
	๘	ป่าดอยปุย ต.ป่าก่อคำ บัวสลี สันทราย ดงมะดะ หัวยั้ง อ.เมือง จ.เชียงราย	๙๕.๘๖	๕๙,๙๑๒.๐๐
	๙	ป่าดอยม่อนปู่เฒ่า และป่าดอยม่อนหินขาว ต.จ้าว เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๔.๓๒	๒,๗๐๐.๐๐
	๑๐	ป่าดอยหลวง ป่าน้ำยาว และป่าน้ำซ้อ ต.สถาน หัวซ้อ อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๒๑๒.๕๐	๑๓๒,๘๑๒.๐๐
	๑๑	ป่าน้ำมะและป่าสบรวก ต.ป่าสัก เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	๑๙.๒๔	๑๒,๐๒๘.๐๐
	๑๒	ป่าน้ำม้าและป่าน้ำช้าง ต.เวียง สถาน ศรีดอยชัย อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๘๗.๑๒	๕๔,๔๕๓.๐๐
	๑๓	ป่าน้ำแม่คำ ป่าน้ำแม่สลอง และป่าน้ำแม่จันฝั่งซ้าย ต.แม่คำ ป่าซาง ป่าตึง อ.แม่จัน จ.เชียงราย	๕๖๖.๐๐	๓๕๓,๗๕๐.๐๐
	๑๔	ป่าน้ำหวางฝั่งซ้าย ต.ตบเต่า หงาว อ.เทิง จ.เชียงราย	๑๗๐.๐๐	๑๐๖,๒๕๐.๐๐
	๑๕	ป่าโป่งสลี ต.สันทราย อ.เมือง จ.เชียงราย	๑.๐๗	๖๖๘.๗๕
	๑๖	ป่าแม่ข้าวต้มและป่าหัวยั้ง ต.แม่จัน บ้านคู้ แม่ข้าวต้ม อ.แม่จัน อ.เมือง จ.เชียงราย	๒๔.๕๘	๑๕,๓๖๒.๕๐
	๑๗	ป่าแม่โขงฝั่งขวา ต.เวียง อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๑๖๑.๒๐	๑๐๐,๗๕๐.๐๐
	๑๘	ป่าแม่ปืม และป่าแม่พุง ต.หัวงัม แม่เย็น ป่าแดด แม่ใจ ป่าแฝก อ.พาน แม่ใจ จ.เชียงราย	๒๗๐.๕๔	๑๖๙,๐๘๗.๐๐
	๑๙	ป่าแม่ปูน้อย ป่าแม่ปูนหลวง และป่าหัวโป่งหมื่น ต.สันสลี เวียง บ้านโป่ง ป่าจ้าว หัวฝาย แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย	๖๓๘.๐๐	๓๙๘,๗๕๐.๐๐
	๒๐	ป่าแม่ลอยไร่ ป่าสักทองและป่าน้ำพุง ต.เชียงเคี่ยน แม่ลอย ป่าแจะ ป่าแดด สันมะค่า อ.เทิง กิ่ง อ.ป่าแดด พาน จุน จ.เชียงราย	๑๕๐.๐๐	๙๓,๗๕๐.๐๐
	๒๑	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ต.สันสลี เวียง บ้านโป่ง ป่าจ้าว หัวฝาย แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย	๑๙๙.๐๐	๑๒๔,๓๗๕.๐๐
	๒๒	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ต.แม่สรวย แม่พริก ศรีถ้อย ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	๒๗๑.๑๐	๑๖๙,๔๓๗.๐๐
	๒๓	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ป่าแม่ส้าน และป่าแม่ใจ ต.แม่ควาโดน ป่าหุ้ง สันกลาง เมืองพาน แม่เย็น ศรีถ้อย อ.พาน แม่ใจ จ.เชียงราย	๒๗๓.๐๐	๑๗๐,๖๒๕.๐๐
	๒๔	ป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย ต.แม่สรวย ป่าแดด ศรีถ้อย ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	๑,๑๓๗.๕๐	๗๑๐,๙๓๗.๐๐

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๒๕	ป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย และป่าแม่กกฝั่งขวา ต.แม่ยาว หัวขมภู แม่กรณ์ บัวสลี ดงมะตะ อ.เมือง จ.เชียงราย	๓๒๕.๐๐	๒๐๓,๑๒๕.๐๐
	๒๖	ป่าแม่อิงฝั่งขวา และป่าแม่งาว ต.สถาน ม่วงยาง ครึ่ง ปอ บุญเรือง อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๕๖๗.๓๐	๓๕๔,๕๖๓.๐๐
	๒๗	ป่าสบกกฝั่งขวา ต.บ้านแซว ปงน้อย อ.เชียงแสน แม่จัน จ.เชียงราย	๔๒๕.๑๖	๒๖๕,๗๒๕.๐๐
	๒๘	ป่าห้วยต้นยาง และป่าห้วยแม่แก้ว ต.เจริญเมือง แม่ฮ้อ อ.พาน จ.เชียงราย	๘๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
	๒๙	ป่าห้วยป่าแดง ป่าห้วยป่าตาล และป่าห้วยไคร้ ต.ยางฮ่อม ป่าตาล ตำบลเต่า เวียง หงาว อ.เทิง จ.เชียงราย	๒๑๑.๓๖	๑๓๒,๑๐๐.๐๐
	๓๐	ป่าห้วยสักและป่าแม่กกฝั่งขวา ต.ป่าซาง ดงมหาวัน ทุ่งกอ เวียงชัย ดอนศิลา ผางาม ห้วย อ. เวียงชัย เมือง จ.เชียงราย	๓๐๖.๐๐	๑๙๑,๒๕๐.๐๐
รวมทั้งหมด			๗,๑๗๗.๕๔	๔,๔๘๕,๙๖๖.๒๕
พะเยา	๑	ป่าดอยบ่อส้ม และป่าดอยโป่งนก ต.เชียงแหร่ง น้ำแวน อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๔๕.๐๐	๒๘,๑๒๕.๐๐
	๒	ป่าน้ำน้ำเปือย ป่าน้ำหย่วน และป่าน้ำลาว ต.กุซาง ทุ่งกล้วย ร่มเย็น เวียง แม่ลาว ฝ่ายกวาง อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๕๑๗.๐๙	๓๒๓,๑๘๑.๐๐
	๓	ป่าน้ำแม่ปืม และป่าดงประตู ต.แม่ใจ แม่ปืม อ.แม่ใจ พะเยา จ.พะเยา	๔๙.๖๐	๓๑,๐๐๐.๐๐
	๔	ป่าน้ำแวนและป่าห้วยไคร้ ต.น้ำแวน ฝ่ายกวาง เวียง ลอ อ.เชียงคำ จ.น จ.พะเยา	๑๓๘.๐๐	๘๖,๒๕๐.๐๐
	๕	ป่าแม่จุน ต.จุน อ.เชียงคำ จ.พะเยา จ.พะเยา	๑๖๖.๕๐	๑๐๔,๐๖๒.๕๐
	๖	ป่าแม่ตำ ต.จำปาหวาย อ.พะเยา จ.พะเยา	๒๖๑.๘๐	๑๖๓,๖๒๕.๐๐
	๗	ป่าแม่ตำ และป่าแม่เนาเรือ ต.บ้านใหม่ บ้านตำ บ้านต้อม บ้าน คุ่น แม่เนาเรือ อ.พะเยา จ.พะเยา	๒๓๗.๓๕	๑๔๘,๔๐๗.๐๐
	๘	ป่าแม่ยม ต.ปง ควน จิม ออย ผาซางน้อย สระ เชียงม่วน บ้าน มาง อ.ปง เชียงม่วน จ.พะเยา	๒,๐๖๔.๓๒	๑,๒๙๐,๒๐๐.๐๐
	๙	ป่าแม่ร่องซุย ต.จำปาหวาย ปิน อ.พะเยา จ.พะเยา	๑๒๔.๓๐	๗๗,๖๘๗.๕๐
	๑๐	ป่าแม่ฮ้องป้อ ป่าห้วยแก้ว และป่าแม่อิงฝั่งซ้าย ต.ดงเจน ห้วยแก้ว ท่าวังทอง อ.เมือง จ.พะเยา	๑๒๐.๗๒	๗๕,๔๕๐.๐๐
	๑๑	ป่าห้วยดอกเข็ม และป่าแม่อิงฝั่งขวา ต.ห้วยลาน ดอกคำใต้ ปิน อ.พะเยา จ.พะเยา	๑๕๘.๐๐	๙๘,๗๕๐.๐๐
	๑๒	ป่าห้วยบงและป่าห้วยเคียน ต.แม่ปืม บ้านตำ บ้านต้อม อ.พะเยา จ.พะเยา	๕๕.๕๘	๓๔,๗๓๗.๐๐
รวมทั้งหมด			๓,๙๓๘.๑๘	๒,๔๖๑,๔๗๕

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
แพร่	๑	ป่าบ่อแก้ว ป่าแม่สูง และป่าแม่สิน ต.เด่นชัย นาพูน อ.เด่นชัย วังชิ้น จ.แพร่	๒๒๐.๐๐	๑๓๗,๕๐๐.๐๐
	๒	ป่าแม่ก้อนและป่าแม่สาย ต.บ้านกวาง บ้านเหล่า หัวฝาย ป่าแดง อ.สูงเม่น เมือง จ.แพร่	๒๙๐.๐๐	๑๘๑,๒๕๐.๐๐
	๓	ป่าแม่เก็ง ต.แม่ป่าก แม่พุง อ.วังชิ้น จ.แพร่	๑๖๓.๖๔	๑๐๒,๒๗๕.๐๐
	๔	ป่าแม่เข็ก ต.หัวฝาย อ.สูงเม่น จ.แพร่	๕๖.๐๐	๓๕,๐๐๐.๐๐
	๕	ป่าแม่คำมี ต.ไผ่โทน ร่องเข็ม ร่องกวาง อ.ร่องกวาง จ.แพร่	๓๓๖.๐๐	๒๑๐,๐๐๐.๐๐
	๖	ป่าแม่แคม ต.บ้านถิ่น สวนเขื่อน อ.เมือง จ.แพร่	๑๑๘.๐๐	๗๓,๗๕๐.๐๐
	๗	ป่าแม่จ๊ะผิงซ้าย ต.แม่จ๊ะ อ.เด่นชัย จ.แพร่	๒๗.๐๐	๑๖,๘๗๕.๐๐
	๘	ป่าแม่จ๊ะและป่าแม่มาน ต.แม่จ๊ะ หัวฝาย อ.สูงเม่น จ.แพร่	๖๕.๐๐	๔๐,๖๒๕.๐๐
	๙	ป่าแม่ตำตอนขุน ต.เวียงต้า อ.ลอง จ.แพร่	๒๔๔.๔๔	๑๕๒,๗๗๕.๐๐
	๑๐	ป่าแม่ตำผิงขวาตอนใต้ ต.ตำผามอก อ.ลอง จ.แพร่	๑๐๐.๐๐	๖๒,๕๐๐.๐๐
	๑๑	ป่าแม่ตำผิงซ้าย ต.ตำผามอก บ้านปิ่น อ.ลอง จ.แพร่	๑๖๗.๙๕	๑๐๔,๙๖๘.๐๐
	๑๒	ป่าแม่เต็ก ป่าแม่ถาง และป่าแม่กำปอง ต.น้ำเลา บ้านเวียง ห้วย ม้า น้ำชำ บ้านถิ่น อ.ร่องกวาง เมือง จ.แพร่	๒๖๐.๐๐	๑๖๒,๕๐๐.๐๐
	๑๓	ป่าแม่ป่งและป่าแม่ลอง ต.หัวทุ่ง ทุ่งแล้ง อ.ลอง จ.แพร่	๓๐.๕๖	๑๙,๑๐๐.๐๐
	๑๔	ป่าแม่ปาน ต.เด่นชัย อ.เด่นชัย จ.แพร่	๖๑.๐๐	๓๘,๑๒๕.๐๐
	๑๕	ป่าแม่ป่งและป่าแม่เป่า ต.สะเอียบ เต่าปูน อ.สอง จ.แพร่	๒๒๐.๐๐	๑๓๗,๕๐๐.๐๐
	๑๖	ป่าแม่พวก ต.เด่นชัย แม่จ๊ะ อ.เด่นชัย จ.แพร่	๑๗๒.๙๐	๑๐๘,๐๖๒.๐๐
	๑๗	ป่าแม่ยมตะวันตก ต.เต่าปูน บ้านกลาง ห้วยหม้าย วังหลวง อ.สอง จ.แพร่	๓๙๓.๐๐	๒๔๕,๖๒๕.๐๐
	๑๘	ป่าแม่ยมฝั่งตะวันออก ต.แม่ป่าก วังชิ้น นาพูน อ.วังชิ้น จ.แพร่	๒๘๕.๕๘	๑๗๘,๔๘๙.๐๐
	๑๙	ป่าแม่ยาง ต.แม่ยางฮ่อ ร่องกวาง อ.ร่องกวาง จ.แพร่	๙๕.๕๘	๕๙,๗๓๗.๐๐
	๒๐	ป่าแม่แย้ และป่าแม่สาบ ต.เวียงทอง ร่องกาด สบสาย บ้านปง เด่นชัย อ.สูงเม่น เด่นชัย จ.แพร่	๑๒๗.๕๐	๗๙,๖๘๗.๐๐
	๒๑	ป่าแม่ลานและป่าแม่กาง ต.บ้านปิ่น ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่	๑๘๖.๐๐	๑๑๖,๒๕๐.๐๐
	๒๒	ป่าแม่คูและป่าแม่ปิ่น ต.บ้านปิ่น ห้วยอ้อ ทุ่งแล้ง ปากกาง อ.ลอง จ.แพร่	๑๓๕.๐๐	๘๔,๓๗๕.๐๐
	๒๓	ป่าแม่สรอย ต.สรอย แม่พุง วังชิ้น อ.วังชิ้น จ.แพร่	๒๕๗.๐๐	๑๖๐,๖๒๕.๐๐
	๒๔	ป่าแม่สอง ต.สะเอียบ เต่าปูน บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่	๕๗๕.๓๕	๓๕๙,๕๕๓.๐๐
	๒๕	ป่าแม่แฮด ต.น้ำริด อ.สอง จ.แพร่	๑๙.๑๘	๑๑,๙๙๐.๐๐
	๒๖	ป่าห้วยเปี้ยและป่าห้วยบ่อทอง ต.วังหงส์ ท่าข้าม วังพง ป่าแมด อ.เมือง จ.แพร่	๗๙.๒๐	๔๙,๕๐๐.๐๐

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๒๗	ป่าห้วยป้อม ต.บ้านหนอง หัวเมือง บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่	๒๗.๒๖	๑๗,๐๓๗.๐๐
รวมทั้งหมด			๔,๗๑๓.๑๔	๒,๙๔๕,๗๑๓
น่าน	๑	ป่าเขาน้อย ต.คูใต้ ไชยสถาน อ.เมือง จ.น่าน	๑.๘๐	๑,๑๒๕.๐๐
	๒	ป่าดอยภูคาและป่าผาแดง ต.ปอน ต.งอบ ต.ทุ่งช้าง ต.บ่อเกลือเหนือ ต.ศิลาแดง ต.สถาน ต.ปึง ต.ภู อ.ทุ่งช้าง อ.ปึง อ.เขียงกลาง อ.ท่าวังผา จ.น่าน	๒,๕๐๔.๕๐	๑,๕๖๕,๓๑๒.๐๐
	๓	ป่าถ้ำผาตูป ต.ผาสิ่งห์ บ่อ อ.เมือง จ.น่าน	๑๙.๐๐	๑๑,๘๗๕.๐๐
	๔	ป่านาขาว ต.คูใต้ นาขาว สวก อ.เมือง จ.น่าน	๖๑.๗๕	๓๘,๕๕๓.๐๐
	๕	ป่านาขาวฝั่งซ้าย ต. อ.เมือง จ.น่าน	๑๑๓.๐๐	๗๐,๖๒๕.๐๐
	๖	ป่าน้ำยาว และป่าน้ำสวด ต.ปอน งอน ทุ่งช้าง ชนแดน ยอด นาไร่หลวง พระพุทธบาท อ. ทุ่งช้าง ท่าวังผา บัว เมือง กิ่ง อ.บ้านหลวง จ.น่าน	๒,๓๖๔.๐๐	๑,๔๗๗,๕๐๐.๐๐
	๗	ป่าน้ำว้าและป่าแม่จริม ต.พงษ์ แม่จริม หนองแดง น้ำพาง อ.กิ่ง อ.สันติสุข อ.เมือง แม่จริม จ.น่าน	๗๔๔.๖๐	๔๖๕,๓๗๕.๐๐
	๘	ป่าน้ำว้าและป่าห้วยสาตี ต.นาเกลือ ตากชุม ไหล่น่าน ส้านนา หนองใหม่ อ.สา จ.น่าน	๖๘๗.๕๐	๔๒๙,๖๘๘.๐๐
	๙	ป่าน้ำสา และป่าแม่สาครฝั่งซ้าย ต.ยาบห้วยนา ปงสนุก อายนาไลย อ.สา จ.น่าน	๑๙๒.๐๐	๑๒๐,๐๐๐.๐๐
	๑๐	ป่าน้ำสาฝั่งขวาตอนบน ต.ยาบห้วยนา อ.เวียงสา จ.น่าน	๑๙๗.๒๙	๑๒๓,๓๐๘.๐๐
	๑๑	ป่าฝั่งขวาแม่น้ำน่าน ตอนใต้ ต.ส้าน ศรีสะเกษ สันทะ เขียงของ สถาน เมืองลี บ่อแก้ว อ.เวียงสา กิ่งอ.นาหมื่น นาน้อย จ.น่าน	๑,๖๑๕.๓๗	๑,๐๐๙,๖๐๙.๐๐
	๑๒	ป่าแม่น้ำน่านฝั่งตะวันออกตอนใต้ ต.ผาสิ่งห์ ต.เมืองจิ่ง ต.ฝายแก้ว ต.น้ำแก่น ต.ป่าแลวหลวง ต.คู พงษ์ อ.แม่จริม กิ่งอ.สันติสุข จ.น่าน	๙๓๒.๓๐	๕๘๒,๖๘๘.๐๐
	๑๓	ป่าแม่สาครฝั่งขวา ต.อายนาไลย ส้าน อ.สา จ.น่าน	๗๘.๔๒	๔๙,๐๑๕.๖๒
	๑๔	ป่าสาติก ต.ส้าน อายนาไลย น้ำตก ศรีสะเกษ อ.สา นาน้อย จ.น่าน	๑๐๑.๒๖	๖๓,๒๘๕.๐๐
	๑๕	ป่าห้วยวงและป่าห้วยสาตี ต.ศรีสะเกษ เขียงของ สถาน บ่อแก้ว นาทะนุ อ.นาน้อย กิ่ง อ.นาหมื่น จ.น่าน	๕๗๗.๐๐	๓๖๐,๖๒๕.๐๐
	๑๖	ป่าห้วยแม่ชะนิง ต.ยาบห้วยนา น้ำปั่ว ปงสนุก อ.สา จ.น่าน	๒๐๕.๗๗	๑๒๘,๖๐๘.๐๐
รวมทั้งหมด			๑๐,๓๙๕.๕๖	๖,๔๙๗,๘๙๑.๖๒

ที่มา : กรมป่าไม้

๓.๒) ทรัพยากรดิน

ภาคเหนือเป็นภาคที่มีลักษณะภูมิประเทศเต็มไปด้วยเทือกเขาและหุบเขา จึงทำให้เกิดดินประเภทต่าง ๆ ที่พบตามแถบภูเขา ที่สูงที่แผ่จากหินต่าง ๆ หลายชนิด ดินมีลักษณะต้นบางตามลาดชันและเต็มไปด้วยกรวดหิน พอที่จะมีป่าไม้ปกคลุมและทำการเพาะปลูกแบบทำไร่เลื่อนลอยได้ ส่วนในบริเวณหุบเขาหรือแอ่งแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่ราบที่มีระดับต่าง ๆ กัน จะมีเนื้อดินหนาสมบูรณ์กว่า เพราะน้ำพาตะกอนจากไหล่เขามาทับถม อย่างไรก็ตามลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกันนี้ อาจแบ่งกลุ่ม ของดิน และประโยชน์ที่ได้จากดิน ทรัพยากรดินของกลุ่มจังหวัดฯ เสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากภัยธรรมชาติ และการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้เกิดปัญหาการชะล้างพังทลายของดินสูง มีปัญหาดินขาดอินทรีย์วัตถุ ปัญหาดินเป็นกรด เป็นต้น โดยแต่ละจังหวัดมีลักษณะการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินและสภาพปัญหา ดังนี้

จังหวัดเชียงราย

ทรัพยากรดินเป็นปัจจัยหลักและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันมีความเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ที่ดินผิดประเภทเกิดการพังทลายของดินและการสูญเสียหน้าดิน การปล่อยที่ดินรกร้างว่างเปล่า และการใช้สารเคมีในการเกษตรเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา จังหวัดได้ดำเนินกิจกรรมหลากหลาย อาทิ การปรับปรุงดิน การปลูกพืชแบบผสมผสาน การส่งเสริมการใช้สารชีวภาพและแนะนำขั้นตอน/วิธีการใช้อย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. การใช้ที่ดินผิดประเภท เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วทำให้มีการนำพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตรมาใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่อุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น

๒. การพังทลายของดินและการสูญเสียหน้าดิน เนื่องจาก

- เกิดจากการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การทำเกษตรกรรม การตัดถนน และการสร้างเขื่อน
- เกิดจากพื้นที่ป่าถูกทำลายโดยมนุษย์ ทำให้หน้าดินเปิด และถูกกัดเซาะโดยน้ำฝนหรือน้ำหลากได้ง่าย
- จากธรรมชาติ การกัดเซาะของกระแสน้ำและลม รวมทั้งแรงโน้มถ่วงของโลก

๓. การปล่อยที่ดินรกร้างว่างเปล่า ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. การใช้สารเคมีในการทำการเกษตรทำให้มีสารพิษตกค้างในดิน เช่น ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช

จังหวัดพะเยา

ทรัพยากรดินและที่ดิน โดยรวมประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของดิน อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ลม ฝน อุณหภูมิ หรือสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ตัดไม้ทำลายป่าและเปิดป่าเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ การชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะในพื้นที่ตอนที่มีการทำเกษตรกรรมในพื้นที่ลาดชัน การใช้ดินอย่างไม่ถูกต้องหลักวิชาการและขาดการบำรุงรักษา นอกจากนี้เป็นการสูญเสียทรัพยากรดินในพื้นที่ป่าซึ่งเป็นการสูญเสียสิทธิในที่ดิน จากของรัฐเป็นของเอกชน ในหลากหลายลักษณะ การถือครอง ได้แก่ กลุ่มที่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน (ยกเว้นกรณีข้อจำกัดห้ามโอน) ได้แก่ โฉนด และ น.ส. ๓ และกลุ่มที่ไม่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน (ยกเว้นทางมรดก) ได้แก่ น.ค.๓ , กสน.๕ , ส.ท.ก.๑, ๒ และ ส.ป.ก. ๔ - ๑๑

จังหวัดแพร่

จากการศึกษาทางธรณีวิทยาควบคู่ไปกับการสำรวจดินจังหวัดแพร่ พบแบ่งแยกวัตถุต้นกำเนิดดินออกเป็น ๕ ประเภทใหญ่ๆ คือ

๑. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนที่มีอายุน้อย (Recent Alluvium) ดินพวกนี้เกิดจากการที่แม่น้ำลำธารพัดพาตะกอนมาทับถมกันบริเวณ ๒ ฝั่งลำน้ำ ดินที่เกิดขึ้นจะมีเนื้อดินเป็นดินร่วน มีอายุในการพัฒนาชั้นดินน้อย เป็นดินลึกและมีการทับถมของชั้นดินที่มีเนื้อแตกต่างกันเป็นช่วง ๆ ซึ่งแสดงถึงการทับถมของตะกอนลำน้ำในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน ดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำประเภทนี้จะพบในบริเวณที่ราบน้ำท่วมถึง(flood plain) ทั้งที่เป็นสันริมน้ำแม่น้ำและที่ราบลุ่ม (River basin) ซึ่งอยู่ถัดออกไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินบนสันดินริมน้ำส่วนใหญ่ใช้ปลูกไม้ผล ยาสูบ และพืชผักต่าง ๆ ส่วนดินบริเวณพื้นที่ราบใช้ทำนา

๒. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำที่มีอายุค่อนข้างน้อย (Semi-recent Alluvium) ตะกอนลำน้ำเหล่านี้เป็นตะกอนที่เนื้อละเอียด หรือเป็นพวกดินเหนียวจะพบในระดับที่สูงกว่าบริเวณที่พบดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณเหล่านี้ตามปกติไม่มีตะกอนใหม่ๆ มาทับถมคงสภาพเช่นนี้มาช้านานแล้ว ดังนั้น ลักษณะหน้าตัดของดินจึงพัฒนาดีกว่าดินที่พบในสภาพน้ำท่วม

๓. ดินบนสันดินริมน้ำเก่า (Old levees) ดินเหล่านี้พบแถบบริเวณที่เคยเป็นสันดินริมน้ำมาก่อน แต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนทิศทางของลำน้ำ หรือลำน้ำช่วยเหล่านั่น ทำให้ดินไม่ถูกน้ำท่วม หรือหากถูกน้ำท่วมนานๆ ครั้ง

๔. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำเก่า (Old alluvium) ดินเหล่านี้จะพบบริเวณลานตะพักลุ่มน้ำเก่าหรือที่มีอายุมาก และบริเวณเนินตะกอนรูปพัด ซึ่งมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นและมักเป็นที่ดอนเนื่องจากดินบริเวณนี้เกิดจากตะกอนลำน้ำที่ทับถมกันมานานแล้ว ดังนั้น จึงมีอายุมากพอที่จะพัฒนาชั้นดินที่สังเกตเห็นได้ชัด เช่นถือว่าเป็นดินเก่า ลักษณะของเนื้อดินส่วนใหญ่เป็นเนื้อดินค่อนข้างหยาบถึงละเอียดปานกลาง และในบางแห่งจะพบว่ามีหินกลมปะปนอยู่กับเนื้อดิน

๕. ดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด (Various sources) ทำให้เกิดสภาพพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งไม่อาจจำแนกประเภทของพื้นที่ได้

โดยทั่วไปดินที่สำรวจพบในจังหวัดแพร่นั้น ดินที่ใช้ในการทำนาส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ในระดับปานกลาง ส่วนดินในบริเวณที่สูงขึ้นไปซึ่งใช้ในการปลูกพืชไร่และบริเวณป่ารวมทั้งบริเวณพื้นที่สูงชันส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับต่ำ ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องดินนั้น แยกออกเป็นข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

- ก. ปัญหาเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดิน
- ข. ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันการพังทลายของหน้าดิน
- ค. ปัญหาดินตื้น

นอกจากนั้นสภาพทางปฐพีวิทยาที่ประกอบด้วยเทือกเขาสลับซับซ้อน และที่ลาดเชิงเขา จังหวัดแพร่จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดหุบยุบ สำหรับปัญหาการเกิดดินถล่มในพื้นที่ จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต ๘ เขต ๙ และเขต ๑๐ สรุปว่า ลักษณะพื้นที่ในจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยและโคลนถล่ม มีลักษณะเป็นที่ลุ่มริมน้ำน้ำมากที่สุด และมีลักษณะเป็นที่ราบแอ่งกระทะน้อยที่สุด ส่วนลักษณะของภัย อาจปรากฏในลักษณะน้ำล้นตลิ่งจะเห็นได้มากที่สุด โดยการเกิดโคลนถล่มมีโอกาสเกิดเพียงเล็กน้อย ๒๒ แห่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามข้อมูลดังกล่าวต่างจากรายงานของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งระบุว่า มีพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลาก จำนวน ๔ อำเภอ ๗ ตำบล ๑๔ หมู่บ้าน

ทั้งนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ได้จัดลำดับความรุนแรงของการเกิดดินถล่มในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดแพร่ไว้ โดยพบเฉพาะพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มในระดับปานกลางในพื้นที่อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสูงเม่น อำเภอเมืองและอำเภอวังชิ้น รวม ๑๕ หมู่บ้าน

จังหวัดน่าน**ทรัพยากรดินในพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน ส่วนใหญ่มีปัญหาดังนี้**

๑. ปัญหาการใช้ที่ดินไม่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับสมรรถนะของที่ดิน การใช้ที่ดินผิดประเภทและการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์
๒. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดินเป็นปัญหาจากการสืบเนื่องจากการใช้ที่ดินอย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีความลาดชันสูงชะล้างพังทลายทำให้ดินเสื่อมโทรม
๓. ปัญหาการใช้ที่ดินที่มีศักยภาพทางการเกษตรต่ำ
๔. ปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ได้แก่ ปัญหาการไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน และปัญหาการกระจายการถือครองที่ดิน พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมีหลายพื้นที่ที่ถูกถือครองโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่มีแรงจูงใจในการบำรุงรักษาที่ดิน
๕. ปัญหามลพิษทางดิน ได้แก่ สารพิษตกค้างจากการใช้ในการเกษตร อุตสาหกรรมและชุมชน

๓.๓) ทรัพยากรน้ำ

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดฯ มีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงและป่าไม้ จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญของประเทศ โดยมีแหล่งน้ำสายหลักที่เป็นแหล่งน้ำจืดของประเทศ ดังนี้

๑. แม่น้ำอิง มีต้นกำเนิดจากดอยหลวง อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา แล้ววกลงใต้ลงกัวนพะเยา อำเภอเมืองพะเยา แล้ววกขึ้นเหนือ ผ่านอำเภอดอกคำใต้ อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอป่าแดด อำเภอเทิง อำเภอขุนตาล อำเภอพญาเม็งราย แล้วลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย มีความยาว ๒๗๐ กิโลเมตร
๒. แม่น้ำกก มีต้นกำเนิดอยู่ที่ภูเขาทางตอนเหนือของเมืองกก รัฐเชียงตุง ประเทศเมียนมาร์ ไหลลงทางใต้เข้าเขตแดนไทยที่ช่องแม่น้ำกก อำเภอแม่เฒ่า จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านเชียงรายไปออกแม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายในเขตประเทศไทย มีความยาว ๑๑๐ กิโลเมตร
๓. แม่น้ำยม มีต้นกำเนิดบริเวณดอยภูลังกาในเทือกเขาผีปันน้ำตะวันออก เขตอำเภอปาง จังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอเชียงม่วน อำเภอสอง อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ ผ่านสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร บรรจบกับแม่น้ำน่านที่ตำบลเกษชัย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวประมาณ ๗๐๐ กิโลเมตร
๔. แม่น้ำน่าน มีต้นกำเนิดอยู่ที่ดอยภูแวในเทือกเขาหลวงพระบาง และที่อำเภอปัว บนเทือกเขาเพชรบูรณ์ จังหวัดน่าน ไหลผ่านอำเภอน้ำหนาว อำเภอเมืองน่าน อำเภอเวียงสา อำเภอนาน้อย อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน อำเภอท่าปลา อำเภอลับแล อำเภอตรอน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผ่านสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร แล้วไปบรรจบกับแม่น้ำปิง ของตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวประมาณ ๗๔๐ กิโลเมตร

นอกจากนั้น ยังมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญคือ กว๊านพะเยา ในเขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา มีความกว้างประมาณ ๔ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๗ กิโลเมตร รวมถึง กรมชลประทาน และการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ได้สร้างเขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝ่าย ทานบ เพื่อเก็บกักน้ำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ใช้ในการเพาะปลูก ผลิตกระแสไฟฟ้าบรรเทาอุทกภัย เก็บน้ำไว้ใช้ฤดูแล้ง และเพื่ออุปโภคบริโภค

จากตารางที่ ๖๕ พื้นที่ชลประทาน รวมทั้ง ๔ จังหวัดมีพื้นที่ชลประทานทั้งหมด จำนวน ๑,๒๒๘,๗๑๕ ไร่ ได้รับประโยชน์จำนวน ๑,๑๘๗,๙๕๐ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ชลประทานทั้งหมด ๔๖๒,๔๘๕ ไร่ ใช้ประโยชน์ได้ ๔๖๓,๔๓๒ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ชลประทาน ๓๕๖,๐๗๐ ไร่ แต่ใช้ประโยชน์ได้เพียง ๑๘๗,๑๐๗ ไร่ จังหวัดพะเยามีพื้นที่ชลประทานอยู่จำนวน ๒๒๘,๓๘๐ ไร่ แต่สามารถใช้ประโยชน์ได้ถึง ๓๙๑,๘๑๖ ไร่ และจังหวัดน่าน มีพื้นที่ชลประทานอยู่จำนวน ๑๘๑,๗๘๐ ไร่ สามารถใช้ประโยชน์ได้จำนวน ๑๔๕,๕๙๕ ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๕ พื้นที่ชลประทาน

จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)		ลำดับที่ของพื้นที่ ชลประทานทั้ง ประเทศ	ลำดับที่ของพื้นที่ รับประโยชน์ทั้ง ประเทศ
	ชลประทาน	รับประโยชน์		
เชียงราย	๔๖๒,๔๘๕	๔๖๓,๔๓๒	๒๖	๔
น่าน	๑๘๑,๗๘๐	๑๔๕,๕๙๕	๕๔	๓๑
พะเยา	๒๒๘,๓๘๐	๓๙๑,๘๑๖	๕๐	๗
แพร่	๓๕๖,๐๗๐	๑๘๗,๑๐๗	๓๗	๒๑
รวม	๑,๒๒๘,๗๑๕	๑,๑๘๗,๙๕๐		

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา, กรมชลประทาน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จากแผนการจัดสรรน้ำและการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งพบว่า แผนการจัดสรรน้ำและการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งของโครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่อื่น ๆ และขนาดกลาง ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ช่วงฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ มีปริมาณน้ำรวม ๙๖.๒ ล้าน ลบ.ม. พืชที่คาดการณ์ ๑,๐๕๓,๕๒๕ ไร่ โดยจังหวัดที่มีปริมาณน้ำมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงรายมีปริมาณน้ำ ๕๕.๓๘ ล้าน ลบ.ม. รองลงมา คือจังหวัดแพร่มีปริมาณน้ำ ๓๔.๗๕ ลบ.ม. และจังหวัดพะเยามีปริมาณน้ำ ๖.๐๗ ลบ.ม. ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๖ แผนการจัดสรรน้ำและการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งของโครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่อื่น ๆ และขนาดกลาง ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ช่วงฤดูแล้ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

จังหวัด	น้ำต้นทุน (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ - ล้าน ลบ.ม.						พืชที่คาดการณ์ - ไร่										ระยะเวลาส่งน้ำ	
		การเกษตร	อุปโภค - บริโภค	อุตสาหกรรม	ระบบ นิเวศ	อื่นๆ	รวม	ข้าวนา ปรัง	พืชไร่	พืชผัก	อ้อย	ไม้ผล	ไม้ ยืนต้น	บ่อ ปลา	บ่อกัก	อื่นๆ	รวม	เริ่ม	สิ้นสุด
เชียงใหม่	๕๕.๓๘	๔๗.๒๗	๓.๖๑	๐	๐	๔.๕๑	๕๕.๓๘	๓๓,๓๔๘	๐	๐	๐	๓๐๑	๐	๒,๑๕๐	๐	๐	๓๕,๗๙๙	๒๐ ธค. ๖๓	๓๐ เม.ย. ๖๔
พะเยา	๖.๐๗	๕.๑๘	๐.๓๙	๐	๐	๐.๔๙	๖.๐๗	๓,๖๕๒	๐	๐	๐	๓๓	๐	๒๓๖	๐	๐	๓,๙๒๑	๒๐ ธค. ๖๓	๓๐ เม.ย. ๖๔
แพร่	๓๔.๗๕	๓๔.๗๕	๐	๐	๐	๐	๓๔.๗๕	๐	๑๗,๕๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๗,๕๐๐	๑ พ.ย. ๖๐	๓๐ เม.ย. ๖๑
น่าน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒๐ ธค. ๖๓	๓๐ เม.ย. ๖๔

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา, กรมชลประทาน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สภาพปัญหาทรัพยากรน้ำของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัด มีดังนี้

จังหวัดเชียงราย

โดยที่ผ่านมา จังหวัดได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การจัดทำแผนแก้มลิง ชุดลอกแหล่งน้ำ จัดทำแผนป้องกันน้ำท่วม และเพิ่มพื้นที่รองรับน้ำ แต่ก็ยังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยเฉพาะการที่พื้นที่ลุ่มน้ำมีปริมาณน้ำที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ ปัญหาน้ำท่วม และปัญหามลพิษทางน้ำ โดยต้นเหตุของปัญหามีดังนี้

๑. การตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่ต้นน้ำลำธาร ทำให้ไม่สามารถชะลอปริมาณน้ำทำให้ไหลสม่ำเสมอได้ตลอดปี จึงมักเกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน ส่วนช่วงฤดูแล้งเกิดปัญหาน้ำขาดแคลน เปรียบเทียบได้ว่าในอดีตน้ำในแม่น้ำกมีระดับสูง เคยล้นท่วมขึ้นพื้นที่ใกล้เคียงกับลำน้ำแต่ในปัจจุบันมีระดับน้ำลดลงมาก ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดมาจากการทำไร่เลื่อนลอยและการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

๒. กรวด ดิน และทรายจำนวนมากได้ถูกน้ำพัดพามาทับถมอย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้อัตราการตื่นขึ้นทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี

๓. หนองน้ำตื้นเขินมีวัชพืชขึ้นปกคลุม เนื่องจากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ข้างเคียงลงไปใช้พื้นที่ที่ตื้นเขินปลูกผัก บางแห่งถูกใช้เป็นที่ทิ้งขยะมีเศษวัสดุก่อสร้างและเศษขยะอยู่ในลำเหมือง บางส่วนถูกบุกรุกเหลือเพียงลำน้ำแคบ ๆ

๔. มีการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ตามลำน้ำ ทำให้คุณภาพน้ำ ไม่สะอาด มีสารปนเปื้อน

๕. การพัฒนาแหล่งน้ำประสบปัญหาที่สำคัญ คือ การบริหารจัดการแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่แก้มลิงและน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทั้งนี้มีสาเหตุที่สำคัญ คือ งบประมาณบริหารจัดการน้ำไม่เพียงพอ ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และแหล่งน้ำตื้นเขิน ผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ เกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรมได้รับความเสียหายและน้ำอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ

จังหวัดพะเยา

จากการประเมินสถานการณ์ด้านทรัพยากรแหล่งน้ำ บนพื้นฐานของการสูญเสียความสามารถในการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ กว๊านพะเยา หนองเล็งทราย แม่น้ำอิง ลำน้ำสาขา และแม่น้ำยม มีความสามารถในการเก็บกักน้ำน้อยลงอันเนื่องมาจากตื้นเขินของแหล่งน้ำ ซึ่งเกิดจากการชะล้างพังทลายของดิน ก่อให้เกิดตะกอนลงไปสะสมอยู่ในแหล่งน้ำต่าง ๆ รวมทั้งการทับถมของซากวัชพืช การก่อสร้างฝาย หรือทำนบกั้นน้ำ โดยไม่มีประตูลดน้ำหรือระบายและการบุกรุกที่ดินริมน้ำ นอกจากนี้ยังประสบปัญหาการเสื่อมโทรมและการสูญเสียแหล่งน้ำอันเป็นต้นน้ำลำธารจากการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายพื้นที่เกษตรกรรม การทำไร่เลื่อนลอย รวมทั้งการถูกไฟป่าเผาทำลาย จนภูเขากลายเป็นเขาหัวโล้น โดยเฉพาะบริเวณเทือกเขาด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด เริ่มจากด้านใต้ของอำเภอดอกคำใต้เรื่อยขึ้นไปจนถึงทิศเหนือของอำเภอจุน จังหวัดพะเยา

สภาพปัจจุบัน พบว่า มีการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชลประทานของโครงการต่าง ๆ รวม ๓๒.๗ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๘ ของปริมาณความต้องการน้ำในปัจจุบัน และมีช่วงเวลาดำรงขาดแคลน ๑ - ๑๑ ปี โดยลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำอิงตอนกลางมีช่วงเวลาดำรงขาดแคลนสูงสุด คือ มีจำนวนปีของความขาดแคลน ๑๑ ปี และมีปริมาณน้ำขาดแคลน ๒๒.๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการขาดแคลนน้ำในพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการขนาดเล็กที่กระจายอยู่ตามลำน้ำย่อย ส่วนลุ่มน้ำสาขาแม่ลาวมีช่วงเวลาดำรงขาดแคลนน้อยที่สุด โดยมีจำนวนปีของความขาดแคลน ๑ ปี และมีปริมาณน้ำขาดแคลน ๐.๘๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี สำหรับน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชนขนาดใหญ่ พบว่า มีปริมาณน้ำเพียงพอ

สภาพอนาคต เมื่อมีการพัฒนาโครงการศึกษภาพตามแผน (พิจารณาเฉพาะโครงการขนาดกลาง) พบว่ามีการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชลประทานของโครงการต่าง ๆ รวม ๓๒.๙๙ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๕ ของปริมาณความต้องการน้ำในอนาคตและมีช่วงเวลาการขาดแคลน ๑-๑๑ ปี โดยลุ่มน้ำสาขาน้ำแม่ น้ำอิง ตอนกลาง และแม่ลาว มีการขาดแคลนน้ำเพิ่มขึ้น

จังหวัดแพร่

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำยมเพื่อจัดสรรน้ำให้พอเพียงต่อการใช้ประโยชน์ของชุมชน โดยในส่วนของแหล่งน้ำใต้ดินมีบ่อน้ำบาดาลที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการ และกรมอนามัย มีจำนวนรวม ๒,๓๒๓ บ่อ ส่วนการจัดการน้ำผิวดินในรูปของการสร้างแหล่งเก็บน้ำ ได้แก่ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีจำนวน ๕ โครงการ ๒๖ โครงการ และ ๕๙๖ โครงการ ตามลำดับ โดยสามารถกักเก็บน้ำได้ ๓๙๑.๓ ลูกบาศก์เมตร ครอบคลุมพื้นที่รับประโยชน์ ๑,๕๓๘,๙๗๕ ไร่ ส่วนพื้นที่ที่เหลือเป็นโครงการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า ๑๐๘ โครงการ มีพื้นที่รับน้ำ ๑๔๕,๒๑๐ ไร่

อย่างไรก็ตามในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่จังหวัดแพร่ ยังจำเป็นต้องพิจารณาภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปด้วย ได้แก่ ภัยแล้งและอุทกภัย ซึ่งจากข้อมูลศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคเหนือ) ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ระบุว่าจังหวัดแพร่มีหมู่บ้านที่ไม่เสี่ยงต่อภัยแล้งและเสี่ยงต่อภัยแล้งในจำนวนใกล้เคียงกัน จำนวน ๓๑๔ หมู่บ้าน และ ๓๔๒ หมู่บ้าน โดยพื้นที่ที่มีความเสี่ยงถึงเสี่ยงน้อย มีจำนวนร้อยละ ๔๖.๖๐ ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับความเสี่ยงน้อยร้อยละ ๓๙.๑๑

จังหวัดน่าน

สภาพปัญหาทรัพยากรน้ำ

๑. แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมีขนาดเล็กและตื้นเขินขาดระบบส่งน้ำและเครื่องสูบน้ำ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี ไปยังไร่นาของเกษตรกรนอกเขตชลประทาน
๒. ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ตลอดจนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งในบริเวณพื้นที่ใกล้ลำน้ำหรือแหล่งน้ำขนาดเล็ก
๓. การบุกรุกพื้นที่แหล่งน้ำจากชาวบ้านบริเวณแหล่งน้ำหลายสายถูกบุกรุกจากชาวบ้านเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูกโดยเฉพาะการปลูกพืชสวนและไร่นา เป็นต้น
๔. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายสำคัญบางสายเสื่อมโทรม เนื่องจากมีการทิ้งสิ่งปฏิกูลและสารเคมีลงสู่แม่น้ำโดยตรงโดยเฉพาะลำน้ำที่ไหลผ่านแหล่งชุมชนจะมีปัญหาคุณภาพน้ำและมีสิ่งปฏิกูลเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก
๕. การพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและมีสมรรถภาพในการเก็บและการระบายน้ำ
๖. ปัญหาน้ำท่วมฉับพลันที่เกิดขึ้นในบางชุมชนที่เกิดเนื่องจากลำน้ำมีความลาดชันสูงไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำและชะลอการไหลของน้ำ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่เป็นทางผ่านของน้ำอีกด้วย

การดำเนินงานที่ผ่านมา สำหรับการแก้ไขในเรื่องนี้ จังหวัดได้จัดทำโครงการชลประทานทั้งที่มีขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคารขาดแคลนน้ำและความต้องการน้ำในช่วงฤดูแล้งรวมทั้งการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อเป็นแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภคจากหลายหน่วยงาน

ส่วนแนวโน้มในอนาคต ควรให้ความสำคัญกับความต้องการที่เพิ่มขึ้นของการใช้น้ำในด้านต่างๆ อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่สมดุลในด้านการใช้งานและทรัพยากรธรรมชาติอื่นที่เกี่ยวข้อง อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ปัญหาเหล่านี้ก็ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

๓.๔) สถานการณ์ภัยแล้ง

ภัยแล้ง ลักษณะการเกิดภัยแล้งในพื้นที่กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะเนื่องจากปริมาณน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำแห้งขอด ไม่มีปริมาณน้ำอุปโภค-บริโภค หรือมีไม่เพียงพอสำหรับใช้เพื่อการเกษตรกรรม ซึ่งลักษณะภัยแล้งตามที่กล่าวมา จะกระจายไปทั่วทุกพื้นที่ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ยังอาศัยน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำ เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค และใช้เพื่อการเกษตร เมื่อเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง ภาวะฝนแล้งและปริมาณน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำแห้งขอด ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ปริมาณน้ำไม่เพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคและใช้เพื่อการเกษตร

การประเมินความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยแล้ง ด้วยในทุกปีในพื้นที่กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ จะได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศแห้งแล้งฝนทิ้งช่วง และภาวะฝนแล้ง สาเหตุเกิดจากสภาพภูมิอากาศแปรปรวนเนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย จากข้อมูลสถานการณ์ภัยแล้ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่าจังหวัดที่ถูกประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งมากที่สุดคือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๔ อำเภอ ๑๖ ตำบล ๖๕๑ หมู่บ้าน รองลงมาจังหวัด น่าน จำนวน ๒ อำเภอ ๗ ตำบล ๖๐ หมู่บ้าน

จากตารางที่ ๖๗ วิเคราะห์แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๓/๖๔ พบว่าจังหวัดเชียงราย มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งมากที่สุด จำนวน ๓๔๗,๙๕๗ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดพะเยา มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง จำนวน ๑๐๖,๗๙๘ ไร่ จังหวัดแพร่ มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง จำนวน ๘๕,๗๓๔ ไร่ และ จังหวัดน่านมีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง น้อยที่สุดจำนวน ๗๐,๖๘๒ ไร่ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๗ แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๓/๖๔

จังหวัด	เขตเพาะปลูก	แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งปี ๒๕๖๓/๖๔ (ไร่)				รวมทั้งหมด
		ข้าวรอบที่ ๒	พืชไร่	พืชผัก	รวมพืชไร่พืชผัก	
เชียงราย	ในเขตชลประทาน	๙๔,๖๔๘	๑,๖๘๐	๑,๒๗๙	๒,๙๕๙	๙๗,๖๐๗
	นอกเขตชลประทาน	๑๐๘,๕๔๐	๕๐,๐๔๕	๑๙,๗๖๕	๖๙,๘๑๐	๒๕๐,๓๕๐
	รวม	๒๐๓,๑๘๘	๕๑,๗๒๕	๒๑,๐๔๔	๗๑,๖๖๙	๓๔๗,๙๕๗
พะเยา	ในเขตชลประทาน	๓,๖๕๒	-	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๖,๖๕๒
	นอกเขตชลประทาน	๓๙,๒๖๙	๕๐,๒๙๘	๑๐,๕๗๙	๖๐,๘๗๗	๑๐๐,๑๔๖
	รวม	๔๒,๙๒๑	๕๐,๒๙๘	๑๓,๕๗๙	๖๓,๘๗๗	๑๐๖,๗๙๘
แพร่	ในเขตชลประทาน	-	๖๐,๓๐๐	-	๖๐,๓๐๐	๖๐,๓๐๐
	นอกเขตชลประทาน	๓,๒๕๐	๒๑,๐๘๐	๑,๑๐๔	๒๒,๑๘๔	๒๕,๔๓๔
	รวม	๓,๒๕๐	๘๑,๓๘๐	๑,๑๐๔	๘๒,๔๘๔	๘๕,๗๓๔
น่าน	ในเขตชลประทาน	๒,๑๐๐	๑๒,๗๐๐	๓,๐๐๐	๑๕,๗๐๐	๑๗,๘๐๐
	นอกเขตชลประทาน	๙,๘๑๐	๓๗,๗๓๕	๕,๓๓๗	๔๓,๐๒๗	๕๒,๘๓๗
	รวม	๑๑,๙๑๐	๕๐,๔๓๕	๘,๓๓๗	๕๘,๗๒๒	๗๐,๖๘๒

ที่มา : กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย.๒๕๖๔

๓.๕) ไฟป่า หมอกควัน

สถานการณ์ไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

สำหรับปัญหาไฟป่า หมอกควัน เป็นปัญหาที่ทั้งในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญและพยายามแก้ไขร่วมกันแก้ปัญหา ดังนั้น จึงมีการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์จุดความร้อนในช่วงก่อนและหลังวันประกาศห้ามเผา แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มและลดจำนวนจุดความร้อนสะสมตามช่วงเวลาดังกล่าวย้อนหลัง ๓ ปี พบว่า จากภาพรวมของ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จุดความร้อนในช่วงก่อนวันประกาศห้ามเผา ลดลงจำนวน ๘๐ จุด และหลังจากที่ประกาศห้ามเผาจุดความร้อนลดลง ๑,๓๐๖ จุด เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่าหลังจกวันประกาศห้ามเผา ทุกจังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีจุดความร้อนลดลง โดยเฉพาะจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีจุดร้อนลดลงเฉลี่ย ๘๕๔ จุด ดังนั้นสะท้อนให้เห็นว่าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เห็นถึงความสำคัญ

ในการร่วมกันแก้ไขปัญหา เนื่องจากผลกระทบของปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ส่งผลให้เกิดมลพิษในอากาศ ทำให้เกิดปัญหาหมอกควันและค่าฝุ่นละอองที่สูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาสุขภาพของประชาชน ในขณะเดียวกันส่งผลกระทบต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้มีผลโดยตรงต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอันเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๖๘ จุดความร้อนสะสม ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ก่อน ระหว่าง และหลัง ช่วงวันประกาศห้ามเผา

จังหวัด	จำนวนจุดสะสม ปี ๒๕๖๑ (จุด)			จำนวนจุดสะสม ปี ๒๕๖๒ (จุด)			จำนวนจุดสะสม ปี ๒๕๖๓ (จุด)			ความแตกต่าง			
	ก่อน	ระหว่าง	หลัง	ก่อน	ระหว่าง	หลัง	ก่อน	ระหว่าง	หลัง	ปี ๖๑-๖๓		ปี ๖๒-๖๓	
										ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
น่าน	๘๒	๒๗๕	๑๘๙	๑๘๗	๘๘๐	๒๗๓	๑๒๘	๕๗๖	๑๔๔	๔๖	-๔๕	-๕๙	-๑๒๙
แพร่	๕๕	๑๒๕	๕๕	๗๑	๓๔๔	๒๗๕	๗๑	๓๓๗	๒๑	๑๖	-๓๔	๐	-๒๕๔
เชียงราย	๑๑๙	๑๗	๙๐	๑๘๔	๘๔๔	๙๒๓	๑๔๖	๗๒๗	๒๑	๒๗	-๒๑	-๓๘	-๘๕๔
พะเยา	๑๙	๓๖	๓๑	๒๓	๔๔๐	๗๘	๔๐	๒๙๗	๙	๒๑	-๒๒	๑๗	-๖๙
รวม	๒๗๕	๔๕๓	๓๖๕	๔๖๕	๒,๕๐๘	๑,๕๔๙	๓๘๕	๑,๙๓๗	๑๙๕	๑๑๐	-๑๒๒	-๘๐	-๑๓๐๖

ที่มา : กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย, ๒๕๖๓

การเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมจากดาวเทียม Terra/Aqua ระบบ MODIS

ตารางที่ ๖๙ จำนวนจุดความร้อนสะสมในจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ จากภาพถ่ายดาวเทียม

Terra/Aqua ระบบ MODIS ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

จังหวัด	การใช้ประโยชน์ที่ดิน						รวมทั้งหมด
	ป่าอนุรักษ์	ป่าสงวนแห่งชาติ	เขต สปก.	พื้นที่เกษตร	พื้นที่ริมทางหลวง (๕๐เมตร)	ชุมชนและอื่น ๆ	
เชียงราย	๒๓๙	๕๑	๕๙๐	๑	๓๔	๒๗	๙๔๒
น่าน	๓๓๗	๙	๔๗๐	๒	๑๖	๑๔	๘๘๘
แพร่	๑๐๖	๓๐	๒๕๘	๒	๑๗	๑๖	๔๒๙
พะเยา	๒๒๖	๒๐	๗๗	๓	๘	๑๒	๓๔๖
รวม	๙๐๘	๑๑๐	๑,๓๙๕	๘	๗๕	๖๙	๒,๕๖๕

ที่มา : กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย, ๒๕๖๓

เมื่อพิจารณาจุดความร้อนสะสมในจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ จากภาพถ่ายดาวเทียม Terra/Aqua ระบบ MODIS ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า จุดความร้อนสะสมสูงสุดในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (เขต สปก.) จำนวน ๑,๓๙๕ จุด รองลงมาเป็นพื้นที่เขตป่าอนุรักษ์ จำนวน ๙๐๘ จุด พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๑๑๐ จุด พื้นที่ริมทางหลวง ๕๐ เมตร จำนวน ๗๕ จุด และ พื้นที่ชุมชนและอื่น ๆ จำนวน ๖๙ จุด ตามลำดับ

หากทำการเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมจากดาวเทียม Terra/Aqua ระบบ MODIS ย้อนหลัง ๖ ปี (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓) พบว่า โดยภาพรวมทั้ง ๔ จังหวัด จำนวนจุดความร้อนสะสมของทั้ง ๔ จังหวัด ในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังตารางที่ ๗๐ และเมื่อเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๖๓ รายจังหวัด พบว่า จังหวัดน่าน มีจุดความร้อนสะสมลดลงสูงสุด (๕๓๓ จุด) รองลงมาคือจังหวัดพะเยา (๑๐๐ จุด) จังหวัดเชียงราย (๗๐ จุด) และ จังหวัดแพร่ (๒๘ จุด) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม จุดความร้อนสะสมในปี ๒๕๖๒ กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกจังหวัด

ตารางที่ ๗๐ จุดความร้อนสะสมจากดาวเทียม Terra/Aqua ระบบ MODIS ย้อนหลัง ๖ ปี (๒๕๕๘ - ๒๕๖๓)
ในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จุดความร้อนสะสม (จุด)						การเปลี่ยนแปลง
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	
เชียงราย	๘๗๒	๑,๔๘๗	๒๑๐	๒๒๖	๑,๙๕๑	๙๔๒	๗๐
น่าน	๑,๓๘๑	๑,๑๗๗	๕๙๗	๕๔๖	๑,๓๔๐	๘๔๘	-๕๓๓
แพร่	๔๕๗	๘๐๒	๓๑๐	๒๓๕	๖๙๐	๔๒๙	-๒๘
พะเยา	๒๔๖	๔๑๙	๑๑๕	๘๖	๕๔๑	๓๔๖	๑๐๐
รวมทั้งหมด	๒,๙๕๖	๓,๘๘๕	๑,๒๓๒	๑,๐๙๓	๔,๕๒๒	๒,๕๖๕	-๓๙๑

ที่มา : กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย, ๒๕๖๓

การเปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้ (Burnt Scar) จากดาวเทียม Landsat - ๘

เมื่อเปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้ (Burnt Scar) จากดาวเทียม Landsat - ๘ ปี ๒๕๖๓ พื้นที่เผาไหม้สะสมในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๓ ผลการวิเคราะห์พื้นที่เผาไหม้สะสมจากข้อมูลดาวเทียม Landsat - ๘ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ พบว่า ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เผาไหม้สะสมรวมทั้งสิ้น ๒,๐๘๘,๕๙๕ ไร่ โดยพบมากที่สุดที่จังหวัดน่าน จำนวน ๘๒๗,๙๒๖ ไร่ รองลงมาจังหวัดเชียงราย จำนวน ๔๗๓,๑๕๑ ไร่ จังหวัดแพร่ จำนวน ๔๒๓,๑๓๓ ไร่ และจังหวัดพะเยา จำนวน ๓๖๔,๓๘๕ ไร่ ตามลำดับ

หากวิเคราะห์แยกตามการใช้ประโยชน์ที่ดิน ส่วนใหญ่มีการเผาไหม้ในพื้นที่ป่านุรักษ์ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติพื้นที่เกษตร พื้นที่เขต สปก. พื้นที่ชุมชนและอื่น ๆ และพื้นที่ริมทางหลวง ๕๐ เมตร ตามลำดับ

ตารางที่ ๗๑ พื้นที่เผาไหม้สะสมในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๓

จังหวัด	การใช้ประโยชน์ที่ดิน						รวมทั้งหมด
	ป่านุรักษ์	ป่าสงวนแห่งชาติ	เขต สปก.	พื้นที่เกษตร	พื้นที่ริมทางหลวง (๕๐เมตร)	ชุมชนและอื่น ๆ	
เชียงราย	๑๒๙,๘๘๑	๒๔๐,๖๑๖	๒๘,๘๒๕	๕๘,๒๒๑	๑,๑๘๑	๑๔,๔๒๖	๔๗๓,๑๕๑
น่าน	๔๙๒,๒๖๕	๑๒,๔๔๓	๑๒,๔๔๓	๑๓,๓๓๘	๔๐๖	๑๗,๘๕๗	๘๒๗,๙๒๖
พะเยา	๑๘๓,๙๗๙	๘๒,๓๒๔	๑๗,๙๗๒	๖๖,๓๔๕	๑,๑๙๕	๑๒,๕๖๘	๓๖๔,๓๘๕
แพร่	๑๓๓,๘๑๙	๒๒๙,๒๖๐	๒๘,๑๑๐	๒๕,๓๓๗	๙๑๘	๖,๖๘๘	๔๒๓,๑๓๓
รวมทั้งสิ้น	๙๓๘,๙๔๔	๕๖๔,๖๔๓	๘๗,๓๕๐	๑๖๓,๒๔๑	๓,๗๐๐	๕๑,๕๓๙	๒,๐๘๘,๕๙๕

ที่มา : กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย, ๒๕๖๓

การเปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้สะสมในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓

เปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้สะสม ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากการวิเคราะห์ด้วยดาวเทียม Landsat - ๘ ปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓ พบว่า ปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่เผาไหม้สะสม ๑,๖๕๔,๗๑๘ ไร่ ปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่เผาไหม้สะสม ๒,๐๘๘,๕๙๕ ไร่ โดยมีพื้นที่เผาไหม้สะสมเพิ่มขึ้น ๔๓๓,๘๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๔

เมื่อจำแนกรายจังหวัดที่มีพื้นที่เผาไหม้สะสมเพิ่มขึ้น ได้แก่ จังหวัดเชียงราย พื้นที่เผาไหม้สะสมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๙๑ จังหวัดน่าน พื้นที่เผาไหม้สะสมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๖๒ จังหวัดพะเยา พื้นที่เผาไหม้สะสมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐๐ จังหวัดแพร่ พื้นที่เผาไหม้สะสมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๓๖

ตารางที่ ๗๒ เปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้สะสมในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๓		ความแตกต่าง	
		พื้นที่เผาไหม้ (ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (ของพื้นที่ จังหวัด)	พื้นที่เผาไหม้ (ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (ของพื้นที่ จังหวัด)	พื้นที่เผาไหม้ (ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (เทียบกับปี ๒๕๖๒)
เชียงราย	๗,๒๓๖,๐๐๒	๓๓๔,๖๗๑	๔.๖๓	๔๗๓,๑๕๑	๖.๕๔	๑๓๘,๔๘๐	๑.๙๑
พะเยา	๓,๘๖๗,๓๖๓	๒๘๗,๑๗๒	๗.๔๓	๓๖๔,๓๘๕	๙.๔๒	๗๗,๒๑๓	๒.๐๐
แพร่	๔,๐๕๑,๙๓๖	๔๐๔,๔๓๐	๙.๙๘	๔๒๓,๑๓๓	๑๐.๔๔	๑๘,๗๐๓	๐.๔๖
น่าน	๗,๖๐๑,๙๓๐	๖๒๘,๔๔๕	๘.๒๗	๘๒๗,๙๒๖	๑๐.๘๙	๑๙๙,๔๘๑	๒.๖๒
รวม	๒๒,๗๕๗,๒๓๑	๑,๖๕๔,๗๑๘	๗.๕๗	๒,๐๘๘,๕๙๕	๙.๓๒	๔๓๓,๘๗๗	๑.๗๔

ที่มา : กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย, ๒๕๖๓

หมอกควันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ ส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่ที่มีปัญหา และส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สำหรับในช่วงฤดูแล้งของทุกปี พบว่า ปริมาณการเพิ่มของฝุ่นละอองสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือ และในปีที่เกิดความแห้งแล้งประกอบกับเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้ว (extreme weather event) รวมถึงปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ส่งผลให้เกิดจุดความร้อนจากการเกิดไฟ ทั้งในพื้นที่ CLMVT ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม และไทย เป็นต้น และในช่วงเวลาดังกล่าวมีการกำจัดเศษวัสดุทางเกษตรด้วยการเผาเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับการเกษตรในช่วงฤดูฝน ด้วยสภาวะอากาศที่แห้งและความกดอากาศสูง การเคลื่อนตัวของลมน้อย ภูมิภาคบางแห่งเป็นแอ่งกระทะ ส่งผลให้ฝุ่นละอองไม่แพร่กระจาย แขนงลอยอยู่ในบรรยากาศ นานกว่าช่วงเวลาอื่น และสะสมจนมีความหนาแน่นมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และระบบการหายใจ เมื่อฝุ่นละอองเข้าไปในร่างกายของประชาชนที่เป็นโรคทางเดินหายใจ หรือกลุ่มเสี่ยงได้

สำหรับตัวชี้วัดคุณภาพอากาศของจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ร้อยละของจำนวนวันที่ ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน จำนวนคุณภาพอากาศ (PM๑๐) ณ สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศจากตารางที่ ๗๓ พบว่า สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนในพื้นที่มากที่สุดคือจังหวัด เชียงราย ที่ ต.เวียง อ.เมือง และ ต.เวียงพางคำ อ.แม่สายปริมาณฝุ่นละอองในอากาศ เกินค่ามาตรฐานโดยเฉพาะช่วง วันที่ ๑๕ ก.พ. - ๑๕ เม.ย. ๖๓ อยู่ในระดับสีแดงมีผลกระทบต่อสุขภาพอยู่ ๒ พื้นที่ คือ มีค่าฝุ่นสูงสุดบริเวณ ต.เวียง และ ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย ค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๑๓๖.๓๓ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จำนวนคุณภาพอากาศเกิน PM๒.๕ ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๑๑๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

รองลงมาคือจังหวัดพะเยาพบปริมาณฝุ่นละอองในอากาศ เกินค่ามาตรฐานโดยเฉพาะช่วงวันที่ ๑๕ ก.พ. - ๑๕ เม.ย. ๖๓ อยู่ในระดับสีส้ม เริ่มมีผลกระทบต่อสุขภาพ มีค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๙๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จำนวนคุณภาพอากาศเกิน PM๒.๕ ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๗๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

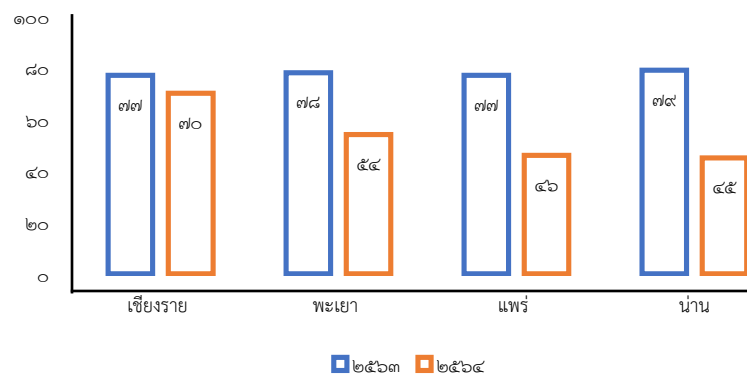
จังหวัดน่านพบในพื้นที่ ต.โนนเวียง อ.เมือง และ ต.ห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับเริ่ม มีผลกระทบต่อสุขภาพมีค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๙๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จำนวนคุณภาพอากาศเกิน PM๒.๕ ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๙๐.๘ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

และจังหวัดแพร่พบในพื้นที่ ต.นาจักร อ.เมือง อยู่ในระดับเริ่มมีผลกระทบต่อสุขภาพ มีค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๘๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จำนวนคุณภาพอากาศเกิน PM ๒.๕ ค่าที่ตรวจพบเฉลี่ย ๕๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตามลำดับ

ตารางที่ ๗๓ สถานการณ์คุณภาพอากาศโดยรวม ระหว่าง กุมภาพันธ์ - เมษายน ๒๕๖๓

พื้นที่		PM _{๒.๕} (ug/m ^๓) Avg ๒๔Hr	PM _{๑๐} (ug/m ^๓) Avg ๒๔Hr	O _๓ (ppb) Avg ๘Hr	CO (ppm) Avg ๘Hr	NO _๒ (ppb)	SO _๒ (ppb)	AQI	คุณภาพอากาศ
เชียงใหม่	ต.เวียง อ.เมือง	๙๖	๗๔.๓	๓๑	๐.๗๗	๙		มากกว่า ๒๐๐ (PM๒.๕)	มีผลกระทบต่อ สุขภาพ
	ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย	๑๑๔	๑๓๖.๓๓	๒๖.๓	๑.๓๗			มากกว่า ๒๐๐ (PM๒.๕)	มีผลกระทบต่อ สุขภาพ
พะเยา	ต.เวียง อ.เมือง	๗๐	๙๔	๕๑.๓	๐.๔๕	๙.๖		๑๔๙	เริ่มมี ผลกระทบต่อ สุขภาพ
แพร่	ต.นาจักร อ.เมือง	๕๗	๘๐	๔๓.๓	๐.๖๗	๑๔		๑๑๖	เริ่มมี ผลกระทบต่อ สุขภาพ
น่าน	ต.โนนเวียง อ.เมือง	๖๐	๘๖	๓๗	๐.๖	๗	๑	๑๒๔	เริ่มมี ผลกระทบต่อ สุขภาพ
	ต.ห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระ เกียรติ	๖๘	๙๕.๖	๓๒.๖	๐.๓	๕	๐.๖	๑๔๔	เริ่มมี ผลกระทบต่อ สุขภาพ

ที่มา : ส่วนคุณภาพอากาศ กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ.๒๕๖๓

ภาพที่ ๓๔ จำนวนวันที่ PM_{๒.๕} เกินมาตรฐาน

จากการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพอากาศโดยรวมพบว่า แม้ความพยายามในการลดจุดสะสมความร้อนจะลดลงแล้ว จำนวนวันที่ PM_{๒.๕} เกินมาตรฐานจะลดลง แต่คุณภาพของอากาศจากปัญหาหมอกควันแนวโน้มรุนแรงขึ้นทุกปี เนื่องจากปัญหาหมอกควันที่สูงขึ้นในพื้นที่ เกิดจากลมที่พัดสู่ภาคเหนือมีกำลังอ่อนลง ประกอบกับหมอกควันที่มาจากต่างพื้นที่และหมอกควันจากแนวชายแดนซึ่งเป็นพื้นที่ของประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นการแก้ไขปัญหาจึงมีอาจจะแก้ไขได้โดยเฉพาะความร่วมมือจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นความร่วมมือในระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นต้องเป็นนโยบายระดับประเทศ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่อย่างไรก็ตามจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ทำให้ประชาชนสวมหน้ากากออกจากที่อยู่อาศัย ซึ่งช่วยบรรเทาและเป็นการป้องกันปัญหาฝุ่นละอองที่เกิดจากหมอกควัน ได้อีกทางหนึ่งด้วย

๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่ง ที่เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างเมืองแล้วยังเป็นเส้นทางสายหลัก มีการสัญจรทั้งรถบรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกสินค้า รถโดยสาร รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน และขนาดเขตทางค่อนข้างคับแคบในเขตผ่าน/ศูนย์กลางชุมชนและไม่มีบาทวิถี ถนนบางสายชำรุด เนื่องจากมีรถบรรทุก ทำให้ถนนชำรุดเสียหาย สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้สัญจร

๒. ปัญหาด้านเกษตร พบว่า การเกษตรกรรมมีพฤติกรรมการเพาะปลูกที่เปลี่ยนแปลงมีการใช้เครื่องจักรกล สารเคมี ปุ๋ยเคมี เพิ่มขึ้น ต้นทุนในการผลิตที่เพิ่มขึ้น ขาดความรู้การใช้เทคโนโลยี อีกทั้งการใช้สารเคมี/สารพิษ และผลิตผลทางการเกษตรมีสารปนเปื้อนส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค เกษตรยังขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง จึงขาดการต่อรองด้านราคาผลผลิตกับพ่อค้า และสินค้าการเกษตรขาดการพัฒนาต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าและการตลาด

๓. ปัญหาความต้องการด้านพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรม สินค้าแปรรูป เนื่องจากปัญหาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ขาดตลาดในการกระจายสินค้า ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ และมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร หลังฤดูแล้งหรือหลังฤดูเก็บเกี่ยวทำให้เกิดการว่างงานไม่มีอาชีพเสริม ขาดรายได้ กลุ่มอาชีพมีการจัดทำผลิตภัณฑ์ตามแบบของตนเองและภูมิปัญญา จะต้องผลิตสินค้าจำนวนมากที่มีคุณภาพ ทำให้สินค้าของชุมชนไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าตามมาตรฐานของโรงงานได้ รวมทั้งกลุ่มอาชีพขาดความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดทำให้เกิดความยั่งยืน จึงมีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ แต่ไม่มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ ประชาชนขาดการนำองค์ความรู้นวัตกรรมมาเสริมสร้างคุณภาพผลิตภัณฑ์

๔. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบกับโครงสร้างประชากรที่เป็นสังคมสูงวัย รายได้และเงินออมเฉลี่ยต่อครัวเรือนลดลง นอกจากนี้ปัญหาด้านสุขภาพที่เกิดจากสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ประชาชนขาดการเฝ้าระวังทำให้ประสบปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง โรคเกิดจากการทำงาน เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การบริโภคอาหารไม่ถูกต้อง ขาดการออกกำลังกาย การจัดระบบดูแลผู้สูงอายุ ยังไม่ครอบคลุม การดูแลและให้บริการทางการแพทย์ไม่ทั่วถึง

๕. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม การเสียดุลยภาพและความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเหตุให้ปริมาณน้ำในดินและผิวดินความชุ่มชื้นในอากาศลดลง หนาดินถูกชะล้าง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย ได้แก่ ปัญหาหมอกควัน ไฟป่า และการบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อทำการเกษตร การตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่ การขยายเขตทำกิน และการใช้พื้นที่ไม่ถูกหลักวิชาการ

๖. ปัญหาภัยพิบัติ ประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาอุทกภัย วาตภัย และภัยแล้งที่มีมาอย่างต่อเนื่องและรุนแรงขึ้น ซึ่งลักษณะทางภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะอยู่ติดกับภูเขาเอื้อต่อการเกิดภัยพิบัติไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วาตภัย หมอกควันไฟป่า ส่งผลกระทบต่อประชาชน ผู้ประสบภัยทั้งต่อชีวิต และทรัพย์สิน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าสงวน และไม่ได้อยู่ในรอยเลื่อนแผ่นดินไหว ประชาชนจึงมีความต้องการให้เสริมสร้างระบบการเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อป้องกันการสูญเสียชีวิต และจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมและครบถ้วนเพียงพอต่อการใช้งาน และในช่วงฤดูแล้งขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ประชาชนมีความต้องการให้จัดทำแนวป้องกันตลิ่งป้องกันการกัดเซาะตลิ่งพังทลาย

๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหากลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ว่า “ประตูการค้าสากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนาสินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ : เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ (กลุ่ม GMS , AEC และประเทศอื่นๆ) รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัด : ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑.๖๖)

๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า

และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๗.๗)

๓) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาตัวกลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๓)

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการกระตุ้น การลงทุนภายในจังหวัด วิจัย พัฒนา และจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า การลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นภายในประเทศและเพื่อนบ้าน

๒) ส่งเสริมการค้า การลงทุน โดยพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs

๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ GMS โดยจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการจัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัย พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้าน Logistics ทุกระดับ และจัดการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนา การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยง กับต่างประเทศ พบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมาของประเด็นการพัฒนาด้านการค้าการลงทุน ได้ดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง งบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เท่ากับ ๒๙๒,๑๐๓,๑๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าในแผนการพัฒนานปี พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต้นทาง ซึ่งเน้นโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ซึ่งจุดเน้นในการพัฒนาเน้นการพัฒนาโครงข่ายภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดน ตลอดจนการพัฒนาสินค้าเพื่อส่งออกได้แก่ อุตสาหกรรมแฟชั่นล้านนาตะวันออก อุตสาหกรรมธุรกิจอาหารและอุตสาหกรรมเกษตรเชิงนวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาค ซึ่งจากผลดังกล่าวส่งผลเป้าหมายในการพัฒนา โดยจากตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ มีทั้งสิ้น ๓ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปีพ.ศ. ๒๕๖๑ และ ปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนารอบปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๑ บรรลุทุกตัวชี้วัด

ตารางที่ ๗๔ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๑

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
๑.การเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวงหมายเลข ๑๒๙ ตอน ทางเลี่ยงเมืองแพร่ ช่วง กม. ๐+๐๐๐ - กม.๑๐+๔๑๘ (เป็นช่วงๆ) ระยะทาง ๑๐.๔๑๘ กิโลเมตร เพื่อให้ได้มาตรฐานชั้นทางสูงขึ้น และก่อสร้างทางขนาบบริเวณย่านชุมชน รวมทั้งปรับปรุงขยายสะพาน ๒. การพัฒนาโครงข่ายภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑.การพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นชั้นนำ ตะวันออกสู่ต่างประเทศ ๒.การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอาหารและอุตสาหกรรมเกษตรเชิงนวัตกรรม ๓.การพัฒนาศูนย์ประสานงาน(Command Center) และนำร่องการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนอร์ทเทิร์นไทยแลนด์ พุดวิลเลย์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔.การพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาค	๑.กิจกรรมจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าในกลุ่มจังหวัด/กลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN+๖
๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐๗,๙๗๒,๓๐๐ ล้านบาท	๓๙,๑๓๐,๘๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)	๒๙๒,๑๐๓,๑๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒, ๒๕๖๔

ตารางที่ ๗๕ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๑

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน*	ความสำเร็จการพัฒนา
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด	ร้อยละ ๑.๖๖	ร้อยละ ๕.๘๓	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๗.๗	ร้อยละ ๒๑.๕๕	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาตัวกลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓.๘๑	บรรลุ

*หมายเหตุ ได้มีการพยากรณ์ข้อมูล GPP ในปีพ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา คำนวณจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ

วัตถุประสงค์ : เพิ่มผลิตภาพและมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้มาตรฐานเพื่อมุ่งสู่ตลาดโลก

- ตัวชี้วัด :**
- ๑) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒๐)
 - ๒) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๓)
 - ๓) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒)

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะสิ่งที่มีศักยภาพทางการตลาด ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้หลักการผลิตปริมาณมาก ปรับปรุงคุณภาพการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่า พัฒนากลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร

๓) สร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกร องค์กรเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตร โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตร รวมทั้งสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพพบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ทำการพัฒนาดำเนินการพัฒนาดังแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทางงบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เท่ากับ ๔๓๗,๔๙๔,๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาด้านเกษตร พัฒนาระบบห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ในต้นทางได้เป็นการพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยได้มาตรฐาน กลางทางได้นำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนให้สินค้าเกษตรผลิตได้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และปลายทางนำการตลาดมาประชาสัมพันธ์ให้สามารถขายสินค้าเกษตรอย่างแพร่หลาย เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรในพื้นที่ ทั้งนี้จากการดำเนินโครงการของกลุ่มจังหวัดสำหรับประเด็นการพัฒนาด้านเกษตรเน้นการพัฒนาการเกษตรปลอดภัย เกษตรยั่งยืน และการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยเกษตรกรอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๒ มีทั้งสิ้น ๓ ตัวชี้วัดหากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปีพ.ศ. ๒๕๖๑ และปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนายุทธศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๒ บรรลุทุกตัวชี้วัด

ตารางที่ ๗๖ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
๑.การยกระดับคุณภาพมาตรฐานการผลิตข้าวและผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒.การถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัย ๓.การพัฒนาเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัย ๔.ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๕.การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งผลิตสินค้าคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน ๗.กิจกรรมส่งเสริมการผลิตไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ๘. กิจกรรมผลิตและแปรรูปไม้ประตูทางดำเชิงคุณภาพครบวงจร ในเขตภาคเหนือตอนบน ๙.การเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการผลิตสัตว์น้ำ ถิ่นฟ้าไมเดล ๑๐.การผลิตโคเนื้อคุณภาพเพื่อการตลาดแบบครบวงจร และอาหารปลอดภัยสู่อาเซียนในเขตภาคเหนือตอนบน ๒	๑.การพัฒนา Cluster อุตสาหกรรมกลุ่มล้านาตะวันออก ๒.การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารล้านาตะวันออก ๓. การพัฒนานวัตกรรม การบริหารแรงงานนอกระบบในภาคการเกษตร ๔.การพัฒนามาตรฐานห้องปฏิบัติการเพื่อรองรับการตรวจสอบสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ๕.การพัฒนาศักยภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง ๖.พัฒนาสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์	๑.การเพิ่มศักยภาพเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงเพื่อการส่งออกภาคเหนือตอนบน ๒ (ขายก่อนปลูก) ๒.งานมหกรรมแสดงสินค้าและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยกลุ่มล้านาตะวันออก ๔.การวิเคราะห์ผลกระทบจากการดำเนินโครงการต่อเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าและอาหารปลอดภัย
๓๘๖,๗๘๒,๒๐๐ ล้านบาท	๓๐,๙๑๘,๙๐๐ ล้านบาท	๑๙,๗๙๓,๐๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)	๔๓๗,๔๙๔,๑๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒, ๒๕๖๔

ตารางที่ ๗๗ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ความสำเร็จการพัฒนา
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๖*	บรรลุ
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๙*	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๔.๔๙**	บรรลุ

หมายเหตุ* ข้อมูล GPP ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และ**ได้มีการพยากรณ์ข้อมูล GPP ในปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ที่มา คำนวณจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม สุขภาพ และ MICE เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : พัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าและคุณภาพผลิตภัณฑ์ และคุณค่าสินค้าและบริการพื้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้

ตัวชี้วัด : ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑)

๒) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการของกลุ่มจังหวัด (GPP ภาคบริการนอกเหนือจากบริการภาครัฐ) (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒)

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ วิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่อเนื่องจังหวัดในกลุ่ม และส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะโครงข่ายการท่องเที่ยว กับประเทศในกลุ่ม GMS

๒) พัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ตลอดจนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

๓) ส่งเสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่ประชาชนทุกวัย และชุมชนรวมทั้งพัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวสู่การท่องเที่ยว หลังจากเข้าสู่ AEC

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม สุขภาพ และ MICE เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน พบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ทำการพัฒนาดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง งบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เท่ากับ ๓๐๙,๙๙๕,๙๐๐ ล้านบาท ซึ่งการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาทั้งในส่วนต้นทาง และกลางทาง ในขณะที่การพัฒนาด้านปลายทางส่วนใหญ่บูรณาการในโครงการต้นทางและกลางทางแล้ว อาทิ การส่งเสริมการท่องเที่ยวล้านนาตะวันออกเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาล้านนาตะวันออกต้นแบบรักษานกยูงไทยสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจ สร้างสรรค์บนเส้นทาง One Belt and One Road เป็นต้น ทั้งนี้กลุ่มจังหวัดฯ ได้ให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัด โดยนำมาเป็นจุดเด่นในการพัฒนาการ

ท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น การเป็นเมืองล้านนาตะวันออก การมีลักษณะทางกายภาพอยู่บนเส้นทาง One Belt and One Road ตลอดจนการสร้างจุดขายได้การท่องเที่ยวโดยใช้นกยูง และผ้าทอล้านนา เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการดึงอัตลักษณ์ที่โดดเด่น นำมาเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ มีทั้งสิ้น ๒ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปีพ.ศ. ๒๕๖๑ และปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนาด้านปีพ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ บรรลุทุกตัวชี้วัด

ตารางที่ ๗๘ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ในประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
๑.การพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยว Green Tourism ๒.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าสู่การเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ ๓.การพัฒนาอัตลักษณ์อารยธรรมล้านนาภาคเหนือตอนบน ๒ ๔.การส่งเสริมการท่องเที่ยวล้านนาตะวันออกเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน* ๕.การพัฒนาแหล่งเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมผ้าล้านนาตะวันออก	๑.การพัฒนาต่อยอดชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีสู่ความยั่งยืน ๒.การพัฒนาหมู่บ้านเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. การพัฒนาล้านนาตะวันออกเมืองรักษ์นกยูงไทยระดับโลกสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ๓.การพัฒนาล้านนาตะวันออกต้นแบบรักษ์นกยูงไทยสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนเส้นทาง One Belt and One Road	๑.ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม และสุขภาพ ๒.มทกรมชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก ๓.การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก
๑๖๔,๙๙๒,๖๐๐ ล้านบาท	๑๑๒,๕๐๕,๙๐๐ ล้านบาท	๓๔,๔๘๗,๔๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)	๓๐๙,๙๙๕,๙๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒, ๒๕๖๔

ตารางที่ ๗๙ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน*	ความสำเร็จการพัฒนา
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๒๗.๙๑	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการของกลุ่มจังหวัด (GPP ภาคบริการนอกเหนือจากบริการภาครัฐ)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๗.๑๐	บรรลุ

*หมายเหตุ ได้มีการพยากรณ์ข้อมูล GPP ในปีพ.ศ. ๒๕๖๕

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔ : ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

วัตถุประสงค์ : ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมและพลังงานได้รับการบริหารจัดการตามมาตรฐานด้วยความมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

ตัวชี้วัด : ๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด (รายกลุ่มจังหวัด) ไม่น้อยลง (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕๐)

๒) ฝุ่นละอองในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๘๐)

๓) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกัน ฝุ่นละออง และมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพระดับท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ

๒) รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณสมบัติของระบบนิเวศน์ โดยการแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การปลูกป่า ปลูกหญ้าแฝก เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน การจัดทำ Food Bank การจัดทำฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและฝายกั้นถาวร การป้องกันไฟป่ารวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส และความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืน

๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำฐานข้อมูลและนำไปใช้

๔) สร้างภาคีในการปรับตัวและรับมือจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับ ตลอดจนการสร้างความรู้ ความเข้าใจและบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและสาธารณภัย เพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง

๕) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียวพบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ทำการพัฒนาดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทางงบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เท่ากับ ๒๖๙,๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในประเด็นการพัฒนานี้ กลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญทั้งเรื่องการเตรียมความพร้อมและการสร้างจิตสำนึกทั้งการเผาในพื้นที่ป่าและพื้นที่โล่ง โดยในพื้นที่ป่าได้สร้างและขยายเครือข่ายป้องกันการเผาป่า เฝ้าระวังและเข้าไปดับไฟอย่างทันท่วงที รวมไปถึงสร้างความเข้าใจในการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรที่สามารถสร้างมูลค่าแปรรูปไปเป็นพลังงานชีวมวล สร้างรายได้ให้เกษตรกรป้องกันการเผาเศษวัสดุทางการเกษตรอีกทางหนึ่ง (ต้นทาง) การสร้างพื้นที่ปลอดภัย (Safety zone) (กลางทาง) เพื่อเป็นการรับมือกับปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติที่เกิด สุดท้ายการพัฒนาปลายทาง เมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว จึงได้มีการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ จากความร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าให้เกิดความยั่งยืนจึงทำในปัจจุบันสถานการณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจุดสะสมความร้อนลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามมิติในการแก้ไขปัญหาเรื่องหมอกควันนั้นต้องเป็นความร่วมมือกันในระดับภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ซึ่งเป็นเรื่องระดับนโยบายของรัฐบาล เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ มีทั้งสิ้น ๓ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปีพ.ศ. ๒๕๖๑ และปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนามับ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บรรลุทุกตัวชี้วัด

ตารางที่ ๘๐ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๔

การเชื่อมโยงผลการดำเนินงานในประเด็นการพัฒนาที่ ๔		
๑.เตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒.ศูนย์การเรียนรู้สาธารณสุขภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓.สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืช ๔.ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า	๑.ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒.จัดทำพื้นที่ปลอดภัยจากฝุ่นละอองขนาดเล็กในภาวะคุณภาพอากาศเกินค่ามาตรฐาน	๑.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ๒.การบริหารจัดการพื้นที่การเกษตรและวัสดุทางการเกษตรเพื่อลดปัญหาหมอกควัน
๔๘,๓๑๓,๙๐๐ ล้านบาท	๔๘,๓๑๓,๙๐๐ ล้านบาท	๗๒,๕๑๒,๒๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)	๒๖๙,๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒, ๒๕๖๔

ตารางที่ ๘๑ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ความสำเร็จการพัฒนา
๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด(รายกลุ่มจังหวัด) ไม่น้อยลง (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕๐)	ร้อยละ ๕๐	๕๓.๔๐	บรรลุ
๒) ฝุ่นละอองในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐ *	บรรลุ
๓) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกัน ฝุ่นละออง และมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	จำนวนเครือข่ายเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นจาก ๕๒ เครือข่าย เป็น ๗๓ เครือข่าย อัตราการเพิ่มของเครือข่าย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓๘	บรรลุ

หมายเหตุ *จำนวนวันที่ฝุ่นละอองในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน = (๑-จำนวนวันที่เกินมาตรฐานมากที่สุดของสมาชิกในกลุ่มจังหวัด

๗)*๑๐๐/๓๖๕ คิดจากจังหวัดน่านที่มีวันเกินมาตรฐาน PM ๒.๕ จำนวน ๗๖ วัน

๓.๒ ประเด็นการพัฒนา

๓.๒.๑ บทวิเคราะห์ (ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ตามหลักวิชาการวางแผน โดยสามารถเลือกใช้ได้ตามความถนัด)

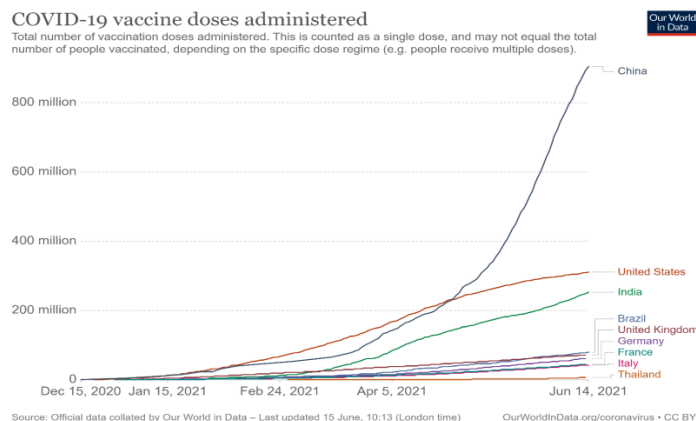
(๑) การวิเคราะห์สถานการณ์โลก

จากสถานการณ์โลกที่ได้รับผลกระทบการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของตลาดสกุลเงินดิจิทัล (Cryptocurrency) เหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล พฤติกรรมการใช้จ่ายของคนมีการปรับเปลี่ยนจากการเดินทางออกไปซื้อสินค้าและบริการ เป็นการซื้อสินค้าและบริการในรูปแบบออนไลน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้สังคมเป็นสังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ดังนั้นประชาชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดและเป็นผู้ได้ประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ในขณะที่เดียวภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาในข้างต้นถือเป็นประเด็นท้าทายและโอกาสของโลกและถือเป็นเรื่องที่ดี อย่างไรก็ตามสถานการณ์โลกมีเหตุที่ต้องพลิกผันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลให้การประมาณของเศรษฐกิจโลกมีการประมาณว่าเศรษฐกิจโลกจะเติบโตช้าลงโดยธนาคารโลก (World Bank) ประมาณการว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโลก พ.ศ. ๒๕๖๔ จะเติบโตประมาณร้อยละ ๔ ในขณะที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF ประมาณการว่า เศรษฐกิจโลกจะเติบโตประมาณ ร้อยละ ๕.๕ ดังนั้น ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ยังเป็นปีที่มีความจำเป็นที่ต้องเร่งแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของ COVID - ๑๙ และเป็นปีที่มีความท้าทายของเศรษฐกิจทั่วโลก แต่อย่างไรก็ตามในขณะนี้ทั่วโลกได้เร่งฉีดวัคซีนเพื่อเร่งสร้างภูมิคุ้มกันหมู่เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศของตนเอง

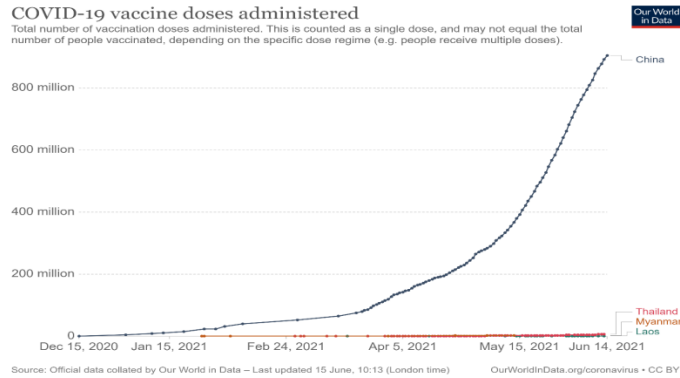
จากภาพที่ ๓๕ แสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ที่ได้รับวัคซีนในแต่ละประเทศ จากข้อมูลของสถานการณ์โลก แสดงให้เห็นว่าประเทศจีน สหรัฐอเมริกา และประเทศแถบยุโรป มีจำนวนผู้ฉีดวัคซีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ประเทศดังกล่าว มีความสำคัญกับประเทศไทยรวมทั้งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทั้งในมิติการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) คลี่คลาย การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวจะดีขึ้นตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาประเทศที่มีพรมแดนติดกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ สปป.ลาว เมียนมา และประเทศไทย อัตราการฉีดวัคซีนยังอยู่ในปริมาณที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศจีน ซึ่งเป็นประเทศที่มีความสำคัญกับการท่องเที่ยว และการค้าผ่านแดนของประเทศไทยผ่านทางกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รายละเอียดดังภาพที่ ๓๖

ภาพที่ ๓๕ จำนวนการใช้วัคซีนของกลุ่มประเทศที่มีอัตราการใช้สูงและประเทศไทย

ที่มา <https://ourworldindata.org/grapher/cumulative-covid-vaccinations>

ภาพที่ ๓๖ จำนวนการใช้วัคซีนของกลุ่มประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ และประเทศไทย

ที่มา <https://ourworldindata.org/grapher/cumulative-covid-vaccinations>

ดังนั้นเพื่อให้ภาพในระดับมหภาคเกิดความชัดเจนจึงได้ทำการทบทวนเศรษฐกิจในระดับมหภาคของประเทศสำคัญๆ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รายละเอียดดังต่อไปนี้

เศรษฐกิจประเทศสหรัฐอเมริกา

จากการประมาณการของ IMF พบว่า เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา จะขยายตัว ร้อยละ ๕.๑ ซึ่งดีกว่าที่คาดการณ์ไว้ก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เนื่องจากรายการฉีดวัคซีนของสหรัฐอเมริกา ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าประชาชนอเมริกันทั้งหมดจะได้รับการฉีดวัคซีนภายในปีนี้ ทั้งนี้หากเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาดีขึ้น มีการใช้จ่ายมากยิ่งขึ้น จะส่งผลในบวกต่อประเทศไทย ในประเด็นของการค้าระหว่างประเทศ จากนโยบายต่างประเทศของสหรัฐและประเทศจีนของประธานาธิบดีโจ ไบเดน เรื่องประเด็นการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้กีดกันเหมือนกันประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ดังนั้นหากประเทศจีนส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐอเมริกาได้มากขึ้น ประเทศจีนจะนำเข้าจากสินค้าจากประเทศไทยมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ถือเป็นผลกระทบทางอ้อมที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย นอกจากนี้มีนโยบายการส่งเสริมการค้าขายที่เป็นมิตรมากขึ้น นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญเรื่องการแก้ปัญหาโลกร้อน และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งอาจจะมีเงินมาสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้มีพลังงานสะอาด มีธุรกิจพลังงานสีเขียว ซึ่งถือเป็นโอกาสของประเทศไทยและเป็นโอกาสของสินค้าที่มี Carbon Footprint ที่ต่ำ ที่จะเป็นสินค้าที่สนับสนุนให้เกิดการนำเข้า ในขณะที่สินค้าที่มี Carbon Footprint ที่สูงอาจจะต้องปรับตัว เนื่องจากมีแนวโน้มถูกกีดกันทางการค้า นอกจากนี้ประเด็นสำคัญคือ เรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งประเทศไทยจะต้องระมัดระวัง เพราะอาจจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาได้

เศรษฐกิจของประเทศจีน

จากการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID - ๑๙ ได้เร็วกว่าประเทศอื่นๆ ทำให้ประเทศจีนสามารถเปิดประเทศและสามารถทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ตามปกติ ดังนั้นจากการคาดการณ์ของ IMF พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจีนจะมีการเจริญเติบโตได้ร้อยละ ๘.๑ ซึ่งจะส่งผลให้ทิศทางบวกต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากมีการค้าขายกับจีนจำนวนมาก ในส่วนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เช่นกัน ที่มีสินค้าผ่านแดนไปยังประเทศจีน พบว่า มูลค่าสินค้าส่งออกไปยังประเทศจีน (ตอนใต้) เพิ่มสูงขึ้น แม้กระทั่งในช่วงที่สถานการณ์ COVID ๑๙ ของประเทศไทยยังไม่คลี่คลาย ดังนั้นในปีนี้นี้หากประเทศไทยสามารถเปิดประเทศได้ และการบริโภคในภาคครัวเรือนของประชาชนฟื้นตัว ก็จะทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยกลับมาคึกคักอีกครั้ง

เศรษฐกิจของทวีปยุโรป

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID - ๑๙ เศรษฐกิจยุโรปหดตัวไปค่อนข้างมาก โดยจากการประมาณการของ IMF คาดว่า ปีพ.ศ. ๒๕๖๔ เศรษฐกิจยุโรปจะเติบโตประมาณ ร้อยละ ๔.๒ และอย่างไรก็ตามประเทศแต่ละประเทศมีปัญหาที่แตกต่างกัน การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยุโรปจึงต้องใช้เวลาานาน ประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจขนาดใหญ่ในยุโรป ได้แก่ เยอรมนี สเปน และอิตาลี มีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นจนกระทั่งใช้มาตรการล็อกดาวน์ การจัดการวัคซีนที่ล่าช้า เป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งนี้จากที่เศรษฐกิจในประเทศแถบยุโรปหดตัวลง ส่งผลกระทบต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ ทั้งนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรปเป็นกลุ่มหลักที่มาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รองจากนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส เยอรมนี อังกฤษและอิตาลี

เศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น

สำหรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่มีการฟื้นตัวเหมือนกับยุโรป คือ เศรษฐกิจฟื้นตัวเพียงเล็กน้อย โดย IMF ประมาณการว่า ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจะมีขยายตัวประมาณ ร้อยละ ๓.๑ เป็นผลมาจากรัฐบาลได้มีการลงทุนทางโครงการพื้นฐานไปจำนวนมากเพื่อจัดกีฬาโอลิมปิก โดยก่อนสถานการณ์โควิด-๑๙ คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เข้ามาชมกีฬาโอลิมปิกและสามารถทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ ทำให้มีการจำกัดผู้เข้าชม โดยมีการประกาศห้ามผู้ชมชาวต่างประเทศเข้าชมสนามแข่งขันกีฬา แต่ยังคงอนุญาตให้คนในประเทศเข้าชมได้อยู่ ในสัดส่วนที่จะถูกจัดให้เหมาะสมต่อปริมาณความจุของสนาม ดังนั้นจากการลงทุนกับการจัดกีฬาโอลิมปิกจึงส่งผลให้ประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนัก ประกอบกับระบบเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นนั้น เป็นเศรษฐกิจที่พึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ นั่นคือการส่งออกสินค้า ประกอบกับบริบทของประเทศเป็นสังคมสูงวัย การบริโภคภายในประเทศมีน้อย ดังนั้น ถ้าหากเศรษฐกิจโดยรวมของโลกฟื้นตัว เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะฟื้นตัวตามมา

(๒) การวิเคราะห์สถานการณ์ของประเทศไทย

นับตั้งแต่ในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ สถานการณ์การแพร่ระบาดของติดเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้ทวีความรุนแรงและขยายขอบเขตไปในหลายประเทศทั่วโลกอย่างรวดเร็ว จนทำให้เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ องค์การอนามัยโลก (WHO) ประกาศให้เป็นการแพร่ระบาดครั้งใหญ่ (Pandemic) ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกในภาพรวมและก่อให้เกิดความผันผวนรุนแรงในตลาดการเงินโลก ทำให้เศรษฐกิจในหลายประเทศได้รับผลกระทบและเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและหลายประเทศขยายตัวต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่วิกฤตการเงินโลกในปี ๒๕๕๒ สำหรับเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่รุนแรงมากขึ้น เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก โดยจะเห็นได้จากเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ชะลอตัวลง ตามการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง ส่งผลให้ภาคบริการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบรุนแรงจากการดำเนินมาตรการควบคุมการระบาดที่เข้มงวดและจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ในขณะเดียวกันภาคการส่งออกยังได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมทั้งการปิดเส้นทางขนส่งในบางประเทศและการหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิต โดยผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องทำให้สภาพคล่องทางธุรกิจประสบปัญหา การผลิตและการลงทุนลดลง และส่งผลกระทบต่อภาคการจ้างงานและรายได้ของครัวเรือน ซึ่งทำให้กำลังซื้อภายในประเทศปรับตัวลดลง ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายภายในประเทศยังได้รับผลกระทบอีกทางจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคและมาตรการควบคุมและป้องกันการระบาดโดยการปิดสถานประกอบการต่าง ๆ นอกจากนี้เศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มที่ต้องเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงซ้ำเติมจากสถานการณ์ภัยแล้งที่มีแนวโน้มรุนแรงและส่งผลกระทบต่อผลผลิตและรายได้ภาคเกษตร จากผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ได้ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจ

สำคัญ ๆ ส่งผลให้รัฐบาลได้เร่งรัดออกมาตรการที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อเยียวยาและบรรเทาผลกระทบให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดย่อม ภายใต้มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทย ระยะที่ ๑ (ตามมติคณะรัฐมนตรี ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓) และระยะที่ ๒ (ตามมติคณะรัฐมนตรี ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓) ซึ่งครอบคลุมมาตรการที่สำคัญในหลายด้าน อาทิ มาตรการด้านการเงิน ทั้งการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มาตรการด้านการคลัง ทั้งการเพิ่มวงเงินหักลดหย่อนภาษี การเลื่อนการชำระภาษี รวมทั้งมาตรการเงินโอนเพื่อชดเชยรายได้ให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบมาตรการลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการลดค่าไฟฟ้า และน้ำประปา และการลดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคมของผู้ประกอบการและลูกจ้าง เป็นต้น

สำหรับเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จากข้อมูลสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย โดยกิริฎา เกาพิจิตร (๒๕๖๔) ได้กล่าวว่า แต่เดิมจากการระบาดระลอกแรกพบว่าการคาดการณ์ว่าการแพร่ระบาด COVID-๑๙ สามารถควบคุมได้ แต่เมื่อมีการระบาดระลอกใหม่ ทำให้เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบไปอีกระยะหนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศยังคงเดินทางเข้าประเทศไทยไม่ได้ และนักท่องเที่ยวในประเทศก็จำเป็นต้องงดการเดินทาง อีกทั้งการจัดการวัคซีนยังคงล่าช้า ดังนั้นมีการประเมินว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอาจจะใช้เวลานานกว่าที่คาดไว้ ดังนั้น ในปีนี้เศรษฐกิจไทยคาดว่าจะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ ๒ - ๓ สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยโดยตรง ได้แก่ การควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID - ๑๙ ระลอกใหม่ เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องประคับประคองเศรษฐกิจ จึงไม่ได้ประกาศล็อกดาวน์ทั้งประเทศ ดังนั้นโอกาสที่คนติดเชื้อ COVID - ๑๙ จะแพร่เชื้อก็ยังมีอยู่ในประเทศ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องควบคุมการแพร่ระบาดให้ได้เร็วที่สุด และอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย คือ การที่ประชาชนไทยควรได้รับการฉีดวัคซีนอย่างแพร่หลาย ซึ่งอาจต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง เพราะตามเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้คือ จะฉีดวัคซีนให้คนไทย ร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งหมด หรือประมาณ ๖๖ ล้านโดส (๑ คนต่อ ๒ โดส) ให้ได้ภายในปีนี้ และคนไทยอีก ร้อยละ ๕๐ ที่ยังไม่ได้รับวัคซีน ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกประมาณ ๖ เดือนที่จะมีภูมิคุ้มกัน หรือเรียกว่า “ภูมิคุ้มกันหมู่” (Herd Immunity) และหากมีภูมิคุ้มกันหมู่แล้วจึงจะสามารถเดินทางระหว่างประเทศได้ และทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยฟื้นตัว ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าอาจจะใช้ระยะเวลาหลายปีที่จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวเช่นเดิมก่อนที่เกิดการแพร่ระบาดของ COVID - ๑๙ ซึ่งมีการคาดว่าไว้ปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เศรษฐกิจจะกลับไปสู่ระดับเดิมที่เท่ากับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น ขณะนี้ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของติดเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ มากที่สุด คือ ผู้ที่ไม่ได้มีรายได้ ผู้ที่มีรายได้น้อย ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ รวมถึงธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ที่เกี่ยวข้องกับภาคบริการ เช่น การท่องเที่ยว โรงแรม และร้านอาหาร และหลังจากการแพร่ระบาดของติดเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ คลี่คลาย เศรษฐกิจกลับมาฟื้นตัว ภาคธุรกิจต้องให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น ในขณะที่แรงงานต้องพัฒนาทักษะทั้ง Reskill Upskill และ Newskill ตลอดจนการดูแลสุขภาพ เพื่อให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

(๓) การวิเคราะห์นโยบายที่โดดเด่นในภูมิภาค

สำหรับในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์นโยบายที่โดดเด่นในภูมิภาคและคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ

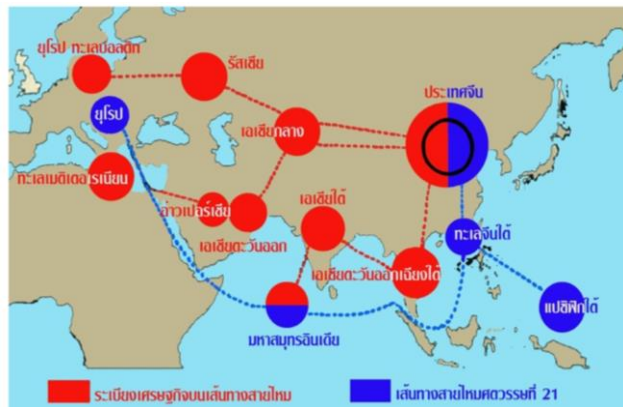
(๓.๑) นโยบาย One Belt One Road ของประเทศจีน

นโยบาย One Belt One Road ซึ่งเรียกอย่อว่า (OBOR) เป็นยุทธศาสตร์ Grand strategy ของจีนซึ่งจะเป็นเส้นทางสายไหมทั้งทางบกและทางทะเล โดยทางบกจะมี ๓ เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางที่ ๑ เชื่อมจีน เอเชียกลาง รัสเซีย และยุโรป เส้นทางที่ ๒ เชื่อมจีน อ่าวเปอร์เซีย และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ผ่านทางเอเชียกลาง และตะวันออกกลาง และเส้นทางที่ ๓ เชื่อมจีนกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ โดยอาเซียนเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ OBOR โดยจีนต้องการเชื่อมจีนตอนใต้กับอาเซียน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่ง จากคุณหมิง

ไปสิงคโปร์ และหนานหนิงไปสิงคโปร์ ที่เรียกว่า North – South Economic Corridor อาเซียนมี Master Plan on ASEAN Connectivity ซึ่งเป็นแผนแม่บทการเชื่อมโยงอาเซียน โดยการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงประเทศอาเซียน และจีนก็มี OBOR เลยเป็น ๒ โครงการมาบรรจบกัน โดยอาเซียนต้องการ ASEAN Connectivity และจีนต้องการ China – ASEAN Connectivity

ส่วนเส้นทางสายไหมทางทะเลนั้น จะเชื่อมจีนกับยุโรปทางทะเล ผ่านทะเลจีนใต้ และมหาสมุทรอินเดีย OBOR จะครอบคลุมประเทศต่างๆถึง ๖๕ ประเทศ ซึ่งมีประชากรรวมถึง ร้อยละ ๗๐ ของประชากรโลก ประเทศจีนมีเป้าหมายระยะยาว จะลงทุนสร้าง ถนน ทางรถไฟ ท่าเรือ และโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นมูลค่าถึง ๔ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งจะทำให้จีนเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก โดยถนนทุกสายจะมุ่งสู่กรุงปักกิ่ง

ภาพที่ ๓๗ แผนที่แสดงการเชื่อมโยงภูมิภาคต่างๆบนเส้นทางสายไหมใหม่

ที่มา <http://www.cuti.chula.ac.th/triresearch/saimai/๒/saimai.html>

นอกจากเส้นทางสายไหมที่เป็นนโยบายหลักของจีน ภายในเส้นทางดังกล่าวยังแฝงด้วยระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๖ เส้นทางซึ่งแยกออกมาจากเส้นทางสายไหมทางบกประกอบด้วย

๑. สะพานเศรษฐกิจยูเรเชียใหม่ (New Eurasian Land Bridge : NELB) เริ่มต้นจากท่าเรือ Lianyungang ในมณฑล Jiangsu สิ้นสุดที่เมือง Rotterdam ในยุโรปตะวันตกคาดว่าจะเส้นทางขนส่งสินค้าทางถนนจากจีนสู่ยุโรปสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) หรือ (ITD)

๒. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-มองโกเลีย-รัสเซีย (China-Mongolia-Russia Economic Corridor : CMREC) เป็นเส้นทางรถไฟความเร็วสูงและถนน แบ่งออกเป็น ๒ เส้นทางคือ ๑) จาก Beijing, Tianjin, Hebei ผ่านมองโกเลียในเพื่อไปรัสเซีย และ ๒) จากเมือง Dalian ไปยังเมือง Chita ของรัสเซีย

๓. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-เอเชียกลาง-เอเชียตะวันตก (China-Central Asia-West Asia Economic Corridor : CCWAEC) เป็นเส้นทางสำคัญในการขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติจากคาบสมุทรอาหรับ ตุรกี และอิหร่าน เพื่อส่งไปยังเขตปกครองตนเอง Xinjiang Uygur

๔. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-คาบสมุทรอินโดจีน (China-Indochina Peninsula Economic Corridor : CICPEC) เชื่อมระหว่างเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ Pearl River (Pearl River Delta Economic Zone : PRD) กับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

๕. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน (China-Pakistan Economic Corridor : CPEC) เชื่อมจีนกับเอเชียใต้

๖. ระเบียงเศรษฐกิจบังกลาเทศ-จีน-อินเดีย-เมียนมา (Bangladesh - China-India - Myanmar Economic Corridor : BCIMEC) เริ่มต้นจากเมือง Kashgar ของเขตปกครองตนเอง Xinjiang Uygur ไปยังท่าเรือ Gwadar ของปากีสถาน

ความเชื่อมโยงทั้ง ๕ (Five Links) คณะกรรมการการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติจีนประกาศใช้แผนปฏิบัติการตามเอกสารชื่อ “Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and ๒๑st - Century Maritime Silk Road” เมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๐๑๕ โดยใช้ “Five Links” ในการเชื่อมโยงนโยบายโครงสร้างพื้นฐานการค้า การเงิน และประชาชน ประกอบด้วย

๑. การประสานนโยบาย (Policy Coordination) ด้วยการสร้างกลไกประสานนโยบายในระดับต่างๆ กับประเทศที่ตั้งบนเส้นทางสายไหมใหม่ โดยทำความตกลงและโครงการร่วมกับประเทศต่างๆ และองค์กรระดับภูมิภาค
๒. การเชื่อมโยงสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities Connectivity) ด้วยการส่งเสริมให้มีการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น การขนส่งทางถนน พลังงาน รวมทั้งเครือข่ายด้านการสื่อสาร
๓. การค้าที่ไม่มีข้อจำกัด (Unimpeded Trade) ด้วยการส่งเสริมการใช้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนของประเทศที่อยู่บนเส้นทางสายไหมใหม่
๔. การบูรณาการทางการเงิน (Financial Integration) ด้วยการก่อตั้งสถาบันการเงินต่างๆ เช่น ธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานแห่งเอเชีย (Asian Infrastructure Investment Bank : AIIB) ของจีน และธนาคารเพื่อการพัฒนาใหม่ (New Development Bank : NDB) ของกลุ่มประเทศ BRICS
๕. การเชื่อมโยงประชาชน (People-to-People Bond) ด้วยการพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษา และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวการดูแลสุขภาพและบริการทางการแพทย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

จากนโยบายของประเทศจีน กลุ่มอาเซียนใช้ประโยชน์จากกลไกความร่วมมือที่จีนมีบทบาทซึ่งอาจช่วยกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีได้มากขึ้น รวมทั้งอาจพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศหรือภูมิภาคอื่นที่มีจีนเป็นสมาชิกอยู่แล้ว โดยประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีโอกาสด้านการลงทุนใน ๑๓ มณฑล/เขตปกครองตนเองของจีนที่อยู่บนเส้นทางสายไหมใหม่ โดยมีเขตปกครองตนเอง Xinjiang Uygur เป็นพื้นที่หลักของเส้นทางสายไหมทางบก และมณฑล Fujian เป็นพื้นที่หลักของเส้นทางสายไหมทางทะเล นอกจากนี้ประเทศไทยและประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) ยังใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจจีน - คาบสมุทรมินโดจีน (CICPEC) เพื่อเชื่อมโยงการค้าและการลงทุนกับเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ Pearl River ด้วย สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะได้ประโยชน์อย่างโครงการดังกล่าว โดยเป็นเส้นทางการค้าทางบกไปถึงประเทศจีน(ตอนใต้)

อย่างไรก็ตามแม้โครงการนี้จะมีผลกระทบทางบวกในทางเศรษฐกิจมากมายแต่ก็ยังคงมีผลกระทบทางลบเช่นกัน กล่าวคือ ความร่วมมือบนเส้นทางสายไหมใหม่ไม่ใช่ความสัมพันธ์ในเชิงภูมิเศรษฐศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นความสัมพันธ์ในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ด้วย จึงถือเป็นประเด็นอ่อนไหว ในการกำหนดนโยบายต่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจอื่นได้ นอกจากนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนอาจได้รับผลกระทบจากการย้ายถิ่นของคนจีน เนื่องจากจีนกำลังประสบปัญหาขาดแคลนทรัพยากรต่าง ๆ จึงเป็นไปได้ที่นักลงทุนจากประเทศจีนจะเข้ามาใช้ประโยชน์จากที่ดินในลักษณะของ “นักแย่งยึดที่ดิน” (land grabbers) ในอาเซียนมากขึ้น ซึ่งในขณะนี้ มีบพเรียนใน สปป.ลาว แล้ว ดังนั้นประเทศไทยควรหาสมดุลในการดำเนินนโยบายดังกล่าวกับประเทศจีน

(๓.๒) การค้าการลงทุนของกลุ่ม CLMV

สำหรับกลุ่มประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดนและการผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่น่าสนใจ ได้แก่ กลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ ประเทศกัมพูชา (Cambodia) สปป.ลาว (Lao PDR) เมียนมาร์ (Myanmar) และเวียดนาม (Vietnam) เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาแม้ว่าเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันมีทิศทางชะลอตัวลง ทว่ายังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ก่อนสถานการณ์โควิด ๑๙ กลุ่มประเทศ CLMV จัดอยู่ในกลุ่มที่มีอัตราการเติบโตสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของโลก และมีแนวโน้มที่จะคงการเติบโตในลักษณะนี้ในระยะต่อไป ส่วนหนึ่งเป็นผลจากสัดส่วนแรงงานที่อยู่ในวัยทำงานเป็นจำนวนมาก ประกอบกับค่าจ้างแรงงานอยู่ในระดับต่ำมาก

เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียน อีกทั้งยังมีแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติจำนวนมากที่ยังไม่ได้นำขึ้นมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อาทิ ป่าไม้ สินแร่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และแหล่งน้ำเพื่อการผลิตไฟฟ้า ส่งผลให้ประเทศกลุ่มนี้มีศักยภาพในการขยายอุตสาหกรรมต่างๆ ในประเทศได้ดี และมีพัฒนาการที่รวดเร็ว จากทั้งด้านการดำเนินงานเป็นจำนวนมาก ประกอบกับค่าจ้างแรงงานอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียน และจากทั้งด้านการส่งออกสินค้า การท่องเที่ยว การบริโภคในประเทศ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ดังนั้นสำหรับการลงทุนระหว่างประเทศ กลุ่มประเทศ CLMV ถือเป็นตลาดที่ใหม่และมีขนาดเล็ก จึงสามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็ว และดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติได้มาก

จากนโยบายการค้าและการลงทุนของ CLMV พบว่ากลุ่ม CLMV มีอัตราการเปิดประเทศสูง ซึ่งหมายถึง CLMV มีการพึ่งพาภาคต่างประเทศ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้า เพื่อช่วยขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม มาตรการการค้าระหว่างประเทศที่สูงขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจเติบโตได้รวดเร็ว แต่ก็ทำให้ประเทศกลุ่มนี้เผชิญกับความเสี่ยงภาคต่างประเทศที่มากขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และการชะลอตัวของปริมาณการค้าโลก นอกจากนี้กลุ่ม CLMV ยังเป็นแหล่งการลงทุนสำคัญของผู้ประกอบการต่างชาติ โดยสำหรับผู้ประกอบไทยได้เข้าไปลงทุนในกลุ่มดังกล่าว ในปัจจุบันมีแนวโน้มทยอยสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยข้อได้เปรียบหลักในการลงทุนของไทยใน CLMV คือทำเลที่ตั้งและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ส่งผลให้มีความเข้าใจตลาดที่ดีกว่า และมีต้นทุนขนส่งต่าง ๆ ที่ต่ำกว่า ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไทยนิยมเข้าไปลงทุนใน CLMV ในภาคการผลิตและภาคการเงินเป็นสำคัญ โดยมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของธุรกิจภาคการผลิตดังกล่าว คือหมวดการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม

สำหรับการค้าชายแดนของกลุ่ม CLM กับไทยมีมูลค่าการค้ารวมสูง เนื่องจากเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับไทย ทำให้การค้าชายแดนของกลุ่ม CLM กับไทยมีความสำคัญ และมีสัดส่วนต่อมูลค่าการค้ารวมในระดับสูง โดยไทยมีข้อได้เปรียบด้านทำเลที่อยู่ใกล้ จึงมีต้นทุนโลจิสติกส์ต่ำ อีกทั้งรูปแบบการค้ายังเรียบง่าย ไม่มีกฎระเบียบหรือมาตรการกีดกันที่เข้มงวด นอกจากนี้ ความนิยมของสินค้าไทยในกลุ่มประเทศดังกล่าวยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งมาจากที่สินค้าไทยมีคุณภาพดี และผู้บริโภคส่วนใหญ่ค่อนข้างคุ้นเคยกับแบรนด์ไทยจากสื่อต่างๆ มาเป็นระยะเวลาหนึ่ง

สำหรับโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในกลุ่ม CLMV ได้แก่ การขยายการส่งออกไปยังตลาดใหม่ ๆ เพื่อกระจายความเสี่ยง โดยเฉพาะตลาด CLMV เนื่องจากเป็นตลาดที่มีศักยภาพ และเข้าไปการลงทุนในตลาด CLMV ก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะธุรกิจแพรรีไซส์ไทยใน CLMV กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากกำลังซื้อของประชากรที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการที่ CLMV มีความคล้ายคลึงกับไทยทั้งในด้านลักษณะสังคม วัฒนธรรม รวมถึง Lifestyle ของผู้บริโภค ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยสามารถพัฒนาธุรกิจและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในตลาดกลุ่มนี้ได้ดี สำหรับการสนับสนุนการส่งออกและการลงทุนไปยังกลุ่มประเทศ CLMV นั้น ภาครัฐได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการที่มีปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน เพื่อวางแนวทางเจาะตลาดเป้าหมายและสินค้าเป้าหมายอย่างเร่งด่วนโดยหนึ่งในตลาดเป้าหมายส่งออกดังกล่าวคือ CLMV นอกจากนี้ ภาครัฐยังได้พัฒนาโครงการเชื่อมโยงระบบคมนาคมระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างต่อเนื่อง อาทิ โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ที่มีโครงการพัฒนาระบบบินอู่ตะเภาและเมืองการบินภาคตะวันออก เพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลาง โลจิสติกส์ทางอากาศในภูมิภาค หรือโครงการรถไฟทางคู่ ที่จะเชื่อมโยงไทย กัมพูชา สปป. ลาว และจีน เพื่อการขนส่งสินค้าแบบไร้รอยต่อ ซึ่งโครงการเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของไทยในการคว้าโอกาสทางเศรษฐกิจนี้ได้เร็วและมากกว่าประเทศอื่น ในขณะที่เดียวกันธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) ได้มีการสนับสนุนผู้ประกอบการไทยในการขยายธุรกิจในตลาด CLMV เช่นกัน โดยการพัฒนาสินเชื่อระยะยาวเพื่อสนับสนุนนักลงทุนของไทยไปลงทุน ตลอดจนสนับสนุนให้ผู้ส่งออกชาวไทยให้สามารถขยายตลาดใหม่ได้อีกด้วย

(๓.๓) นโยบายของประเทศที่คาดว่าจะส่งผลต่อการดำเนินงานในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ เขตท่องเที่ยวพิเศษเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย และจังหวัดน่าน

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. ได้มีการสนับสนุนให้จังหวัดน่าน และจังหวัดเชียงรายเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ น่านได้มีการประกาศไปก่อนหน้านี้แล้ว สำหรับเชียงรายในปีพ.ศ.๒๕๖๓ ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่พิเศษเชียงราย โดยแผนดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และเพื่อให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวโลก โดยไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายชีวิตและเอกลักษณ์ของชุมชน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง รวมทั้งแนวทางการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวโดยนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิต และบริการที่มีศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งบูรณาการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา แผนพัฒนาภาคเหนือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย แผนการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย รวมถึงกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยอพท. มีเป้าหมายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น โดยมีบทบาทในการบริหารและพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเชิงบูรณาการ เป็นองค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ประสานงานกับท้องถิ่น หรือพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการท่องเที่ยวให้มีการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ

นอกจากการพัฒนาพื้นที่แล้วองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. ยังช่วยยกระดับเมืองในพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้มีศักยภาพและความพร้อมเพื่อสามารถสมัครเข้าเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก (UNESCO Creative Cities Network - UCCN) ภายใต้แผนงานด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๑ อพท. มีนโยบาย และดำเนินการขับเคลื่อนจังหวัดสุโขทัย น่าน และสุพรรณบุรี เพื่อเตรียมความพร้อมในการสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ และเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ จังหวัดสุโขทัย ได้รับเลือกเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโกด้านหัตถกรรมและศิลปะพื้นบ้าน และกรุงเทพมหานครได้รับเลือกเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโกด้านการออกแบบ โดยในปี ๒๕๖๒ มี ๖๖ เมืองจากทั่วโลก ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก ต่อมาในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ อพท. ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมเมืองเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดน่าน สุพรรณบุรี เชียงราย และเพชรบุรี เพื่อขับเคลื่อนเมืองสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก

จากนโยบายการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการช่วยเสริมจุดแข็งของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ด้านการท่องเที่ยว ให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่ประทับใจ เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาอีกครั้ง

(๔) นโยบายที่ส่งผลต่อการพัฒนา

จากกรอบทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของประเทศ โดยแบ่งออกเป็นแผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ และแผนระดับที่ ๓ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาคเหนือ ซึ่งแผนต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ ๓๘ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับที่ ๑- ๓

(๕) การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม โดยกำหนดปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของกลุ่มจังหวัด ได้นำเอาข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นจริงมาวิเคราะห์ หากจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค โดยคณะกรรมการได้สรุปประเด็นของแต่ละด้าน แล้วนำมาจัดน้ำหนักลำดับความสำคัญของแต่ละข้อในแต่ละด้าน โดยใช้มาตรวัดระดับ ๕ ระดับ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยและการกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายรายละเอียด ดังนี้

เกณฑ์ความหมายของระดับความสำคัญของสถานะแวดล้อม

๕	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
๔	หมายถึง	สำคัญมาก
๓	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
๒	หมายถึง	สำคัญน้อย
๑	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของสภาพแวดล้อม

๔.๒๑- ๕.๐๐	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
๓.๔๑ - ๔.๒๐	หมายถึง	สำคัญมาก
๒.๖๑ - ๓.๔๐	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
๑.๘๑ - ๒.๖๐	หมายถึง	สำคัญน้อย
๑.๐๐ - ๑.๘๐	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

(๕.๑) จุดแข็ง

จุดแข็ง	คะแนน ความสำคัญ
๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓ ประเทศ มีด่านศุลกากร ๕ แห่ง และด่านชายแดน ๑๙ แห่ง ใน ๓ จังหวัด ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ทำให้มีการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน	๔.๑๗
๒. มีระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง GMS และประเทศข้างเคียง	๓.๕๐
๓. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงเป็นฐานให้กับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๓.๙๔
๔. มีมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนาตะวันออก และมีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๑
๕. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่นสามารถต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านผลิตภัณฑ์ และการท่องเที่ยวได้	๓.๘๙
๖. มีลักษณะภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศ และต่างประเทศ	๔.๐๖
๗. มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ และ ชา กาแฟ ที่สามารถทำรายได้ให้กับ กลุ่มจังหวัดทั้งสินค้าสดและสินค้าแปรรูป ตลอดจนมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มที่ หลากหลาย	๓.๗๒
๘. มีเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนการทำเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ และมีการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน, smart farmer, young smart farmer มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น	๓.๓๙
๙. เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา มีผลงานวิจัยและพัฒนา และสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยีที่มีศักยภาพ ที่มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ กลุ่มจังหวัด	๓.๓๙
๑๐. มีปราชญ์ชุมชน และศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ	๓.๑๑
๑๑. มีความเข้มแข็งของเครือข่ายในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการร่วมกันจัดการปัญหาและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ ความเสี่ยงจาก สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ความเสี่ยงจากไฟป่าหมอกควัน	๓.๑๗
๑๒. ลักษณะของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่มีอายุเฉลี่ยเฉลี่ย เป็นมิตร ทำให้เอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	๓.๘๓
๑๓. มีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ป่าไม้/อุทยาน/ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม) เป็นหน่วยงานหลักและหน่วยงานในพื้นที่ รวมถึงเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน การกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมโดยตรง และกระจายครอบคลุมพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๓.๘๓
๑๔. มีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นจำนวนมาก	๓.๙๔
๑๕. มีมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์	๔.๐๐
๑๖. มีความหลากหลายทางชีวภาพจำนวนมาก ทั้งด้านพันธุ์พืช สมุนไพร พันธุ์สัตว์ และภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่มีค่า ซึ่งเป็นฐานทรัพยากรในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพอย่างยั่งยืนได้ดี	๓.๙๔
ค่าเฉลี่ย	๓.๗๕

(๕.๒) จุดอ่อน

จุดอ่อน	คะแนน ความสำคัญ
๑. มีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ภาวะเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓.๙๔
๒. มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความสมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะล้างหน้าดินในพื้นที่ลาดชัน อุทกภัย ภัยแล้ง	๓.๗๘
๓. มีข้อจำกัดเรื่องลักษณะทางกายภาพของกลุ่มจังหวัดฯ เป็นพื้นที่สูง ทำให้ต้นทุนในการบริหารจัดการสูง	๓.๔๔
๔. ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ โดยมีปัญหาการบริหารจัดการน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเกษตร การอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง และปัญหาอุทกภัยและดินโคลนถล่มในฤดูฝนและไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ ด้านเกษตรกรรมอย่างคุ้มค่า	๓.๘๙
๕. ผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดยังไม่ได้คุณภาพ และไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีพฤติกรรมเคยชินกับการทำการเกษตรในวิถีเดิม ตลอดจนขาดข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรยังกระจายไม่มีการรวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียว (big data) และขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า	๔.๑๑
๖. ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่ รวมทั้งโอกาสของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน	๔.๐๐
๗. การขยายตัวของพื้นที่เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรมที่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ	๓.๖๗
๘. ขาดการรวมกลุ่มและเครือข่ายความร่วมมือกันทางการค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศทำให้เป็นอุปสรรคในกระจายสินค้าและบริการ	๓.๘๙
๙. มีสินค้าชุมชนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขาดความเป็นเอกลักษณ์และความคิดเชิงสร้างสรรค์	๔.๐๖
๑๐. มีการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างแรงงานที่จะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น จำนวนแรงงานนอกระบบที่เพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มแรงงานนี้อาจจะขาดการพัฒนาทักษะอาชีพทั้ง reskill upskill และ newskill ทำให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ช้า	๔.๐๐
๑๑. ผู้ประกอบการในพื้นที่ ขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการดำเนินธุรกิจยุคใหม่ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี	๓.๖๑
๑๒. ธุรกิจชุมชนไม่ได้เตรียมตัวกับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล จึงขาดช่องทางในการทำการตลาด ส่งผลให้ธุรกิจได้รับผลกระทบอย่างมากจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)	๔.๑๗
๑๓. ผู้ประกอบการในพื้นที่ไม่สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้	๓.๙๔
๑๔. ผู้ประกอบการยังไม่มีความสามารถในการค้ากับต่างประเทศ ทำให้สูญเสียโอกาสในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการค้าชายแดนและผ่านแดน	๓.๙๔
๑๕. ประชาชนยังมีการเผาเชื้อเพลิงในทีโล่ง เพื่อเตรียมพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๑
๑๖. การพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงยังไม่มีทิศทางที่ชัดเจน	๓.๙๔
๑๗. หน่วยงานราชการในจังหวัดมีการบูรณาการงานร่วมกัน แต่ยังคงขาดความครอบคลุมทุกมิติ	๓.๙๔
ค่าเฉลี่ย	๓.๙๑

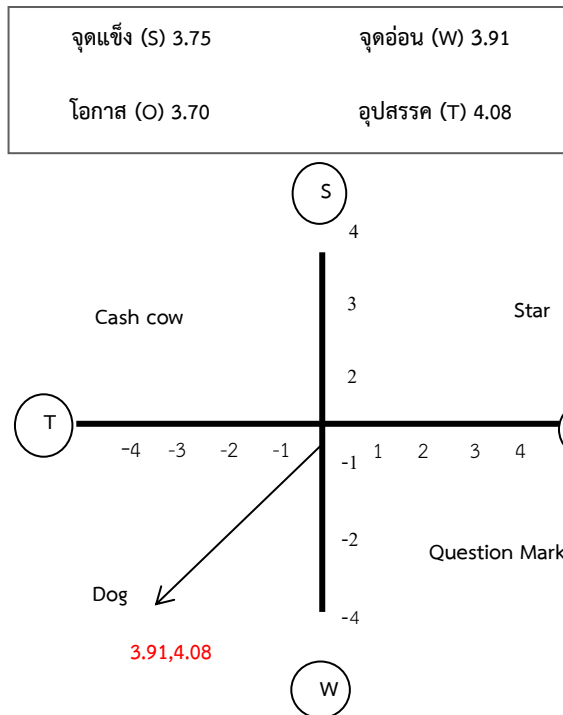
(๕.๓) โอกาส

โอกาส	คะแนน ความสำคัญ
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือและอากาศเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC)	๔.๐๐
๒. นโยบายการพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) ทำให้เพิ่มโอกาสการสร้างมูลค่าการค้า เศรษฐกิจชายแดน	๓.๙๔
๓. มีนโยบายและการรวมกลุ่มในภูมิภาคส่งผลให้เกิดการค้าและการลงทุนที่เอื้อต่อกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ นโยบาย One Belt One Road ของประเทศจีน ความร่วมมือของกลุ่ม CLMVT ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม และประเทศไทย	๓.๘๓
๔. มีการเปิดเสรีทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะ GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อโอกาสการขยายการค้าการลงทุน	๓.๕๐
๕. ความนิยมสินค้าของประเทศไทยจากประเทศเพื่อนบ้านส่งผลให้การค้าชายแดนเพิ่มขึ้น	๓.๖๑
๖. ตลาดการท่องเที่ยวขยายตัว จากการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มประเทศ GMS	๓.๓๓
๗. การส่งเสริมการปลูกพืชในระบบวนเกษตร การปลูกพืชผักปลอดภัยเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งป่าไม้ และหมอกควันได้รับการดูแลและสร้างความยั่งยืนให้กับระบบนิเวศน์	๓.๖๗
๘. การตื่นตัวและความใส่ใจของประชาชน ภาครัฐและภาคเอกชนในดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญที่จะช่วยกันลดปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสร้างความยั่งยืนให้กับระบบนิเวศน์	๓.๒๘
๙. นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้เที่ยวเมืองรอง และการรวมกลุ่มการท่องเที่ยว (CLUSTER) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากยิ่งขึ้น	๓.๒๒
๑๐. ประเทศไทยเป็นสังคมสูงวัย จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ที่รองรับสังคมสูงวัย	๓.๗๒
๑๑. กระแสการดูแลสุขภาพอนามัย ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์และบริการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้รับความนิยมส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเศรษฐกิจจากผลิตภัณฑ์และบริการในกลุ่มดังกล่าว	๓.๘๙
๑๒. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต รูปแบบงาน และพฤติกรรมของผู้บริโภคและเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ	๓.๘๓
๑๓. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีนโยบาย สำคัญในการสร้างการรับรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชน ในการลดการเผาในที่โล่ง เพื่อลดความเสี่ยงและปัญหาไฟป่า ตลอดจนปัญหาหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ด้วยการ ชิงเก็บ ลดเผา เชื้อเพลิง	๓.๔๔
๑๔. การพัฒนาระบบ Logistic ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งโครงข่ายการขนส่งทางระบบรางและทางถนน และเส้นทาง R๓A	๓.๙๔
๑๕. นโยบายของรัฐบาล ในการจัดสรรที่ดินทำกิน ทั้งในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) และโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบาย (คทช.)	๓.๘๙
๑๖. การซื้อขาย การจ่ายเงินผ่านระบบ online เพิ่มมากทำให้เกษตรกรมีโอกาสที่จำหน่ายผลผลิตให้กับผู้บริโภคได้โดยตรง	๓.๘๙
๑๗. การพัฒนาระบบตลาดและโลจิสติกส์ เกษตรชุมชน เช่น แหล่งการค้า คลังสินค้า จะเป็นช่องทางจำหน่ายสินค้าเกษตร สินค้าชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงเข้าสู่ระบบโลจิสติกส์ชุมชน	๓.๙๔
ค่าเฉลี่ย	๓.๗๐

(๕.๔) อุปสรรค

โอกาส	คะแนน ความสำคัญ
๑. สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงักไปทั่วโลกและทั่วประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในทุก ๆ มิติ	๔.๔๔
๒. การขาดการวางแผนเตรียมการรับรอนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบของประเทศในช่วงหลังจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)	๔.๓๙
๓. ปัญหาการเผาป่าของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เพิ่มปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๒๘
๔. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลกและความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร ส่งผลต่อการผลิตสินค้าเกษตรและราคาสินค้าเกษตร	๔.๒๒
๕. ปัญหาได้รับแรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้า มาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานด้านทรัพย์สินทางปัญญา การกีดกันการขนส่งสินค้าชายแดนและการขนส่งสินค้าข้ามแดน	๔.๐๖
๖. การมีประเทศจีนและเวียดนามเป็นคู่แข่งที่สำคัญในการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในตลาดกลางซึ่งจะมีผลต่อการแข่งขันทางการค้าทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า	๓.๗๘
๗. ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ทำให้ประสบปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง การพังทลายของดิน หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก	๔.๐๐
๘. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลต่อการผลิตภาคเกษตร ความไม่มั่นคงด้านอาหาร รายได้ของเกษตรกร รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวและฤดูกาลของการท่องเที่ยว	๔.๐๐
๙. ปัญหาความมั่นคง ยาเสพติด การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ เนื่องจากพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชายแดน	๓.๙๔
๑๐. ขาดแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว	๔.๐๖
๑๑. การเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัลที่เร่งให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว	๔.๑๗
๑๒. ปัญหาข้อพิพาทกันของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศจีนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าการลงทุนของประเทศทั่วโลก	๓.๘๙
๑๓. ภาวะเปียบบางส่วนยังล้าสมัย มีขั้นตอนยุ่งยากทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า	๔.๒๘
๑๔. มีปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองและปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติด	๔.๒๒
๑๕. ปัญหาทางการเมืองของประเทศเพื่อนบ้าน	๓.๗๒
๑๖. โครงสร้างของประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ทำให้ขาดแคลนแรงงานและส่งผลกระทบต่อเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ	๔.๐๐
๑๗. เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีขาดแคลนอุปกรณ์ที่ทันสมัย สัญญาณอินเทอร์เน็ต ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	๔.๑๑
๑๘. การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันผู้ประกอบการ ขาดการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ เพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจร่วมกัน และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๔.๐๐
ค่าเฉลี่ย	๔.๐๘

กำหนดทิศทางประเด็นการพัฒนาจังหวัดและจุดเน้นการพัฒนาที่สำคัญ (Positioning)

ภาพที่ ๓๙ ทิศทางในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การวิเคราะห์จุดแข็งกับโอกาสที่เกิดขึ้นที่สามารถนำไปสร้างเป็นกลยุทธ์เชิงรุกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้นั้นพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้ง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลาย นอกจากนี้สามารถที่จะพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS และ AEC ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาหลายระดับพร้อมรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนในพื้นที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพโดยมีปราชญ์ชุมชนที่ถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับประเทศและเป็นที่อยู่ในต่างประเทศ

การวิเคราะห์จุดอ่อนกับโอกาสที่นำมาสร้างเป็นกลยุทธ์เชิงปรับเปลี่ยนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ คือ การมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่หลากหลาย เหมาะแก่การประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงศิลปวัฒนธรรม และเชิงนิเวศน์ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก แต่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้ในการทำเกษตรกรรมมากขึ้น ทำให้ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลายลงและยังมีปัญหาเรื่องหมอกควันไฟป่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือและอากาศเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC) แต่ผู้ประกอบการและผู้ผลิตสินค้า มีรูปแบบการประกอบอาชีพเลียนแบบขาดความหลากหลาย และยิ่งขาดความร่วมมือการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางการแข่งขัน ประเทศไทยมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต รูปแบบงาน และพฤติกรรมของผู้บริโภคแต่ละกลุ่มธุรกิจในกลุ่มชุมชน และแรงงานในกลุ่มขาดการพัฒนาทักษะการ reskill upskill และ newskill ทำให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ช้า

การวิเคราะห์จุดแข็งกับข้อจำกัด เพื่อทำมาสร้างกลยุทธ์เชิงป้องกัน ได้แก่ กลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามมีปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาความมั่นคง ยาเสพติด การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ เนื่องจากมีพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชายแดน ตลอดจนการใช้มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้นที่เกิดขึ้นจากมาตรการป้องกันและเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) การมีฐานทรัพยากรธรรมชาติและฐานทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว แต่เมื่อเกิดสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงักไปทั่วโลกและทั่วประเทศ ปัญหาหมอกควันไฟป่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การวิเคราะห์จุดอ่อนกับข้อจำกัด เพื่อนำมาสร้างกลยุทธ์เชิงรับ ได้แก่ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างแรงงานของกลุ่มจังหวัดทำให้แรงงานที่มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น จำนวนแรงงานนอกระบบเพิ่มขึ้น และขาดการเตรียมการของธุรกิจชุมชนในการเข้าสู่ยุคดิจิทัล ได้รับผลกระทบอย่างมากในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) การที่ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า การขาดการพัฒนาทักษะแรงงาน และผู้ประกอบการไปสู่ยุคดิจิทัล และยังเกิดปัญหาไฟป่า หมอกควัน สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ซึ่งถือเป็นการซ้ำเติมภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสาขาหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เหล่านี้ควรหาทางป้องกันและแก้ไขต่อไป

จากการรับฟังความเห็นจากหน่วยงานพบว่า ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ควรเน้นทิศทางการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์เชิงรับเพื่อประคับประคองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ให้เกิดผลกระทบด้วยการพยายามบรรเทาปัญหาหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่ม โดยเน้นการสร้างความเข้มแข็งภายใน และรอเวลาและโอกาสเหมาะสมให้สามารถในการพัฒนา ทั้งนี้เป็นการเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเวลาที่จะทำกลยุทธ์เชิงรุกในอนาคต ดังนั้นทิศทางการพัฒนาสำคัญ ได้แก่ การหาแนวทางรับมือกับโครงสร้างแรงงานที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในยุคโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ตลอดจนการปรับเปลี่ยนอาชีพของแรงงานและการปรับตัวของธุรกิจในช่วง สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)

นอกจากการพิจารณาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดแล้ว การกำหนดจุดเน้นในการพัฒนามีความจำเป็นต้องพิจารณาความเชื่อมโยงของแผนการพัฒนาประเทศ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ และแผนระดับที่ ๓ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาคเหนือ และในส่วนของแผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นั้น เป็นแผนในระดับ ๓ เป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ต้องสอดคล้องกับแผนในระดับ ๑ (เป้าหมายการพัฒนาระดับประเทศ) และ ๒ (แนวทางการขับเคลื่อนประเทศเพื่อบรรลุตามเป้าหมายยุทธศาสตร์) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้นำศักยภาพของกลุ่มจังหวัดมากำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ เพื่อยกระดับฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเป้าหมายของการพัฒนากลุ่มจังหวัดมุ่งตอบสนองเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่ หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน โดยมีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ และรายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย และหมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่ มีความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการ

สาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลัก มีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และอปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง สำหรับแผนพัฒนาภาคเหนือได้มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ซึ่งยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มี คุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและ บริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยง กับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิต เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

(๖) จุดเน้นในการพัฒนา (Positioning)

ด้วยลักษณะทางกายภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์ ภูมิประเทศที่สวยงาม ภูมิอากาศที่เย็นสบายมากกว่าภาคอื่น ๆ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุน ให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองน่าอยู่ มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมโดดเด่น สังคมเข้มแข็ง มีความสงบ สะอาด ปลอดภัย มีระเบียบวินัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ดี มีความสุข มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ช่วยเกื้อกูลให้ชุมชนเข้มแข็ง มีการสืบทอดรักษาและปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดให้เกิดเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำมาใช้ประโยชน์กับการผลิตและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพ พื้นที่เกษตรของภาคเหนือที่มีขนาดเล็ก เหมาะสมตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ ที่ตั้งมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุน เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ และตะวันออก-ตะวันตกได้ และประกอบกับในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ดังนั้นจึงควรที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับตัวเองภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็น กลุ่มจังหวัดที่เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนนั้น ควรพิจารณาใน ๓ มิติ ประกอบด้วย

มิติด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน และพัฒนาขีดความสามารถ ผู้ประกอบการ และ SMEs วิสาหกิจชุมชน พัฒนาการเกษตรแปรรูปให้มูลค่าสูง การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า ทั้งเชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจที่ดีในกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีการกระจายรายได้ของประชาชนกลุ่มจังหวัดอย่างทั่วถึง

มิติด้านสุขภาพ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ที่ประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น ควรต้องมีการบริการสุขภาพ อาทิ Health hub , Health wellness , Health Care และมาตรฐานการแพทย์ที่ดี เพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางกายและใจของชุมชน

มิติด้านสภาพแวดล้อมที่ดี การเป็นเมืองน่าอยู่สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะส่งเสริมความเป็น เมืองน่าอยู่ได้ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเมืองที่ดี มีพื้นที่สีเขียว เป็นเมืองที่เป็นมิตรกับคนทุกช่วงวัย มีอากาศที่บริสุทธิ์ สะอาด และมีความอุดมสมบูรณ์ ทางทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

“ ภายในปี ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน “

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- (๑) อัตราการขยายตัวของดัชนีทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
- (๒) สัดส่วนคนอายุยืน ๘๐ ปี ขึ้นไปต่อจำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
- (๓) พื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง วิถึประสงค

เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถปรับตัวภายใต้การเปลี่ยนแปลง ทั้งในภาคการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และภาคอุตสาหกรรมเกษตร ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดทำฐานข้อมูลการปรับใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า* ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น (ฐานปี ๒๕๖๓ มูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖๕๙,๙๓๐,๓๐๐ บาท)

๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว** ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น (ฐานปี ๒๕๖๓ มูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๗๐,๘๒๐,๐๐๐ บาท)

๓. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร*** ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น (ฐานปี ๒๕๖๓ มูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖๐,๕๑๐,๐๐๐ บาท)

แนวทางการพัฒนา

๑. การเจรจากับต่างประเทศภายใต้กรอบความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องและการทำความเข้าใจในกรอบข้อตกลงการค้า เพื่อลดปัญหาด้านการค้าชายแดน การขนส่ง

๒. ลดต้นทุนการผลิต ใช้ระบบ AI ช่วยการผลิต

๓. พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดฯ ทุกรูปแบบ (ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ด้านกฎหมาย ภาษีการค้าต่างประเทศ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นในกลุ่มจังหวัด เช่น ผ้าทอ เครื่องเงิน)

๔. ขยายช่องทางการค้า การลงทุน ส่งเสริมการทำตลาดกับกลุ่มผู้บริโภค (จัดงาน Expo กลุ่มล้านนาตะวันออก , จัดงานการประชุมผู้ประกอบการ (จับคู่ธุรกิจ) , จัดจำหน่ายตามช่องทางออนไลน์ และ Platform สาธารณ , จัดกิจกรรมประกวด/แพชั่นโชว์ เครื่องแต่งกาย)

๕. จัดทำแผนแม่บทเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หมายเหตุนิยามตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๑

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า* หมายถึง มูลค่าของธุรกิจ (นิติบุคคล) ด้านการค้าใน ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีฐาน (ปี พ.ศ.๒๕๖๓)
- อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว** หมายถึง มูลค่าของธุรกิจ (นิติบุคคล) ด้านการท่องเที่ยวใน ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีฐาน (ปี พ.ศ.๒๕๖๓)
- อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร*** หมายถึง มูลค่าของธุรกิจ (นิติบุคคล) ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ใน ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีฐาน (ปี พ.ศ.๒๕๖๓)

๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการค้า การลงทุนเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS / CLMVT (เน้นเส้นทางที่เชื่อมต่อกับเส้นทางหลักของประเทศและอนุภูมิภาค)

๗. ส่งเสริมการพัฒนาด้านชายแดน (การบริหารจัดการ , โครงการสร้างพื้นฐาน)

๘. ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนต่อยอดภูมิภาคภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (สนับสนุนด้านการผลิต โดยนำภูมิปัญญามาประยุกต์ , สร้างเรื่องราว (Story) ของผลิตภัณฑ์)

๙. สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์และพัฒนาคุณภาพ

๑๐. จัดงานกิจกรรมแฟชั่นโชว์ และเปิดช่องทางการตลาด/การขาย

๑๑. สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer , Young Smart Farmer และ Smart Product,กลุ่มวิสาหกิจชุมชน,กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่

๑๒. ขยายเครือข่าย Smart Farmer , Young Smart Farmer

๑๓. รวมกลุ่มคัลเลอร์เกษตรกรแลกเปลี่ยนองค์ความรู้/ตลาด/สายพันธุ์

๑๔. ส่งเสริมเกษตรกรแบบอัจฉริยะ

๑๕. ระบบตลาดและโลจิสติกส์เกษตรกรชุมชน

๑๖. ส่งเสริมการส่งออก และทำตลาดเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย (Niche Market)

๑๗. ส่งเสริมความรู้ด้านเทคโนโลยีในการทำตลาดการเกษตรแบบดิจิทัล

๑๘. สร้างและพัฒนาภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน , พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน , พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน , กระตุ้นและส่งเสริมให้คนในชุมชนร่วมเป็นเจ้าของที่ดี ตลอดจนดูแลรักษา ร่วมคิด ร่วมทำให้แหล่งท่องเที่ยวยังทรงคุณค่ามีมาตรฐานและปลอดภัย)

๑๙. นำเทคโนโลยีมาปรับปรุงการให้บริการการท่องเที่ยว

๒๐. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเฉพาะเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น เชิงสุขภาพ/เชิงเกษตรปลอดภัย/เชิงวิถีชีวิต/เชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี (กิจกรรมวิ่ง ปั่น นานาชาติ , จัดงานแสดงดนตรี)

๒๑. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว / โปรแกรม ท่องเที่ยวชุมชนที่มี รูปแบบหลากหลาย

๒๒. ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่าน Vloger (นักรีวิว) Youtuber , จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๒๓. สร้างตลาดในรูปแบบสื่อ Online ให้สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าเพื่อสร้างการรับรู้สร้างกระแสตลาดของกิจกรรม/แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

๒๔. สนับสนุนกิจกรรมทางการตลาด ในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แผนงาน

๑. แผนงาน พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก

๑.๑ โครงการส่งเสริมการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑.๒ โครงการพัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก

๑.๓ โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

๒. แผนงาน ส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง

๒.๑ โครงการส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง

๓. แผนงาน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน

๓.๑ โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน

๓.๒ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๕ เชียงน้อย

(๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน (New Normal to Sustainable) วัตถุประสงค์

ยกระดับเกษตรปลอดภัยให้เป็นเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมพืชที่มีสรรพคุณด้านการดูแลสุขภาพ ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการให้บริการสุขภาพ เปิดช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านสุขภาพให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงและทานอาหารปลอดภัย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น (ฐานปี ๒๕๖๓ เกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๒๐,๗๐๔ ราย/แปลง)
๒. จำนวนผู้ปลูกสมุนไพรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น (ฐานปี ๒๕๖๓ ผู้ปลูกสมุนไพรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๑๖๒ ราย)
๓. จำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพิ่มขึ้น (ฐานปี ๒๕๖๓ สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖๗ ราย)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถเป็นคลังอาหารปลอดภัย (สร้างค่านิยมในการบริโภคเกษตรอินทรีย์ , สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย , อบรมเกษตรกรให้องค์ความรู้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน/การทำเกษตรอินทรีย์ , ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานควบคุมคุณภาพ GAP , ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ , ทำตราสินค้า (Branding) และตรารับรองคุณภาพสินค้า (Quality Mark) , การขนส่งและกระจายสินค้า
๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและแปรรูป เช่น สมุนไพร ให้ได้มาตรฐาน (คัดเลือกสมุนไพรจังหวัดละ ๑ ชนิด นำมาพัฒนาสายพันธุ์ , แปรรูปโดยใช้นวัตกรรมเพิ่มมูลค่า)
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเฉพาะโดยให้ผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

แผนงาน

๑. แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ "new normal" สู่ " High Sustainable"
 - ๑.๑ โครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ "new normal" สู่ " High Sustainable"

หมายเหตุนิยามตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๒

- สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น สปาเพื่อสุขภาพ นวดเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาศักยภาพในการรับมือสาธารณภัย วัตถุประสงค์

เพิ่มพื้นที่สีเขียว และสร้างเครือข่ายเตือนภัยด้านสิ่งแวดล้อมในทุกระดับเพื่อป้องกันสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ พื้นที่ การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฐานปี ๒๕๖๓ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ พื้นที่ การเฝ้าระวัง และเตือนภัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๔๘๑ เครือข่าย)
๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงจากปีฐาน (ฐานปี ๒๕๖๓ จุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖,๐๔๔ จุด)

แนวทางการพัฒนา

๑. ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. จัดทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. สร้างและขยายเครือข่ายในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. เตรียมความพร้อมในการรับมือสาธารณภัยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๖. บริหารจัดการพื้นที่ทางการเกษตรและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดปัญหาหมอกควัน
๗. ส่งเสริมการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ ทดแทนพืชเชิงเดี่ยว เพื่อลดพื้นที่การเผา
๘. การใช้พลังงานชีวมวลทดแทนการเผา และนำเทคโนโลยีประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาหมอกควัน
๙. ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละออง

แผนงาน

๑. แผนงาน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ
 - ๑.๑ โครงการการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ
๒. แผนงาน การเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
 - ๒.๑ โครงการการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
๓. แผนงาน การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
 - ๓.๑ โครงการการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

หมายเหตุนิยามตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๓

- เครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 ๑. เครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ พัฒนา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ)
 ๒. เครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวัง หมอกควันและไฟป่า/อุทกภัย/น้ำท่วม/ดินโคลนถล่ม
 ๓. เครือข่ายความร่วมมือในการเตือนภัย อุทกภัย/ น้ำท่วม/ดินโคลนถล่ม
 ๔. เครือข่ายดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- จุดความร้อน (Hot Spot) หมายถึง จุดความร้อนสะสมจากดาวเทียมระบบ VIIRS ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (วันที่ ๑ มกราคม – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔)

แบบฟอร์มสรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : ภายในปี ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง	๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๖๓ มูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖๕๙,๙๓๐,๓๐๐ บาท)	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	เฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๒.๖๓ ต่อปี
	๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๖๓ มูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๗๐,๘๒๐,๐๐๐ บาท)	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	เฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒.๙๓ ต่อปี
	๓. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๖๓ มูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖๐,๕๑๐,๐๐๐ บาท)	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐	เฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๑.๐๕ ต่อปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพภาวะวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน(new normal to Sustainable)	๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๖๓ เกษตรกรที่ได้รับมาตรฐาน GAP ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๒๐,๗๐๔ ราย/แปลง)	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖	เฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๙.๖๑ ต่อปี
	๒. จำนวนผู้ปลูกสมุนไพรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๖๓ ผู้ปลูกสมุนไพรที่ได้รับมาตรฐาน GAP ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๑๖๒ ราย)	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖	เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๖๑ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
	๓. จำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๖๓ สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖๗ ราย)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๒.๖๓ ต่อปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ พัฒนาขีดความสามารถในการรับมือ สาธารณภัย	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ปี ๒๕๖๓ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๔๘๑ เครือข่าย)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๒.๖๓ ต่อปี
	๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงจากปีฐาน (ปี ๒๕๖๓ จุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๖,๐๔๔ จุด)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	เฉลี่ยลดลง ร้อยละ ๑๗.๖๒ ต่อปี

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หน่วย : บาท

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)					
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๖๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง	๓	๖	๑,๙๗๐,๑๒๒,๐๐๐	๑,๖๓๙,๐๑๗,๐๐๐	๓,๕๓๙,๗๐๖,๐๐๐	๓,๔๒๒,๓๗๖,๐๐๐	๓,๓๙๖,๒๔๖,๐๐๐	๑๓,๙๖๗,๔๖๗,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน(new normal to Sustainable)	๑	๑	๓๗๗,๘๖๕,๐๘๐	๔๒๓,๖๒๓,๒๘๐	๓๙๗,๐๘๕,๒๘๐	๔๐๘,๐๘๓,๒๘๐	๔๐๙,๙๘๓,๒๘๐	๒,๐๑๖,๖๔๐,๒๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ พัฒนาขีดความสามารถในการรับมือ สาธารณสุข	๓	๓	๓๙๖,๓๘๒,๙๐๐	๓๗๙,๗๗๐,๑๐๐	๓๘๙,๗๗๐,๑๐๐	๓๘๙,๗๗๐,๑๐๐	๓๘๙,๗๗๐,๑๐๐	๑,๙๔๕,๔๖๓,๓๐๐
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	-	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
รวมงบประมาณกลุ่มจังหวัด ฯ	๗	๑๑	๒,๗๔๙,๓๖๙,๙๘๐	๒,๔๔๗,๔๑๐,๓๘๐	๔,๓๓๑,๕๖๑,๓๘๐	๔,๒๒๕,๒๒๙,๓๘๐	๔,๒๐๐,๙๙๙,๓๘๐	๑๗,๙๕๔,๕๗๐,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บท (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
				ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง					
๑. แผนงาน : พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก				๑,๑๙๒,๖๙๒,๐๐๐	๙๒๑,๘๘๗,๐๐๐	๒,๘๔๗,๕๗๖,๐๐๐	๒,๗๓๖,๒๕๖,๐๐๐	๒,๗๑๐,๑๑๖,๐๐๐	๑๐,๔๐๘,๕๑๗,๐๐๐
๑.๑ โครงการส่งเสริมการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์				๕๓,๓๐๐,๐๐๐	๕๕,๓๐๐,๐๐๐	๒๘๘,๖๐๒,๐๐๐	๒๘๘,๖๐๒,๐๐๐	๒๘๘,๖๐๒,๐๐๐	๙๗๔,๔๐๖,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ การส่งเสริมและ พัฒนาการค้าและการค้าชายแดน มุ่งสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	๒/๘,๙	๑	- สำนักงาน พาณิชย์จังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๒๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๗,๓๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	๔๖๔,๑๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนา ศักยภาพการตลาดเชิงรุกของ ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเพิ่มช่อง ทางการจำหน่ายสินค้าด้วย เทคโนโลยีและดิจิทัลมาตรฐานสู่ สากล	๒/๘	๑	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ ยกระดับขีด ความสามารถการแข่งขันของ ผู้ประกอบการในจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒ สู่การเป็น Smart Entrepreneur	๒/๘	๑	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๒,๑๐๒,๐๐๐	๑๒๒,๑๐๒,๐๐๐	๑๒๒,๑๐๒,๐๐๐	๔๐๘,๓๐๖,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
				๑.๒ โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์				๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ ยกระดับ ผลิตภัณฑชุมชนต่อยอดภูมิปัญญา เพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	๒/๘	๑	- สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย พะเยาแพร่ น่าน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ จัดทำแผนแม่บท พัฒนาอุตสาหกรรมสินทอล้านนา ตะวันออก	๒/๘	๑	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย พะเยาแพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๑.๓ โครงการพัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก				๑,๐๘๔,๓๙๒,๐๐๐	๘๑๑,๕๘๗,๐๐๐	๒,๕๐๓,๙๗๔,๐๐๐	๒,๓๙๒,๖๔๔,๐๐๐	๒,๓๖๖,๕๑๔,๐๐๐	๙,๑๕๙,๑๑๑,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๗	๑	แขวงทางหลวง เชียงรายที่ ๑ , ๒ พะเยา , แพร่ , น่านที่ ๑ , ๒	๕๖๙,๕๐๐,๐๐๐	๓๕๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๔,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๙,๐๐๐,๐๐๐	๑๙๔,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๗,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ จัดทำแผน ระบบโลจิสติกส์กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยง GMS	๑/๗	๑	สำนักงานโยธาธิการ และผังเมือง จังหวัดพะเยา	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ พัฒนาการค้าชายแดน (ห้วยโก๋น) เชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง - ก่อสร้างอาคารตลาดการค้าชายแดน ห้วยโก๋น - น้ำเงิน หมู่ ๑ (๕๐.๐๐ ลบ.) - ก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาขนาด ๒๐ ลบ.ม/วัน พร้อมท่อจ่ายหลัก บริเวณด้านชายแดนห้วยโก๋น (๒๕.๗๓ ลบ.) - ก่อสร้างอาคารพรมแดน จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น (๒๙.๔๒ ลบ.) - ก่อสร้างอาคารสำหรับเตาเผาขยะ ด้านชายแดนห้วยโก๋น หมู่ ๑ (๑๓.๐๙ ลบ.) - การบริหารจัดการเพื่อรองรับสิ่งปฏิกูล (ขยะมูลฝอย) จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น (๑.๙๖ ลบ.)	๒/๗	๑	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดน่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน - ด้านศุลกากรทุ่งช้าง - อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๗๓๐,๐๐๐	๒๙,๔๒๐,๐๐๐	๑๓,๐๙๐,๐๐๐	๑,๙๖๐,๐๐๐	๑๒๐,๒๒๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาคู่มือสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสนับสนุนการค้าการลงทุน	๒	๒	กรมโยธาธิการและผังเมือง	๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาระบบ Logistic เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุน	๒	๒	เทศบาลนครเชียงราย	๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕,๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๖ ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.๑-๐๐๒๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๙ ต.ศรีดอนชัย - หมู่ที่ ๙ ต.แม่ลอย อ.เทิง จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	-	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	๗๙,๕๖๘,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๗ ก่อสร้าง ถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.๓ ๑-๐๐๕๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๓ ต.ห้วยสัก อ.เมือง - หมู่ที่ ๑๑ ต.แม่ฮ้อ อ.พาน จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เชียงราย	-	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๗๙,๔๒๘,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๘ ก่อสร้างถนนลาดยาง ผิวจราจรแอสฟัลติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.๓ ๑- ๐๐๕๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๐ ต.ต้าอ.ขุน ตาล- หมู่ที่ ๒๑ ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เชียงราย	-	-	๑๙,๖๘๕,๐๐๐	๑๙,๖๘๕,๐๐๐	๑๙,๖๘๕,๐๐๐	๕๙,๐๕๕,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๙ ปรับปรุง ถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง Chr.๓ ๑-๐๐๓๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๒ ต. สันทราย - หมู่ที่ ๔ ต.จอมสวรรค์ อ.แม่จัน จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เชียงราย	-	-	๑๗,๘๐๖,๐๐๐	๑๗,๘๐๖,๐๐๐	๑๗,๘๐๖,๐๐๐	๕๓,๔๑๘,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๐ ปรับปรุง ถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง Chr.๓ ๑-๐๐๕๓ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๔ ต.รอบเวียง - หมู่ที่ ๑ ต.ดอยฮาง อ.เมือง จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เชียงราย	-	-	๑๘,๓๑๔,๐๐๐	๑๘,๓๑๔,๐๐๐	๑๘,๓๑๔,๐๐๐	๕๔,๙๔๒,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
				๒. แผนงาน : ส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง	๒๔๐,๕๓๐,๐๐๐	๒๓๑,๕๓๐,๐๐๐	๒๒๑,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐
๒.๑ โครงการส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง	๒๔๐,๕๓๐,๐๐๐	๒๓๑,๕๓๐,๐๐๐	๒๒๑,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐	๒๑๖,๕๓๐,๐๐๐	๑,๑๒๖,๖๕๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ การพัฒนา การแปรรูปและบรรจุภัณฑ์	๒/๘	๑	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนา อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่า สูงล้ำนาตะวันออก	๒/๘	๑	- สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลัก ๓ พัฒนาศักยภาพ การผลิตสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี เกษตรและเกษตรอัจฉริยะ	๒/๓	๑	- มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา เชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัย พะเยา - สำนักงานเกษตร จังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ ข้าวพะเยา - ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ - สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดน่าน	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๒๐๒,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลัก ๔ การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี สมัยใหม่ด้านตรวจวัดคุณภาพสินค้า เพื่อยกระดับมาตรฐาน เพิ่ม ศักยภาพการค้าการลงทุน	๒/๔	๑	มหาวิทยาลัย พะเยา	๒๙,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๙,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลัก ๕ พัฒนาการแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรสู่การเพิ่ม มูลค่าและพัฒนาเครือข่ายผู้แปรรูป ผลผลิตผลผลิตทางการเกษตร (Cluster Agro-Industry)	๒/๔,๙	๑	- สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา - มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๗๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลัก ๖ การพัฒนาศักยภาพ กลุ่มเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และ การสร้างเครือข่าย	๒/๓	๑	มหาวิทยาลัยราช ภัฏเชียงราย - มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน - สำนักงานเกษตร จังหวัดน่าน	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕,๐๓๐,๐๐๐	๒๕,๑๕๐,๐๐๐
กิจกรรมหลัก ๗ พัฒนาศักยภาพ การผลิตและสร้างเครือข่าย การผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ อาหารปลอดภัยจังหวัดเชียงราย	๒	๒	เทศบาลนคร เชียงราย	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บท (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
				๓. แผนงาน : เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน	๕๓๖,๙๐๐,๐๐๐	๔๘๕,๖๐๐,๐๐๐	๔๗๐,๖๐๐,๐๐๐	๔๖๙,๖๐๐,๐๐๐	๔๖๙,๖๐๐,๐๐๐
๓.๑ โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน	๔๐๘,๖๐๐,๐๐๐	๔๑๙,๖๐๐,๐๐๐	๔๐๔,๖๐๐,๐๐๐	๔๐๓,๖๐๐,๐๐๐	๔๐๓,๖๐๐,๐๐๐	๒,๐๔๐,๐๐๐,๐๐๐			
กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก	๒	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกลุ่มล้านนาตะวันออกสู่เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์	๒	๑	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๗,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกระตุ้นเศรษฐกิจหลังโควิด สนับสนุนการท่องเที่ยวสร้างสรรค์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	๒	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๘,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๔ การแข่งขันกีฬาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๑	สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๕ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมตามรอยอารยธรรมล้านนา	๒	๑	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดพะเยา - มหาวิทยาลัยพะเยา	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บท (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๖ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ มรดกวัฒนธรรมผ้าล้านนาตะวันออก (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)	๒	๑	สำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัด น่าน เชียงราย พะเยา แพร่	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๘,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๗ เปิดตา เปิดใจ อาหารสร้างสรรค์ เชื่อมโยงชาติ พันธุ์ แป้นล้านนาตะวันออก	๒	๑	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๘ น่าน เนิบ เนิบ : ต้นแบบการส่งเสริมและพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อชีวิตวิถี ใหม่อย่างยั่งยืน	๒	๑	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๙ ส่งเสริมและ พัฒนาเครือข่ายอาสาสมัคร ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๑	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๐ พัฒนาระบบ Application เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว และเก็บข้อมูลพฤติกรรม นักท่องเที่ยว	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๑ ยกระดับ Wellness Tourism	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บท (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๒ พัฒนา ผลิตภัณฑ์และบริการยอดเยี่ยม ให้มีศักยภาพ คุณภาพ และ สู่ถึง เอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๓ จับคู่และสร้าง เครือข่ายธุรกิจของผู้ประกอบการ ทั้งภาคการผลิตและบริการ	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๕,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๔ พัฒนา ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยว ร้อนให้มีคุณภาพระดับสากล	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๕ Road Classic Festival	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๒๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๖ การแข่งขันไตร กีฬาเชื่อมโยงอนุภูมิภาค น้ำโขง (Triathlon)	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๗ การแข่งขันกีฬา เชื่อมโยงอนุภูมิภาค น้ำโขง (Marathon)	๑	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๘ พัฒนาพื้นที่ ชุมชนชายแดนด่านเชียงของ (ระยะที่ ๒)	๒	๒	กรมโยธาธิการและ ผังเมือง	๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๙ ปรับปรุงและ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพให้มี คุณภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์	๒	๒	เทศบาลนคร เชียงราย	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๐ พัฒนากิจกรรม และการตลาดเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	๒	๒	เทศบาลนคร เชียงราย	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๑ เชียงราย เมืองสีเขียว	๒	๒	เทศบาลนคร เชียงราย	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๒ แชรริ่งเซนเตอร์ (Sharing Center) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงราย	๓/๑๒	๓	อบจ.เชียงราย	๓๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๒,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๓ ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารศาลากลาง จังหวัดเชียงรายหลังแรก	๓/๕	๓	อบจ.เชียงราย	๒๑,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒๑,๕๐๐,๐๐๐
๓.๒ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๕ เชียงน้อย				๑๒๘,๓๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๙๒,๓๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชียงราย พะเยา ๕ เชียงน้อย เชียงราย เชียงแสน เชียงใหม่ เชียงคำ เชียงม่วน	๑	๑	- สำนักงานโยธา ธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงราย พะเยา - สำนักงานธนารักษ์ พื้นที่พะเยา	๑๑๒,๓๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๑๒,๓๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ ด้านการตลาด กระตุ้นการท่องเที่ยว ๕ เชียงน้อย	๑	๑	การกีฬาแห่ง ประเทศไทย จังหวัดเชียงราย พะเยา	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
				กิจกรรมหลักที่ ๓ การพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบ สปอร์ตทัวร์ริซึม เชื่อมโยงเชียงราย พะเยา ๕ เชียงน้อย	๑	๑	การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย พะเยา	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน (new normal to Sustainable)									
๑. แผนงาน : ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ "new normal" สู่ " High Sustainable"				๓๗๗,๘๖๕,๐๘๐	๔๒๓,๖๒๓,๒๘๐	๓๙๗,๐๘๕,๒๘๐	๔๐๘,๐๘๓,๒๘๐	๔๐๙,๙๘๓,๒๘๐	๒,๐๑๖,๖๔๐,๒๐๐
๑.๑ โครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ "new normal" สู่ " High Sustainable"				๓๗๗,๘๖๕,๐๘๐	๔๒๓,๖๒๓,๒๘๐	๓๙๗,๐๘๕,๒๘๐	๔๐๘,๐๘๓,๒๘๐	๔๐๙,๙๘๓,๒๘๐	๒,๐๑๖,๖๔๐,๒๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ ส่งเสริมและเพิ่ม ขีดความสามารถการเป็นคลัง อาหารปลอดภัย	๒.๓	๑	- สำนักงานเกษตร จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์ เชียงราย - สำนักงานประมง จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยข้าว เชียงราย - มหาวิทยาลัย พะเยา - มหาวิทยาลัยราช ภัฏเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ ฟ้าหลวง	๓๓,๘๔๘,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๓๓,๘๔๘,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนา สมุนไพรรูปแบบครบวงจรเพื่อการ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการ บริการสุขภาพ	๒.๓	๑	- สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด แพร่ - สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด น่าน - สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด พะเยา - สำนักงานเกษตร จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย	๒๓,๒๘๗,๘๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๓,๒๘๗,๘๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ ส่งเสริมและ พัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำพุร้อน และสมุนไพรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว และการบำบัดสุขภาพตามภูมิ ปัญญาพื้นถิ่น	๒.๓	๑	- สำนักงาน ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๔ ส่งเสริมและ ยกระดับศักยภาพ พืช GI ของกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่มาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตร อินทรีย์และพืชที่มีศักยภาพสูง	๒.๓	๑	มหาวิทยาลัย พะเยา	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๓,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๕ ส่งเสริม เกษตรปลอดภัยสู่อินทรีย์วิถี สหภาพฟาร์มเมอร์	๕.๓	๑	มหาวิทยาลัย พะเยา	๒๔,๒๐๐,๐๐๐	๑๙,๗๐๐,๐๐๐	๑๙,๗๐๐,๐๐๐	๑๙,๗๐๐,๐๐๐	๑๙,๗๐๐,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๖ การยกระดับและ ส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์สู่การ ท่องเที่ยววิถีอินทรีย์ Organic Tourism	๒.๓	๑	มหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้า ปศุสัตว์ปลอดภัยสู่อินทรีย์	๕.๓	๑	สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๓๐๐,๐๐๐	๖,๓๐๐,๐๐๐	๖,๓๐๐,๐๐๐	๔,๓๐๐,๐๐๐	๔,๒๐๐,๐๐๐	๒๗,๔๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๘ ยกระดับ การผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์วิถีใหม่ ในตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ภาคเหนือตอนบน	๒.๓	๑	สำนักงานประมง จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๙,๙๙๐,๐๐๐	๒๔,๒๓๖,๐๐๐	๑๔,๖๙๘,๐๐๐	๑๔,๖๙๖,๐๐๐	๑๔,๖๙๖,๐๐๐	๗๘,๓๑๖,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๙ ส่งเสริมสมาชิก เครือข่ายสภาองค์กรชุมชนกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เข้าสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ด้วย ระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) และยกระดับขีดความ สามารถในการแข่งขันให้แก่สมาชิก เครือข่ายฯ ด้วยองค์ความรู้และ เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม	๕.๓	๑	มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	๖๗,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๐ การเพิ่ม ศักยภาพผลิตเกษตรอินทรีย์และ เกษตรปลอดภัยสู่สินค้ามูลค่าสูง กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒.๓	๑	สำนักงานเกษตร จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน และม.พะเยา	๒๔,๘๐๐,๐๐๐	๑๔,๘๐๐,๐๐๐	๑๒,๘๐๐,๐๐๐	๑๒,๘๐๐,๐๐๐	๑๒,๘๐๐,๐๐๐	๗๘,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๑ ยกระดับการผลิตข้าวปลอดภัยสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	๒.๓	๑	- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยข้าวเชียงราย - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๘๕๒,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๓,๘๕๒,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๒ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งผลิตสินค้าคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน	๒.๓	๑	- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๑๘๐,๐๐๐	๓,๑๘๐,๐๐๐	๓,๑๘๐,๐๐๐	๓,๑๘๐,๐๐๐	๓,๑๘๐,๐๐๐	๑๕,๙๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๓ การเพิ่มศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรเพื่อการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบสมุนไพรมาตรฐาน	๒/๓	๑	- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๔ การพัฒนาศายพันธุ์สมุนไพรเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	- ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๕ การขยายช่องทางการใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์สมุนไพร การเพิ่มมูลค่าและการตลาด	๒/๘,๑๖	๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๖ การพัฒนาการผลิตยาสมุนไพรในโรงพยาบาลภาครัฐและการส่งเสริมการใช้ยาสมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ	๒/๑๓	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๓,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๗ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาบุคลากร	๒/๑๒	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๘ การพัฒนาอุตสาหกรรมสมุนไพร สำหรับ SME ผู้ประกอบการโรงงาน	๒/๔,๘	๑	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน- - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๙ การพัฒนาศักยภาพกลุ่มแปรรูปสมุนไพร และสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการสมุนไพร	๒/๒,๘	๑	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๐ การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรเด่นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๘,๑๖	๑	- มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๑ ส่งเสริมการปลูกสมุนไพรรักษาโรคและพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงรายแบบครบวงจรอย่างยั่งยืน	๒/๓,๑๖	๑	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๒ ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ	๒/๑๓	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๓ การยกระดับอุตสาหกรรมสมุนไพรเพื่อการบริการทางการแพทย์และสุขภาพ	๒/๓,๔,๕,๑๓	๑	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๒๑๔,๕๓๖,๔๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒๔ พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตเชิงสร้างสรรค์	๒	๒	เทศบาลนครเชียงราย	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๖๗๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย									
๑. แผนงาน : การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกัน ปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน				๓๓๐,๙๗๑,๒๐๐	๓๑๔,๓๕๘,๔๐๐	๓๒๔,๓๕๘,๔๐๐	๓๒๔,๓๕๘,๔๐๐	๓๒๔,๓๕๘,๔๐๐	๑,๖๑๘,๔๐๔,๘๐๐
๑.๑ โครงการการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกัน ปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน				๓๓๐,๙๗๑,๒๐๐	๓๑๔,๓๕๘,๔๐๐	๓๒๔,๓๕๘,๔๐๐	๓๒๔,๓๕๘,๔๐๐	๓๒๔,๓๕๘,๔๐๐	๑,๖๑๘,๔๐๔,๘๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ บูรณาการแก้ไข ปัญหาหมอกควันไฟป่ากลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตร จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงาน จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักงาน	๑๒๖,๖๑๒,๘๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๔๖,๖๑๒,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			สาธารณสุขจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน						
กิจกรรมหลักที่ ๒ ปลุกจิตสำนึก และสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ในการป้องกันแก้ไขปัญหามอกควันและไฟฟ้า	๕/๑๘	๑	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงราย พะเยาแพร่ น่าน	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ สร้างเครือข่าย อนุรักษ์ความหลากหลายทาง ชีวภาพด้านพันธุ์พืชและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพะเยา เชียงรายแพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๔ ส่งเสริมชุมชน ในการเพาะเห็ดป่าเพื่อลดปัญหามอกควันและไฟฟ้า และ สร้างรายได้	๕/๑๘	๑	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพะเยา เชียงรายแพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการลาดตระเวน ป้องกัน ประชาสัมพันธ์และดับไฟฟ้าในพื้นที่ รอยต่อป่าอนุรักษ์และพื้นที่ตาม กฎหมายป่าไม้	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๕๑,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๖ จัดทำแนวกัน ไฟรอยต่อพื้นที่ป่าอนุรักษ์อย่าง มีส่วนร่วม	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	๒,๕๗๐,๐๐๐	๒,๕๗๐,๐๐๐	๒,๕๗๐,๐๐๐	๒,๕๗๐,๐๐๐	๒,๕๗๐,๐๐๐	๑๒,๘๕๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บท (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายอาสาสมัครชุมชนป้องกันไฟฟ้าและรักษาป่า	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงใหม่)	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๒๗,๘๐๒,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๘ การพัฒนาและส่งเสริมการปลูกไม้เพื่อเป็นพืชทดแทน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลดปัญหาฝุ่นควันภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงใหม่) - มหาวิทยาลัยพะเยา	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๙ ป้องกันและแก้ไขปัญหามอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงใหม่)	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๒๑,๒๑๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๐ พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครูในโรงเรียนประถมมัธยม ในพื้นที่เพื่อเป็นผู้สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและขับเคลื่อนการสร้างพื้นที่ปลอดภัยจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก(Safety Zone) ในเขตรับผิดชอบของตนเอง	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุข เชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๙,๖๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๑ อบรมอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อให้การดูแล ประชาชนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเปราะบางให้มีความรอบรู้และสามารถลดผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่นละอองขนาดเล็กได้	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บท (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๒ จัดหาพัฒนา เครื่องมือสื่อสารตอบโต้ภาวะ ฉุกเฉินให้กับแกนนำสุขภาพ	๕/๑๘	๑	สำนักงาน สาธารณสุข จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๓ จัดอบรม อบรมสาธิตการทำเครื่องฟอก อากาศ DIY ในสถานศึกษา	๕/๑๘	๑	สำนักงาน สาธารณสุข จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๔ ติดตาม ประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ระดับ ตำบล พัฒนาระบบสารสนเทศ รายงาน วิเคราะห์ ประมวลผล	๕/๑๘	๑	สำนักงาน สาธารณสุข จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๕ การเตรียมความ พร้อมและขับเคลื่อนการบริหาร จัดการป้องกันและแก้ไขปัญหามอก ควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็กPM๒.๕ ในระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น แบบบูรณาการในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักงานป้องกัน และบรรเทาสา ธารณภัยจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๕๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๖ การพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อบูรณาการ ชีวมวลและเชื้อเพลิงสะสมเพื่อลด ปัญหาไฟป่าและการเผาในที่โล่ง ภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา เชียงราย - สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ เชียงราย	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๗ การบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดการเผาในพื้นที่เกษตร	๕/๑๘	๑	- สำนักงาน เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงาน เกษตรจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน - สำนักงาน พลังงานจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๒๕๒,๓๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑๘ การเพิ่มประสิทธิภาพอาสาสมัครพลังงานชุมชน เพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีพลังงานชุมชน	๕/๑๘	๑	สำนักงานพลังงาน จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๗๐๖,๐๐๐	๓,๗๐๖,๐๐๐	๓,๗๐๖,๐๐๐	๓,๗๐๖,๐๐๐	๓,๗๐๖,๐๐๐	๑๘,๕๓๐,๐๐๐
๒. แผนงาน : การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ				๓๙,๕๒๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๑๙๗,๕๒๒,๐๐๐
๒.๑ โครงการการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ				๓๙,๕๒๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๓๙,๕๐๐,๔๐๐	๑๙๗,๕๒๒,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	-สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๐,๐๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๒๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			จังหวัดพะเยา เชียยราย แพร่ น่าน -สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียยราย)						
กิจกรรมหลักที่ ๒ ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียยราย)	๕,๒๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๒๖,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ ปลูกปัญญา และส่งเสริมการปลูกป่าในเขตป่า อนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่ อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียยราย)	๔,๓๐๐,๔๐๐	๔,๓๐๐,๔๐๐	๔,๓๐๐,๔๐๐	๔,๓๐๐,๔๐๐	๔,๓๐๐,๔๐๐	๒๑,๕๐๒,๐๐๐
๓. แผนงาน : การเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ				๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๓๐๘,๕๒๘,๕๐๐
๓.๑ โครงการการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ				๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๖๑,๗๐๕,๗๐๐	๓๐๘,๕๒๘,๕๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๑ การพัฒนา ศักยภาพการป้องกัน เตรียมความ พร้อมและลดความเสี่ยงจากภัย พิบัติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย - สำนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดเชียยราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	๖๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนา เครือข่ายเครื่องจักรกล กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียยราย พะเยา แพร่ และน่าน)	๕/๑๘	๑	ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย เขต ๑๕ เชียยราย	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๓ เสริมสร้าง ศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและ บรรเทาภัยพิบัติอุทกภัยน้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)	๕/๑๘	๑	ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย เขต ๑๕ เชียงราย	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมชุมชน ในการจัดการลดความเสี่ยงจาก อุบัติเหตุทางถนน กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)	๕/๑๘	๑	ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย เขต ๑๕ เชียงราย	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๕ พัฒนาเครือข่าย พื้นที่เสี่ยงภัย กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)	๕/๑๘	๑	ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย เขต ๑๕ เชียงราย	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ศูนย์พักพิงชั่วคราวกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)	๕/๑๘	๑	ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย เขต ๑๕ เชียงราย	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมหลักที่ ๗ เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนา สถานีศูนย์การเรียนรู้สาธารณภัย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และจังหวัดน่าน)	๕/๑๘	๑	ศูนย์ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย เขต ๑๕ เชียงราย	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
กิจกรรมหลักที่ ๘ การเตรียม ความพร้อมรับมือภัยพิบัติกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๒๕,๗๐๕,๗๐๐	๒๕,๗๐๕,๗๐๐	๒๕,๗๐๕,๗๐๐	๒๕,๗๐๕,๗๐๐	๒๕,๗๐๕,๗๐๐	๑๒๘,๕๒๘,๕๐๐

คำอธิบายแบบ กจ.๑

(๑) เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด หมายถึง สถานภาพที่กลุ่มจังหวัดต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงในอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรค ที่เป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มจังหวัด

(๒) ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด หมายถึง ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (Agenda) ทิศทางการพัฒนาภาครวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ (Area) สอดคล้องกับผลที่ได้จากบทวิเคราะห์

(๓) ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด หมายถึง ดัชนีชี้วัดหรือหน่วยวัดความสำเร็จของการดำเนินงานที่ถูกกำหนดขึ้น มีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด และต้องมีข้อมูลที่สามารถวัดผลได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

(๔) ค่าเป้าหมาย พ.ศ. หมายถึงระดับความสำเร็จของตัวชี้วัดที่กลุ่มจังหวัดต้องการบรรลุถึงภายในรอบระยะเวลาตามปีที่กำหนดไว้และควรมีข้อมูลที่สามารถวัดผลได้

(๕) ค่าเป้าหมายพ.ศ. - พ.ศ. หมายถึง ค่าเป้าหมายรวมหรือเฉลี่ยของตัวชี้วัดตลอดระยะเวลาของแผน และควรมีข้อมูลที่สามารถวัดผลได้

(๖) แผนงาน/โครงการสำคัญ หมายถึง ชื่อแผนงานที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด และชื่อโครงการที่มีความสำคัญภายใต้แผนงานตลอดระยะเวลาของแผน และต้องระบุกิจกรรมหลักภายใต้โครงการด้วย

(๗) ยุทธศาสตร์ชาติ (X) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) หมายถึง ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (๖ ยุทธศาสตร์) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๓ แผนแม่บท) ให้ระบุเป็นหมายเลข X.Y โดย X คือ หมายเลขของยุทธศาสตร์ชาติ และ Y คือหมายเลขของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ แต่ละโครงการให้เลือกยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทฯ ที่สอดคล้องมากที่สุดเพียงข้อเดียว (รายละเอียดหมายเลข X/Y ตามหน้า ๔๑ - ๕๕)

(๘) แหล่งงบประมาณ หมายถึง แหล่งงบประมาณของโครงการ โดยกำหนดไว้ ๔ แหล่ง โดยให้ระบุหมายเลขของแหล่งงบประมาณ ดังนี้

- ๑ หมายถึง งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
- ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
- ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๔ หมายถึง งบประมาณของภาคเอกชน/ชุมชน (ถ้ามี)

(๙) หน่วยดำเนินการ หมายถึง หน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินโครงการ หากมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินโครงการ ให้ระบุเฉพาะหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(๑๐) งบประมาณดำเนินการ หมายถึง งบประมาณในการดำเนินการของโครงการในแต่ละปีงบประมาณ โดยให้ใช้หน่วยเป็น “บาท”

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาภาคเหนือตอนบน ๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๑ โครงการส่งเสริมการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. การเจรจากับต่างประเทศภายใต้กรอบความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องและการทำความเข้าใจในกรอบข้อตกลงการค้า เพื่อลดปัญหาด้านการค้าชายแดน การขนส่ง</p> <p>๒. ลดต้นทุนการผลิต ใช้ระบบ AI ช่วยการผลิต</p> <p>๓. พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการ กลุ่มจังหวัดฯ ทุกรูปแบบ (ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ด้านกฎหมาย ภาษี การค้าต่างประเทศ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นในกลุ่มจังหวัด เช่น ผ้าทอ เครื่องเงิน)</p> <p>๓. ขยายช่องทางการค้า การลงทุน ส่งเสริมการทำตลาดกับกลุ่มผู้บริโภค (จัดงาน Expo กลุ่มล้านนาตะวันออก , จัดงานการประชุมผู้ประกอบการ (จับคู่ธุรกิจ) , จัดจำหน่ายตามช่องทางออนไลน์ และ Platform สาธารณ , จัดกิจกรรมประกวด/แฟชั่นโชว์ เครื่องแต่งกาย)</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>การสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป็นกรอบแนวทางหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้น “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่การค้า การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่อุตสาหกรรม การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมือง ศูนย์กลางความเจริญ ซึ่งการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการ และการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ลดความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาตลอด ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศ มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งภายใน ประเทศและต่างประเทศ</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความ เจริญสู่ภูมิภาคของประเทศไทย โดยเน้นการพัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจ สร้างสรรค์มูลค่าสูง และยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของที่ตั้งของประเทศเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยและแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายสำคัญตามแนวทางการพัฒนา คือ แนวทางที่ ๒) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง แนวทางที่ ๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้ง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีศิลปวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย)</p> <p>จากศักยภาพด้านที่ตั้งดังกล่าว ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ถือเป็นโอกาสความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ (Geographical Proximity) ที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการค้า มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพความสามารถทางเศรษฐกิจ ภายใต้ความได้เปรียบที่เกื้อกูลกัน (Complementary) สอดรับกับบริบทของการพัฒนาภูมิภาคอาเซียนในเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) และการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) สอดรับกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์หลัก ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มช่องทางการค้าให้ผู้ประกอบการที่ผลิตและจำหน่ายสินค้า หรือธุรกิจบริการ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒/กลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง ๒. สร้างเครือข่าย/ความสัมพันธ์ทางการค้า/การลงทุนในกลุ่มภาคเหนือตอนบนและกลุ่มประเทศ GMS ๓. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการแข่งขันตลาด GMS ๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการมีการสร้างช่องทางการนำเสนอสินค้าในตลาดใหม่โดยการใช้เทคโนโลยีและทีมงานที่มีทักษะการขยายไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจได้อย่างเหมาะสม ๕. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสถานประกอบการในการปรับตัวทางธุรกิจ และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทางธุรกิจในอนาคต ๖. เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์และบริการของสถานประกอบการของตนให้มีข้อมูลเว็บไซต์ที่ได้รับการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกต้อง

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การส่งเสริมและพัฒนาการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ งบประมาณ ๔๖๔,๑๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาศักยภาพการตลาดเชิงรุกของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าด้วยเทคโนโลยีและดิจิทัลมาตรฐานสู่สากล งบประมาณ ๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่การเป็น Smart Entrepreneur งบประมาณ ๔๐๘,๓๐๖,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๙๗๔,๔๐๖,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. มีกิจกรรม (Event) ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวขนาดใหญ่เกิดขึ้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. ผู้ประกอบในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการขยายช่องทางการตลาด การลงทุน ๓. ผู้ประกอบได้รับองค์ความรู้จากการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขัน ๔. ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนาช่องทางการจำหน่าย จำนวน ๘๐ กิจการ
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 (Covid-19) คลี่คลาย</p> <p>๒. เกิดการเชื่อมโยงการค้าในกลุ่มจังหวัด ระหว่างภูมิภาคและต่างประเทศ</p> <p>๓. เกิดเครือข่ายทางธุรกิจในประเทศและกลุ่มประเทศ GMS</p> <p>๔. สนับสนุนการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๕. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือบริการที่เพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบทางธุรกิจ</p> <p>๖. ผู้ประกอบการมีความรู้และตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนธุรกิจเพื่อความเข้มแข็งในระยะยาว และมีเครือข่ายทางธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลากหลาย</p> <p>๗. SMEs ได้รับการปรับเปลี่ยนรูปแบบในการประกอบธุรกิจให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคในตลาดเป้าหมายเกิดเครือข่ายทางธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลากหลายของ SMEs</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๒ โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนต่อยอดภูมิภาคภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (สนับสนุนด้านการผลิต โดยนำภูมิปัญญามาประยุกต์ , สร้างเรื่องราว (Story) ของผลิตภัณฑ์)</p> <p>๒. สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์และพัฒนาคุณภาพ</p> <p>๓. จัดงานกิจกรรมแฟชั่นโชว์ และเปิดช่องทางการตลาด/การขาย</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>การสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป็นกรอบแนวทางหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้น “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนามตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า, การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่อสากล, การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ ซึ่งการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการและการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาตลอด ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศไทย โดยเน้นการพัฒนาภาคเหนือให้ป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง และยุทธศาสตร์ ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียบเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยและแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายสำคัญตามแนวทางการพัฒนา คือ แนวทางที่ ๒) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง แนวทางที่ ๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>รัฐบาลได้มีนโยบายในการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ เป็นต้น รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้การน่านโยบายดังกล่าวข้างต้นไปสู่การปฏิบัติ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งกลุ่มล้านนาตะวันออกมีศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ ได้แก่ เครื่องประดับเงิน เครื่องประดับจากรัสต้ออื่น เป็นต้น</p> <p>ผลิตภัณฑ์จากผ้าและผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด ได้แก่ ผ้าลายดอกแก้ว ผ้าทอขึ้นตีนจก ผ้าทอลายน้ำไหล เสื้อผ้าหม้อห้อม เป็นต้น จำเป็นจะต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต นักออกแบบ นักการตลาด สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันไปสู่การพัฒนาศักยภาพแพชชั่นล้านนาตะวันออก โดยการสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ผลิตเกิดการรวมตัวในรูปแบบคลัสเตอร์หรือเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพผู้ผลิตให้เกิดทักษะการผลิต ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้มีความหลากหลาย รวมทั้งการเชื่อมโยงตลาดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในประเทศและตลาดต่างประเทศ</p> <p>ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) มีทุนทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่ามากมายทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ โดยเป็นพื้นที่อารยธรรมล้านนาที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นทั้งด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และงานศิลปะหลากหลายแขนง มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ของกลุ่มชาติพันธุ์ มีมรดกภูมิปัญญา กลุ่มภาคท่องเที่ยวและบริการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน มีภาคีเครือข่ายการทำงานที่เข้มแข็ง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยังคงงดงามเป็นธรรมชาติ มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ และสามารถนำมาสร้าง content เรื่องราว พัฒนาต่อยอดสร้างสรรค์ให้เกิดคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ขยายผลการพัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าสูงของประเทศ อาทิ จังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยา จะขับเคลื่อนสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ (Design) จังหวัดน่าน และแพร่จะขับเคลื่อนสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านหัตถกรรมพื้นบ้าน (Craft and Folk Arts)</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพและทักษะผู้ผลิต ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ยุค Next Normal ๒. เพื่อสนับสนุนในการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนล้านนาตะวันออกและกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้สามารถเพิ่มมูลค่าทางด้านการค้าได้อย่างต่อเนื่อง ๓. เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ ต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมโดยการสร้างคุณค่าผลิตภัณฑ์ด้วยอัตลักษณ์ล้านนาตะวันออก ๔. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๕. เพื่อพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อ	รายละเอียด
	ในตลาดสากล ๖. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีผลิตภัณฑ์รูปแบบที่หลากหลายใหม่ๆ และเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้าหน้าตะวันออก
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนต่อยอดภูมิปัญญาเพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ งบประมาณ ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก จัดทำแผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมล้าหน้าตะวันออก งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ผลิต ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (น่าน แพร่ พะเยาเชียงราย) ที่เข้าร่วมโครงการ มีศักยภาพในการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ ๒. ช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มขึ้น ๓. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการส่งเสริม ยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทุนทางวัฒนธรรมด้วยอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มจังหวัดสู่เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ๔. ภูมิปัญญา และทุนทางวัฒนธรรม ได้รับการพัฒนาศักยภาพ - คุณภาพ ด้านการสร้างคุณค่าผลิตภัณฑ์ด้วยอัตลักษณ์ล้าหน้าตะวันออก ๕. รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ ๖. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องประดับและผ้าทอล้านนาตะวันออก ๗. มีนิกอกแบบอุตสาหกรรมแฟชั่นล้าหน้าตะวันออก

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผลิตรถยนต์ชุมชนมีมูลค่า และคุณค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน มีอัตลักษณ์ร่วม สร้างคุณค่าในผลิตรถยนต์ กลุ่มภูมิปัญญา ทูทางวัฒนธรรม สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ยกกระตักการพัฒนาสู่เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์</p> <p>๓. ผลิตรถยนต์ต้นแบบเครื่องประดับและผ้าทอล้านนาตะวันออก</p> <p>๔. ผลิตรถยนต์ต้นแบบเครื่องประดับและผ้าทอล้านนาตะวันออก</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๓ โครงการพัฒนาสู่การเป็นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน พัฒนาสู่การเป็นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. จัดทำแผนแม่บทเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการค้า การลงทุนเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS / CLMVT (เน้นเส้นทางที่เชื่อมต่อกับเส้นทางหลักของประเทศและอนุภูมิภาค)</p> <p>๓. ส่งเสริมการพัฒนาด่านชายแดน (การบริหารจัดการ , โครงการสร้างพื้นฐาน)</p> <p>๔. ขยายช่องทางการค้า การลงทุน ส่งเสริมการทำตลาดกับกลุ่มผู้บริโภค (จัดงาน Expo กลุ่มล้านนาตะวันออก , จัดงานการประชุมผู้ประกอบการ (จับคู่ธุรกิจ) , จัดจำหน่ายตามช่องทางออนไลน์ และ Platform สากล , จัดกิจกรรมประกวด/แพชั่นโชว์ เครื่องแต่งกาย)</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ผลสืบเนื่องจากการพัฒนาความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ได้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งเส้นทางบนบก โดยเฉพาะเส้นทาง R3a , R3b รวมถึงการพัฒนาท่าเรือ ทางรถไฟ และด่านชายแดน ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพและมีความสามารถในการพัฒนาการค้า การลงทุนเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดเชียงราย พะเยา และน่าน เป็นจังหวัดหน้าด่านติดชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักในการพัฒนา GMS ต้องเชื่อมโยง โครงสร้างพื้นฐานระหว่างจังหวัดเข้าด้วยกัน ให้มีความมั่นคง ถาวร และสะดวก เพื่อลำเลียงสินค้าและบริการสู่เส้นทางหลัก ในขณะที่เดียวกันในฐานะที่เป็นจังหวัดกลุ่มระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridor) ต้องมีระบบ Logistic ที่มีประสิทธิภาพเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่นใกล้เคียงเพื่อกระจายสินค้าและบริการสู่วงกว้าง</p> <p>ธุรกิจโลจิสติกส์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาสู่ยุค Logistic ๔.๐ กำลังได้รับความสนใจอย่างมากจากผู้ประกอบการกลุ่มประเทศอาเซียน โดยนำแนวคิดการดำเนินธุรกิจ โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการ ทั้งอุปสงค์และอุปทานอย่างเป็นระบบ แม่นยำ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการค้า หากมีการบริหารจัดการด้าน Logistic ที่ดีจะสามารถลดต้นทุนได้ เพราะ Logistics เป็นต้นทุนแฝงที่มีอยู่ทุกขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจ ไม่เพียงแต่การขนส่ง เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดเก็บ การเคลื่อนย้าย การกระจายสินค้า การสั่งซื้อวัตถุดิบ และระบบสารสนเทศ ตั้งแต่ซัพพลายเออร์ มาถึงผู้ผลิต ผู้ขายไปจนถึงมือผู้บริโภค</p> <p>รายได้ของประเทศไทยส่วนใหญ่มาจากภาคการค้าและการบริการ (การส่งออก) เป็นรายได้หลักของประเทศชาติ แต่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และประเทศไทยยังคงต้องแสวงหาโอกาสทางด้านการค้า และการค้าที่ปรากฏตามเขตพรมแดนของประเทศ และที่มีพื้นที่เคลื่อนไหวของสินค้าและบริการข้ามพรมแดนที่ เรียกกันว่า “ตลาดชายแดน”</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ตลาดการค้าชายแดนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน โดนมิด้านศุลกากรและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขงตอนบน (GMS) คือ ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และ ประเทศจีนตอนใต้ ซึ่งด้านพรมแดนถาวรสามารถสร้างรายได้และมีเงินหมุนเวียนเป็นจำนวนมาก ประกอบกับยังเป็นเส้นทางผ่านในการขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านและประเทศจีน จึงเป็นจุดชายแดนที่ต้องส่งเสริมและต้องดูแลเป็นพิเศษ เพราะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและความสัมพันธ์อันดีต่อประเทศที่มีอาณาเขตติดกัน</p> <p>การพัฒนาพื้นที่จำหน่ายสินค้าตลอดจนพื้นที่บริเวณโดยรอบจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการกระตุ้นเศรษฐกิจ เนื่องจากมีแนวชายแดนมีบริเวณติดกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถค้าขายสินค้าเพื่อสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ตามแนวชายแดนแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อีกด้วย</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานการค้า การลงทุน และระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มช่องทางการค้าการลงทุนและส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแนวชายแดน</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษล้านนาตะวันออก</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น</p>
๗. พื้นที่เป้าหมาย	<p>พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)</p>
๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๑,๖๒๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ , ๒
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก จัดทำแผนระบบโลจิสติกส์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยง GMS</p> <p>งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาการค้าชายแดน (ห้วยโก๋น) เชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง</p> <p>งบประมาณ ๑๒๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดน่าน / สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน / ด้านศุลกากรทุ่งช้าง / อำเภอเฉลิมพระเกียรติ</p>
<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสนับสนุนการค้าการลงทุน</p> <p>งบประมาณ ๑,๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ กรมโยธาธิการและผังเมือง</p>
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาระบบ Logistic เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุน</p> <p>งบประมาณ ๕,๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ เทศบาลนครเชียงราย</p>
<p>๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ - ๐๐๒๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๙ ต.ศรีดอนชัย - หมู่ที่ ๙ ต.แม่ลอย อ.เทิง จ.เชียงราย</p> <p>งบประมาณ ๗๙,๕๖๘,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย</p>
<p>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ - ๐๐๕๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๓ ต.ห้วยสัก อ.เมือง - หมู่ที่ ๑๑ ต.แม่ฮ้อ อ.พาน จ.เชียงราย</p> <p>งบประมาณ ๗๙,๔๒๘,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย</p>
<p>๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ - ๐๐๔๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๐ ต.ต้า อ.ขุนตาล - หมู่ที่ ๒๑ ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย</p> <p>งบประมาณ ๕๙,๐๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย</p>
<p>๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ปรับปรุงถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง ชร.ถ ๑ - ๐๐๓๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๒ ต.สันทราย - หมู่ที่ ๔ ต.จอมสวรรค์ อ.แม่จัน จ.เชียงราย</p> <p>งบประมาณ ๕๓,๔๑๘,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ปรับปรุงถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete)โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง ชร.ถ ๑ - ๐๐๔๓ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๔ ต.รอบเวียง - หมู่ที่ ๑ ต.ดอยฮาง อ.เมือง จ.เชียงราย งบประมาณ ๕๔,๙๔๒,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๙. หน่วยงานดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ , ๒ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา - ด้านศุลกากรทุ่งช้าง - กรมโยธาธิการและผังเมือง - เทศบาลนครเชียงราย - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๙,๑๕๙,๑๑๑,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ประกอบการมีช่องทางในการแข่งขันระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น ๒. มีโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ได้มาตรฐาน ๓. เพิ่มมูลค่าการค้าต่างประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ (กลุ่ม GMS , AEC และประเทศอื่นๆ) รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๔ โครงการส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน ส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer , Young Smart Farmer และ Smart Product, กลุ่มวิสาหกิจชุมชน, กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่</p> <p>๒. ขยายเครือข่าย Smart Farmer , Young Smart Farmer</p> <p>๓. รวมกลุ่มคลัสเตอร์เกษตรกรแลกเปลี่ยนองค์ความรู้/ตลาด/สายพันธุ์</p> <p>๔. ส่งเสริมเกษตรกรแบบอัจฉริยะ</p> <p>๕. ระบบตลาดและโลจิสติกส์เกษตรกรชุมชน</p> <p>๖. ส่งเสริมการส่งออก และทำตลาดเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย (Niche Market)</p> <p>๗. ส่งเสริมความรู้ด้านเทคโนโลยีในการทำตลาดการเกษตรแบบดิจิทัล</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๓) ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)๒ โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐาน ความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมสูง มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมถึงมีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพสูงเป็นจำนวนมาก เช่น ข้าว ลำไย ลิ้นจี่ ชา กาแฟ สับปะรด พืชผัก โคเนื้อ ปลานิล เป็นต้น จากสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy) และโดยสภาพทางภูมิศาสตร์แล้วกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังเป็นประตูการค้าสู่ประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง นอกจากนั้นในอนาคตยังมีโครงการรถไฟทางคู่สายเด่นชัย-เชียงใหม่ ซึ่งจะส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจของพื้นที่อย่างมาก</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ปัจจุบันสินค้าการเกษตรในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนาผลผลิตภาพการผลิตให้มีมูลค่าสูง และการขายโดยไม่มีการแปรรูปหรือมีการแปรรูปเพียงขั้นต้นที่มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังขาดมาตรฐาน และขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมใหม่ๆ ในส่วนของผู้ประกอบการใหม่หรือ Startup และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs ในพื้นที่ยังมีความสามารถในการแข่งขันน้อย เนื่องจากขาดทักษะในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการวางแผนและดำเนินธุรกิจ ดังนั้นการพัฒนาเกษตรกร ผู้ประกอบการเกษตรในพื้นที่ให้สามารถก้าวไปสู่การเป็นผู้ประกอบการที่ใช้นวัตกรรม ที่สามารถประยุกต์เทคโนโลยีมาสร้างมูลค่าเพิ่มหรือสร้างคุณค่าใหม่ให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และสามารถบริหารจัดการกิจการของตนเองตลอดจนแข่งขันได้ในเวทีโลกได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาเกษตรกร และผู้ประกอบการในพื้นที่อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ในการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพสูงด้วยเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ ๒. เพื่อสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูลผลผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมด้านอาหารสัตว์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม ๓. เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดผลงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ๆ สู่อผู้ประกอบการระดับ SME และหรือกลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย และผู้มีความประสงค์ใช้บริการ ๔. เพื่อยกระดับห้องปฏิบัติการและมาตรฐานห้องปฏิบัติการสู่มาตรฐานสากลให้สามารถออกใบรับรองคุณภาพสินค้าของภาคเอกชนและชุมชนในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ และพื้นที่ข้างเคียง ๕. เพื่อพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมาตรฐานเป็นเอกลักษณ์ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ๖. เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มรายได้ของผู้ประกอบการโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสมัยใหม่แก่วิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๗. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาด ส่งเสริมช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศโดยทำงานแบบบูรณาการร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างเกษตรกร ชุมชน ผู้ประกอบการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๘. เพื่อพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (Cluster Agro-Industry) เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงตลาดของผลผลิตทางการเกษตรและสินค้าแปรรูปในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๙. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบการเรียนรู้แก่กลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่องและสามารถจัดทำแผนการพัฒนากลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนได้อย่างเหมาะสม

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑๐. เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงรายพะเยา แพร่ น่าน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงล้านนาตะวันออก งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตรและเกษตรอัจฉริยะ งบประมาณ ๒๐๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพะเยา - ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดน่าน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านตรวจวัดคุณภาพสินค้าเพื่อยกระดับมาตรฐาน เพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุน งบประมาณ ๖๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก พัฒนาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาเครือข่ายผู้แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (Cluster Agro -Industry) งบประมาณ ๒๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
	- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
<p>๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และการสร้างเครือข่าย</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน
<p>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างเครือข่ายการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ อาหารปลอดภัยจังหวัดเชียงราย</p> <p>งบประมาณ ๓๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ เทศบาลนครเชียงราย</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน แพร่ - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพะเยา - ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดน่าน เชียงราย แพร่ น่าน - เทศบาลนครเชียงราย - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	๑,๑๒๖,๖๕๐,๐๐๐ บาท
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับประโยชน์จากโครงการ อย่างน้อย ๙,๖๐๐ ราย ๒. มีเกษตรกรต้นแบบการผลิตข้าวคุณภาพด้วยเกษตรอัจฉริยะในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อย่างน้อย ๔ แปลง ๓. มีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับผลิตภัณท์ อย่างน้อย ๑๒๕ ผลิตภัณท์ ๔. มีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร อย่างน้อย ๑๐ องค์กรความรู้ ๕. เกิดเครือข่ายคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและสมุนไพร จำนวน ๒ คลัสเตอร์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๖. มีโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการแปรรูปพืชเศรษฐกิจอย่างน้อย ๑ ต้นแบบ และมีผู้ได้รับประโยชน์ ๕๐ ราย</p> <p>๗. กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการกลุ่มทั้งระบบ อย่างน้อย ๒,๒๖๐ กลุ่ม</p> <p>๘. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ แห่ง</p> <p>๙. เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าเกษตร ต้นแบบใน ๔ จังหวัด</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้ของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๒. แก้ปัญหาและเพิ่มศักยภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้บริโภคได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๓. ช่วยปรับปรุงและฟื้นฟูระบบนิเวศน์ สร้างความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๔. ผลិតภัณฑ์ชุมชน มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นที่รู้จักและเกิดการยอมรับของตลาด และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการพัฒนารูปแบบบูรณาการทั้งภาครัฐ เอกชน และเกษตรกรผู้ผลิตอย่างเป็นรูปธรรมและเพิ่มขีดความสามารถในการขยายตลาดส่งออกของสินค้าและอาหารปลอดภัย</p> <p>๖. มีการรวมกลุ่มเกษตรกรด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกโดยเกษตรกร ผู้ประกอบการภาคเอกชน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการพืชได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ และเกิดเครือข่ายการค้าขายเพื่ออุตสาหกรรมส่งออกในเขตภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๗. เพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการองค์รวมระหว่างเกษตรกร ภาครัฐ ภาควิชาการ และภาคเอกชนในจังหวัดและระหว่างจังหวัด ในการผลิตพืชในกลุ่มพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกในเขตภาคเหนือตอนบน ๒</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๕ โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. สร้างและพัฒนาภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน , พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน , พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน , กระตุ้นและส่งเสริมให้คนในชุมชนร่วมเป็นเจ้าของที่ดี ตลอดจนดูแลรักษา ร่วมคิด ร่วมทำ ให้แหล่งท่องเที่ยวยังทรงคุณค่ามีมาตรฐานและปลอดภัย)</p> <p>๒. นำเทคโนโลยีมาปรับปรุงการให้บริการการท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเฉพาะเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น เชิงสุขภาพ/เชิงเกษตรปลอดภัย/เชิงวิถีชีวิต/เชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี (กิจกรรมวิ่ง ปั่น นานาชาติ , จัดงานแสดงดนตรี)</p> <p>๔. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว / โปรแกรมท่องเที่ยวชุมชนที่มี รูปแบบหลากหลาย</p> <p>๕. ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่าน Vloger (นักรีวิว) , Youtuber , จัดงานโปรโมชั่นการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด</p> <p>๖. สร้างตลาดในรูปแบบสื่อ Online ให้สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าเพื่อสร้างการรับรู้ สร้างกระแสตลาดของกิจกรรม/แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ</p> <p>๗. สนับสนุนกิจกรรมทางการตลาด ในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ให้ความสำคัญในหลายมิติ ในด้านหนึ่งนั้นคือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรม รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ในอีกมิติคือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่าง ๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นทำให้เกิดการเป็น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาชาติรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืนมีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว บริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>ยุทธศาสตร์การพัฒนภาคเหนือ เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงแนวทางการพัฒนาสำคัญตามแผนพัฒนาภาคเหนือ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนและกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญา และนวัตกรรม</p> <p>ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน และเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่าง รวมถึงส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง และสนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้นำศักยภาพของกลุ่มจังหวัดมากำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ เพื่อยกระดับฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเป้าหมายของการพัฒนากลุ่มจังหวัดมุ่งตอบสนองเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีในด้านของการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้ภาคเหนือมีการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว บริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์ และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลง</p> <p>ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นจังหวัดที่มีความงดงามทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีความหลากหลายและโดดเด่นทางวัฒนธรรมที่น่าค้นหา มีหลากหลายชาติพันธุ์และสามารถนำความโดดเด่นทางวัฒนธรรมที่มีอยู่มาพัฒนา ต่อยอดให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน ส่งเสริมให้เกิด “เมืองสร้างสรรค์” (Creative City) ด้วยทุนทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่ามากมายของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่เป็นพื้นที่อารยธรรมล้านนาที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นทั้งด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และงาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ศิลปะหลากหลายแขนง มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ของกลุ่มชาติพันธุ์ มีมรดกภูมิปัญญา กลุ่มภาคท่องเที่ยวและบริการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน มีภาคีเครือข่าย การทำงานที่เข้มแข็ง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยังคงงดงามเป็นธรรมชาติ มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ และสามารถนำมาสร้าง content เรื่องราวพัฒนาต่อยอดสร้างสรรค์ให้เกิดคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ขยายผลการพัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าสูงของประเทศ อาทิ จังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยาจะขับเคลื่อนสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ (Design) จังหวัดน่านและแพร่ จะขับเคลื่อนสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านหัตถกรรมพื้นบ้าน (Craft and Folk Arts) จึงควรดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เช่น กิจกรรม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชียงราย พะเยา ๕ เชียงน้อย เชียงราย เชียงแสน เชียงของ เชียงคำ เชียงม่วน กิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมตามรอยอารยธรรมล้านนา กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ กิจกรรม พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและสร้างเศรษฐกิจชุมชน และการพัฒนาด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมกลุ่มล้านนาตะวันออก สู่เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ กิจกรรมพัฒนาแหล่งเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมล้านนาตะวันออก กิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก กิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวกระตุ้นเศรษฐกิจหลังโควิด สนับสนุนการท่องเที่ยวสร้างสรรค์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน เป็นต้น</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ๒. เพื่อให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (กีฬา อาหาร ดนตรี วัฒนธรรม) เพิ่มขึ้น ๓. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของวิสาหกิจชุมชนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ ๔. เพื่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ยกระดับ ๕. เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยว(ทุกประเภท) ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยววิถีใหม่ เพิ่มขึ้น ๖. เพื่อให้มีสื่อที่ถูกผลิตเพื่อการสื่อสารภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ๗. ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการค้าและการลงทุน เพิ่มขึ้น
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกลุ่มล้านนาตะวันออก สู่เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ งบประมาณ ๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การส่งเสริมการท่องเที่ยวกระตุ้นเศรษฐกิจหลังโควิด สนับสนุนการท่องเที่ยวสร้างสรรค์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน งบประมาณ ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การแข่งขันกีฬาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒ งบประมาณ ๑๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมตามรอยอารยธรรม ล้านนา งบประมาณ ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงรายพะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา - มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก พัฒนาแหล่งเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมผ้าล้านนาตะวันออก (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) งบประมาณ ๕๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เปิดตา เปิดใจ อาหารสร้างสรรค์ เชื่อมโยงชาติพันธุ์ แปรรูปล้านนา ตะวันออก</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก น่าน เนิบ เนิบ : ต้นแบบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อชีวิตวิถีใหม่อย่างยั่งยืน</p> <p>งบประมาณ ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน</p>
<p>๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน</p>
<p>๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาระบบ Application เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเก็บข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว</p> <p>งบประมาณ ๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ยกระดับ Wellness Tourism</p> <p>งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการยอดเยี่ยมให้มีศักยภาพ คุณภาพ และสื่อถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก จับคู่และสร้างเครือข่ายธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งภาคการผลิตและบริการ</p> <p>งบประมาณ ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวหน้าพุ่มน้ำพุร้อนให้มีคุณภาพระดับสากล</p> <p>งบประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก Road Classic Festival</p> <p>งบประมาณ ๒๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การแข่งขันไตรกีฬาเชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Triathlon)</p> <p>งบประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การแข่งขันกีฬาเชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Marathon)</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาพื้นที่ชุมชนชายแดนด้านเชียงของ (ระยะที่ ๒)</p> <p>งบประมาณ ๓๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ กรมโยธาธิการและผังเมือง</p>
<p>๘.๑๙ กิจกรรมหลักที่ ๑๙</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชียงนิเวศ และเชิงสุขภาพให้มีคุณภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์</p> <p>งบประมาณ ๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ เทศบาลนครเชียงราย</p>
<p>๘.๒๐ กิจกรรมหลักที่ ๒๐</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนากิจกรรมและการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์</p> <p>งบประมาณ ๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ เทศบาลนครเชียงราย</p>
<p>๘.๒๑ กิจกรรมหลักที่ ๒๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เชียงรายเมืองสีเขียว</p> <p>งบประมาณ ๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ เทศบาลนครเชียงราย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๒๒ กิจกรรมหลักที่ ๒๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก แชรริ่งเซนเตอร์ (Sharing Center) องค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย</p> <p>งบประมาณ ๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย</p>
<p>๘.๒๓ กิจกรรมหลักที่ ๒๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารศาลากลางจังหวัดเชียงรายหลังแรก</p> <p>งบประมาณ ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงรายพะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่ - มหาวิทยาลัยพะเยา - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน - กรมโยธาธิการและผังเมือง - เทศบาลนครเชียงราย - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๒,๐๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีจำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (กีฬา อาหาร ดนตรี วัฒนธรรม) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม ๒. มีผลิตภัณฑ์และบริการของวิสาหกิจชุมชนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ๓. มีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ยกระดับ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ๔. มีแหล่งท่องเที่ยว(ทุกประเภท)ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยววิถีใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง/เส้นทาง ๕. ได้สื่อที่ถูกผลิตเพื่อการสื่อสารภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ สื่อ ๖. มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการค้าและการลงทุน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>เกิดการพัฒนากองการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ต้นทางกลางทางปลายทาง เพื่อให้การพัฒนากองการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีขีดความสามารถ และมีความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเกิดการปรับตัวตามสถานการณ์ในปัจจุบัน แต่ยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา และโครงการพื้นฐานที่สามารถรองรับ และอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๖ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๕ เชียงน้อย
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. สร้างและพัฒนาภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน , พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน , พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน , กระตุ้นและส่งเสริมให้คนในชุมชนร่วมเป็นเจ้าของที่ดี ตลอดจนดูแลรักษา ร่วมคิด ร่วมทำ ให้แหล่งท่องเที่ยวยังทรงคุณค่ามีมาตรฐานและปลอดภัย)</p> <p>๒. นำเทคโนโลยีมาปรับปรุงการให้บริการการท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเฉพาะเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น เชิงสุขภาพ/เชิงเกษตรปลอดภัย/เชิงวิถีชีวิต/เชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี (กิจกรรมวิ่ง ปั่น นานาชาติ , จัดงานแสดงดนตรี)</p> <p>๔. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว / โปรแกรมท่องเที่ยวชุมชนที่มี รูปแบบหลากหลาย</p> <p>๕. ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่าน Vloger (นักรีวิว) , Youtuber , จัดงานโปรโมชั่นการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด</p> <p>๖. สร้างตลาดในรูปแบบสื่อ Online ให้สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าเพื่อสร้างการรับรู้ สร้างกระแสตลาดของกิจกรรม/แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ</p> <p>๗. สนับสนุนกิจกรรมทางการตลาด ในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ ซึ่งประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม ๒๓ ฉบับ ประกอบด้วย (๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๓) การเกษตร (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>วัฒนธรรม (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี (๑๔) ศักยภาพการกีฬา (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ในปี ๒๕๘๐ ซึ่งประเทศและประชาชนทุกกลุ่มวัยจะได้รับประโยชน์ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมไว้ได้</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้นำศักยภาพของกลุ่มจังหวัดมา กำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ เพื่อยกระดับฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเป้าหมายของการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดมุ่งตอบสนองเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีในด้านของการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้ภาคเหนือมีการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวบริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ คำนึงความอุดมสมบูรณ์ และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนา คือ “ประตูการค้าสากล โดดเด่น วัฒนธรรมล้านนา สินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”</p> <p>โดยเมื่อก้าวถึงวัฒนธรรมล้านนาที่เป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเมืองที่มีคำขึ้นต้นด้วยคำว่า “เชียง” ได้แก่ จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย เชียงราย เชียงแสน เชียงของ และจังหวัดพะเยา ประกอบด้วย เชียงคำ และเชียงม่วน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกันของมิติทางสังคม วัฒนธรรมและความเกี่ยวโยงของเชื้อชาติ ภาษา อาหาร ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว จึงมีแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยอาณาจักรล้านนาบน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เส้นทางเชื่อมโยงพื้นที่ ๒ จังหวัด (เชียงราย-พะเยา) ที่ยังคงคุณค่าทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตตามอัตลักษณ์ชุมชนพื้นถิ่น ตามโครงการพัฒนาการท่องเที่ยว ๕ เชียง (๕ เชียงน้อย) เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว ๒ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย -พะเยา) ขึ้น
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม และเชิงกีฬา ในพื้นที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวเชียงราย พะเยา (ห้าเชียงน้อย) ให้เกิดมูลค่าด้านการท่องเที่ยวได้อย่างคุ้มค่า</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวเชียงราย พะเยา (ห้าเชียงน้อย) ที่มีวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ท้องถิ่นเรียงร้อยเป็นเรื่องราวเชื่อมโยงสอดคล้องกัน</p> <p>๓. เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งจะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในด้านบริการการท่องเที่ยวและสุขภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชียงราย พะเยา ๕ เชียงน้อย เชียงราย เชียงแสน เชียงของ เชียงคำ เชียงม่วน</p> <p>งบประมาณ ๓๑๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงรายพะเยา - สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พะเยา
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ด้านการตลาดกระตุ้นการท่องเที่ยว ๕ เชียงน้อย</p> <p>งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <p>การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดเชียงราย พะเยา</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบสปอร์ตทัวริซึม เชื่อมโยง เชียงราย พะเยา ๕ เชียงน้อย</p> <p>งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <p>การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดเชียงราย พะเยา</p>
๙. หน่วยงานดำเนินการ	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงราย ๒. สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา ๓. สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
	หน่วยงานสนับสนุน ๑. ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองเชียงราย ๒. ที่ทำการปกครองอำเภอเชียงแสน ๓. ที่ทำการปกครองอำเภอเชียงของ ๔. ที่ทำการปกครองอำเภอเชียงคำ ๕. ที่ทำการปกครองอำเภอเชียงม่วน
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๓๙๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. พื้นที่ตามรอยอาณาจักรล้านนาได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเชียงราย พะเยา (ห้าเขียงน้อย) ๒. มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงเป็นสถานที่ออกกำลังกายและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์และจิตใจที่แข็งแรง ๓. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม และเชิงกีฬา จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยือน ซึ่งจะทำให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชนได้อย่างยั่งยืน
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ในเส้นทางการท่องเที่ยวเชียงราย พะเยา (ห้าเขียงน้อย) เพิ่มขึ้น จำนวน ๗ แห่ง ๒. กระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน ๓. ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งยังคงรักษาอัตลักษณ์วิถีชีวิตชุมชน และให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมที่สมดุล

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน (new normal to Sustainable)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ "new normal" สู่ "High Sustainable"
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ "new normal" สู่ "High Sustainable"
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถการเป็นคลังอาหารปลอดภัย (สร้างค่านิยมในการบริโภคเกษตรอินทรีย์, สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย, อบรมเกษตรกรให้องค์ความรู้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน/การทำเกษตรอินทรีย์, ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานควบคุมคุณภาพ GAP, ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และการใช้ปุ๋ยอินทรีย์, ทำตราสินค้า(Branding) และตรารับรองคุณภาพสินค้า (Quality Mark), การขนส่งและกระจายสินค้า)</p> <p>๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและแปรรูป เช่น สมุนไพร ให้ได้มาตรฐาน (คัดเลือกสมุนไพรจังหวัดละ ๑ ชนิด นำมาพัฒนาสายพันธุ์, พัฒนาสายพันธุ์สมุนไพร, แปรรูปโดยใช้นวัตกรรมเพิ่มมูลค่า)</p> <p>๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ</p> <p>๔. สนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุ</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>สุขภาพ หรือ สุขภาพ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย จิต ปัญญา และสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล (พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐) ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้พฤติกรรมดำเนินชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปสู่การดำเนินชีวิตวิถีใหม่ หรือ New Normal นอกจากนี้ตามกรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันได้กำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ซึ่งการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมดังกล่าวนี้จำเป็นต้องเร่งการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้ในเชิงพาณิชย์ ต้องมุ่งเน้นการพัฒนา อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curves) ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมพลังงานและวัสดุ อุตสาหกรรมสุขภาพและการแพทย์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และในแผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๕) การท่องเที่ยว ยังมีเป้าหมายในการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่คนหันมาสนใจสุขภาพมากยิ่งขึ้นโดยดูได้จากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์สมุนไพรซึ่งปัจจุบันมีมูลค่าสูงถึงปีละ ๔.๔ ล้านล้านบาทในตลาดโลก และยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ตลาดในประเทศมีอัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐-๓๐ ต่อปี มีตัวเลขการส่งออกสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ปีละไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้สมุนไพรยังเป็นหนึ่งใน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่จะช่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ กลุ่ม Health, Wellness & Bio-Med และเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการนำมาผลิตเป็นยา ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม และเครื่องสำอางที่มีมูลค่าเพิ่มและเป็นเอกลักษณ์ของประเทศ</p> <p>ดังนั้นการจะส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน (New Normal to Sustainable) โดยการนำประยุกต์ใช้นโยบาย BCG Economy หรือ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) ซึ่งเป็นโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปยกระดับความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนให้กับ ๔ อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curves) ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมพลังงานและวัสดุ อุตสาหกรรมสุขภาพและการแพทย์ และ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้ผลิตที่เป็นฐานการผลิตเดิม เช่น เกษตรกรและชุมชน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงหรือนวัตกรรม</p> <p>ประเทศไทยถือเป็นแหล่งทรัพยากรด้านอาหารของโลก ซึ่งการผลิตภาคการเกษตรยังประสบปัญหาและอุปสรรคในด้านคุณภาพมาตรฐาน ดังนั้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ผลิตสินค้าตามมาตรฐาน GAP ตลอดจนการผลักดันไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์/ PGS การส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาช่วยในการควบคุมและเพิ่มผลผลิต การสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร การบริหารจัดการความเสี่ยง การประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ การสร้างค่านิยมในบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ และประกอบกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มุ่งเน้นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานของฐานข้อมูล และเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการทำเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และผลผลิตทางการเกษตรที่ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) การส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์ และบริการการเกษตรที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ</p> <p>จากกรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ แนวทางการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ความพร้อมของกลุ่มจังหวัด และการบูรณาการร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆของภาครัฐ มหาวิทยาลัย และภาคเอกชน เป็นส่วนผลักดันให้เกิดการพัฒนาสุขภาพวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน (New Normal to Sustainable)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนาสายพันธุ์ รวบรวมพันธุ์ คัดเลือกพันธุ์ และขยายพันธุ์ของพืชสมุนไพรชั้น พื้ทะเลายใจร มะขามป้อม และสมุนไพรในตำรับตรีผลาตลอดจนการส่งเสริม ถ่ายทอดองค์ความรู้ และให้บริการด้านแหล่งสมุนไพรสายพันธุ์ดีให้แก่ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๒. เพื่อพัฒนามาตรฐานวัตถุดิบสมุนไพรที่ใช้ในการผลิตยาและผลิตภัณฑ์สมุนไพร</p> <p>๓. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและการแปรรูปวัตถุดิบสมุนไพรของเครือข่ายสมุนไพรและวิสาหกิจชุมชนในภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริม พัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ด้านการปลูก แปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้แก่เกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ</p> <p>๕. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าสมุนไพรให้มีมาตรฐานระดับสากลโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๖. การถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อยกระดับสู่มาตรฐาน GAP/ เกษตรอินทรีย์/ PGS</p> <p>๗. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมถึงการปรับปรุงเมล็ดพันธุ์พืชผักสวนครัว เพื่อเป็นคลังอาหารปลอดภัยสู่ผู้บริโภค</p> <p>๘. การพัฒนาเกษตรกรต้นแบบผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์/ PGS โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถเป็นคลังอาหารปลอดภัย ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๙. เพื่อพัฒนาด้านการจัดการสินค้าเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์/ PGS และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร รวมถึงการขยายช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าในอนาคต</p> <p>๑๐. เพื่อสร้างความมั่นคงและคลังอาหารปลอดภัยที่ยั่งยืน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๑๑. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ น้ำพุร้อนและสมุนไพร เพื่อการบำบัดสุขภาพและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกในเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p> <p>๑๒. เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์และกิจกรรมจากน้ำแร่ น้ำพุร้อน สมุนไพร เข้าสู่มาตรฐาน</p> <p>๑๓. เพื่อพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมและบำบัดสุขภาพแก่นักท่องเที่ยวและผู้สูงอายุ จากน้ำพุร้อน น้ำแร่ และสมุนไพร</p> <p>๑๔. เพื่อพัฒนาชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้การบำบัดสุขภาพ ด้วยน้ำแร่ น้ำพุร้อน สมุนไพรและภูมิปัญญาล้านนา (Community Based Wellness Tourism)</p> <p>๑๕. เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการบำบัดสุขภาพตามภูมิปัญญาล้านนาตะวันออก</p> <p>๑๖. เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลด้านเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ ภาคเหนือตอนบน ๒ และกลุ่มจังหวัด</p> <p>๑๗. เพื่อสนับสนุนผลผลิตทางการเกษตรที่ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ให้ได้มาตรฐานอินทรีย์ระดับสากล</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๘. เพื่อพัฒนาระบบเครือข่ายเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรอัจฉริยะ และสร้างคลังข้อมูลขนาดใหญ่ทุกมิติ รวมถึงข้อมูลด้านอัตลักษณ์เฉพาะ</p> <p>๑๙. เพื่อเพิ่มสมรรถนะความสามารถของกำลังพลด้านเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จำนวนผู้ปลูกสมุนไพรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. จำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพิ่มขึ้น</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถเป็นคลังอาหารปลอดภัย งบประมาณ ๒๓๓,๘๔๘,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์เชียงราย - สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยข้าวเชียงราย - มหาวิทยาลัยพะเยา - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาสมุนไพรแบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการบริการสุขภาพ งบประมาณ ๑๔๓,๒๘๗,๘๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ น่าน พะเยา - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำพุร้อนและสมุนไพรเชื่อมโยง การท่องเที่ยวและการบำบัดสุขภาพตามภูมิปัญญาพื้นถิ่น งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและยกระดับศักยภาพ พืช GI ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่มาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์และพืชที่มีศักยภาพสูง งบประมาณ ๔๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยสู่อินทรีย์วิถีสมาทฟาร์มเมอร์ งบประมาณ ๑๐๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การยกระดับและส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์สู่การท่องเที่ยววิถีอินทรีย์ Organic Tourism งบประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ปลอดภัยสู่อินทรีย์ งบประมาณ ๒๗,๔๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ยกระดับการผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์วิถีใหม่ในตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ภาคเหนือตอนบน งบประมาณ ๗๘,๓๑๖,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมสมาชิกเครือข่ายสภาองค์กรชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เข้าสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) และยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันให้แก่สมาชิกเครือข่ายด้วยองค์ความรู้และเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม งบประมาณ ๖๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การเพิ่มศักยภาพผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยสู่สินค้ามูลค่าสูงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ งบประมาณ ๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่านและมหาวิทยาลัยพะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ยกระดับการผลิตข้าวปลอดภัยสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>งบประมาณ ๕๓,๘๕๒,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยข้าวเชียงราย - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
<p>๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งผลิตสินค้าคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน</p> <p>งบประมาณ ๑๕,๙๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การเพิ่มศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรเพื่อการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบสมุนไพรมาตรฐาน</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
<p>๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาสายพันธุ์สมุนไพรเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
<p>๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การขยายช่องทางการใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์สมุนไพร การเพิ่มมูลค่าและการตลาด</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาการผลิตยาสมุนไพรในโรงพยาบาลภาครัฐและการส่งเสริมการใช้ยาสมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ</p> <p>งบประมาณ ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาบุคลากร</p> <p>งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาอุตสาหกรรมสมุนไพร สำหรับ SME ผู้ประกอบการโรงงาน งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๙ กิจกรรมหลักที่ ๑๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาศักยภาพกลุ่มแปรรูปสมุนไพรและสร้างเครือข่าย ผู้ประกอบการสมุนไพร งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๐ กิจกรรมหลักที่ ๒๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรเด่นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ งบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๘.๒๑ กิจกรรมหลักที่ ๒๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการปลูกสมุนไพรและพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรในจังหวัด เชียงรายแบบครบวงจรอย่างยั่งยืน งบประมาณ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๒๒ กิจกรรมหลักที่ ๒๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ธรรมชาติ งบประมาณ ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๓ กิจกรรมหลักที่ ๒๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก การยกระดับอุตสาหกรรมสมุนไพรเพื่อการบริการทางการแพทย์ และสุขภาพ งบประมาณ ๒๑๔,๕๓๖,๔๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๒๔ กิจกรรมหลักที่ ๒๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตเชิงสร้างสรรค์ งบประมาณ ๖๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ เทศบาลนครเชียงราย
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์เชียงราย - สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยข้าวเชียงราย - เทศบาลนครเชียงราย - มหาวิทยาลัยพะเยา - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒,๐๑๖,๖๔๐,๒๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีประชาชนในพื้นที่จังหวัด พะเยา เชียงราย แพร่ และน่าน ที่ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาสายพันธุ์ขมิ้นชัน ฟ้ายะลวยโจรส มะขามป้อม และสมุนไพรที่ใช้ในตำรับยาตรีผลา และมีเครือข่ายผู้ใช้สมุนไพรในทางการเกษตรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. เกิดการส่งเสริมการปลูกที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความยอมรับในศักยภาพของกลุ่มเกษตรกรที่เป็นสมาชิก ส่งผลให้มีรายได้ในทุกระดับอย่างยั่งยืน ๓. มีฐานข้อมูลด้านเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ ภาคเหนือตอนบน ๒ ๔. ผลผลิตทางการเกษตรได้รับการสนับสนุนให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ๕. เกิดระบบเครือข่ายเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรอัจฉริยะ และสร้างคลังข้อมูลขนาดใหญ่ทุกมิติ รวมถึงข้อมูลด้านอัตลักษณ์เฉพาะ ๖. เกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำพุร้อนและสมุนไพรใหม่สู่การเป็น Product Champion เพื่อใช้ในการส่งเสริมสุขภาพ และรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๗. เกิดการสร้างและการกระจายรายได้ให้กับประชาชน ทั้งในภาคการเกษตร ภาคการผลิต และการบริการด้านสุขภาพด้วยสมุนไพร ๘. เกิดการพัฒนาศักยภาพสถานที่แปรรูปและผลิตยาและผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้มาตรฐานและมีกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น ๙. สถานบริการสาธารณสุขมีอาสาสมัครใช้อย่างพอเพียง และมีบริการด้านการแพทย์แผนไทยเป็นทางเลือกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างพอเพียง ๑๐. มีนวัตกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพิ่มขึ้นสามารถเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๑. ประชาชน มีความเชื่อมั่น ในการดูแลสุขภาพด้วยสมุนไพร ลดรายจ่ายด้านสุขภาพ</p> <p>๑๒. เกิดการพัฒนากิจกรรมในชุมชนให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อยกระดับสู่ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยน้ำแร่ น้ำพุร้อน สมุนไพร และภูมิปัญญาล้านนา</p> <p>๑๓. เกิดการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการบำบัดสุขภาพตามภูมิปัญญาล้านนาตะวันออก</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกิดความยั่งยืนของเศรษฐกิจชุมชนจากการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพการเพาะปลูกการแปรรูปและการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำพุร้อน และสมุนไพร</p> <p>๒. เกษตรกรและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ปลูก แปรรูปวัตถุดิบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนา มีความสามารถในการผลิตวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาดที่ได้มาตรฐานในระดับชั้นนำส่งผลต่อการสร้างรายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. เกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ สามารถเข้าสู่ระบบตลาดสินค้าเกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศเสริมสร้างรายได้แก่ประชาชนฐานราก ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบน ๒ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการรายใหญ่ในการลงทุนภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่งผลต่อการพัฒนาเชิงระบบในภาคเหนือตอนบน</p> <p>๕. ภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นศูนย์จำหน่ายวัตถุดิบ สินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานในภาคเหนือตอนบนและอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๑ โครงการการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. ประกาศวาระกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพื่อลดการเผาในพื้นที่เกษตรและพื้นที่โล่ง</p> <p>๒. บริหารจัดการพื้นที่ทางการเกษตรและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดปัญหาหมอกควัน</p> <p>๓. ส่งเสริมการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ ทดแทนพืชเชิงเดี่ยว เพื่อลดพื้นที่การเผา</p> <p>๔. การใช้พลังงานชีวมวลทดแทนการเผา</p> <p>๕. การนำเทคโนโลยีประยุกต์</p> <p>๖. ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละออง</p> <p>๗. การนำเทคโนโลยีประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาหมอกควัน</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๑๘) ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) จะให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย มุ่งเน้นในด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เกษตร ๖,๗๓๔,๐๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวนาปีมากถึง ๒,๕๒๖,๘๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๒ ของพื้นที่เกษตร และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ ๑,๔๑๐,๕๔๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔๓ ของพื้นที่เกษตร ในช่วงฤดูแล้งของทุกปีพบการเพิ่มสูงขึ้นของฝุ่นละอองในพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือส่งผลให้เกิดจุดความร้อนจากการเกิดไฟ ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าวมีการกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตรด้วยการเผา เพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน ดังนั้นการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรโดยการลดการเผาจะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถลดปัญหาหมอกควันลงได้ ในการสร้างความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควัน โดยลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำเป็นต้องการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่มสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการทั้งระบบเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเกษตรกรในการลดการเผาวัสดุเกษตรทั้งระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว นำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่า ลดปัญหา/ปริมาณการกำจัดขยะภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Economy) ก่อให้เกิดรายได้แก่เกษตรกรและเศรษฐกิจโดยรวมของภาคเหนือตอนบนอย่างน้อย ๔๐ ล้านบาท จากกิจกรรมดังกล่าว นอกจากนี้ยังลดปัญหาด้านสุขภาพระบบทางเดินหายใจของประชาชน และยังเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ อีกด้วย</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อควบคุม ป้องกัน แก้ไข และลดปัญหาหมอกควันพิษจากหมอกควันและไฟป่าและแก้ไขปัญหาคูณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด</p> <p>๒. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน ชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหามอกควันและไฟป่า เพิ่มเครือข่ายในชุมชนพร้อมสนับสนุนการปฏิบัติการป้องกันไฟป่าในพื้นที่เสี่ยง และการคุ้มครองป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสาธารณสุขให้มีความพร้อมและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการไฟป่าและหมอกควันเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๓. เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี พัฒนานวัตกรรมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตร การเพิ่มมูลค่าพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ นวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้แก่เกษตรกรเพื่อลดการเผา ในพื้นที่เกษตรและจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร การแปรรูป หรือสร้างมูลค่าจากของเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างครบวงจร</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลง</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก บูรณาการแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๖๔๖,๖๑๒,๘๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไข ปัญหาหมอกควันและไฟป่า</p> <p>งบประมาณ ๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืชและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ส่งเสริมชุมชนในการเพาะเห็ดป่าเพื่อลดปัญหาหมอกควันและ ไฟป่า และสร้างรายได้</p> <p>งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการลาดตระเวน ป้องกัน ประชาสัมพันธ์และ ดับไฟป่าพื้นที่รอยต่อป่าอนุรักษ์และพื้นที่ตามกฎหมายป่าไม้</p> <p>งบประมาณ ๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)</p>
<p>๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก จัดทำแนวกันไฟรอยต่อพื้นที่ป่าอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม</p> <p>งบประมาณ ๑๒,๘๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)</p>
<p>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่าย อาสาสมัครชุมชนป้องกันไฟ ป่าและรักษาป่า</p> <p>งบประมาณ ๒๗,๘๐๒,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)</p>
<p>๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘</p> <p>งบประมาณ</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาและส่งเสริมการปลูกไผ่เพื่อเป็นพืชทดแทน ในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลดปัญหาฝุ่นควันภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยดำเนินการ - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงใหม่) - มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ป้องกันและแก้ไขปัญหามอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ งบประมาณ ๒๑,๒๑๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงใหม่)
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่เพื่อเป็นผู้สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและขับเคลื่อนการสร้างพื้นที่ปลอดภัยจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก (Safety Zone) ในเขตรับผิดชอบของตนเอง งบประมาณ ๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขเชียงใหม่ แพร์ น่าน พะเยา
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก อบรมอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อให้การดูแล ประชาชนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเปราะบางให้มีความรอบรู้และสามารถลดผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่นละอองขนาดเล็กได้ งบประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ แพร์ น่าน พะเยา
๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก จัดหาพัฒนาเครื่องมือสื่อสารตอบโต้ภาวะฉุกเฉินให้กับแกนนำสุขภาพ งบประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ แพร์ น่าน พะเยา
๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก จัดอบรมอบรมสาธิตการทำเครื่องฟอกอากาศ DIY ในสถานศึกษา งบประมาณ ๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ แพร์ น่าน พะเยา
๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ติดตามประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล พัฒนาระบบสารสนเทศ รายงาน วิเคราะห์ ประมวลผล งบประมาณ ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ แพร์ น่าน พะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การเตรียมความพร้อมและขับเคลื่อนการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไข ปัญหาหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็กPM๒.๕ ในระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น แบบบูรณาการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๕๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อบูรณาการชีวมวลและเชื้อเพลิงสะสม เพื่อลดปัญหาไฟป่าและการเผาในที่โล่งภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดการเผาในพื้นที่เกษตร</p> <p>งบประมาณ ๒๕๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๘.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การเพิ่มประสิทธิภาพอาสาสมัครพลังงานชุมชน เพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยี พลังงานชุมชน</p> <p>งบประมาณ ๑๘,๕๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย น่าน</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการ ดำเนินโครงการ</p>	<p>ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑,๖๑๘,๔๐๔,๘๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีเครือข่ายภาคประชาชนในการช่วยพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานลาดตระเวน ป้องกัน ประชาสัมพันธ์และดับไฟป่า จำนวน ๘๕ ชุมชนหรือหมู่บ้าน</p> <p>๒. ผู้เข้ารับการอบรมได้รับทักษะและเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันอย่างสมดุลและยั่งยืน ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนทั้งหมด</p> <p>๓. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับการดูแลและป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้จากการเกิดไฟป่า</p> <p>๔. จำนวนจุดความร้อนลดลงจากปีที่ผ่านมา อย่างน้อยร้อยละ ๒๐</p> <p>๕. คุณภาพอากาศในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ มีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด</p> <p>๖. เครือข่ายสาธารณภัยได้มีการพัฒนาศักยภาพ มีความรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมาตรฐานสากล ในการบริหารจัดการภัยพิบัต้อย่างเป็นระบบ</p> <p>๗. การบริหารจัดการของศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการท้องถิ่น มีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานสากล</p>
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. พื้นที่ป่าได้รับการควบคุม ป้องกัน ส่งเสริม สร้างความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึก ในการลดปัญหาไฟป่าและหมอกควัน</p> <p>๒. มีเครือข่ายภาคประชาชนในและรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองตามกฎหมายป่าไม้ ได้รับการส่งเสริม ความตระหนักรู้ ปลูกจิตสำนึก และสร้าง ในการ ป้องกัน แก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีส่วนร่วม</p> <p>๓. พื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้รับการอนุรักษ์ คุ้มครอง ดูแล และเฝ้าระวังภัยคุกคาม ด้านต่าง ๆ ในและชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง รวมทั้งรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน ควบคู่กับส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้อยู่ร่วมกันอย่าง สมดุลและยั่งยืน</p> <p>๔. จำนวนการเกิดไฟป่าและจุดความร้อน (hotspot) ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ลดลงร้อยละ ๒๐ ของปีที่ผ่านมา</p> <p>๕. มีเครือข่ายเฝ้าระวังและเตือนภัยที่เข้มแข็งเพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของ จำนวนเครือข่ายเดิม</p> <p>๖. จำนวนพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๐</p> <p>๗. ผู้ป่วยที่มีสาเหตุจากหมอกควันไฟป่าลดลง</p> <p>๘. ลดความเสียหายด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่เกิดจากหมอกควันไฟป่า</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๒ โครงการการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความอุดมสมบูรณ์แก่ป่าต้นน้ำ
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. จัดทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. สร้างและขยายเครือข่ายในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างมากและยากที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขาดความสมดุล ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย เช่น ความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ ฝนทิ้งช่วง ช่วงฤดูร้อนเพิ่มขึ้น ช่วงฤดูฝนดินถล่ม และอุทกภัย สร้างความเสียหายต่อความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดการประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนขาดการมีส่วนร่วมของราษฎรในพื้นที่ และการอนุรักษ์อย่างจริงจัง ดังนั้นทุกภาคส่วนต้องเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุล อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนการผลิตและบริโภคของประเทศ และการสร้างสังคมและชุมชนที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยถูกบุกรุกและทำลายกำลังขยายตัวและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ สาเหตุมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น และมีความต้องการแหล่งที่ทำมาหากินเพื่อการเกษตรกรรม ทำให้พื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ป่าไม้ที่มีสภาพสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกบุกรุกทำลายอย่างรวดเร็ว การสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก ห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพันธูกรรมพิชในท้องถิ่นของประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นการปกป้อง อนุรักษ์และการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันหาแนวทางและดำเนินการให้เกิดเป็นรูปธรรม</p> <p>ด้วยสภาพทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำของภาคเหนือบางส่วนมีสภาพเสื่อมโทรม เนื่องจากถูกบุกรุกทำลายใช้ประโยชน์พื้นที่ผิดประเภททำให้เกิดปัญหามลพิษหมอกควันรุนแรง เกิดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและพื้นที่ป่าสมบูรณ์มีแนวโน้มลดลงในทุกปี ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ สภาพภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อม เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งรุนแรง สร้างความเสียหายด้านเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดคืนความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย รวมทั้งการคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ ความจำเป็นเร่งด่วนที่สุด เนื่องจากสถานการณ์พื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทย ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็วตามแรงหนุนเนื่องของประชากรที่เพิ่มขึ้นผนวกกับพลังผลักดันทางเศรษฐกิจระบบทุนนิยมเสรีที่มุ่งค้าขาย โดยใช้พื้นที่ป่าเป็นตัวสำคัญเชิงพาณิชย์ การเช่นนี้ก่อให้เกิดภาวะแห้งแล้งเนื่องจากต้นน้ำลำธารถูกทำลาย ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล เมื่อยามน้ำหลากก็เกิดน้ำท่วมฉับพลันและมีการพังทลายของดินอย่างรุนแรง จนเป็นปัญหาต่อการประกอบอาชีพทางการเกษตร กลายเป็นทุกข์ร้อนแก่ประชาชนจนก่อให้เกิดผลกระทบด้านอื่น ๆ ดังนั้น การที่จะดูแลรักษาป่าที่กำลังฟื้นฟูได้นั้นต้องอาศัยการทำงานร่วมกับชุมชนในบริเวณนั้นช่วยดูแล โดยชุมชนต้องมีจิตสำนึกในการรักษาป่า เห็นค่าของป่า แต่การที่จะทำให้ทุกคนเห็นคุณค่าของป่านั้นอาจเป็นเรื่องที่ยาก จึงต้องมีต้องสร้างแรงจูงใจให้กับชุมชน นั่นคือการแสดงให้เห็นว่าถ้ามีการรักษาป่าแล้วจะได้รับประโยชน์อะไรจากป่า ซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ อาทิ การได้ผลิตภัณฑ์จากป่าแล้วนำไปขาย รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเมื่อชาวบ้านได้รับประโยชน์จากป่าแล้ว ก็อยากจะรักษาป่าให้สมบูรณ์ไว้เพื่อที่จะรักษาประโยชน์เหล่านั้นไว้</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่เสื่อมโทรม ให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้พันธุกรรมพืชในแต่ละท้องถิ่น ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน ชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาทำลายพันธุกรรมพืช และการคุ้มครองป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนรักและหวงแหนพืชในท้องถิ่น ๔. เพื่อแก้ไขปัญหาส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลง
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรมหลัก เพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ งบประมาณ ๑๕๐,๐๒๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง งบประมาณ ๒๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ปลูกปัญญาและส่งเสริมการปลูกป่าในเขตป่าอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม งบประมาณ ๒๑,๕๐๒,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๑๐. ระยะเวลาในการ ดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๘๗,๕๒๒,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เพิ่มศักยภาพชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ ๒. มีเครือข่าย อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืช ๓. มีเครือข่ายภาคประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ด้วยการส่งเสริม ความรู้ ๔. พื้นที่ป่าได้รับการฟื้นฟูอย่างมีส่วนร่วม
๑๓. ผลลัพธ์จากการ ดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ชุมชนเครือข่ายอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืช ตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งกักเก็บ และปลดปล่อยน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต ๒. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ป่าต้นน้ำที่อุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ๓. พื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้รับการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐอย่างมีส่วนร่วม ทุกภาคส่วน ๔. ประชาชนและเครือข่ายมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ค้ำครอง ป้องกันรักษา ทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของ ประชาชน ๕. พื้นที่ป่าได้รับการคุ้มครอง ดูแล และเฝ้าระวังภัยคุกคามด้านต่าง ๆ ที่ส่งผล กระทบต่อชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	๑.๓ โครงการการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงาน การเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
๓. แนวทางการพัฒนา	เตรียมความพร้อมในการรับมือสาธารณภัยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทยสังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ป้องกัน ฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับแผนพัฒนาภาคเหนือพ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ ที่ ๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติ</p> <p>ด้วยความตระหนักในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนและสังคมจากเหตุการณ์ สาธารณภัย ทำให้ปัจจุบันทุกหน่วยงานต้นตัวในการค้นหาแนวทางเพื่อลดโอกาสในการเกิดผลกระทบ จากสาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นจากการตั้งรับและรอแก้ไขปัญหาหรือ เหยี่ยวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัยมาสู่การเตรียมความพร้อมล่วงหน้าเพื่อรับมือ ภัยที่อาจเกิดขึ้นและดำเนินการเชิงรุกในการลดปัจจัยต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงจึงเกิด แนวความคิดในการปฏิบัติการที่รู้จักกันดีว่า “disaster risk reduction (DRR)” หรือ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>“การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย” ตามบริบทของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม การจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยในแต่ละประเทศ ไม่สามารถสำเร็จได้ โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานหนึ่งเพียงลำพังเพราะสาธารณสุขภัย เป็นเรื่องของทุกคน จึงจำเป็นต้องมีการสร้างกรอบความร่วมมือเพื่อช่วยให้มีแนวทางในการดำเนินการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยร่วมกันทุกระดับภายในประเทศ สำหรับนโยบายที่สำคัญในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยในประเทศไทย คือ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีการปรับปรุง หลักปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการสากลตามกรอบเซนไดฯ ที่มุ่งเน้นในการจัดการกับ “ความเสี่ยง” ได้รับการอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้เป็นแผนแม่บทและเป็นกรอบในการปฏิบัติการด้านสาธารณสุขภัยในประเทศไทย มียุทธศาสตร์ ๑ คือ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยสร้างระบบ การประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยให้มีมาตรฐาน พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนและทุกระดับสร้างแนวปฏิบัติในการลดความเสี่ยง ซึ่งเรื่องภัยพิบัติเป็นประเด็นที่ได้รับความสำคัญ โดยเฉพาะในมิติความมั่นคงของชาติ มีเป้าหมายการดำเนินงานด้านการจัดการภัยพิบัติครอบคลุมทุกด้าน ทั้งระบบ การจัดการภัยพิบัติ การบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัย ในทุกรูปแบบ ตลอดจนการเฝ้าระวัง และเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การจัดทำ แผนที่เสี่ยงภัย ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และจังหวัด</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้กับภาคีเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน เยาวชน</p> <p>๒. เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านสาธารณสุขภัยสำหรับการศึกษา และฝึกปฏิบัติของภาคีเครือข่ายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือและใกล้เคียง</p> <p>๓. เพื่อให้การเผชิญเหตุและจัดการสาธารณสุขภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีระบบ ชัดเจน ไม่สับสน</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ พื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การพัฒนาศักยภาพการป้องกัน เตรียมความพร้อมและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	- สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาเครือข่ายเครื่องจักรกล กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)</p> <p>งบประมาณ ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ อุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)</p> <p>งบประมาณ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมชุมชนในการจัดการลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุทางถนน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)</p> <p>งบประมาณ ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก พัฒนาเครือข่ายพื้นที่เสี่ยงภัย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)</p> <p>งบประมาณ ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)</p> <p>งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาสถานีศูนย์การเรียนรู้สาธารณภัย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และจังหวัดน่าน)</p> <p>งบประมาณ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย</p>
<p>๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลัก การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>งบประมาณ ๑๒๘,๕๒๘,๕๐๐ บาท</p> <p>หน่วยดำเนินการ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. หน่วยงานดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ เชียงราย - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๓๐๘,๕๒๘,๕๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เยาวชน ประชาชน สถานศึกษา มีความเข้มแข็ง มีความรู้ ทักษะสามารถเตรียมพร้อมป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเบื้องต้น ๒. ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุการณ์ป้องกันและบรรเทา รวมไปถึงการฟื้นฟูจากภัยพิบัติ ๓. ความสูญเสียจากสาธารณภัยลดลง ๔. มีเครือข่ายด้านสาธารณภัยและด้านสิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพในพื้นที่
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุการณ์ป้องกันบรรเทาและฟื้นฟูจากสาธารณภัย สามารถเพิ่มศักยภาพในการเผชิญเหตุและจัดการสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ในการป้องกัน บรรเทา และฟื้นฟูจากสาธารณภัย ลดความสูญเสียจากสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. การเผชิญเหตุและการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยมีประสิทธิภาพรวดเร็ว และการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีระบบ ชัดเจน ไม่สับสน หมู่บ้าน/ชุมชน มีบุคลากรที่มีศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่ในพื้นที่ โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการภัยพิบัติที่ทันท่วงที ระหว่งเกิดภัย หลังเกิดภัย และความสูญเสียจากสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยลดลง

ภาคผนวก

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การดำเนินการ	ดำเนินการ แล้ว	ไม่ได้ ดำเนินการ
๑) นำข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดของจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.ภ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายประจัญ ปรชัญสกุล)

(.....ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย.....)

หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒.....

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

